¶ Missale ad vsum

insignis ac preclare ecclesie Sar.

vnq cum dicte ecclesie institutis/cōsuetudinibusq nup elimatissime impressum. Adiectis pluribus que in ceteris desiderantur. Tabula etiā perpulchra secūdum numerum koliozū singulas dñicas et festa secūdū menses distincta demonstrās. Non sine ingenti/atq pernigili cura: cum appropriatis vbilibet hystoriis/quotationibus/litterisq alphabeticis vnūquēq locū sacre pagine secundum materiam sudiertā in promptu indicātibus: consummatum in alma Parisiorum academia.

¶ Sacerdotes eius/ut
Mat diuina cupit/summo laudamina patri:
Donaq sublimi mystica ferre deo.

Delegat a cetra purgata volumina labe:
Nam presidiāt facilis/ad pia sacra vias.
Quam presidio mysteria sancta parabit.
Et celi domino/munera grata feret.

Anno domini. M.C.C.C.C.

FR

Tabula.

...la annoꝝ cõmunium et billextilis: literarũq; dñicalium quę
... currentiũ: reuolutio cuius est post ãnos. xxviij. post quos ad caput
...uidem cum annis/ tunc currentibus reuertitur.

g f d c b a f e d c a g f e c b a g e d c b g f e d b a
e g b d f a c

¶ In tabula ista literarũ dñicaliũ annũ vel cõmunem vel billextilẽ notificante lka: itẽ dñicalẽ sic inuenies. Prima eni literã in prima linea que est g. accipe et da illi ãno salutis. M. cccc. xxvi. Sequenti ãno sz. M. cccc. xxvij. da sequentẽ literam scilicet f. et sic deinceps/ donec ad annũ currẽtẽ peruenies/ qz lka sup quã cadit numerꝰ anni currentis/ erit lka dñicalis. Que si vna fuerit: annũ commune esse intelliges. Si duplex: billextilem: Et tũc superior litera vsq; ad festũ mathie vtilis erit. Inferior vero ad reliquã partẽ anni accommodatur. Et quarto anno semper est billextus: et tunc sunt duo dies inter festum cathedre petri et beati mathie.

¶ Tabula clauiũ festorum mobilium simul cũ aurei numeri subiunctis: reuolutio cuius est post annis. xix. post quos cũ annis tunc currentibꝰ: semper ad eiusdem regreditur initium sequitur.

Claues festorum	xxvi	xv	xiiij	xxiij	xij	xi	xxx	xix	xxviij	xvi.
Aureus	xi	xij	xiij	xiiij	xv	xvi	xvij	xviij	xix	i
mobilium	xv	xxiiij	xxiij	xij	xxi	xxx	xix	xxviij	xvij	xvij.
numerus	ũ	iij	iiij	v	vi	vij	viij	ix	x	

¶ Simili cõputo (vt dictũ est de lka dñicali) etiã deprehendere poteris claues festorũ mobiliũ. Nã clauiũ numero primo q̃ videlicet est. xxx vi. da annũ m. ccccc xi. sequenti numero q̃ est. xxv. da. m. ccccc xij. sicq; deinceps sẽp singulos numeros clauiũ accõmoda/ donec pdureris ad nũerũ ãni cui ꝓpositi. Nã vbi annꝰ cuꝰ ꝓpositꝰ sedẽ inuenies: illic numerũ clauis deprehẽdes Sub quo primo aureꝰ numerꝰ p nouã lunã reperiẽda valẽs: apparebit Festa igitur mobi. habita clauẽ ãni currẽtis: hoc modo inueniuntur. Animaduerte quot vnitates sũt i clauẽ ãni currẽtis: deide tot dies numera deorsũ descẽdẽdo a loco cuiuslibet clauis in kalẽdario notati: vbi aũt numerꝰ ille terminat: ibi dñica prima tale festũ peragetur. In anno tamen billextili si. lx. aut. xl. q̃ris clauẽ addẽ vnitatẽ. Et si. xl. iuxta talẽ computationẽ in. xxiij. die februarij: vel post inuẽta fuerit: ipsa p vnũ diem retracta erit peragẽda. Nouilunior cano. Nouilunij/ siue luna noua singulis mẽsibꝰ anni sic reperitur. Habito aureo numero ãni cui vbiq; ille i ordine aurei nũeri i kal. posito tibi occurrerit: a loco illo illiꝰ diei iuxta positi: sequentiũ verborũ syllabas sursũ: cõputa vt puta. In celis est hic vnicuiq; diei accõmodando syllabã vnã: dieiq; ille supra quẽ syllaba (hic) ceciderit: dies est nouilunij ꝓpositi p singulos mẽses. ¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire pascha Post regum festa quere nouilunia tria. Post dominica tertia sacrum pascha celebra. Post veris equinoctium quere plenilunium. Et dominica prorima sacrum celebra pascha. Non verius inuenies/ si mille legas codices.

Annus habz. ccc. lxv. dies. lij. ebdomadas. lij. & dies vnus. Et habz dies extra
Aureus Ianuarius habet dies. xxxi. Luna. xxx. & horas. vi.
Etherus. Mor habet horas. xvi. Dies vera. lxv.

Prima dies mensis & septima truncat de ensis.

lij	a	Januarij.	Circumcisio dñi. minus duplex. ix. lectiones.	1
	b	iiij Non.	Octa. sancti stephani pthomartyris. ix. lectio.	2
pi	c	iij Non.	Octa. sancti iohānis apli & euāgeliste. ix. lec.	3
	d	pridie. Non.	Octa. sanctorum innocentium martyrū. ix. lectio.	4
pir	e	Nonis.	Octa. sancti thome mar. & Edwardi regis & confes.	5
viij	f	viij Id9.	Epiphania dñi. festum principale duplex. ix. lectio.	6
	g	vij Id9.	Claues septuagesime.	7
pvi	A	vi Id9.	Luciani presbyteri et sociorū. memoria tātum.	8
ix	b	v Id9.		9
	c	iiij Id9.		10
piij	d	iij Id9.	Sol in aquario.	11
xj	e	pridie. Id9.		12
	f	Idibus.	Octa. epi. lui. tri. ix. lec. medij. de. Hylario.	13
p	g	pir kl	Februarij Felicis pbri & mar. lui. simp. ix. lec.	14
	A	pvij kl	Mauri abbatis. iuuita. simp. ix. lectiones.	15
pvij	b	pvj kl	Marcelli pape & mar. iuuita. simp. ix. lectio.	16
vij	c	pv kl	Sulpicij epi & cōfes. ix. lec. Octa sancti anthonij cōf.	17
	d	pij kl	Prisce vg. & mar. lui. sim. ix. lec. Prima. lxv.	18
pb	e	piij kl	Wulfstani epi et cōfessoris. ix. lec. de cōf.	19
iiij	f	pij kl	Sanctorum fabiani et sebastiani mar. ix. lec.	20
	g	pj kl	Agnetis virginis & martyris. ix. lectio.	21
pij	A	xi kl	Vincentij martyris. ix. lectio.	22
i	b	x kl		23
	c	ix kl		24
ix	d	viij kl	Conuersio sancti pauli. lui. tri. ix. lec. me:	25
	e	vij kl	(dioxis de sancto prefecto.	26
pviij	f	vi kl	Juliani epi et cōfessoris. iuui. duplex. ix. lectio.	27
xi	g	v kl	Agnetis secundo. iuuita. duplex. ix. lectio.	28
	A	iiij kl	(Claues quadragesime.	29
pviij	b	iij kl	Batildis regine virginis non martyr. iuui:	30
iij	c	pridie. kl	(tato. simp. ix. lect.	31

In iuno claris calidisq; cibis potiaris
Atq; decens potus poti sereno sit tibi notus.
Ledit enim medo/tunc potus bz benecredo
Balnea tunc intres/et venam fundere cures.

✠ ij

Et febꝛuus algeo clamat.

Aurens uiserus. H L Febꝛuarius habet dies.xx.viii. Luna.xxix. Nox habet hoꝛas.xviii. Dies vero.x.

Quarta subit moꝛtem: pꝛosternit tertia soꝛtem.

	d	Febꝛuarii	Bꝛigide virginis et martyꝛis.inui.sim.iij.lec.	1
pi	e	iiij	Nost. Purificatio btē marie maius.du.ix.lectio.	2
pix	f	iij	Nost. Blasij epi et martyꝛis.inuita.duꝑ.ix.lectio.	3
viij	g	pꝛidie.	Nost.	4
	A	Nonis	Agathe virginis et martyꝛis.ix.lectio.	5
xvi	b	viij	Jd9. Sāctoꝝ vedastiꝫ amādi epoꝝ.inuit.sim.iij.lc.	6
v	c	vij	Jd9. (Ubicūqꝫ pꝛima luna fuerit posᵗ festū sancte	7
iiij	d	vi	Jd9. agathe: pꝛima dñica sequenᵗi erit dñica.xi.	8
iij	e	v	Jd9. Sol in piscibus.	9
ij	f	iiij	Jd9. Scolastice virginis.inui simꝑ.iij.lec.	10
	g	iij	Jd9. Trāslatio sancte fredeswide virginis	11
i	A	pꝛidie.	Jd9.	12
	b		Jdib9.	13
xviij	c	xvi	kl Martij. Valētini epi ꝫ mar.inui.simꝑ.iij.lec.	14
vij	d	xv	kl	15
	e	xiiij	kl Juliane vginis ꝫ mar.inuita.simꝑ.iij.lec.	16
xv	f	xiij	kl	17
iiij	g	xij	kl	18
	A	xi	kl	19
xij	b	x	kl	20
i	c	ix	kl Ultima leptuagesime.	21
	d	viij	kl Cathedꝛa sancti petri.inui.duꝑ.ix.lectio.	22
ix	e	vij	kl	23
	f	vi	kl Matꝛie apli. inuita.duꝑ.ix.lec. Si bisseꝛto	24
xviij	g	v	kl (fuerit quarta die a cathedꝛa sci petri fiat	25
vi	A	iiij	kl festū sancti mathie: ᵗ ista bis numeretur.	26
	b	iij	kl	27
xiiij	c	pꝛidie.	kl	28

Post cineres/nemma: post crucē/ post̄ luciam/
Mercurij/veneris ꝫ sabbato semmia fient.
Discitur occulta febꝛis febꝛuario multa
Potibus et escis: si caute minuere velis
Nunc caue frigoꝛa: de pollice funde cruoꝛem
Sugge fauꝰ mellis: quo moꝛbum pectoꝛe pellis.

Martius arua fodit: de vite superflua demit.

Aureus numer⁹. XII Martius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies vero. xii.

Primus madentem bibit mensis: quarta bibentem.

iij	d	Martij.		Dauidis episcopi et confessoris. ix. lectio.	1
	e	vj	Non.	Cedde episcopi et confessoris. ix. lectio.	2
v	f	v	Non.		3
	g	iiij	Non.		4
viij	A	iij	Non.		5
	b	pridie.	Non.		6
		Non⁹.		Octaui⁹ ypetue⁹ felicitatis virgi. ⁊ mar. iij. ix.	7
xvj	c	viij	Id⁹.		8
	d	vij	Id⁹.		9
	e	vj	Id⁹.		10
xiij	f	v	Id⁹.	Claues pasch. Sol ariete. Equinoc. vernale.	11
	g	iiij	Id⁹.	Gregorij pape et confessoris. Inferius dup. ix. l.	12
	A	iij	Id⁹.	Ultimum quadragesime.	13
ij	b	pridie.	Id⁹.	Post illum locum non pot esse inuitl. xl.	14
		Idibus.			15
xviij	c	xvij	kl	Aprilis. Introitus nor in arriam.	16
	d	xvj	kl	Patricij episcopi et confessoris. ix. lectio.	17
	e	xv	kl	Edwardi regis et martyris. ix. lectio.	18
xv	f	xiiij	kl		19
	g	xiij	kl	Cuthberti episcopi et confessoris. ix. lec.	20
	A	xij	kl	Benedicti abbatis. ix. lectio.	21
	b	xj	kl	Primum pascha	22
	c	x	kl	Die adam creatus.	23
	d	ix	kl		24
ix	e	viij	kl	Annunciatio dominica. minus dup. ix. lectio.	25
	f	vij	kl		26
xvij	g	vj	kl	Resurrectio domini. principale dup. festum.	27
	A	v	kl		28
	b	iiij	kl		29
xiiij	c	iij	kl		30
	d	pridie.	kl		31

Martius humores gignit: variosq; dolores
Sumat cibum pirum coctum si placet vue
Balnea sint sana sed queq; superflua vana
Vena nec abdenda: nec potio sit tribuenda.

Aprilis flozida nutrit.

Aureus numer⁹. HL Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet hozas.x. Dies vero.xiiij.

Denus et vndenus eſt mozſis vulnere plenus.

Aprilis.

pi	g	iiij	Noñ.	
	A	iij	Noñ.	Ialcardi epiſcopi et confeſſo. ix.lectiones.
xix	b	pridie.	Noñ.	Amdzoſij epiſcopi et docto. Iuxta.dñi.ix.lec.
		Nonis.		
xiiij	c	viij	Jd⁹.	
xvi	d	vij	Jd⁹.	
b	e	vj	Jd⁹.	
	f	v	Jd⁹.	Sol in tauro.
xiij	g	iiij	Jd⁹.	
ỹ	A	iij	Jd⁹.	
	b	ij	Jd⁹.	
x	c	pridie.	Jd⁹.	
		Idibus.		
xviij	d	xviij	kl.	Maij. Scrũ tyburtij/valeria.s marci.mr.iij.l.
viij	e	xvij	kl	Letes rogationum.
	f	xvi	kl	
xv	g	xv	kl	
iiij	A	xiiij	kl	
	b	xiij	kl	Alphei epiſcopi et martyzis tres lectiones.
xij	c	xij	kl	
	d	xi	kl	
ix	e	x	kl	
	f	ix	kl	Gezzgij marty. xteri⁹ duũ.iij.ſ.cũ regi.chozi.
	g	viij	kl	
xvij	A	vij	kl	Marci euãgeliſte. ỹxteri⁹ duũ.tres lectiões.
vi	b	vi	kl	Letania maioz. Vltimum paſchã.
	c	v	kl	
xiij	d	iiij	kl	Vitalis martyzis. iij.lec.cũ regimine chozi.
iij	e	iij	kl	Egrellus nõe de archa.
	f	ij	kl	Depoſitio ſcti erkẽwaldi epi londoñ.dioc.
	g	pridie.	kl	

Sepe pzobat bere: bires apzilis habere.
Cum.ta renaſcuntur: pozi tunc aperiuntur.
In quo ſcalpeſcit cozpus: ſanguis quoq creſcit.
Ergo ſolnatur bene: ſerpoz minuatur.

Ros et flos nemoris maio sunt socij amoris.

Aureus numerus **XI** Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Mor haber horas. viij. di es do. vbi.
Tertius oritur et septimus ora resilit.

pi	b	gmaij		Aplor philippi ⁊ iacobi inferius dup. iij. lec.	1
	c	vi	Moll		2
pir	d	v	Moll	Inuentio sancte crucis mus dn. iij. lec. me:	3
biij	e	iiij	Moll.	(moria de martyribus alexandro ⁊ eucutio.	4
	f	iij	Moll		5
pbi	g	pridie	Moll	Johannis ante portā latinā. inui. trip. iij. lc.	6
b	A	Nonis	Johannis epi ⁊ cōfes. de benefacto. iij. lec. cū.		7
	b	viij	Jd9	(regimine chori.	8
piij	c	vij	Jd9	Translatio sancti Nicolai cū regimine chori.	9
ij	d	vj	Jd9	Sanctoꝝ gordiani ⁊ epimachi martyr. iij. lc.	10
	e	v	Jd9		11
p	f	iiij	Jd9	Sanctoꝝ nerei ⁊ archilei atq; pancra. iij. lec.	12
	g	iij	Jd9	Sol in geminis.	13
pbiij	A	pridie	Jd9	Notādū q; kell. cxlij. kell cedde epi leg dz ce:	14
biij	b	Idib9.		(obzari do. prima ante asc. do. cū regi. chori.	15
	c	xviij	kl	Junij.	16
xb	d	xvi	kl		17
iiij	e	xv	kl		18
	f	xiiij	kl	Dilia. epi ⁊ cxfes. ix. lec. mō. de. l. porkiana.	19
pij	g	xiij	kl		20
l	A	xij	kl		21
	b	xi	kl	✠	22
ix	c	x	kl		23
	d	ix	kl	Festum sancti saluatoris.	24
pbij	e	viij	kl	Aldelmi epi ⁊ cōfes. mēb. lec. de. l. dzda. ix. lc.	25
bi	f	vij	kl	Augustini anglor apli. infra dn. ix. lec.	26
	g	vi	kl		27
piij	A	v	kl	Germani epi ⁊ cōfessoris. iij. lectiones.	28
iij	b	iiij	kl		29
	c	iij	kl		30
pi	d	pridie	kl	Petronille vgi. nō martyris. iij. lec. cū noct.	31
				(cum extra occa. sancte trinitatis contigerit.	

Mayo lecture: lauari sit tibi cure.
Scindatur venas sed balnea ventur amenas:
Cum calidis rebus: sint fercula seu speciebus/
Portibus afferica: sit saluia cum benedicta.

✠ iiij

Dat iunius kena.

Aureus numer⁹. Junius habet dies.xxx.luna.xxix.
Nox habet horas.xi. dies vero.xviij.
Venus pallescit quinquenius federa nescit.

i	e	Junij	Nichomedis martyris.iij.lec.	1
xix	f	iiij	Nonas	Sanctor marcellini ⁊ pe.mar.Junii.ũ.iij.lec.	2
viij	g	iij	Nonas		3
xvi	A	pridie	Nonas		4
v	b	Nonis.		Bonifacij sociorũq; ei⁹ mar.Junii.ũ.iij.lec.	5
	c	viij	Idus		6
xiij	d	vij	Id⁹		7
ij	e	vi	Id⁹	Sctor medardi ⁊ gildardi ⁊fellor.iij.lec.	8
	f	v	Id⁹	Trãslatio edmũdi mar.mẽo.⁊ medi.lec.	9
x	g	iiij	Id⁹	(de mar.primi et felici.Junii.tri.ix.lec.	10
	A	iij	Id⁹	Barnabe apli.inui.trip.ix.lec.	11
xviij	b	pridie	Id⁹	Sanctor basilidis cirini ⁊ naboris.iij.lec.	12
viij	c	Idibus		Sol in cancro. Solsticium.	13
	d	xviij	kal.	Julij.Basilij epi ⁊ confessoris.ix.lec.	14
xv	e	xvij	kal	Sanctor viti et modesti atq; crescentie.iij.lec.	15
iiij	f	xvi	kl	Trãslatio sancti ricardi medie lec.de factis	16
	g	xv	kl	(cirico ⁊ iulita.ix.lc.	17
xij	A	xiiij	kl	Sctor marci ⁊ marcellia.inui.duplex.iij.lec.	18
i	b	xiij	kl	Sanctor gernasij ⁊ protasij.inui.du.iij.lec.	19
	c	xij	kl	Trãsla.sci edwardi regis ⁊ cõf.ix.lec.	20
ix	d	xi	kl	(nisi facte fuerint in xl.	21
	e	x	kl	Albani protomartyris.ix.lec.	22
xviij	f	ix	kl	Etheldrede virginis.iij.lec.cũ noc. Vigilia.	23
vi	g	viij	kl	Nativitas sancti Johãnis baptiste⁊ mini⁹	24
	A	vij	kl	(duplex.ix.lec.	25
xiiij	b	vi	kl	Sanctor iohãnis ⁊ pauli mar.inui.du.iij.lec.	26
iij	c	v	kl		27
	d	iiij	kl	Leonis pape ⁊ cõf.iij.lec.cũ noctur.	28
xi	e	iij	kl	Aplorum petri ⁊ pauli.mini⁹ duplex.ix.lec.	29
	f	pridie	kl	Cõmemoratio sancti pauli.inui.tri.ix.lec.	03

Nolli personas tres libri regum dare debes. Deus olim.
Potio quoq; recens/medo/cerusica/nectar:
Junius vt suadet fugitur tibi:te quia tardet,
Ne noceat colera valet hec refectio vera:
Lactuce frondes ede,ieiunus bibe fontes

Julio celebrantur sequentia.

Aureus numer⁹ HL Julius habet dies xxxi. Luna xxx.
Nor habet horas. viij. dies vero. cbi.
Decimus martat fulij: denus labefactat

cir	g	Jnuij	Octaua sancti Johānis baptiste. Jnuit. du. iij. lec.		1
biij	A	bi	Nos Visita. dñe marie. ℣. mko. de mar. sub silētio.		2
	b	b	Nos		3
cbi	c	iij	Nos	Trāslatio et ordinatio sci martini. ix. lec.	4
b	d	iij	Nos		5
	e	pridie	Nos	Octa. apl̄oꝝ petri ⁊ pauli. inuita. duꝑ. ix. lec.	6
eiij	f	Nonis.		Translatio sancti thome martyris. ix. lec.	7
ij	g	biij	Jd⁹	Dñica prima poſt octāt trāslationis sancti tho:	8
	A	biij	Jd⁹	(me celebret festum reliquiarū. ix. lec.	9
p	b	bi	Jd⁹	Sanctoꝝ septem fratrū. inui. duꝑ. iij. lec.	10
	c	b	Jd⁹	Translatio sancti benedicti abbatis. ix. lec.	11
cbiij	d	iij	Jd⁹	(nisi facte fuerit. l. xl. etc fiat. iij. lec. ⁊ l. ℣. iij. ix.	12
biij	e	iij	Jd⁹		13
	f	pridie	Jd⁹	Sol in leone. Dies caniculares.	14
cb	g	Jdibus.		Trāslatio sancti swit huni sociozūq; ei⁹ ix. lec.	15
iiij	A	cbij	kl. Augusti.	Trāslatio sancti olmūdi. ix. lec.	16
	b	cbi	kl	Kenelmi regis ⁊ mar. inuita. duꝑ. iij. lec.	17
xij	c	cb	kl	Arnulphi epi ⁊ martyris. iij. lectio.	18
j	d	xiiij	kl		19
	e	xiij	kl	Margarete virginis ⁊ martyris ix. lectio.	20
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis non martyris iij. lec.	21
	g	xi	kl	Marie magdalene. inui. trip. ix. lectio.	22
cbiij	A	x	kl	Apollinaris epi ⁊ martyris. iij. lectio.	23
bi	b	ix	kl	Christine virg. ⁊ martyris. iij. lec. cū noct. mig.	24
	c	biij	kl	Jacobi apostoli. maiorius duꝑ. ix. lectio.	25
xiiij	d	bij	kl	Anne matris marie. inuita. trip. ix. lec.	26
iij	e	bi	kl	Octoꝝ septē dormientiū mar. inui. ℣. iij. lec.	27
	f	b	kl	Sansonis epi. inuita. duꝑ. iij. lec.	28
vi	g	iiij	kl	Sanctoꝝ felicis ⁊ fausti. inui. du. iij. lectio.	29
xix	A	iij	kl	Sanctoꝝ abdon ⁊ semes mar. inui. ℣. iij. lec.	30
	b	pridie	kl	Germani epi ⁊ confessoris. iij. lec.	31

Te poſt sanſonem sapientem da salomone In principio.
Cui vis solamen/ suādes tuli medicamen.
Stomachum non scindat nec ventrem potio ledat.
Somnum compescat ⁊ balnea cuncta paueſcat.
Porri seu cepe vnda allium cum saluia munda.

Augustus spicas.

Aureus numer⁹ **HL** Augustus habet dies.xxxi.Luna.xxx.
Nor habet horas.x.Dies.vero.xiiij.

Prima necat fortem:perditq; secunda cohortem.

viij	c	Augusti.		Ad vincula sancti petri.Innuca.trip.ix.lectio.	1
xvi	d	iiij	Nonis	Stephani pape ⁊ mar.innuca.duꝑ.iij.lectio.	2
v	e	iij	Nonis	Inuentio sancti Stephani prothomar.ix.lec.	3
	f	pridie	Nonis		4
xiij	g	Nonis.		Festum nimis.Oswaldi regis.innu.du.iij.lec.	5
ij	A	viij	Id⁹	Transfiguratio dñi duꝑ.memo.de marty.	6
	b	vj	Id⁹	Festū nominis ihesu duꝑ.mat⁹.ix.lec.Donati.	7
				episcopi ⁊ martyris memoria tantum.	
x	c	v	Id⁹	Ciriaci sociorūq; eius marty.mēoria tantū.	8
	d	iiij	Id⁹	Romani marty.memoria tantū. Vigilia.	9
xviij	e	iij	Id⁹	Laurētij martyris.innuca.trip.ix.lectio.	10
viij	f	ij	Id⁹	Tiburtij martyris.memoria tantum.	11
	g	pridie	Id⁹		12
xv	A	Idibus.		Hypolyti sociorūq; ei⁹ martyrū.ix.lectio.	31
iiij	b	xix	kl.	Septembris.Oct.ihesu.Eusebij pbri ⁊ exei.Vigil.	14
	c	xviij	kl	Assūptio dñe marie vgi mat⁹.duꝑ.⁊ principa.	15
xij	d	xvij	kl	Sol in virgine. Equinoctium.	16
i	e	xvi	kl	Octaua sancti laurentij.memoria tantū.	17
	f	xv	kl	Agapiti martyris.memoria tantū.	18
ix	g	xiiij	kl	Magni martyris.memoria tantum.	19
	A	xiij	kl		20
xviij	b	xij	kl		21
vi	c	xi	kl	Octa.sancte marie.ix.lec.mēoria de scris	22
	d	x	kl	Sacroꝝ rhimorbei ⁊ appolli.cū.noc. Vigil.	23
xiiij	e	ix	kl	Bartholomei apli.interci⁹ du.ix.lectiones.	24
iij	f	viij	kl		25
	g	vij	kl		26
xi	A	vi	kl	Iuuki martyris.innuicato.duꝑ.iij.lectiões.	27
xix	b	v	kl	Augustini epi ⁊ docto.innuicato.du.ix.lec.	28
	c	iiij	kl	Decollatio sci iohānis bap.innu.trip.ix.lc.	29
viij	d	iij	kl	Sanctoꝝ felicis ⁊ audacti mar.innu.in.lc.	30
	e	pridie	kl	Cuthburge vginis nō mar.innu.duꝑ.iij.lec.	31

Post augustinum doctorem iob lege iustū. Si bona.
Thobiā dictum post prothum atq; iacinctum. Petro dñe.
Quisquis in augusto/binat medicamine iusto.
Raro dormiret:ejum coitum quoq; vitet.
Balnea non curet nec longa comestio duret.
Nemo lauari debet/nec flebotomari.

Aureus numer⁹. XII September habet dies.xxx. Luna.xvij. Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.

Tertius septembris et denus kere maia membris.

ꝓma	f	Septembris.		Egidij abbatis. ix.lec. medie lec.de.s.pisco. 1
b	g	iij	Nonas.	2
	A	iij	Nonas.	3
ꝓtij	b	ꝓstdie.	Nonas.	Trāsl.Cuthberti epi ⁊ cf. ix.lc.nisi cadat i.vi. 4
iij	c		Nonis.	Werrini abbatis ⁊ cfess.ix.lec.cum noctur. 5
	d	viij	Id⁹.	6
f	e	vij	Id⁹.	7
	f	vi	Id⁹.	Nativitas beate marie. manus duꝑ.ix.lec. 8
ꝓviij	g	v	Id⁹.	Gorgonij martyris.memoria tantum. 9
vij	A	iiij	Id⁹.	10
	b	iij	Id⁹.	Serui ꝑthi ⁊ iacineti martyꝝ.mño.tantū. 11
ꝓv	c	ꝓstdie.	Id⁹.	12
iiij	d	Idibus.		13
	e	ꝓviij	kl' Octo.	Exaltatio sancte crucis. mino duꝑ.ix.lec. 14

Medie lectio.de sctis cozmelio ⁊ cyprta.

Sol i libra. Nocti⁊ animale. Et finiũt dies caniculares.

ꝓij	e	ꝓviij	kl'	Octa.dñe marie.innica.triplex.ix.lectio. 15
i	f	ꝓvi	kl'	Edithe virgis nõ sñr. ix.lc.meñ.lc.de mar. 16
	A	v	kl'	Lamberti epi ⁊ mar.inui.simplex.iij.lec. 17
ix	b	ꝓiiij	kl'	Obserua mẽsis noui ieiunia semper. 18
	c	ꝓiij	kl'	Post exaltacam feria quarta iacem. 19
ꝓvij	d	ꝓij	kl'	Vigilia. 20
xi	e	ꝓi	kl'	Matthei apli ⁊ euãge. inferi⁹ duꝑ.ix.lec. 21
				(mño.de scõ landa episcopo ⁊ cfessore.
	f	⁊	kl'	Mauricij tociusq; eius martyꝝ. ix.lec. 22
ꝓiij	g	ix	kl'	Tecle virgis nõ mar.iij.lec.cum noctur. 23
iij	A	viij	kl'	24
	b	vij	kl'	Firmini epi et marty.inui.simplex.iij.lec. 25
xi	c	vi	kl'	Cyprani epi ⁊ inuline vgis inui.du.iij.lec. 26
ꝓix	d	v	kl'	Sctoꝝ cosme ⁊ damiani sñr.iui.du.iij.lc. 27
	e	iiij	kl'	28
viij	f	iij	kl'	Michaelis archãgeli. inferi⁹ duꝑ.ix.lcti. 29
	g	ꝓstdie.	kl'	Hieronymi pbri ⁊ docto. inferi⁹ duꝑ.ix.l. 30

Subiungas iudicij post vigiliamq; matthei. Adonay.
Post sancti cosmi des hyssopũ machabeo. Aperiat.

Fructus maturi septembri sunt valituri
Et pira cum vino:panis cum lacte capzino
Aqua de vzica tibi potio fertur amica.
Tunc venam pãdas:species cum semina mittas.

Querit habere cibum pozcki macedds december.

Aurens uerus. **XII** December habet dies.xvi.Luna.xxv.
Nox habet horas.x di.Dies vero.viii.

Septimus exanguis virolus demus vt anguis.

	e	Decembzis.			1
ꝓtiij	f	tiij	Nonas.		2
ij	g	tij	Nonas.		3
ꝑ	A	pridie.	Nonas.	Olmundi epi̇scopi ꝯ confessozis. ix.lec.	4
	b	Nonis.			5
ꝓviij	c	viij	Jd9.	Nicolai epi et cõfessozis. Jnui.triũ.ix.lec.	6
viij	d	vij	Jd9.	Octa.sci andzee apli.inuit.duũ.ix.lectio.	7
	e	vi	Jd9.	Conceptio beate marie. minus dupler.ix.lec.	8
ꝓv	f	v	Jd9.		9
iiij	g	iiij	Jd9.		10
	A	iij	Jd9.		11
ꝓij	b	pridie.	Jd9.		12
i	c	Jdibus.		Lucie virginis et martyzis.	13
	d			¶Sol in capzicozno. Solsticiũ yemale.	14
	e	ꝓix	kl	Jannarij.	15
ix	f	ꝓviij	kl		16
	g	ꝓvij	kl	O sapientia	17
ꝓvij	A	ꝓvi	kl	Nulle deinceps fiant pzeces ad vesperas.	18
vi	b	ꝓv	kl		19
	c	ꝓiiij	kl		20
ꝓiiij	d	ꝓiij	kl	vigilia.	21
iij	e	ꝓij	kl	Thome apostoli. inferius duũ.ix.lectio.	22
	f	pi	kl		23
ij	g	ꝑ	kl	vigilia.	24
ꝑix	A	ix	kl	Natiuitas dñi nri ieſu xpi. pzin. duũ.le.ix.lec.	25
	b	viij	kl	Stephani pzothomartyz. minus duũ.ix.lec.	26
viij	c	vij	kl	Johannis apli ꝑ euãgeliſte. minus du.ix.lec.	27
	d	vi	kl	Sanctoz innocẽciũ mar. minꝰ dupler.ix.lec.	28
ꝓvi	e	v	kl	Thome cãtuarie. archiepi et mar. mi. du. ix. l.	29
v	f	iiij	kl		30
	g	iij	kl	Siluestri pape ꝯ cõfe. ix.lec. meũ.lec. de nati.	31
ꝓiij	A	pridie.	kl		

Sanescunt mensibꝰ res calide mense decembzis
Frigus virerur/capitalis vens scindatur.
Lotio sit vana/sed valis potatio cara
Sit repidus porus/frigozi contrarie totus.

Speculum sacerdotū missam celebraturi. Ante missam habēda sit tria. Intentionis discussio. Generalis cōtritio. Et pura confessio. Intentionis discussio. Ne propter vanam gloriā celebret. Ne propter alicuius personam honorem. Ne pter lucrū tēporale. Ne pter consuetudinē. Generalis cōtritio. De omissis que facere debuit. Et de cōmissis corde et opere. Pura cōfessio. Notabiliū criminū notoriū/ et ignotor. In missa sit diligēs circa locū: id est vt recipere possit vtrūq. Diligentior circa calicem: ne sit fractus vel reparatus. Diligentissim? circa materiā: ne hostia sit corrupta: vinū acetosū/aut desit aqua. In cantione sit diligētia. Magna i signis/ vt diligēter faciat. Maior i verbis/ vt veraciter dicat. Maxima in intētione/vt firma fide cōsecrare intēdat. In consecratione habeat diligentiā in conficiendum corpus christi. Interiam ad tangēdum corpus christi. Deuotionem ad sumendum corpus christi. In tangēdo corpus christi sit reuerentia. Magna pter continentiā tā excellentis corporis christi. Maior propter continentiam tā excellētis anime christi. Maxima pter continentiā tam excellentis diuinitatis christi. Quid in cōsecrādo intendit facere. Dei per lachrymas colere. Mortē christi memorare. Totam ecclesiam adunare. Quid in consecrando intendit consequi. Augmē dilectionis. Inseparabilitatē vnionis. Acceleratione fruitionis. Sit humilis oro i primo et in scdo memento.

Ne tā indignus minister indigne recipiat/tā dignissimum mysterium. Ne tam indeno? pcl'pter tam sanctissimum iudicem flectat in sumptiōnem. Ne tam immundus hospes tam excellentissimum hospitem a se repellat fetore criminum. Et vt ei dominus pñtiam? participem faciat electorū sacerdotum. In primo memēto pro se a pro vinis orat. Vt sine participes tāti mysterii. Auditores habiles missarum beneficii. Contemptores humiles vanitatum mundi. Satisfactores stabiles defectus pro pñi. Et sectatores vigiles diuini beneficii. In secundo memento pro defunctis orat. Vt per suauissimū mysterium habeāt continuum subsidiū Vt per pces ecclesie fidelium/habeāt suaue a penis refrigerium. Vt p hoc nostrum diuinum viaticum habeant securum reditum ad sanctorū consortium. Post missam sit summa gratiarum actio. De tāto pane suauissimo angelorū creatore creaturarum recepto. De tāto cibo perpetuo omnium sanctorum creatore creaturarum recepto. De tanto viatico pretioso christi electorum creatore creaturarum recepto.

¶ Quādo claudit? temp? nuptiarum: et quando aperitur. nota i his versibus sequentibus.

Aspiciens veterem/circum/qua/q;/ benedicta.
Coniugium beat adnen. hylarinsq; relaxat.
Septuagena beat / octauū pasche relaxat.

¶ Oratio ad impetrandum bonum finem/ac remissionem peccatorū/tā pro se/q̄ pro amicis. Oratio.

DOmine deus pater omnipotēs qui iustis premia/et delinquentibus veniam promittis:qui nō vis mortem peccatorum nec letaris in perditione morientiū: te suppliciter deprecor/vt michi famulo tuo N. dones q̄ merita sactissime dei genitricis marie:ꝫ omniū sanctorum ꝫ electorum/et per tuam mīam remissionē omniū peccatorū meorū. Et perducas me ad illam penitentiā per quā dauid saluatus:et petrum flētem respexisti/et mariā magdalenā mūdasti. Expelle domine iesu christe de corde meo q̄ tibi displicent. Et tale michi infunde amorem:vt te plecte diligere et timere possim/vt nec cogitem vel desiderem nisi qđ tibi domine placere cognouero. Deprecor te beatissima virgo maria/templū domini/sacrariū spiritussancti. Deprecor ꝫ vos sactos archāgelos michaelem/gabrielem/ꝫ raphaelem/ꝫ sanctos āgelos nobis ad custodiā deputatos cum nouem ordinib⁹ angelorum:vt intercedatis pro me ꝫ petrum paulū/andreā/iohannē/apostolos q̄ omnes.martyres/cōfessores/virgines:omnes sanctos et electos dei:vt dignētur michi patrocinari:quando ante tribunal eterni regis presentat⁹ ero ad iudicandum. Commendo tibi pissime iesu christe omnes diligētes me/et qui mei curam gerūt. Et qui michi opem misericordie tribuūt: et omnes debitores meos sine propinquos. Et etiam pro inimicis meis te peto vt eos ad pacē conuertas:et dē penitentiam agere concedas. Deprecor te domine iesu christe/vt omnes qui mei memoriam habent/ꝫ qui se meis indignis precibus cōmendauerūt/et q̄ michi aliqđ charitatis/vel pietatis impenderūt/seu ꝫ illos qui consanguinitate/vel familiaritate/vel cōfessionis affectu michi propinqui sunt/tam ipsos qui cōsistunt in corpore/q̄ ipsos qui tegūtur funere misericorditer gubernare/ꝫ illos visitare iubeas:vt qui fideliter seruiūt/ꝫ ab omnib⁹ tueātur aduersis/et hos meq⁹ absoluas ab omnibus penis/ꝫ perducas ad requiē sempiternam:ꝫ hoc magnifice supplico:vt cum dies mortis mee aduenerit:tu ipse q̄ iudicas cōtra accusatores/tias michi dē fensor qui es benedictus in secula seculorum.Amen. ¶ Alia oratio.

DEus misericordie ꝫ veritatis clementiam tuam suppliciter deprecor/vt michi miserrimo innumerabilium veniam concedas peccatorum/quibus tram tue potentie p̄ nocaui:quatenus te miserāte in hac vita secundum tuam voluntatem purgat⁹ ad beatitudinis eterne participatione pertingam. Cunctis etiā in corpore siue extra corpus fidelib⁹ qui michi spirituali vel carnali coniunctione coherent/et qui se michi confitendo/vel rogando commendauerunt:necnon ꝫ quorum peccunias et elemosinas suscepi:vel qui p̄ mea maliciam/seu negligentiam corrumpti sunt:manū misericordie tue porrigas:et per ineffabilem largitatem tuam/optatam eis indulgentiā peccatorum concedas:et ad requiē beatorum eos perducas.Amen.

Benedictio salis et aq. Omnib⁹ dominicis per annum post primam et cap. fiat benedictio salis et aque ad gra. chori a sacerdote hoc modo.

Exorcizo te creatura salis per deum + vivum: per deum + verum: per deum + sanctum per deum qui te per heliseum prophetam i aquam mitti iussit vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal ✠ hic respiciat sacerdos sal. exorcizatum in salutem credentium: sis omnibus te sumentibus sanitas anime et corporis: et effugiat atq; discedat ab eo loco quo aspersum fueris/ omnis fantasia et nequitia vel versutia diabolice fraudis: omnisq; spiritus immundus abiuratus p̄ eum qui venturus est iudicare vivos et mortuos et seculum per ignem. ℟. Amen. Sequitur oratio sine ✠ vobiscum. sed tantum ☩ Oremus. Oratio.

Iam omnipotens eterne deus humiliter imploramus: ✠ respiciat sacerd. sal. vt hanc creaturam salis quam in vsum generis humani exhibuisti: benedicere et sanctifi + care tua pietate dignetur: vt sit omnibus sumentibus salus mentis et corporis: vt quicquid er eo tactum vel respersum fuerit/ careat omni immundicia: omnisq; impugnatione spiritualis nequitie. per dominum nostrum ihesum xpm.

Sequitur exorcismus aque.

Exorcizo te creatura aque in nomine dei + patris omnipotentis et in nomine ihesu + christi filii eius domini nostri/ et in virtute spiritus + sancti: vt fias aqua exorcizata ad fugandam omnem potestatem inimici: vt ipse inimicus eradicare et explantare valeas cum angelis suis apostaticis. per virtutem eiusdem domini nostri ihesu christi/ qui venturus est iudicare vivos et mortuos et seculum per ignem. ℟. Amen. Sequitur oratio sine ✠ vobiscum. sed cum ☩ Oremus. Oratio.

Deus qui ad salutem humani generis maxima quaq; sacramenta in aquarum substantia condidisti: adesto propitius invocationibus nostris/ et elementis huic ✠ respiciat sacerdos aquam multimodis purificationibus preparatam/ virtutem tue benedictionis infunde: vt creatura tua mysteriis tuis serviens ad abiciendos demones morbos q; pellendos diuine gratie sumat effectū: vt quicquid in domib⁹ vel in locis fidelium per vndas respersum fuerit: careat omni immunditia/ liberetur a noxa. Nō illic resideat spūs pestifer/ nō aura corrupta. Discedant omnes in

die latentis inimici: et si quid est quod aut incolumitati habitantium nuidet aut quieti/aspersione huius aque effugiat: vt salubritas per inuocationem sancti tui nominis expetita: ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per dominum nostrum.

℣ic mittat sacer. sal in aquā in modum crucis ita dicendo sine nota. Commixtio salis et aq̄ pariter fiat: in nomine patris ⁊ filij et spiritus sancti. Amen. ℟. Dominus vobiscum. ℣. Et cū spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctor/et insuperabilis imperij rex ac sēp magnific⁹ triūphator: q̄ aduersē dñationibus vires reprimis/q̄ inimici rugientis sēuitiā superas: q̄ hostiles nequitias potēs expugnas: te dñe trementes et supplices deprecamur ac petimus: vt hanc ℣ic respicias aquam sale mixtam creaturam salis et aque dignanter accipias/benignus illustres/pietatis tue more sancti+fices vt ubicūq; fuerit aspersa per inuocationem sācti tui nominis omnis infestatio immūdi spiritus abiciat/ terror⁹ venenosi serpentis procul pellatur/et presētia sancti spiritus nobis miseri cordiam tuam poscentibus ubiq; adesse dignetur. Per dominū nostrum iesum christum filium suū. qui tecum viuit et regnat.

℣ dum aspergatur aqua cantetur hec antiphona.

Asperges me domine hysopo et mundabor. Lauabis me et super niuem dealbabor. ℣. Miserere mei deus secundū magnam misericordiam tuam. Asperges me. ℣. Et secundum multitudinem miserationū tuarū: dele iniquitatem meam. Asperges me. ℣. Gloria patri. Sicut erat. repetatur Lauabis me et super niuem dealbabor. ℣. Et ān dicitur in aspersione aque bene dicte omnib⁹ dominicis per annum: preterq̄ a pascha vsq; ad festum trinita. Dicitur etiam ī dominica in ramis palmarum. et in dominica in passione/cum Gloria patri/et. Asperges me.

℣ a pascha vsq; ad festum trinitatis dicitur hec ān in aspersione aque benedicte cantor incipiens. Antiphona.

Vidi aquam egredientem de templo a latere dextro alleluya. Et omnes ad quos puenit aqua illa/salui facti sunt/ et dicent alleluya alleluya. ℣. Confitemini domino quoniam bon⁹: quoniam in seculum misericordia eius. repetatur ān. Vidi aquam. Gloria pri. Sicut erat. Et omnes.

℣ extra aspersione aque sacerdos. ad gradum chori dicit. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam. ℟. Et salutare.

ce tuum de nobis. Deinde dicit sic. ℣. Oremus.

Exaudi nos domine sancte pater omnipotens eterne deus: et mittere dignare sanctū angelum tuum de celis: qui custodiat/foueat/protegat/visitet et defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per christū dominū nostrum. ℟. Amen.

¶ Si episcopus in aliqua sancta dominica exequatur officium: tunc ipse indutus cappa serica cum mitra & baculo ac oblatis additis ministris ad benedictionē salis et aq̄ chorū solet intrare: q̄ dum fit benedictio salis et aque a sacer. vt predicit ad hoc indutus: sede in sede recipit epāle: sibiq; post aspersionē altaris principalis a dextero sacer. facta ea monicos & ceteros clericos ad se de ipsa accedē. modo & ordine prenotato aspergit/et tam d. p̄ ord. post antipho. Asperges dicit sibidem. Si vero eps executor officii nō fuerit tūc in habitu chori cū cyrotheciis tantum a baculo clericos vtr. aspergat sacerd. predictū d. & ord. post. ān. Sicut erat more consueto semper dicente.

¶ Benedicto panis in diebus dominicis. In primis sacerdos legat euangelium sequens.

N principio erat verbū: et verbū erat apud deum: et deus erat verbū. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nichil. Quod factū est in ipso vita erat: et vita erat lux hominum. Et lux in tenebris lucet: et tenebre eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohannes. Iste venit in testimonium/ vt testimonium perhiberet de lumine: vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux/sed vt te-

timoniū perhyberet de lumine. Erat lux vera: que illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat et mundus per ipsum factus est: et mundus eum non cognouit. In propria venit: et sui eum nō receperunt. Quotquot autem receperunt eum: dedit eis potestatē filios dei fieri/ his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus/ neq; ex voluntate carnis/ neq; ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt. Et verbum caro factum est: et habitauit in nobis. Et vidimus gloriā eius: gloriam quasi vnigeniti a patre. plenum gratie et veritatis. Et postea dicat. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vsq; in seculum. Benedicamꝰ domino. ℟. Deo gratias. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

BEne ✠dic domine creaturam istam panis/ sicut benedixisti quinq; panes in deserto: vt omnes ex eo gustantes tā corporis q̄ anime accipiant sanitatem. In nomine pa✠tris ✠ fi✠lij et spi✠ritus sancti. Amē.

Tunc aspergatur aqua bñdicta super panem/ et distribuatur.

tis p aduētū ꝙ i pascha li epe. Et etiā
gñaliter p totū annū/quarta oratio
p vniuersali ecclia: sc. Excite tue bis
ꝛc. quita pro pace: sc. Deꝛa quo sctā
¶ In oct. sctī ādree/vel qñ dꝛ milla
Sal⁹ popli, tñc erit sctā oco de aduē
tu/tertia de sctā maria/quarta de oi
bus sctis/quinta p vniuersali ecclia
¶ Itē i ferijs ⁊ in festis sine regimi
ne chori ⁊ qñ dꝛ milla Salus popli,
ab oct. epp. vsq; ad caput ieiunij dñr
quilꝫ oratiões: quaꝛ prima de die/se
cūda de sācta maria sc. De⁹ qui salu
tis eterne, vsq; ad purifica. ꝺ oīs pu
rificationē bo dꝛ oꝛ. Concede nos tā
mulos tuos, tertia de olꝺ⁹ sctis vel⁹.
ītra p vniuersali ecclia. v. de pace.
¶ Fek. iij. l capite ieiunij et in trib⁹
dieb⁹ sequētibus ad missā de ieiunio
dñr ille quilꝫ oratiões: prima de die:
sctā p penitētib⁹ scilicet Exaudi nos
dñe, tertia de sācta maria: sc. Famulo
de nos, quarta de oībus sctis: sc. Con
cede nos ops deus: vt supra. quinta
p vniuersali ecclesia: sc. Ecclesiam tuā
¶ Nulla dꝛ ope. de gñalib⁹ vsq; ad ri.
¶ Fek. ij. p̄le ebd. ri. ⁊ ab hic vsq; ad
cenā dñi ad mis. de ieiunio dñic septē
okones: quaꝛ prima de die: sctā p peni
tētib⁹ tertia de sctā maria: quarta de
olꝺ⁹ sctis. v. p vniuersali ecclia ter
ta p pace. lectio una. vsq; Sicut cer
gētricis. vel ⁊ Oīm sctoꝝ. vel oco
Ops sempiterne de⁹ q̄ viuoꝝ. ¶ Nota
dū est q̄ scdꝫ vsū Sarū nūq; dñc vltra
septē okones ad missā/qꝛ de vlt. okone
dñicali tñ ꝓficuit septē petiões. In
dñicis bo. ri. vna sola oco dꝛ: qđ p to
tā ri. obs̄uet. In ferijs ⁊ i festis sine
regi chori ⁊ qñ dicit mis. Sal⁹ popli
ad oct. pas. vsq; ad asc. v. ij. dñr oco
nes tñ. quaꝛ prima de die. ij. de resurre
ctiõe. s. De⁹ qui mirabilis in. ij. de
olꝺ⁹ sctis: vel⁹. Tñ i dñicis qñ de dñica
agit: nulla fiat mēo. nisi aliqđ festū
alicui⁹ sctī euenerit tñ. In estate bo
qñ sit mēo. de aliquo sctō i aliquo fes.
ij. lec. vt ifra oct. dei i fest. sctī silue⁹,
fiat mēo. de sctō pāthaleōe/⁊ i simi
lib⁹ tñc sit. ij. oco de sctā ma. iij. de oi
bus sctis: ⁊. v. p vniuersali ecclia. Ite
de⁹ qui, vsq; ad aduē. do. i fer. ⁊ i
fest. iij. lec. sine regi. cho. ⁊ i oct. ⁊ ifra
oct. qñ chorꝫ non regit: qnq; dñr oco
nes: quaꝛ. i. est de die. ij. de. l. ma. iij. de
olꝺ⁹ sctis. iij. p statu ecclie. ⁊. v. p pa
ce. In fest. pcelli et martiniani fiat i
primis memo. de sctō Sylvestrino: del
de de apīs: ⁊ postea de sctā ma. ⁊ tñc
de olꝺ⁹ sctis. Qñ bo dꝛ mis. Sal⁹ popli,
tñc sctā oco erit de sctā maria/tertia
de olꝺ⁹ sctis. iij. p vniuersali eccl̄esia
qnta pro pace. Incepta vero vltima
okone ātē epistolā subdyacon⁹ p me
dium chori ad legēdū epistolā i pulpi
tū accedat. Et legat epistola i pulpi
to/ol die dñica q̄ nunchi chorꝫ regit
p totū ānū: el die cene. ⁊ vigi. pasche
⁊ pēthe. ⁊ l rogōza. alar. In olꝺ⁹ be
ro alios sctos ⁊ fer. ⁊ i vig. ⁊ quattuoꝛ
epib⁹ extra ebd. pēthe. ad gradū chori
legat tā in. ri. ꝺ extra. ri. lectio epi
stole bti pauli apli. Ad Romanos.

Fratres. Sciētes q̄ hora est iā nos de somno surgere. Nūc enim p
pioꝛ est nra sal⁹ ꝙ cū credidimus. Nox
p̄cessit: dies aūt appꝛopiquauit. Abij
ciamus ergo opa tenebraꝝ ⁊ induamur
arma lucis: sic vt in die honeste ābu
lemus. Nō i comessatiōib⁹ ⁊ ebrietati
b⁹ nō i cubilib⁹ ⁊ impudicicijs nō i cōtē
tiōe ⁊ emulatiōe. Sed induimini dñm
ihū xp̄m. ¶ Dū epla legit: duo pue
ri i suppellicijs sacra inclinatiōe ad
altare ātē gradū chori i pulpitū per
medium chori ad Gradale sctī ꝺū se
pꝛeparēt ⁊ sub dñica dō Gradale.
finiet. Chorꝫ idē psequatur p to
tū vsq; ad finē: qđ per totū annū ob
seruetur ad missam de die. nisi quā
do a cāoꝛe scriptum: ⁊ in missis que

in capitulo dicitur: & l pcessione tñ
p24. vbi fit statio. Gr. Ostende nobis dñe. qui te exper
Ibid. etãt nõ cõfundãtur dñe. Ô vias tuas dñe
demõstra michi: & semitas tuas edoce me.
Post versũ chori repetat gr. ℂ Mo
tandũ est q̃ p totũ annũ repetat gr.
post sing̃ versum ad missã. dr die nisi
in festis duplicibus: & nisi i quinta &
sexta feria ebdoma. pasche/ & i quat:
tuor tẽporib⁹ posti lcr. vbi grad̃ habet
post. lc. nec q̃n tract⁹ ỏr. Repetat etiã
in die nati. dñi ad sc̃az missã: & simi
liter in q̃tuor ordinatiõib⁹ scz de trinita. de
sancto spũ/ & in mis. de cruce. & in missa
Salus populi de pace/ & de ceteris cõ
mẽoratiõib⁹: videlicet inter. lxx. & pa
scha. tñ & in missis de scta maria vbi
nõ põt haberi seq̃n. nec cãt⁹ loco seq̃n
tie. In missis ỏo quotidianis de scta
maria sufficit q̃ habeat cãt⁹ loco seq̃.
l. i capi. eius. Dñs. v. gr. cant: duo de
supiori gr. ad Alla. cãtãdũ cappas se
ricas se induãt & ad pulpitũ p medium
chori accedãt. Dicto ỏo. v. gr. pueri
ter icipiãt gr. & pẽtek a choro vsq̃
dictũ ẽ. Sequat Alla. Chor⁹ idẽ repe
tat & psequat cũ pneumate. Clerici. v.
p24. Ostende nobis dñe miaz tuã: et salutare tuũ
da nobis. Et finiat a cho. deinde clerici
icipiãt Alla sine pneumate: qõ p totũ
annũ obseruet q̃ndi seq̃n. tñ. Dñs ve
rõnũ habet seq̃n. tunc ỏr pneuma a to
to choro post repetitionẽ Alleluya.
Finito Alleluya. sequatur sequẽtia.

Salus etna fulciẽs mũdi dica
tur sẽpiterna & redẽptio vere
nostra. Cõdolẽs humana ymo secla
per tẽtãtis numina. Nõ linquẽs ex
celsa adiũli ima ppa clemẽtia. Mor
tua spõtanea gẽa assumẽs humana
Que fuerãt pdita ola saluasti terrea
Feriẽs mũdo gaudia. Tu alas & cor:
pora Nra christe erpia. Ut possideas
lucida. Nosmet habitacula. Aduẽtu
primo iustifica. In secũdo nos̃ libe:
ra. Vt cũ scta luce magna iudicabis
ola. Cõpti sola ineorrupta nosmet
tua subsequamur mor beligia quo
iungs vita. Nõ dicat Amẽ. in fine se
quẽtie p totũ annũ ad missã. Nulla
die dñica p annũ ỏr sequntia ad missã
q̃n de dñica agit: nisi p aduẽtũ & i tpe
paschali & i. vi. die a nati. dñi. In fes.
vero sãctor⁹ q̃n chor⁹ regitur per to
tũ annũ extra. lxx. vsq̃ ad pascha. di
citur sequntia nisi in festis plurimor⁹
& festor⁹: & in festo scti michaelis i mõ
te tũba. A septuagesima ỏo vsq̃ ad
cenã dñi i dñicis & in festis nonẽ lcr.
canitur tractus a iiij. clericis de supe
riori gradu i cappis cericis rubeis ad
gradũ chori nisi i festo purificatiõis
& annũcia. btẽ marie. Tamen in pri:
ma dñica. xl. & in dñica palmar. i cho
ro alternis vicibus hinc inde cãtatur
In fine Alla. vel sequẽtie vl tractus
dyaconus ãte q̃ accedat ad euãgeliũ
pnunciãdũ thurificet mediũ altaris
tantũ: nunq̃ enim thurificet lectrinũ/
neq; ad missã / neq; ad matutinũ. ãte
pronunciationẽ euãgelii. Deinde acci
piat tertiũ scilcet euãgelior⁹: & humi:
liãs se ad sacerdotẽ stantẽ coram altari
versa facie ad meridiẽ ita dicat sine
nota. Jube dñe bñdicere. Sacerd. re
spõdeat Dñs sit in corde tuo & in ore
tuo ad pronunciandũ sanctũ euãgeliũ
dei. In nole patris. &c. Si autem sa:
cerdos per semetipsum celebret dicat
priuati. Jube dñe bñdicere. & postea
dicat ipemet. Dñs sit in corde meo &
in ore meo ad pronunciandũ sanctũ
euangeliũ dei. In nomine patris. &c.
Et sic pcedat dyaconus per mediũ
chori ipsũ tertiũ sup sinistram manũ
solenniter gestando ad pulpitũ acce
dat: thuribul. & ceroferare preceden
tibus. Et si dupler festũ fuerit crur
precedat que quasi a dextris extraria
id est ex oppositio erit legẽtis euãge
lium facie crucifixi ad legentẽ cõuer
sa. Quãdocũq; enim legitur epistola

in pulpito ibidem legatur euāgeliū. Et cū ad locū legēdi peruenerit: rectum ipsum subdyacon⁹ accipiat/⁊ a sinistris ipsi⁹ dyaconi quasi oppositus ipsum rectū dum euāgeliū legitur teneat cereoferarijs dyacono assistentibus: uno a dextris ⁊ reliquo a sinistris ad eū ductis. thuribularius uero stet post dyaconū ad eū cōuersus ⁊ sēper legatur euangelium uersus aquilonē i. ad est boream. Et si episcop⁹ ⁊ equatur officiū: oēs ministri in choro ad sequētiā cantandā ueniāt quā do sequētia dicitur p̄ter p̄incipalē dyaconū et p̄incipalē subdyaconū: ⁊ ibi morā faciāt dyaconi ⁊ subdyaconi i medio chori cū rectoribus chori donec p̄incipalis dyaconus a pulpito post lectū euāgeliū per chorū redeat. Cū aūt ceperit euāge. post. Dñs uobiscū. faciat signū sup libriū: deinde in sua crōte/et pectore cū pollice. Euangel. Scōm matthēum

In illo tp̄e. Cū appropiquasset Ihesus hierosolymis et uenisset bethphage ad mōtē oliueti: tūc misit duos discipulos dicens eis. Ite i castellum qđ cōtra uos est: ⁊ statī inuenietis asinā alligatā/⁊ pullū cum ea Soluite ⁊ adducite michi. Et si qs uobis aliquid dixerit dicite q⁊ dñs his opus habet/⁊ cōtinuo dimittet eos Hoc aūt totū factū est: ut adimpleret quod dictū est per pphetā dicētē. Dicite filie syon. Ecce rex tu⁹ uenit tibi māsuetus: sedēs sup asinā ⁊ pullū filium subiugalis. Euntes aūt discipuli fecerūt sicut p̄cepit illis ihesus. Et adduxerūt asinā ⁊ pullū: ⁊ posuerunt super eos uestimēta sua ⁊ eū desup sedere fecerūt. Plurima aūt turba strauerūt uestimēta sua i uia. Alij aūt cedebāt ramos de arboribus ⁊ sternebāt in uia. Turbe aūt q̄ p̄cedebāt ⁊ q̄ sequebant: clamabāt dicētes. Osāna filio dauid: bñdictus q̄ uenit in nole dñi.

Luc. 19.

Sanctus.

Lecto euangelio osculetur libr̄i: ⁊ accedēs subdyaconus statim porrigat ei tertū quem ipse subdyaconus ex directo pectore deferat. Finito euāgel. incipiat sacerd. i medio altaris

Credo in unū deū. Deinde cantetur a choro nō alternati: sed a toto choro recte infra. Hec sunt festa in quibus dicendū est. Credo in unū scōm ritum Sar. Omnib⁹ dñicis diebus per totū annū ad magnā missā/siue de dñica agitur siue nō. In mis. cū uigiliar⁹ ⁊ sct̄or. iij. lec. ⁊ in mis. defunctor⁹ que. i capitulo i dñicis dic̄t/nō ō. Sed in mis. dñical. i capitulo dicitur Credo. Dicet etiā per octo dies natiuitatis/pasc. ⁊ pētec. et in oct. duo. fest. p annū: i omnibus fest. apl̄or⁹ euāgelistarum/⁊ in utroq⁹ fest. s. crucis/⁊ i fest. sctē magdale. ⁊ i utroq⁹ fest. s. michaelis et in missa sp̄ialiū. Dicet etiā ad mis. de sctā maria q̄n ad mis. de die utrūq⁹ ē p totū annū: ⁊ i fest. alicuius sancti in cuius honore dedicatū est altare/ubi ecclesia ad altare eiusdē sancti cōstituta est. Credo. dicat sacerd. Dñs uobiscū. Et Oremus. Oīa. Ad te dñe leuaui aiam meā: de⁹ meus in te confido non erubescā: neq irrideāt me inimici mei etenim uniuersi q̄ te expectāt: nō cōfundētur. ℣. Dirige me i ueritate tua ⁊ doce me: quia tu es de⁹ saluator meus et te sustinui tota die. ℣. Respice i me ⁊ miserere mei dñe custodi aiam meā ⁊ eripe me: nō erubescam quōniam inuocaui te. Si uti duo. d. dūr p ebd. alternus uterq⁹ qui de fest. agit ⁊ nō i die d. qđ p totū annū obtinetur qui. d. offic. habētur. Aliq̄n dūr duo. d. cū officio. i una fest. nec dūr post offert. nisi i festis per aduen. ⁊ a sept. usq⁹ ad cenā dñi tm̄. Secreta.

Hec sacra nos dñe poteti detersos mundatos ad sua faciāt puriores uenire p̄cipia. p. Per. Per totū aduen. nō ō. p̄cf. nisi quoti. qđ de tpali agit Cōio. Dñs dabit benignitatē: ⁊ terra nostra dabit fructum suum. Postcōio.

Ps. 24.

Eod.

Ps. 84.

Suscipiam⁹ dñe miam tuā i mē
dio tēpli tui: ⁊ reparatiōis nre
bēture solēnia ⁊gruis honozib⁹ pce
damus. ℣. Qr dñm. ℭ Fer. iij. qñ de fer.
agit ad missā. Otim. Ad te leuaui. ps
mias tuas. Glozia pri. Repetāt oīm.
Ad te leuaui. ℣. Oculi mo⁹ semper ꝺz ad
ñ. ad mil. qñ chozꝰ nō regitur / nisi i
ſca pallionē dñi. ℣. Et missa ꝺz p totā
ebdo. nisi fest. ix. lec. vel oct. sancti an
dree itercurrāt: ⁊ nisi qñ ꝺz mis. Sa
lus populi. vel aliqua cōme. scti loci
vel de sācta maria faciēda fuerit. Et
semp cū suo Alla. ꝺz mis. dñicalis qꝺ
per totū ānū obseruetur qñ Alla. ꝺz
dicet etiā Alla. ad omnē missā de die
per annū ptercꝰ a. lxx. vsq; ad vigi.
pas. et exceptis vigi. extra dñicā et
tps pasc. ⁊tingē. exceptis etiā. iiij. tē
poꝛib⁹: q extra ebdo. penthe cōtige.
ℭ Fer. iij. Lectō epīe bti iacobi apli.

Carissimi. ℣ patiētes estote: ⁊
cap. 5. B ⁊ ad aduētū dñi. Ecce ei agri
cola expectat pciosum fructū terre
patiēter ferens donec accipiat tēpo
raneū et serotinū. ℣ patiētes igit estō
te et vos: et ⁊firmate coꝛda vēa: qm
aduēt⁹ dñi appꝛopiquabit. Nolite i
gemiscere frēs in alterutrū: vt non
iudicemini. Ecce enim iudex ante ia
nuam expectat. Exēplū accipite fra
tres charissimi: exit⁹ mali ⁊ lōganimi
tatis: ⁊ laboꝛ⁹ ⁊ patiētie pphetas
qui locuti sūt: i nole dñi nri iesu xpi.
ℭ Initiū scti euangelij ☩ scōm marcū.

cap. 1. B Principiū euāgelij ihesu xpi filij
dei: sicut scriptū est i ysaia pphe
ra. Ecce ego mitto angelū meū ante
faciē tuā: qui ꝓparabit viā tuā ātē te
Vox clamātis i deserto: parate viā
dñi: rectas facite semitas ei⁹. Fuit i
deserto iohānes baptizās ⁊ prediās
baptismū penitētie i remissionē pec
cator⁹. Et egrediebat ad eū oīs iu
dee regio ⁊ hierosolymite vniuersi: ⁊
baptizabātur ab illo i iozdanis flu
mine: cōfitētes peccata sua. Et erat
iohānes vestit⁹ pilis camelor⁹: ⁊ zona
pellicea circa lūbos ei⁹. Et locustas
⁊ mel siluestre edebat: ⁊ ꝓdicabat di
cens. Venit fozti⁹ me post me: cui⁹
non sum dign⁹ ꝓstrātus ꝺbens soluere cor
rigiā calciamētoꝝ ei⁹. Ego baptiza
ui vos aqua: ille vero baptizabit vos
spiritu sācto. ℭ Si aliquod festum
vndē fieri dēbeat ꝺcui. in hac. iiij. fes
cōtige. epistola ꝓnotata ⁊ euāg. legā
tur in. v. fer. si vacauerit. alioquin
omnino pretermittantur eo anno.

ℭ Feria. vj. Lectio ysaie pphete. cap. 51

Hec dicit dñs de⁹. Audite me q
sequimini quod iustū est: ⁊ q̄ri
tis dñm. Attēdite ad petrā vnde excī
si estis: ⁊ ad cauernā lacī de qua ꝓcīsi
estis. Attendite ad abꝛaham patrē ve
strū: ⁊ ad saꝛāq̄ peperit vos. Qꝺ vnū
vocaui eū: ⁊ benedixi ei: ⁊ multiplica
ui eū. Cōsolabitur ergo dñs syō ⁊ cō
solabitur oēs ruinas ei⁹. Et ponet de
sertū ei⁹ quasi delicias: ⁊ solitudinē
eius quasi oꝛtū dñi. Gaudiū ⁊ letitia
inuenietur in ea gratiaꝝ actio ⁊ vox
laudis. Attēdite ad me populе me⁹
⁊ tribus mea me audite. Qꝺ lex a me
exiet ⁊ iudiciū meū in lucē populoꝝ
requiescet. ℣ Prope est iust⁹ me⁹: egre
sus est saluatoꝛ meus: ⁊ bꝛachia mea
popl̄os iudicabūt. Me insule exspecta
būt ⁊ bꝛachiū meū sustinebūt. Leuate
oculos vestros i celū: ⁊ videte subter
ra deoꝛsū. Qꝺ celi sicut fumus lique
scēt: ⁊ terra sicut vestimētū attereretur
⁊ habitatoꝛes ei⁹ sicut hec interibunt
Sal⁹ aūt mea i sempitnū erit. Et iu
stitia mea nō deficiet. Audite me q sci
tis iustū ppls me⁹ lex mea i coꝛde eoꝝ
Nolite timere oppꝛobriū hoꝛis: ⁊ blas
phemias eoꝝ ne metuatis. Sicut enī
vestimētū/sic comedet eos tinea. Sa
lus aūt mea in sempitnū erit: ⁊ iustitia
mea i ꝓgnatiōes ꝓgnationū. S. math.

IN illo tempore. venit iohannes baptista prædicans in deserto iudee:et dicēs. Pœnitēriam agite:appropinquabit enim regnum celorum. Hic est enim de quo dictū est: per esaiam:prophetam dicentem. Vox clamantis in deserto: parate viam domini/ rectas facite semitas eius. Ipse aūt iohānes habebat vestimētū de pilis camelor:et zonā pelliceā circa lūbos suos. Esca aūt eius erat locusta:& mel siluestre. Tūc exibat ad eū hierosolima & omis iudea:& omis regio circa iordanē. Et baptizabātur ab eo in iordane:cōfitētes peccā sua. Si vero. vj. kek. nō vacauerit:prædicta epistola & euāge. omino ptermittātur & hoc p totū aduentū. & a dñica ꝛ ira usq; ad. l. & ab oct. pasche vsq; ad primā dñicā antē ascēsionem dñi obseruetur a Deus omn. vero vsq; ad dñicā. do. li. iij. & v. ferie non vacauerint:tūc in. vj. feria legantur epla & euāgel. de. iij. kek. si vacauerit:tūnaute omo prætermittant. Nunq; enim legātur epistole & euāge. de. iij. kek. in. vj. kek. vel in. iij. kek. neq; epistola euāg. de. vj. kek. in. v. kek. Non enim debent serui. antitipari scōm vlum Sar.

Dominica. ij. aduentus. Offiū.

POpulus syon ecce dominus veniet ad saluandas gētes:& audire faciet dominus gloziam vocis sue i lētitia cordis vri. Ps. Qui regis israēl intende:qui deducis velut ouē ioseph. Repetat oiūs. Populus. Glia pri. Populus. Oīo.

EXcita dñe cordia nra ad prepārādas vnigeniti tui vias:vt qui eius aduentu purificatis tibi mētibus seruire mereamur. Qui tecū viuit et regnat i vnitate spūs sācti deus. Per oīa secula seculorum. Ad romanos.

FRatres. Quecūq; enī scripta sūt:ad nostrā doctrinā scripta sunt:vt per patiētiā & cōsolationē scripturarū spē habeamus. Deus aūt patiētie & solatii/ det vobis idipsū sapere in alterutrū/ scōm iesū xpm:vt vnanimes vno ore honorificetis deum et patrem domini nostri iesu christi. Propter quod suscipite inuicem sicut et christus suscepit vos in honorem dei. Dico enim christum iesum ministrum fuisse circumcisionis/ propter veritatem dei:ad confirmandas promissiones patrum. Gentes aūt super misericordia honorare deum:sicut scriptum est. Propterea confitebor tibi in gentibus domine:et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit. Letamini gētes:cum plebe eius. Et iterum. Laudate oēs gentes dñm:et magnificate eum omnes populi. Et rursum esaias ait. Erit radix iesse:& qui exurget regere gētes:i eū gētes sperabunt. Deus aūt spei repleat vos omni gaudio & pace in credēdo: vt abundetis in spe:& virtute spiritus sancti. Gr. Ex syō species decoris eius/ deus noster manifeste veniet. V. Congregate illi sanctos eius/ qui ordinauerūt testamētū eius super sacrificia. Alla. Alla. Virtutes celi mouebūt/ & tūc videbūt filiū hominis venientē in nubibus celi cū potestate et maiestate magna. Sequentia.

REgnantem sempiterna/ per secula susceptura:cōcio deuota concrepa. Diuino sono factori reddendo debita. Cui iubilant agmina celica: eius vultu exhilarata. Quem expectant omnia terrea/ eius nutu examinanda. Districtum ad

iudicia. Clementem in potẽtia. Tua nos salua christe clementia: ꝓpter quos pallus es dira. Ad poli astra sublena nitida: qui sorde tergis secula. Influat salus vera effugans pericula. Omnia vt sint munda tribue pacifica. Vt hic tua salui miseri cordia. Leti regna possideamus supera. Quo regnas secula per infinita. Amen. ℂ Secundum Lucam.

caꝑ. 21 ℰ

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole/et luna et stellis: et in terris pressura gentium/ꝓ confusione sonitus maris et fluctuum. Arescentibus hominibus/ꝓ timore et expectatione que superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celorum mouebuntur: et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna/ꝫ maiestate. His autem fieri incipientibus: respicite et leuate capita vestra/quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneam: et omnes arbores. Cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniã prope est estas. Ita et vos cum videritis hec fieri: scitote quoniam prope est regnum dei. Amen dico vobis: quia non preteribit generatio hec: donec omnia fiant. Celum et terra transibũt: verba autẽ mea non transibunt. Oꝛatio.

ꝑ 84 et oia infra.

Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te: ostende nobis domine misericordiam tuam: ꝫ salutare tuũ da nobis. ℣. Benedixisti domine terram tuam: auertisti captiuitatem iacob: remisisti iniquitatem plebis tue. ℣. Misericordia et veritas obuiauerunt sibi: veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit.

Secreta.

Placare quesumus domine hũmilitatis nostre precib⁹ ꝫ hostiis: ꝫ vbi nulla suppetũt suffragia meritoꝝ: tuis nobis succurre pietatibus. Per dñm. Pax. quotidia. Ꝯio Hierusalẽ surge sta in excelso: ꝫ vide iocũditatẽ q̃ venerit tibi a deo tuo. Postcõio. Baruch. 4 ℰ

Refecti cibo potuq̃ spiritalis a limonie supplices te dñe deprecamur: vt huius participatione mysterii doceas nos terrena despicere ꝫ amare celestia. Per. ℂ Feria. iij. Epistola. Lectio zacharie prophete.

caꝑ. 8 ℑ

Hec dicit dñs deus exercituũ. Reuersus sum ad syon ꝫ habitabo in medio hierusalem: ꝫ vocabitur hierusalem ciuitas veritatis: et mons dñi exercituum mons sanctificatus. Hec dicit dñs deus exercituũ. Adhuc habitabũt senes/ꝫ anꝰ in plateis hierusalem ꝫ viri baculus i manu eius ꝓ multitudine dierũ. Et platee ciuitatis cõplebuntur infantibus: ꝫ puellis ludentibꝰ in plateis eiꝰ. Hec dicit dñs exercituũ. Si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius in diebꝰ illis: nũq̃d in oculis meis difficile erit dicit dñs exercituũ. Hec dicit dñs exercituũ. Ecce ego saluabo populum meũ de terra orientis ꝫ de terra occasus solis: ꝫ adducam eos/ꝫ habitabunt i medio hierusalẽ/ꝫ erũt michi i ppm et ego ero eis in deum/in veritate ꝫ in iustitia. Dicit dominus omnipotẽs.

ℂ Euangelium Scõm Matheum

caꝑ. 11 ℑ

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: et turbis iudeorum. Amen dico vobis: Inter natos mulierum non surrexit maior iohãne baptista. Qui aũt minor est in regno celorũ: maior est illo. A diebus aũt iohãnes baptiste vsq̃ nũc regnũ celorũ vim

patitur:& violenti rapiũt illud. Omnes enim prophete et lex: vsq; ad iohannem prophetauerunt. Et si vultis recipere:ipe est helyas q̃ venturus est. Qui habet aures audiendi:audiat. ℭ Fer. dj. ℭ Lectõ. ysaie pphe.

HEc dicit dominus deꝰ. Super muros tuos hierm cõstitui custodes:tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini dñi:ne taceatis:& ne detis silentium ei donec stabiliat/& donec ponat hierusalem laudem i terra. Jurauit dominus in dextera sua et in brachio fortitudinis sue. Si dedero triticum tuum vltra cibum inimicis tuis: et si biberint filij alienigene vinum tuum in quo laborasti. Quia qui congregabunt illud comedent/et laudabunt dominum:& qui comportant illud bibent in atrijs sanctis meis. Transite/trãsite per portas:preparate viam populo/planu facite iter:et eligite lapides/& eleuate signum ad populos. Ecce dominꝰ auditum fecit in extremis terre. Dicite filie syon/ecce saluator tuus venit:ecce merces eius cum eo/& opus illius coram illo. Et vocabunt eos populus sanctus:redempti a domino. Tu autem vocaberis quesita ciuitas: et non derelicta. ℭ Euangelium Secundum Johannem.

cap.x

IN illo tempore. Johannes testimonium perhibebat de dño et clamabat dicens. Hic erat quem dixi: qui post me venturus est ante me factus est / q̃ prior me erat. Et de plenitudine eiꝰ:nos oẽs accepimꝰ gratiã pro gratia:q̃ lex per moysen data est:gratia et veritas per iesum xp̃m facta est. Deũ nemo vidit vnq̃. Unigenitus filius qui est in sinu patris:ipse enarrabit.

ℭ Dominica tertia aduentus. Ad magnam missam. Officium.

GAudete in domino semper iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus hominibus dominus prope est nichil solliciti sitis:sed in omni oratione petitiões vestre innotescãt apud deum. pᵒ. Et pax dei que exuperat omnem sensum:custodiat corda vestra/& intelligentias vestras. Gloria patri. Oratio. Phi. 4 a

ibidẽ.

AUrem tuã quesumus domine precibus nostris accõmoda:& mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

ℭ Epistola. Ad Corinthios. I. cap 4 a

FRatres. Sic nos existimet homo vt ministros christi & dispẽsatores ministeriorꝫ dei. Hic iam quẽritur inter dispensatores:vt fidelis quis inueniatur? Michi autem pro minimo est vt a vobis iudicer / aut ab humano die:sed neq; meipsum iudico. Nichil enim michi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui autem iudicat me:dominus est. Itaq; nolite ante tempus iudicare:quo adusq; veniat dominus/q̃ et illuminabit abscõdita tenebrarum/et manifestabit consilia cordium. Et tunc laus erit vnicuiq; a deo. ℭ Grad. Qui sedes super cherubin excita potentiam tuam et veni. dñe. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouẽ ioseph. Alleluya. ℣. Excita domine potentiã tuam et veni: vt saluos facias nos. Sequentia.

Psal. 79.

Ibidẽ.

Ibidẽ.

QUi regis sceptra fortis dextra solus ẽlicta. Tu plebi tuã ostẽde magnam excitãdo potẽtiã. Prestita illi dona salutaria. Quẽ predixerũt pphetica vaticinia. Aclara poli regia. In nostra ictu veni dñe arua.

Euangelium Secun-
dum Matthæum.

cap. 11. 3

IN illo tpe. Cū au-
disset iohānes in
vinculis opa xpi mittēs
duos de discipulis suis
ait illi. Tu es q̄ venu-
turus es: an alīū expecta
mus? Et respōdēs ie⁹ ait il
lis. Euntes renūciate io
hāni: q̄ audītis & vidētis. Cęci vidēt
claudi ābulāt: leprosi mūdant. Sur-
di audiūt: mortui resurgūt: pauper
euāgelizant. Et bēūs est q̄ nō fuerit
scandalizatus in me. Illis autē ab-
euntibus: cepit ie⁹us dicere ad tur-
bas de iohāne. Quid existis in deser
tum vidēre. Arundinē vento agita-
tam. Sed quid existis vidēre? Ho-
minem molibus vestitum? Ecce qui
mollib⁹ vestiuntur: in domibus re-
gū sūt. Sed quid existis vidēre? Pro
phetam? Etiā dico vobis: & plusq̄ p-
phetā. Hic est ei de quo scriptū est. Ec
ce ego mitto angelū meū ante faciē
tuā: qui pparabit viam tuam ante
te. Amē. Ps. Dīxisti dne terrā tuā: auerti
sti captiuit atē iacob remisisti iniquitatē ple
bis tue. Operuisti oīa pcā eor: mitiga-
sti omnem iram tuam. Conuertere nobis
domine misericordiam tuam: et salutare
tuum da nobis.

Secreta.

OBlationis nostre tibi domine
quesum⁹ hostia ingiter immo
letur: que & sacri pagat institutā my
sterij: et salutare tuum nobis mira-
biliter operetur. Per.

Prefatio quo
tidiana. Colo.

Isa. 35. b. Dicite pusillanimes con
fortamini et nolite timere / ecce deus no-
ster veniet & salvabit nos.

Postcōio.

IMplorāmus domine clemen-
tiam tuam: vt hec diuina sub
sidia a vicijs expiatos/ad festa ven-
tura nos pparent. Per dominum
nostrum ie⁹um christum filiū tuum.

Feria.iij. quatuor tepor. Offer.

ROrate celi
desuper & nubes
pluant iustum a-
periatur terra & ger-
minet salua-
torem. ps. Et ex-
spectet.
stinia opus me
ego dominus crea-
ui eum. Sequatur oratio hinc Do-
minus vobiscum. sed tantum cum

Oratio.

Oremus.

PRęsta quesumus omnipotens
deus vt redemptionis nostre
venturā solennitas: et presentis no
bis vite subsidia conferat: et eterne
beatitudinis premia largiatur. Per
dominum nostrum ie⁹um christum
filium tuum.

Lectio clare Phete.

IN diebus illis. Dixit clais p-
pheta. Erit in nouissimis die-
bus preparatus mons domus do-
mini in vertice montium: et eleua-
bit⁹ super colles. Et fluent ad eū
omnes gentes: et ibunt populi mul
ti et dicent. Venite ascendamus ad
montem domini / et ad domum dei
iacob: et docebit nos vias suas / et
ambulabimus in semitis ei⁹. Quia
de syon exibit lex: et verbum domi-
ni de hierusalem. Et iudicabit gen-
tes: et arguet populos multos. Et
conflabunt gladios suos in vomer
es et lanceas suas in falces. Non
leuabit gens contra gentem gladiū:
nec exercebuntur vltra ad prelium.
Domus iacob venite: et ambulem⁹
in lumine domini dei nostri. Grad.
Tollite portas principes vestras / et ele- ps. 23.
uamini porte eternales et introibit rex glo
rie. Alle. Quis ascendet in montem do- Ibid.
mini / aut quis stabit in loco sancto eius.
innocens manibus et mundo corde.
Hic non repetatur gradale: sed sta-
tim sequatur Dominus vobiscum.

Oratio.

Oremus.

Hesitāt quesumꝰ dñe ne tar
dameris ⁊ auxiliū nobis tuꝰ
tutis impende: vt aduentus tui cō
solationibus sublecuentur/qui i tua
pietate confidunt. Qui viuis. Per di
cuntur mēo-ct m. Lectō claie pphe.

IN diebus illis. Locutꝰ est dñs
nus ad achaz dicēs. Pete tibi
signum a domino deo tuo i pfundū
inferni/sine in excelsum supra. Et di
xit achaz. Non petā: et non tentabo
dñm. Et dixit. Audite ergo domꝰ da
uid. Nūquid parū vob̄ est molestos
esse hominib⁹: quia molesti estis ⁊ deo
meo? Propter hoc dabit dñs ipe vo
bis signum. Ecce virgo cipiet ⁊ pa
riet filium: ⁊ vocabitur nomen eius
emmanuel. Butyrū ⁊ mel comedet:
vt sciat reprobare malū: ⁊ eligere bo
num. Gr. Prope est dñs oib⁹ inuocā
tibus eū: oib⁹ qui inuocāt eū in veritate
℣. Laudem dñi loquetur os meū: ⁊ bene
dicat omnis caro nomen sanctum eius.

℣ Repetat gradale. Scām Lucam.

IN illo tempo
re missꝰ est an
gelus gabriel a deo
in ciuitatem galilee
cui nomen nazareth
ad virginē desponsa
tam viro cui nomen
erat ioseph de domo
dauid: ⁊ nomen virgi
nis maria. Et ingres
sus angelus ad eam
dixit. Ave gratia ple
na dominus tecum:
benedicta tu in mulieribus. Que cū
audisset/turbata est in sermone eius:
et cogitabat qualis esset ista salutā
tio. Et ait angelꝰ ei. Ne timeas ma
ria: invenisti enim gratiam apud de
um. Ecce concipies in vtero et paries
filium: et vocabis nomen eius iesum.
Hic erit magnꝰ ⁊ filius altissimi vo
cabitur. Et dabit illi dñs deus sedē
dauid patris eius ⁊ regnabit in domo
iacob in eternū/⁊ regni eius non erit
finis. Dixit autem maria ad angē
lum. Quomodo fiet istud/quū virum
nō cognosco? Et respōdens angelus
dixit ei. Spūs scām superveniet in
te ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi.
Idcoq; ⁊ qđ nascet ex te scām vocabi
tur filius dei. Et ecce elizabeth cogna
ta tua: ⁊ ipsa concepit filium i senectute
sua. Et hic mēsis est sexꝰ illi q̄ voca
batur sterilis: quia non erit impossibile
apud deū oē verbū. Dixit aūt maria
Ecce ancilla dñi. Fiat mihi: secūdum
verbū tuū. ℣ Ave maria gratia ple- Luc.
na dñs tecū: benedicta tu in mulieribus ⁊ 1 ℒ
benedictus fructus ventris tui. ℟. Idcoq;
et qđ nascetur ex te scām: vocabitur filꝰ
dei. Et dicitur cū suo versu. Secreta.

SAlutaris iemmio cōpetēres dñe
hostias immolāmꝰ: precia/vt ad
nativitatē panis eius his officijs p̄
paremur: p cūjꝰ rei sacrificio quoti. Cōio.
Ecce virgo cipiet ⁊ pariet filiū/⁊ vocabi- Ecce
tur nomen eius emmanuel. Postcōio. 7 ℒ

SAlutaris cui domle munere sa
tiati supplices deprecamur: vt
cuius letamur gustu/tenouemur et
fectu. Per dñm nrm iesū xp̄m filiū.
℣ Feria.vi.quatuoꝝ tēpoꝝ. Offm.

℣ Rope esto do/ ps̄al.
mine: ⁊ omnes vie tue 118
veritas inuitio cognos
ci de testimonijs tuis:
quia i eternum tu es
Psalmꝰ. Beati immaculati i via: qui am Ibid.
bulant in lege domini. Oratio.

Excita quesumꝰ dñe potētiā tuā
⁊ veni: vt hi q̄ i tua pietate cō
fidūt: ab oi citius aduersitate liberē
tur. Qui vivis. Lectio claie pphete.

Et dicit dñs deus. Egredietur cap.
virga de radice iesse: ⁊ flos de 11 I
radice eius ascēdet. Et requiescet sup ēi
spūs dñi: spūs sapiēcie ⁊ intellectus.

ſpiritus conſilij ⁊ fortitudinis/ſpiritus ſcientie et pietatis/et replebit eum ſpiritus timoꝛis domini. Non ſecundum viſionē oculoꝛum iudicabit: neq; ſecundū auditum auriū arguet. Sed iudicabit i iuſticia pauperes: ⁊ arguet i equitate p̄ mānſuetis terre. Et percutiet terrā virga oꝛis ſui: ⁊ ſpiritu labioꝛū ſuoꝛū interficiet impiū. Et erit iuſticia cingulū lumboꝛū ei⁹: ⁊ fides cinctoꝛium renū ei⁹. ℣. Oſtende nobis dñe miſericoꝛdiam tuā: et ſalutare tuū da nobis. ℟. Benedixiſti dñe terram tuam: auertiſti captiuitatē iacob. Repetatur grad̄. Secundum Lucā

In illo tēpoꝛe Exurgens maria abijt i montana cum feſtinatiōe in ciuitatē iuda: et intrauit in domum zacharie/⁊ ſalutauit elizabeth. Et factum eſt vt audiuit ſalutationem marie elizabeth exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth: ⁊ exclamauit voce magna: ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc michi: vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enī vt facta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit i gaudio infās i vtero meo. Et btā q̄ credidiſti: q̄m p̄ficiētur ea q̄ dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa mea dñm: ⁊ exultauit ſp̄ūs meus in deo ſalutari meo. Oꝛa. Deꝰ tu cōuerſus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. oſtēde nobis dñe miſam tuā: et ſalutare tuū da nobis. ℟. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob/remiſiſti iniq̄tatem plebis tue. ℟. Miſa et veritas obuiauerunt ſibi/veritas de terra oꝛta eſt et iuſtitia de celo proſpexit. Secreta.

ſal. 84. Ibiō. cap. I D

Sacrificijs q̄s dñe ſalutaribus his diebꝰ aptemur mēliꝰ: q̄ꝰ illud eſt miſterij celebrādi cui ſeruit ois executio mādatoꝝ. p̄ d̄. p̄ref. quotidia. Cō. Ecce dñs veniet ⁊ oēs ſcti ei⁹ cū eo: ⁊ erit i die illa lux magna. ℣. Oſtende. Zach. 79 b

Perfice q̄s dñe miam tuā populo ſupplicāti: quem tuoꝝ refectū largitate donoꝝ ⁊ inſtātius gratiam poſtulare concedas. ℣. Per dñm.

Sabbato.iiij.tp̄m aduēt⁹. Oītm.

Veni et oſtende nobis faciē tuā dñe q̄ ſedes ſup cherubin ⁊ ſalui erim⁹. ℣. Qui regis iſrael intende: q̄ deducis velut ouē ioſeph. Oēs ōkones ſine. Dñs vobiſcum. dñr p̄ter vltimā q̄ eſt ātē eplam ſed tantum cum. Oꝛemus. Et oēs ōkones cū ſuis tirul legant. Oꝛem⁹. p. 79 Ibiō.

Deꝰ q̄ aſpicis q̄ ex nīa p̄rauita te affligimur ꝛcede p̄pic⁹: vt ex tua viſitatiōe ꝓſolemur. q̄. Lectō eſaie cap. 19 D

In dieb⁹ illis. Clama (pphete. Ibunt ad dñm a facie tribulantis: et mittet eis ſaluatoꝝem et p̄o pugnatoꝝem qui liberet eos. Et cognoſcetur dominus ab egypto: ⁊ cognoſcent egyptij dominū in die illa ⁊ colent eum in hoſtijs ⁊ muneribꝰ ⁊ vota vouebunt domino ⁊ ſoluent. Et percutiet dominus egyptum plaga: ⁊ ſanabit eā. Et reuertētur egyptij ad dñm ⁊ placabit eis: ⁊ ſanabit eos dñs deꝰ noſter. ℣. A ſummo celo egreſſio eiꝰ ⁊ occurſus eiꝰ vſq̄ ad cūmū eiꝰ. ℟. Celi enarrant gloriā dei: et opa manuū eiꝰ annūciat firmamētū. Nō repetatur gr̄. ſed dicatur ſtatim Oꝛem⁹. Oꝛa. p. 18 Ibiō.

Oncede q̄s oīp̄s deus/vt q̄ ſub peccatiiugo ex vetuſta ſeruitute tenīmur: expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. q̄. te.

Lectio ysaie prophete.

HEc dicit dñs letabitur deserta & inuia: & exultabit solitudo & florebit quasi lilium. Germinãs germinabit: & exultabit letabũda & laudãs. Gloria libani data est ei: decor carmeli & saron. Ipsi videbũt gloriã dñi: & decorem dei nostri. Cõfortate manus dissolutas: et genua debilia roborate. Dicite pusillanimes cõfortamini: et nolite timere. Ecce deus noster ultionẽ adducet retributiõis deus ipse veniet & sanabit nos. Tũc aperiẽtur oculi cecorũ: & aures surdorũ patebũt. Tũc saliet sicut cervus claudus: et aperta erit lingua mutorũ. Quia scisse sũt in deserto aque & torrẽtes in solitudine. Et que erat arida in stanũ & sitiẽs in fontes aquarum. Ait dñs omipotens. ℣. In sole posuit tabernaculũ suum: et ipse tanq̃ sponsus procedẽs de thalamo suo. ℟. A summo celo egressio eius: & occursus eius vsq; ad summum eius. Oratio.

INdignos nos q̃s dñe famulos tuos quos actiõis propie culpa deseruisse nouimus: beneficio unigeniti filij tui aduẽtus letificã. Qui tecũ. Lectio ysaie prophete.

HEc dicit dñs. Super montẽ excelsum ascende tu qui euãgelizas syõ: exalta in fortitudine vocẽ tuã qui euãgelizas hierusalẽ. Exalta noli timere. Dic ciuitatibus inde. Ecce deus vester. Ecce dñs deus in fortitudine veniet: & brachium eius dñabitur. Ecce merces eius cũ eo: & opus illius coram illo. Sicut pastor gregẽ suũ pascet in brachio suo cõgregabit agnos: & in sinu suo leuabit eos dñs deus noster. ℣. Deus deus virtutum conuerte nos: & ostende faciem tuã & salui erimus. ℟. Excita domine potentiã tuã & veni: vt saluos facias nos. Sequatur Oremus. Oratio.

PRetende queslumus omps deus: vt filij tui debita cura solẽnitas: & precibus nobis vite remedia conferat: & premia eterna cõcedat. Per eundem dominum. Lectio ysaie prophete.

HEc dicit dñs. Christo meo cyro cui⁹ apprehẽdi dexteram vt subiciã ante faciẽ ei⁹ gentes: & dorsa regum vertã. Et aperiã coram eo ianuas & porte nõ claudẽtur. Ego ãte te ibo & gloriosos terre hũliliabo. Portas ereas conteram: & vectes ferreos frangam. Et dabo tibi thesauros absconditos & archana secretorum: vt scias quia ego dñs q̃ voco nomẽ tuũ deus israel. Propter seruũ meũ iacob: & israel electũ meum. Et vocaui te nõ te tuo: assimilaui te & nõ cognouisti me. Ego dñs et nõ est amplius extra me nõ est deus. Accinxi te & nõ cognouisti me: vt sciant hi q̃ ab ortu solis & q̃ ab occidẽte: quia absq; me nõ est deus. Ego dñs: & nõ est alter. Formãs lucẽ & creãs tenebras faciẽs pacẽ/ & creãs malũ. Ego dñs: faciẽs oia hec. Rorate celi desuper: & nubes pluãt iustũ. Aperiat terra: et germinet saluatorẽ / & iustitia oriat simul. Ego dñs: creaui eum. ℣. Rorãte celi desuper: & nubes pluãt iustũ. ℟. Aperiat terra: et germinet saluatorẽ / & iustitia oriat simul. Ego dñs: creaui eum. Gradu. Excita dñe potentiã tuã & veni: vt saluos facias nos. ℣. Qui regis israel intende: q̃ deducis velut ouem ioseph: qui sedes super cherubin / appare coram effraym beniamin: & manasse. Sequitur Oremus. Oco.

PRecces populi tui queslumus dñe: vt qui iuste pro peccatis nris affligimur pietatis tue visitatiõe cõsolemur. Qui viuis. & reg. Lectio danielis prophete.

ANgelus dñi descẽdit cũ azaria & sociis ei⁹ in fornacẽ: & excussit flammã ignis de fornace & fecit medium fornacis quasi ventũ roris flãtẽ. Flãma aũt diffusa est super fornacẽ cubitis quadraginta nouẽ: & incẽdit quos repperit iuxta fornacẽ de caldeis ministros regis q̃ eam iniciebant. Illos aũt omnino nõ tetigit ignis / neq; contristauit: nec quicq̃ molestie intulit. Tunc hi tres quasi ex vno ore laudabãt & glorificabãt: & benedicebãt

deũ in fozmace dicentes. Duo clerici de secunda fozma/in suppellicys ad gradum chozi cantent Tractum.

dañ ℟ et oĩa inclea. ℣

Benedictus es dñe deus patrum nostrozũ. ℟. Et laudabilis et glozio sus in secula. Chozus idẽ repetat. Clerici. ℟ Et benedictum nomẽ glozie tue qõ est sanctũ. Chozus dicat Et laudabilis et glozioſum in secula. Clerici. ℟ Bñdict⁹ es in templo sancto glozie tue. Chozus. Et laudabilis et glozioſus in secula. Clerici. ℟. Benedictus es super thzonũ sanctum regni tui. Chozus Et laudabilis. Clerici. ℟ Benedictus es super sceptrũ diuinitatis tue. Chozus. Et laudabilis. Clerici. ℟ Benedict⁹ es qui sedes super cherubin intuens abyssos. Chozus Et laudabilis. Clerici. ℟ Bñdictus es q̃ ambulas super pennas ventoz. Chozus Et laudabilis. Clerici. ℟ Benedicãt te oĩs angeli et sãcti tui. Chozus Et laudẽt te et glozificẽt in secula. Clerici. ℟ Bñdicant te celi terra mare ⁊ omnia que in eis sunt. Chozus Et laudent te. Clerici. ℟ Glozia patri et filio et spũi sctõ. Chozus Et laus et honoz potestas ⁊ imperiũ. Clerici. ℟ Sicut erat in pzincipio et nunc et sẽper et in secula sc̃oz amẽ. Chozus Et laus ⁊ ho. De de clerici scipiãt pzimũ versũ tract et percãtet a chozo. Et postea dicat sacerdos Dñs vobiscũ. ℟ Oze⁹. Oz

Deus q̃ trib⁹ pueris mitigasti flãmas igniũ ꝛcede ꝛpicius: vt nos famulos tuos nõ exurat flãma viciozũ. ℣ er vo. Dic dicunt memorie ꝛsuete. Epistola. ad Thessalonicẽses

2. cap. 2 ℟

Fratres. Rogam⁹ vos p aduẽtum dñi nri ihesu xpi ⁊ nre congregãtionis i ipsũ: vt nõ cito moueamini a vro sensu/neq; terreami ni/neq; per spiritũ/neq; p sermonẽ/ neq; per epistolã tanq̃ p nos missã/ quasi instet dies dñi. Ne quis vos seducat: vllo mõ. Qñ nisi venerit discessio primũ/⁊ reuelatus fuerit hõ peccati filius perditiõis/qui aduersatur ⁊ extollitur supza omne qõ dicit deum/aut quod colitur: ita vt in tẽplo dei sedeat: ostẽdens se tanq̃ sit deus. Non retinetis quoniã cũ adhuc esse apud vos: hec dicebã vobis. Et nunc quid detineat scitis: vt reuelet i suo tempoze. Nam mysteriũ iam operatur iniquitatis: tãtũ vt q̃ tenet nũc teneat/donec de medio fiat. Et tũc reuelabitur ille iniquus quem dñs iesus interficiet spiritu oris sui: ⁊ destruet illustratione aduentus sui.

Duo clerici de sectida fozma i cappis nigris ad gradum chozi simul dicãt totũ et integrum istum Tractum.

Qui regis israel intẽde: qui deducis velut ouẽ ioseph. ℟ Qui sedes super cherubin appare cozã ephraym beniamin ⁊ manasse. ℣ Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni vt saluos facias nos. Secũdum Lucan

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris/pcurãte pontio pylato iudeã/tetrarcha aũt galilee herode: philippo autẽ fratre eius tetrarcha ituree: ⁊ trachonitidis regionis: ⁊ lysania abilinẽ tetrarcha/sub pncipib⁹ sacerdotũ anna et caypha factũ est verbũ dñi sup iohãnẽ zacharie filiũ in deserto. Et venit i omnẽ regionẽ iozdanis pdicãs baptismũ penitentie in remissionem peccatorum: (sicut scriptum est in libzo sermonum esaie pzophete). Vox clamãtis in deserto: parate viam domini rectas facite semitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ omnis mons et collis humiliabitur. Et erũt pzaua in directa: et aspera in vias planas. Et videbit omnis caro salutare dei.

Offe. Exulta satis filia syõ: pzedica filia hierlm: ecce rex tu⁹ venit tibi sanct⁹ ⁊ saluato. ℣ Loquetur pacẽ gẽtib⁹: ⁊ potestas eius a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terre.

Secreta.

Super has hostias fidelium dñe quesum⁹ ꝛpicio vultu respice:

ꝙ qz nostris meritis nō valem⁹/his potius munerib⁹ tuo occurrui gmen demur. Qui vi. Dictatio quotidia. Ibid. Exultauit vt gygas ad currendam viā: a summo celo egressio eius: et occurr⁹ eius vsq; ad summum eius. Post ibid.

Quesumus domine de⁹ nr̄m: vt sacro sancta mysteria que pro reparationis nostre munimine cōtuli mus: et pr̄sēs nobis remedium esse facias et futurū. Per dominum nr̄m ihesum christum filium tuum. Qui.

Si quacūq; feria dies natiuitatis dñi cōtigerit: sex ieunia. iiij. tēporū sc̄a tertia ebd. aduent⁹ dñi: celebrent.

Dominica quarta aduentus dominī. Ad missam. Officium.

Esto nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo ad videndū i bonitate electorū tuorum i leticia gentis tue/vt laueris cum hereditate tua. ps. Peccauimus cum patrib⁹ nostris: inique egimus / iniquitatem fecimus. Gloria patri. Oratio.

Excita qs dñe potētiā tuā: et veni: et magna nobis virtute succurre vt per auxiliū gratie tue quod nostra peccata pr̄pediunt: indulgētia tue propiciatiōis acceleret. Qui vivis. Ad philippenses.

Fratres. Gaudete in dño sēper iterū dico gaudete. Modestia vestra: nota sit oīb⁹ hominib⁹. Dñs enī ppe est. Nichil solliciti sitis: sed in omni oratiōe et obsecratiōe cū gr̄arū actiōe pticiōes vestre innotescāt apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensū: custodiat corda vestra/et intelligētias vestras. In xp̄o ihesu: dño nr̄o. Qp̄ propter est dñs oīb⁹ iuorātib⁹ eū: oīb⁹ qui inuocāt eū i veritate. Laudē dñi loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomen sanctum eius. Alleluya. Ibidē. Veni domine et noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Sequentia.

Iubilemus omnes vna. Deo nostro qui creauit omnia. Per quem cuncta condita sunt secula. Celoq; plurima/luce choruscat: et diuersa sunt sydera. Sol mundi sceptra/noctium dec⁹ luna: ceteraq; splēdentia. Mare solum/alta plana: ac profunda flumina. Aeris ampla spacia que discurrunt aues venti atq; pluuia. Hec simul cuncta tibi deo soli patri militant. Nunc et in cuncta sine fine per secula/laus eorum tua gloria. Qui pro salute nostra: prolem vnicam. Patri in terram misisti sine culpa: sed ob nostra delicta. Te trinitas precamur/vt corpora nostra et corda. Lacrgas et protegas et dones peccatorum veniam. Amē.

Euangelium Secundum Johannem. cap. i &.

In illo tēpore. Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad iohannem: vt interrogarent eū. Tu quis es? Et confessus est: et non negauit. Et confessus est: quia non sum ego christus. Et interrogauerunt eum quid ergo? Helyas es tu? Et dixit. Nō sum. Propheta es tu? Et respondit. Non. dixerūt ergo ei. Quis es: vt responsum demus his qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto: dirigite viā domini/sicut dixit esaias propheta. Et qui missi fuerant: erant ex pharisei. Et interrogauerunt eum: et dixerunt ei. Quid er-

go baptizas si tu non es chr̃istus neq; helyas / neq; pr̃opheta? Respondit eis iohãnes: dicens. Ego baptizo in aqua: medi⁹ autẽ vestrũ stetit quẽ vos nescitis. Ipse est qui post me vẽturus est: qui ante me fact⁹ est/ cui⁹ ego nõ sum dign⁹ vt soluã ei⁹ corr̃igiã calciamẽti. Hec i bethania facta sunt trãs iordanẽ: vbi erat iohãnes
Ela. baptizãs. Offr. Cõfortamini & iam no-
35.b. lite timere: ecce enĩ de⁹ noster retribuet iudiciũ/ ipse veniet et saluos nos faciet. v⁹. Tunc aperientur oculi cecorum: et aures surdorũ audient: tũc saltabit claud⁹ quasi cervus & clara erit lingua mutor. Secr.

Sacrificijs pr̃esentib⁹ qs dñe placatus intende: quib⁹ ad filij tui natiuitatẽ suscipiendã purificemur p̃er eũdẽ. Pr̃efatio quotidiana Cõio
Ela. Ecce virgo r̃cipiet & pariet filiũ/ & vocabi-
7 L tur nomen eius emmanuel. Postcõio.

Populũ tuũ quesum⁹ dñe dono rum tuor̃ largitate pr̃equere: vt a malis oĩb⁹ sacramẽtor̃ tuor̃ virtute pr̃otect⁹: ad leticiabile mysteriũ celebrandum/ & mẽte pr̃eparetur et cor̃pore. P̃er dñm nr̃m iesũ xp̃m filiũ. Feria. iij. Lectio ysaie pphte.

2. et 3 cap. d F Et dicit dñs de⁹. Exultate filie Syõ: & letamini i dño deo vestro qui dedit vobis doctorẽ iustitie: & descẽdere faciet ad vos imbr̃em matutinũ & serotinũ/ sicut in pr̃icipio. Et implebũtur aree frumẽto: & redũdabunt torcularia vino & oleo. Et scietis q̃ ego dñs deus vester habitãs i syon in mõte sancto meo & in hierusalem sãcta/ & alieni nõ trãsibunt p eam amplius. Et erit in die illa: stillabunt mõtes dulcedinẽ & colles fluẽt lacte/ & per oẽs riuos iuda ibũt aq̃/ & fõs de domo dñi egrediet/ & irrigabit torr̃entẽ spinar̃. Egypt⁹ in desolationem erit & ydumea i desertũ perditionis: pro eo q̃ iniq̃e egerũt i filios iude/ & effuderũt sãguinẽ innocẽtem terra sua. Et iudea i eternum habitabitur: & hierusalem in generatione et generationem. Et mundabo sanguinem quem non mundaueram: et dominus commor̃abitur in syon a seculo: et vsq; in seculum.

Secundum Lucam. Cap. 7 f

In illo tempor̃e. Exijt sermo iste uniuersam iudeam de iesu. Et nunciauerunt iohanni discipuli eius de omnibus his. Et conuocauit duos de discipulis suis iohannes: et misit ad iesum dicens. Tu es qui venturus es: an alium expectamus? Cum autem venissent ad eũ viri: dixerunt. Iohannes baptista: misit nos ad te dicens. Tu es qui vẽturus es: an alium expectamus? In ipsa autem hor̃a: curauit multos a languor̃ibus suis et plagis et spiritibus malis: & cecis multis donauit visum. Et respondens dixit illis. Euntes/ renunciate iohanni: que vidistis et audistis. Quia ceci vident: claudi ambulant/ leprosi mundantur. Surdi audiunt/ mor̃tui resurgunt: pauperes euangelizantur. Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Et cum discessissent nuncij iohannis/ cepit dicere de iohanne ad turbas. Quid existis in desertum videre? Arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre? Hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce qui in veste pr̃eciosa sunt et in delicijs: in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? P̃ropheta? Utiq; dico vobis: et plusq; pr̃opheta. Hic est de quo scriptum est. Ecce mitto angelum meum ante faciem tuã qui pr̃eparabit viam tuam ante te. Dico enĩ vob̃: maior̃ inter natos mu

lierum pzopheta iohanne baptista nemo est. Qui autem minoz est in regno celozum: maioz est illo.

℣ Feria. vi. Lectō zacharie pphete.

ET dicit dominus. Lauda & letare filia syō: quia ecce ego venio & habitabo in medio tui/ait dominus. Et applicabunt gentes multe ad dñm in die illa: et erunt michi in populū. Et habitabo in medio tui & scies qz dñs exercituū misit me ad te. Et possidebit dñs iudam partem suam in terra sanctificata: et eliget adhuc hierusalē. Sileat omnis caro a facie dñi: qz exsurrexerit de habitaculo sctō suo. Dicit dominus ombs.

℣ Euangelium Secundū Marcum

IN illo tempoze. Dixit iesus discipulis suis. Videte & cauete a fermento pharisēoz: & a fermēto herodis. Et cogitabant ad alterutrum dicētes: qz panes non habemus. Quo agnito: ait illis iesus. Quid cogitatis: qz panes non habetis? Nōdum cognoscitis: nec intelligitis. Adhuc cecatum habetis coz vestrū. Oculos habentes/non videtis: & aures habentes/non auditis. Nec recoz damini quando quinq panes fregi in quinq milia: & quot cophinos fragmentoz plenos sustulistis? Dicunt ei. Duodecim. Quando & septem panes in quatuoz milia hominum: quot sportas fragmentoz tulistis? Et dicunt ei. Septem. Et dicebat eis. Quomodo nondum intelligitis? Et venit bethsaidam & adducunt ei cecum. Et rogabant eum/ vt illum tangeret. Et apprehēsa manu ceci: eduxit eum extra vicum. Et expuens in oculos eius & impositis manibus suis interrogauit eum: si quid videret. Et aspiciēs ait. Video homines velut arbozes ambulātes. Deinde iterum imposuit manus super oculos eius & cepit videre. Et restitutus est ita vt clare videret omnia: et misit illum in domum suam dicens. Vade in domum tuam: et si in vicum introieris: nemini dixeris.

℣ In vigilia natiuita. dñi. Officiū.

HOdie scietis qz veniet dominus & saluabit vos: et mane videbitis gloziam eius. ps Domini est terra & plenitudo eius orbis terrarum: et vniuersi qui habitant in eo. Si hec vigi. in do. euenerit dicitur cantus super Kyrie eley. Sanctus. et Agnus. sicut in festo simpl. ir. lec. sinautem dz cantus fer. Oratio.

DEus qui nos redemptionis nostre anna expectatione letificas: pzesta vt vnigenitum tuum quē redēptozem leti suscipimus: venientem quoq3 iudicē securi videam9: dominū nostrū iesum xp̄m filium tuū. Qui tecum viuit. Nulla fiat mētio. Missus puer accolitus legat hāc lec. alba indutus ad gradum chozi: tū si dñica fuerit. legatur in pulpito et semper cum suo titu. Lectio ysaie ppheta.

HEt dicit dñs deus. ps Propter syō non tacebo et propter hierusalem nō quiescā: donec egrediatur vt splendoz iustus eius/et saluator eius vt lāpas accēdatur. Et videbūt gentes iustum tuū: et cuncti reges inclytū tuū. Et vocabitur tibi nomē nouū quod os dñi nominauit. Et eris coz ona glozie in manu domini: et diadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: et terra tua non vocabit amplius desolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: & terra tua inhabitabitur quia complacuit domino in te. Deinde absq3 interuallo legatur epistola. Ad romanos.

cap. I ℣ Fratres. Paulus seruꝰ ieſu xpi vocatꝰ apoſtolus/ſegregatꝰ i euãgeliũ dei: quod ante pmiſerat p yphetas ſuos in ſcripturis ſãctis de filio ſuo qui factꝰ eſt ei ex ſemine da uid ſcõm carnẽ. Qui predeſtinatꝰ eſt filius dei in virtute ſcõm ſpm ſanctificationis ex reſurrectiõe mortuorũ ieſu xpi dñi noſtri: per quẽ accepimꝰ gꝝam ⁊ apoſtolatũ ad obediẽdũ fidei in oĩbus gentibus p nomine eiꝰ. In quibꝰ eſtis ⁊ vos vocati: ieſu xpi dñi noſtri. ℟. Hodie ſcietis q̃ veniet dñs ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gliam eiꝰ. ℣. Qui regis iſrael intẽde: q̃ deducis velut ouẽ ioſeph/q̃ ſedes ſuper cherubin appare coꝝã effrain beniamin ⁊ manaſſe. Si hec vigi. in do. eue. miſ. ds do. i ca. dr: ⁊ fiat memo. de ſcta maria et de oĩbꝰ ſãctis tm̃. Miſ. vero de vigi. ad autẽ: eũ altare ſine aliqua mẽo. cum hoc Alla. ℣. Craſtina die delebitur iniq̃tas terre ⁊ regnabit ſuper nos ſaluatoꝝ mũdi. Sequẽtia. Jubilemus oẽs. vt̃. kol. viii. Si vero dñica non fuerit: tunc Alleluya. ⁊ ſequentia pretermittantur. ℭ Secundum Matheum.

cap. I ℒ In illo tpe. Cũ eſſet deſpõſata mater ieſu maria ioſeph ãteq̃ conuenirẽt: inuẽta eſt i vtero/habẽs de ſpũſcto. Joſeph aũt vir eius cũ eſſet iuſtus ⁊ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eã. Hec aũt eo cogitãte ecce angelus dñi i ſomnis apparuit ei dicẽs. Joſeph fili dauid: noli timere accipere mariã coniugẽ tuã. Quod enim in ea natũ eſt: de ſpũ ſãcto eſt/pariet aũt filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eiꝰ ieſum. Ipſe enim ſaluũ faciet ppm ſuũ a pcis eoꝝũ. ℣. Tollite portas pncipes veſtras: ⁊ eleuamini portę eternales: ⁊ introibit rex glie. ℟. Domini eſt terra et plenitudo eius orbis terrarum: ⁊ vniuerſi qui habitant in eo. Alle ℟. ſi dominica fuerit eo anno pretermittatur. Secreta.

Da nobis queſumus omnꝑs deꝰ vt ſicut ad adoꝝãda filij tui natalicia pꝛeuenimꝰ: ſic eiꝰ munera capiamus ſempiterna gaudẽtes. Per eundem. Oratio quotidiana. Loco. Reuelabitur gloꝛia domini et videbit omnis caro ſalutare dei noſtri. Poſtcõio. Eſa. 4.o

Da nobis q̃s dñe vnigeniti filij tui recẽlita natiuitate reſpirare: cuius celeſti myſterio paſcimur ⁊ potamur. Per eundem dominum. ℭ In nocte nati. dñi poſt. ir. lec. cãtetur hoc euãg. in pulpito a dyacono. Initiũ ſcti euãgelij. Scõm matheũ.

cap. I ℐ Liber gñationis ieſu xpi filij dauid: filij abꝛahã. Abꝛaham genuit iſaac. Iſaac aũt: genuit iacob Jacob aũt: genuit iudã ⁊ fratres eiꝰ. Judas autẽ: genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares aũt: genuit eſron. Eſron autẽ: genuit ram. Aram aũt: genuit aminadab. Aminadab aũt: genuit naaſſon. Naaſſon autem: genuit ſalmon. Salmõ autem: genuit booz de raab. Booz autem: genuit obeth ex ruth. Obeth aũt: genuit ieſſe. Jeſſe autẽ: genuit dauid regẽ. Dauid autẽ rex: genuit ſalomonẽ ex ea que fuit vrie. Salomon aũt: genuit roboã. Roboã aũt: genuit abiam. Abia aũt: genuit aſa. Aſa autẽ: genuit ioſaphat. Joſaphat aũt: genuit ioꝝã. Joꝝam aũt: genuit oziã. Ozias aũt: genuit ioathã. Joathã aũt: genuit achaz. Achaz autẽ: genuit ezechiã. Ezechias autẽ: genuit manaſſẽ. Manaſſes aũt: genuit amõ. Amon aũt: genuit ioſiã. Joſias aũt: genuit iechoniã ⁊ fratres eiꝰ in tranſmigratione babylonis. Et poſt tranſmigrationem babylonis iechonias genuit ſalathiel. Salathiel autem: genuit zoꝛobabel. Zoꝛobabel autẽ: genuit abiud. Abiud autẽ: genuit eliachim. Eliachim aũt: genuit azoꝛ.

Azor aūt:genuit sadoch. Sadoch aūt genuit achim. Achi aūt:genuit eliud Eliud autē:genuit eleazar. Eleazar aūt:genuit mathā. Mathā autē:genuit iacob. Jacob aūt:genuit ioseph virū marie. De qua nat9 est ies9:qui vocatur chr̄istus. Finito euangel. sacerdos incipit psalmū Te deum laud. quo dicto rectores chori incipiāt missa

¶ In gallicantu. Officium.

Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te ps. Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania. Ixyri eius cum suis ūlibus. Sequatur Gloria in excelsis. more dupl. fest. Sciendū est q̄ tp̄e ad mis. ōr. Gloria in excelsis quotiēs ad maturi ōr. Te deum nisi missa. Salus populi. vel mis. de cruce vel mis. de. in aliquo fest. in. lec. vel infra octa. sine regi. chori cantanda erit. Quādo vero aliqua missa de sigi. vel de fest. in. lec. in capi. die dn̄i: tūc etiā ōr cātus sup Xp̄i eleyson. Gloria in ex- q̄n ōr. Credo. et Agnus. et Ite missa est. sicut in fest. in. tr. Similiter fit q̄n ōr mis. dn̄icalis i cap̄. die dn̄ica tūc etiā dicet Credo. Oratio.

Deus q̄ hanc sacratissimā noctē veri luminis fecisti illustratione clarescere: da q̄s/ vt cuius lucis mysteria in tra cognouimus: eius quoq; gaudijs in celo p̄fruamur. Qui tecū. Duo clerici ī ecclia forma i cappis ad cornu epistole accedunt. Et vnus eorum incipit

Laudes deo dicā per secula: qui me plasmauit in manu dextera/ atq; redemit cruce purpurea: sanguine nato. Hic cātetur alternatim.

Lectio esaie p̄phete.

In qua xp̄i lucida/ vaticinatur natiuitas. Hec dicit dn̄s. Pater/ filius/ sc̄ūsp̄us: in quo sunt ola cōdita supna atq; yma. Populus gētiū qui ambulabat i tenebris. Q. uē creasti quē fraude subdola hostis expulit paradiso: et captiuatum secum traxit ad tartara. Vidit lucē magnā Hilserit et imania nocte media pastoribus lumina. Habitātibus in regione vmbre mortis lux. Super eos natus est nobis. Magnus hic erit iesus filius dei. Et filius. Altissimi. Datus est nobis. Hbarre sima p̄dicti sic erat. Et factus est p̄incipat9 sup humerū eius. Ut celos regat/ atq; arua. Et vocabitur nomen eius. Mesyas/ soter/ emanuel/ sabaoth/ adonay. Admirabilis. Sadit danid. Consiliarius. Dei pūs. Deus. Qui creauit ola. Fortis. Saratri clausura perimes teterrima. Pater futuri sēli Ser ompis et cūcta regēs. Princeps pacis. Dicit in eū. Multiplicabitur eius imperiū. In hierusalē iudea sine samaria. Et pacis non erit finis. Per sēla sempiterna. Sup solium danid et super regnū eius sedebit. Et regni meta sui nō erit aliqua. Ut confirmet illud. In fidei pignore. Et coram hoīe in iudicio et iustitia. Iudex cū venerit iudicare sēlm. A mōdo. Illi debetur gloria laus et iubilatio. Et vsq; in sempiternū. Hic cātet tunc vsq; ad finē. Ab ortu solis vsq; occiduos ad fines mūdi oībus p̄ climata laus creatori resonet cōgrua. Amen dicāt omnia. Vbi non habetur cantus legatur. Lectio esaie p̄phete.

Hec dicit dn̄s deus. Populus gētiū qui ambulabat in tenebris vidit lucē magnā. Habitantibus in regiōe vmbre mortis: lux orta est eis

Parvulus enī natus est nobis: ⁊ filius datꝰ est nobis. Et factus est principatus sup humerū eius: ⁊ vocabit nomē eius admirabilis/cōsiliarius/deus fortis/pater futuri seculi/princeps pacis. Multiplicabitur eiꝰ imperiū: ⁊ pacis non erit finis. Sup soliū dauid ⁊ sup regnū eiꝰ sedebit: vt cōfirmet illō ⁊ corroborꝫ et in iudicio ⁊ in iustitia. Amodo et vsqꝫ in sempiternū. Sine intervallo. ℭ Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad tytum.

cap. 2 D

Charissime. Apparuit grā dei saluatoris nostri oībus hominibus: erudiēs nos vt abnegātes impietatē ⁊ secularia desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus in hoc seculo. Exspectātes beatā spem: ⁊ aduentū glie magni dei/⁊ saluatoris nri iesu xpi. Qui dedit semetipsum p nobis/vt nos redimeret ab omni iniquitate: ⁊ mūdaret sibi populū acceptabilē/sectatorem bonoꝝ. Hec loquere: et exhortare. In xpō iesu: dño nro. Gr. Tecū principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferū genui te. ℣. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuoꝝ. Alleluya. ℣. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Sequentia.

Psal. 109 ibidē. ps. 2

Nato canūt omia dño pie agmia. Syllabatim neumata plūrigē do organica. Hec dies sacrata i qua noua sunt gaudia: mūdo plene edita Hac nocte pcelsa intonuit ⁊ glia in voce angelica. Fulserūt ⁊ immania nocte media pastoribus lumina. Dū fouent sua pecora subito diua percipiūt monita. Natꝰ alma virgine qui erat ante secula. Est imensa in celo glia par ⁊ i tra. Sic ergo celi caterua altissime iubilat. Et tāto canore tremat alta poli machia. Sonet ⁊ p oia hac i die glia voce clara reddita. Humana ꝛcrepēt cūcta deū natū in terra. Cōfracta sunt imperia hostis crudelissima. Par i terra reddita/nūc letētur oia nati per eorꝫdia. Solꝰ qui tuetur omnia. Solus qui ꝛdidit oia Ipse sua pietate soluat oia peccata nostra. Amen. ℭ Euangelium more duplicis festi. Secundum Lucam.

cap. 2

In illo tēpore. Exiit edictū a cesare augusto: vt describeret vniuersus orbis.

Hec descriptio prima facta ē a preside syrie cyrino. et ībāt oēs: vt profiterentur singuli i suā ciuitatem. Ascendit autē ⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā ciuitatē dauid que vocatur bethleē: eo qꝫ esset de domo ⁊ familia dauid/vt profiterꝫ cum maria desposata sibi vroze pgnāte. Factū est aūt cū essent ibi impleti sunt dies vt pareret. Et peperit filiū suū primogenitū. Et pānis eū inuoluit: et reclinauit eū i presepio: qz nō erat eis locus i diuersorio. Et pastores erāt in regiōe eadē vigilātes et custodiētes vigilias noctis: supra gregē suū. Et ecce angelꝰ dñi stetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circūfulsit illos/⁊ timuerūt timore magno. Et dixit illis angelꝰ. Nolite timere. Ecce enim enāgelizo vobis gaudiū magnū qd erit oi populo: qz natus est vobis hodie saluator qui est xps dns in ciuitate dauid

Et hoc vobis signū. Inuenietis infā
tē pānis involutū: & positū i presepio.
Et subito facta est cū āgelo multitu
do militie celestis laudantiū deū/& di
centiū. Gloria i altissimis deo: & i terra
pax hoīb⁹ bone voluntatis. Q credo.
Int. Letentur celi et exultet terra: ante
faciem domini quoniam venit. Secreta.

Accepta sit tibi dñe ꝗs hodier:
ne festiuitatis oblatio: vt tua
gra largiēte p hec sacrosca ꝓmercia
in illius inueniamur forma i quo te
cū est nra substātia: tecū ꝙps dñs nr.
Qui tecum. Pcfa. Mr per incarna.
Nec pcf. ōr in nat. dñi ad oēs mis. &
quotidie p ebdo. & in die circū. dñi. et
in oīb⁹ missis de sācta maria ab hac
die vsq; ad purificatio. Cōicantes.
vero ōr tēp vsq; ad circū. & i die circu.
Cōio. In splendoribus sanctorum ex vte
ro ante luciferum genuite. Postcōio.

DA nobis ꝗs dñe de⁹ noster vt
qui natiuitatem dñi nostri ie:
su xpi nos frequētare gaudemus: di
gnis ꝙuersationibus ad eius merea
mur pertingere ꝓsortium. Qui tecū.
Ad missam in aurora. Duncinm.

NAt fulgebit ho
die super nos / quia na:
tus est nobis dominus &
vocabitur admirabilis
deus/princeps pacis / pater futuri
seculi: cuius regni non erit finis. ps.
Dominus regnauit decorem indutus est:
indutus est dominus fortitudinem et pre
cinxit se. Ad hanc missam. Kyri eley.
absq; tri. Gloria in. Sanctus. et
Agnus. sicut in festo simplici nouem
lectionum dicuntur. Oratio.

DA ꝗs omnipotens de⁹ / vt qui
nona incarnati verbi tui luce
perfundimur: hoc in nro resplendeat
opere: quod per fidē fulget in mēte.
Per eundem dñm. Commemoratio de
sancta anastasia sub hac oratione.

DA ꝗs omnipotēs deus/ vt qui
beate anastasie martyris tue
solemnia colimus: eius apud te patro:
cinia sentiamus. Per dñm nostrum.
Ad hāc missā nō dñr plures oratones
vel pauciores. Seqns lec. legat i pul
pito ab vno clerico de secūda forma.

Lectio ysaie prophete.

HEt dicit dñs. Spūs dñi super cap.
me: eo ꝙ unxerit me. Ad annū 91 B
ciandum mansuetis misit me: vt me
derer contritis corde/& predicarem ca
ptiuis indulgentiā & clausis apparitio
nē. Vt predicarē annū placabilē dño
& diē ultionis deo nro. Vt consolarer
oēs lugentes: & ponerē consolationē lu:
gentibus syō. Et darē eis coronā p ci
nere: oleū gaudij pro luctu/pallium
laudis p spū meroris. Et vocabūtur
in ea fortes iusticie: plantatio dñi ad
glorificādū. Ecce dñs auditū fecit: in 28
extremis terre. Dicite filie syō. Ecce
saluator tuus venit: ecce merces eius
cū eo/& opus illius coram illo. Et vo
cabūt eos pplm sctm: redēpti a dño.
Sine intervallo. Lectio epistole bea
ti pauli apostoli/ad Tytum.

CArissime. Apparuit benigni cap.
tas & humanitas: saluatoris 3 B
nri dei. Nō ex operib⁹ iusticie que fe
cimus nos: sed scōm suam miam sal
uos nos fecit. Per lauacrū regene
rationis & renouationis spūsti: quē
effudit in nos abunde/per ihesū xpm
saluatorem nostrum. Vt iustificati
gratia ipius: heredes simus secūdū
spem vite eterne. In christo ihesu: dño
nostro. Gr. Benedictus ꝙ venit in nōie Ps.
dñi: deus dñs et illuxit nobis. ℣. A dño fa: 117
ctum est istud: et est mirabile in oculis no: Ibid.
stris. Alleluya. ℣. Dominus regnauit p. 92
decorem indut: indutus dominus fortitudi
nem et precinxit se virtute. Sequentia.

SOnet regi nato nostra cantica.
Cuius pat fecit olim mk est virgo
sacratissima. Generās hic nescit fe:

minā: illa est sine viro grauida. Verbū corde patris genitū ante scla. Alnus matris gessit corporatū p tēpora. O mira genitura/o stupēda natiuitas. O proles gloriosa / humana diuinitas. Sic te nasciturum fili dei vates docti tuo spū direrant. Sic te oriente laudes tibi cantant/pacē terris angeli nunciant. Elemēta vultū exhylarant. Oēs sācti gaudentes iubilant. Salue clamādo nosq; salua. Deitas in personis trina. Simplex vsya. Euange. in pulpito more dñicali legatur. Secundum Lucam.

cap. 2 L

In illo tpe. Pastores loquebantur adinuicē. Transeam⁹ vsq; bethleē: & videam⁹ hoc verbū qđ factū est/qđ fecit dñs et ostēdit nobis. Et venerunt festinantes: & inuenerūt mariā & ioseph/& infantē positū in presepio. Videntes aūt cognouerūt de verbo quod dictū erat illis de puero hoc. Et oēs q̄ audierant mirati sūt de his: q̄ dicta erant a pastoribꝰ ad ipsos. Maria aūt conseruabat oia verba hec: cōferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificātes & laudātes deū: in omnibus q̄ audierāt & viderāt sicut dictū est ad illos. Credo. Ps. 92 Offa. Deus enim firmauit orbē terre qui non commouebitur: parata sedes tua deus extunc a seculo tu es. Secreta.

Munera nostra q̄s domine natiuitatis hodierne mysteriis apta proueniant: vt sicut homo genitus idē refulsit deꝰ: sic nobis hec terrena substātia conferat quod diuinū est. Per eundē dñm. Alia secreta.

Accipe q̄s dñe munera dignanter oblata: & tuē anastasie suffragantibus meritis/ad nre salutis auxiliū prouenire cōcede. Per dñm. Prefatio. & Cōmunicātes. de natiui. zacha 9 L Cōio. Exulta filia syon lauda filia hierusalem: ecce rex tuus venit sanctus et saluator mundi. Postcōmunio.

Huius nos dñe q̄s sacramēti festa per natalis nouitas instauret cuiꝰ natiuitas singularis humanā repulit vetustatē. p eūdē. Alia postcō.

Sanctifica dñe familiā tuā muneribꝰ sacris: eiq̄s semp ineuentione nos refoue/cuius solēnia celebramꝰ. Per. Ad tertiam missā in die natiuitatis dñi. Officium.

Puer natus est nobis et filius datus est nobis cuius imperium super humerum eius: et vocabitur nomen eius magni consilii angelus. Ps. Cantate dño cantic̄ nouum: q̄ mirabilia fecit. Oratio.

Concede q̄s oīps deus/vt nos vnigeniti tui noua p carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundē. Hola sequēs lectio legatur in pulpito ad aliquo de superiori gradu i superpelliciō. Lectio esaie prophete. cap. 52 Et dicit dñs. Propter hoc sciet pp̄ls meꝰ nomē meū i die illa: q̄ ego ipe q̄ loquebar/ecce assū. Quā pulchri sup montes pedes annūcian-

tis ⁊ pdicantis pacem:annuncian
tis bonū/pdicātis salutē dicentis.
Syō/regnabit deꝰ tuꝰ. Vox specula
toꝝ tuoꝝ. Leuauerūt vocē:simul lau
dabunt/qz oculo ad oculū videbunt
cū conuerterit dñs syō. Gaudete ⁊ lau
date simul deserta hierusalē:qz cōso
latꝰ est dñs populum suum/redemit
hirlm. Paauit dñs brachiū sctū su
um/i oculis oīm gentiū:⁊ videbūt oēs
fines terre:salutare dei nri. Lectō epi
stole bti pauli apostoli. Ad hebreos.

FRatres. Multipharie multis
q modis olim deꝰ loquēs pribꝰ i
pphetis:nouissime diebꝰ istis locutꝰ
est nobis in filio quē constituit heredē
uniuersoꝝ y quē fecit ⁊ scla. Qui cū
sit splēdoꝝ glie ⁊ figura substātie eiꝰ
portāsq; oia verbo virtutis sue/purga
tionē pctoꝝ faciens sedet ad dexterā
maiestatis i excelsis. Tāto melioꝝ an
gelis effectus:q̄to differētiꝰ pre illis
nomen hereditauit? Cui enī dixit ali
quō āgeloꝝ/filiꝰ meꝰ es tu:ego hodie
genui te? Et rursū. Ego ero illi in pa
trē:⁊ ipe erit michi i filiū. Et cū iterū
introduxit pmogenitū i orbē tre:dicit.
Et adorēt eū oēs āgeli dei. Et ad an
gelos quidē dicit. Qui facit āgelos su
os spūs:⁊ ministros suos flāmā ignis
Ad filiū aūt. Thronꝰ tuꝰ deꝰ in scm
scli:virga eq̄tatis vga regni tui. Di
lexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē:ppterea
unxit te deꝰ/deꝰ tuꝰ oleo exultatiōis
pre participibꝰ tuis. Et tu in pncipio
dñe terrā fundasti:⁊ opera manuū tua
rū sūt celi. Ipsi peribūt tu aūt pma
nebis:⁊ oēs vt vestimētū veterascēt.
Et velut amictū mutabis eos:⁊ muta
būtur. Tu autē idē ipse es:⁊ anni tui
nō deficiēt. Gr. Viderūt oēs fines terre
salutare dei nri:iubilate deo oīs tra. ℣. No
tū fecit dñs salutare suū ante cspectū suū
reuelauit iusticiā suā. Alla. ℣. Dies sctifi
catꝰ illuxit nobis:venite gētes ⁊ adorate dñm
qz hodie descēdit lux magna sup trā. Le-

Celeste organū hodie sonuit in
terra. Ad partū virginis supe
rū cecinit caterua. Quid facis huma
na turba:cur nō gaudes cū superis?
Vigilat pastoꝝ cura/vox audit an
gelica. Cantabant inclyta carmina/
plena pace ⁊ glozia. Ad rpm rexerūt
pzoptia nobis canūt ex gratia. Nec
cunctoꝝ sunt hec dona:sed mens
quoꝝ erit bona. Nec sunt absolute
data:sed decēter sūt plata. Affectus
deserāt vitia/⁊ sic nobis par est illa/
qz bonis est pmissa. Jungūtur supe
ris terrea ob hoc quidem laus est ista:
sed decēter fit diuisa. Gaude ho
mo cū perpēdis talia. Gaude caro fa
cta verbi socia. Iste b. ter dicat. Nū
ciāt eius oztū sydera lucis p indicia.
Ineunt duces gregum lumina beth
leē vsq; pzenia. Inuenitur rex celoꝝ
inter animalia. Arto iacet in pzesepe
rex qui cingit oia. Stella maris quē
tu paris/colit hec ecclia. Ipsi nostra
per te pia placeāt seruitia. Resonēt
cūcta redempta. Cū initium sancti
euangelii Secundum Johannem.

IN pzincipio e- cap.
rat verbum/⁊ x ℟
verbum erat apud
deū:⁊ deus erat ver
bū. Hoc erat in pzin
cipio apud deū. Om
nia per ipsum facta
sunt:⁊ sine ipso fa
ctū est nichil. Quod
factum est in ipso vi
ta erat:⁊ vita erat lux hominum. Et
lux in tenebzis lucet:et tenebze eam
non comprehenderunt. Fuit homo
missus a deo cui nomen erat iohan
nes. Hic venit in testimoniū vt testi
monium phiberet de luce:vt oēs crede
rent p illum. Nō erat ille lux:sed vt
testimonium perhiberet de lumine.
Erat lux vera: que illuminat omnē
hominē venientē in hunc mundum.

In mūdo erat/⁊ mūd⁹ p ipsū factus
est:⁊ mūd⁹ eū nō cognouit. In pria
venit:⁊ sui eū nō receperunt. Quot-
quot aūt receperūt eū:dedit eis pote
statē filios dei fieri/his q̄ credunt in
nole ei⁹. Qui non ex sanguinib⁹:ne-
q⁹ ex volūtate carnis/neq⁹ ex volun
tate viri/sed ex deo nati sūt. Et ver
bū caro factū est:⁊ habitauit i nobis
Et vidim⁹ gloriā ei⁹ gl̄iam quasi vni
geniti a pr̄e. plenū gr̄e:⁊ veritatis.

℣. 88 Offr. Tui sunt celi ⁊ tua est terra orbem
terrarū ⁊ plenitudinē ei⁹ tu fundasti iusti-
cia ⁊ iudiciū pparatio sedis tue. Secreta

OBlata dñe munera nova vni-
geniti tui natiuitate sācrifica:
nosq⁹ p hec a pctōr⁹ nr⁹ maculis cle
mēter emūda. p eū. Prefatio. ⁊ Cōi-
cātes. de nati. Cōio Viderūt oēs fines
terre salutare dei nostri. Postcōmunio.

PResta q̄s op̄s de⁹: vt natus ho
die saluator mūdi sicut diuine
nobis gr̄atiōis est auctor:ita ⁊ imor-
talitatis sit ipse largitor. Qui tecū.

℣ In die sancti stephani prothor
martyris. Officium.

psal. 118 ℣ Tenī sederunt
princ̄ipes ⁊ aduersū me
loquebātur:⁊ iniqui p̄se
cuti sunt me a diuna me
ibidē. dñe deus me⁹: q̄ seruus tuus exerce
batur in tuis iustificatiōib⁹. ps. Bti
imaculati in via: q̄ ambulāt i lege dñi. or.

DA nobis q̄s dñe imitari q̄ col̄i
mus: vt discamus ⁊ inimicos di
ligere: q̄ eius natalicia celebr̄am⁹ q̄
nouīt etiā p persecutor⁹ ebr̄a-
re: Dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuum.
Qui tecū viuit. ℣ Memor̄ia de nati
uitate tm̄. Lectio actuum apostolor.

cap. 6 B In dieb⁹ illis. Stephanus ple-
nus gr̄a ⁊ fortitudine faciebat
p̄digia ⁊ signa magna in populo.
Surrexerunt aūt quidā de synago
ga: que appellabatur libertinor⁹/et
cyrenensium/⁊ alexandr̄inor⁹:⁊ eor⁹
qui erant a cilicia ⁊ asia/disputātes
cū stephano. Et non poterāt resistere
sapientie:⁊ spiritui qui loquebatur.
Audientes autem hec dilacerabantur
cor̄dibus suis:⁊ stridebant dentibus
in eum. Cum aūt esset stephan⁹ ple
nus spiritu sancto: intendens in celū
vidit gloriam dei/et iesum stantem
a dextris virtutis dei/et ait. Ecce vi
deo celos apertos:⁊ filium hominis
stantē a dextris virtutis dei. Excla-
mātes autem voce magna continue
runt aures suas: ⁊ impetū fecerunt
vnanimiter in eum. Et ejcientes eū
extra ciuitatē: lapidabant. Et testes
deposuerūt vestimenta sua secus pe
des adolescētis: qui vocabat saulus.
Et lapidabāt stephanū: inuocantē ⁊
dicentem. Dñe iesu: suscipe spiritum
meū. Positis autem genibus: clama
uit voce magna dicens. Dñe/ne sta-
tuas illis hoc peccatū. Et cum hoc di
xisset: obdormiuit in dño. Gr̄a Dede-
runt p̄rincipes ⁊ aduersum me loquebātur
⁊ iniqui persecuti sunt me. ℣ Adiuua me
dñe de⁹ me⁹ saluū me fac p̄pter mīam tuā
Alla. ℣ Vidi celos aptos ⁊ iesum stā-
tem a dextris virtutis dei. Sequentia.

QMagna sunt eius vbiq⁹ opa in
celo atq⁹ in terra opera. Qui est regū
dñs olim a patre genitus ātē secula.
Cui⁹ charitas vera celo sublevas ste
phanū de terra. Atq⁹ perenni vita or
nat candida digniter corona. plen⁹
eteni stephanus deitate atq⁹ gratia
Magna dabat p̄digia doctēs veritis-
ma dogmata. Cū aūt p̄dicaret iam
p̄sentia. Nostre redēptionis nova
gaudia. Intento in supna celi patet
ianua. Dirit⁹ circumstāti plebi voce
publica. Sacra plenus gratia. Ecce
dei video admirabilem gloriā. Clari
tate fulgida. Atq⁹ iesū stātē in virtu-
tis dei dextera. Cū hoc audisset im-

pia gens iudaica. Dñs fremitū eōcis
ta. Quassat lapidibus stephani mē
bza. Sed stat fortiter pariēs martyz
ozat. Ne his xp̃e nor̃ statuas. Oz
iam accipe alam meā. Et cū diuisset
in dño obdormiuit pace eterna. Tu ꝙ
nob̄ martyzio stephane sempiterna
impetra gaudia. Ille victim⁹ d. oz tri
na vice in hoc fest. Scōm Matheum.

In illo tēpoze. Di
xit ihs turbis iu
deoz: ꝫ pzincipibus sa
cerdotū. Ecce ego mit
to ad vos pphetas: ꝫ sa
piētes ꝫ scribas/ ꝫ ex il
lis occidetis ꝫ crucifige
tis/ ꝫ ex eis flagellabi
tis in synagogis vestris. Et psequi
mini de ciuitate i ciuitatē: vt veniat
super vos oīs sanguis iustus q̄ effu
sus est super terrā: a sanguine abel
iusti/ vsq; ad sanguinem zacharie fi
lij barachie/ quē occidistis inter tem
plum/ ꝫ altare. Amen dico vobis: ve
nient hec oīa super generationē istā.
Hierusalē hierusalē qui occidis pzo
phetas et lapidas eos qui a te missi
sunt: quotiēs volui cōgregare filios
tuos/ quemadmodū gallina congre
gat pullos suos sub alas et noluisti?
Ecce relinquetur vobis: domus vr̄a
deserta. Dico enī vobis: nō me vide
bitis amodo donec dicatis. Benedict⁹
qui venit: in nole dñi. Credo. Offer.
Elegerunt apostoli stephanū ienitā plenū
fide et spiritusancto quē lapidauerunt iu
dei ozantem et dicentē: domine ihesu accipe
spiritum meum alleluya. Secreta.

Suscipe dñe q̄s munera p cōme
mozatiōe martyzis tui stepha
ni: vt sicut illū passio fecit gloziosū/
ita nos deuotio reddat innocuos. p.

Cōio. Video celos apertos et ihesū stātē a
dextris virtutis dei: domine ihesu xp̃e accī
pe spiritū meū: ꝫ ne statuas illis hoc pctm/
quia nesciūt quid faciunt. Postcōio.

Adiuuent nos domine sum
pta mysteria: ꝫ intercedēte be
to stephano pthomartyze tuo sempi
terna pzotectione confirment. p. xp̃m.

In die scti iohānis euāgel. Offi.

In medio ec
clesie aperuit os eius
et implenit eum do
minus spū sapiētie
ꝫ intellectus: stolā
glozie induit eū. ps
Iocunditatē et exulta
tionē: thesaurizauit super illum. Oratio.

Ecclesiā tuam q̄s dñe benignus
illustra: vt bti iohannis apostoli tui
ꝫ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona pueniat sēpiterna. p. er
dñm. Memoria de natiui. ꝫ de scto
stephano tantū. Lectio libri sapiētie.

Qui timet dñm: faciet bona. Et
qui continēs est iusticie appre
hendet illā: ꝫ obuiabit illi quasi mat
honozificata. Cibabit illū pane vite
ꝫ intellectus: ꝫ aqua sapientie salu
taris potabit illū. Et firmabit in illo
ꝫ nō flectetur: ꝫ continebit illū ꝫ non
cōfundetur/ ꝫ exaltabit illum apud
primos suos. In medio ecclesie ape
ruit os eius: ꝫ implenit eū dñs spiritu
sapiētie ꝫ intellectus/ ꝫ stolā glozie in
duit eū. Iocunditatem ꝫ exultationē
thesaurizauit super eum: ꝫ nole eter
no hereditabit illū: dñs deus noster.

Grad. Erit sermo iter fratres q̄ discipu
lus ille non mozitur. Sed sic eum volo
manere donec veniā tu me sequere. Alla
Hic est discipulus ille qui testimonium
perhibet de his et scimus: quia verum est
testimonium eius. Sequentia.

Iohannes ihesu xp̃o multū dile
cte virgo. Tu eius amoze carnalē
in nāue patrē liquisti. Tu lene cōiu
gis pectus reclinasti mellyā secretus.
Vt eius pectoris sacra mysteria sue
ta pzotare. Tuq; in tra positus/ glo:

Ecclī. 15 A

Ibid.

Ecclī. 15 A

Joh. 21 A

riam cōlperitti filij dei. Qne solū sanctis in vita creditur contuenda esse perenni. Te christus in cruce triumphans matri sue dedit custodem. Ut virgo virginem seruares atq; curam suppeditares. Iute carcere flagrisq; fractus testimonio p̄ri es gauisus. Idem mortuos suscitas inq; iesu nole venenū forte vincis. Tibi sūmus tacitū cet eris verbū suū: pater reuelat. Tu nos oēs precib⁹ sedulis apud deū semp cōmēda iohānes iesu care. ℂ Iste discipulus ds ter dicat in hoc festo tm. Scōm Johannem.

caſ. 21 F

In illo tēpore. Dixit Jesus petro. Sequere me. Conuersꝰ petrus: vidit illum discipulum quem diligebat iesus sequentem/q̄ et recubuit in cena sup pectus eiꝰ/& dixit. Domine quis est qui tradet te? Hic ergo cū vidisset petrus: dixit iesu. Domine/hic autem quid? Dixit ei iesus Sic eū volo manere: donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. Exijt ergo sermo ille iter fratres: quia discipulus ille nō moritur. Et nō dixit ei iesus quia nō moritur: sed sic eū volo manere donec veniam/q̄d ad te? Hic est discipulus ille qui testimoniū phibet de his: & scripsit hec. Et scimꝰ q̄a verum est testimonium eius. ℟ Deo. Offra. Justus vt palma florebit: sicut cedrus que in libano est multiplicabit. ℂ In tempore paschali. Alleluya. Secreta

G

p. 91

Suscipe munera quesumus domine que in eius tibi solennitate deferimus: cuius nos confidimus/patrocinio liberari. Per dominum nostrum. Cōmunio. Exijt sermo inter fratres q̄ discipulus ille non moritur et non dixit iesus non moritur: sed sic eum volo manere donec veniam. In tempore paschali. Alleluya. Postcōmunio.

Johā 21 G

Refecti cibo potuq; celesti deus noster: te supplices exoramus: vt in cuius hec commemoratione p̄cepimus eius muniamur et precib⁹. Per dominum. ℂ In die sanctoꝝ innocentium martyrum. Officium.

Exore infantiū ps. 8
et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos. ps. Domine dns noster: q̄ admirabile est nomē tuū/ Ibid.
in vniuersa terra. Glia patri. Oratio.

Deus cuiꝰ hodierna die p̄conū innocentes martyres nō loq̄ndo: sed moriēdo confessi sunt omnia in nobis vitioꝝ mala mortifica: vt fidem tuā quā lingua nostra loquitur/ etiā moribus vita fateatur. Qui vi. Deo. de nati. de scō stephano. & de scō iohāne ttm. Lectō li. apo. bti iohānis apli.

caſ. 14

In diebus illis. Vidi supra montem syon agnū stantē: & cum eo centū quadraginta quatuor milia habentes nomē eiꝰ: & nomē patris eius scriptū in frontib⁹ suis. Et audiui vocē de celo: tanq̄ vocē aquaꝝ multaꝝ/ & tanq̄ vocē tonitrui magni. Et vocē quā audiui: sicut citharedoꝝ citharizātiū i citharis suis. Et cantabāt quasi cāticū nouū ante sedē dei: & ante quatuor animalia & seniores Et nemo poterat dicere cantici: nisi illa centū quadraginta quatuor milia: qui empti sūt de tra. Hi sūt q̄ cū mulieribus nō sūt coinq̄nati: Virgines enim sūt. Hi sequunt agnū: quocūq; ierit. Hi empti sūt ex oib⁹ primitie deo et agno: & in ore ipsoꝝ nō est inuētū mēdacium. Sine macula enim sūt: āte thronū dei. Gratia nra sicut passer erepta est de laqo venātiū. Laqus contrit⁹ est & nos liberati sum⁹: adiutoriū nostrū i nole dñi: q̄ fecit celū & terrā. Alla. ℣. Te martyrū cādidatus laudat exercit⁹ dne ℟ Sequētia.

ps. 8 Ibid. caſ. 14

Ella pueri ꝛcrepent melodia. ꝓia innocentū: canentes triumphia. Quos infās xp̄s hodie: verit ad astra. Hos trucidauit frendēs insania. Herodiane fraudis ob nulla crimia. In bethleē ipsi⁹ cūcta ꝙ p ꝛcinia. Abimatu et infra iuxta nascēdi tēpora. Herodes rex xp̄i nati berēs infelix imperia. Infremit tot⁹ ꝙ erigit arma superbia dextera. Querit lucis ꝙ celi regē cū mente turbida. Ut extinguat q̄ vitā p̄stat p sua iacula. Hi nō valent intueri lucē splēdidā nebulosa quercētis pectora. Ira ferbet/fraudes auget herodes tenus/ ne perdat pioꝛū sanguina. Castra mili dur iniquus aggregat ferrū fugit mēbra tenera. Inter ubera lac effundit anteꝫ sanguinis fierēt coagula. Hostis nature/natos euiscerat/atq; jugulat. Ante pfecit q̄ etas parum la sumat roboꝛa. Quā vtā sint inocē cū ad herode cesa corpuscula. Quā felices erūtunt matres: q̄ fuderūt talia pignoꝛa. O dulces inocētū acies: ꝙ pia lactentiū pro xp̄o certamina. Carnuoꝛū trucidantur milia mēbris te teneris manāt lactis flumina. Cui es angelici veniunt l obuiā. Mira victoꝛia: vite captat p̄mia turba candidissima. Te rpe petim⁹ mēte devotissima. Nā q̄ venisti redemere secula inocētū glia. Perfrui nos cōcedas p eterna. Euāgeliū S. matheū.

In illo tempoꝛe Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicēs Surge: et accipe puerū et matrē eius ꝙ fuge in egyptum et esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurū est enī: vt herodes querat puerū ad perdendum eum. Qui ꝛsurgens/accepit puerum ꝙ matrem eius nocte: et recessit in egyptum: ꝙ erat ibi vsq; ad obitū herodis. Vt adimpleretur q̄d dictum est a dño: per ypheā dicentē. Ex egypto vocaui filium meū. Tūc herodes videns q̄m illusus esset a magis: iratus est valde. Et mittēs occidit omnes pueros qui erant in bethleem ꝙ in oīb⁹ finibus eiꝰ: a bimatu ꝙ infra: secūm tempus quod exquisierat a magis. Tūc adimpletum est quod dictum est per hieremiam pꝛophetam dicentē. Vox in rama audita est: ploꝛatus et vlulatus multus rachel ploꝛās filios suos. Et noluit ꝛsolari: quia nō sunt. Credo. Offz. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est et nos liberati sumus. p.123 Secreta.

Adesto q̄s dñe muneribus innocentum festiuitate sacrandis: ꝙ p̄sta vt eoꝝ sinceritatem possimus imitari: quoꝝ tibi dicatam venerāmur infātiā. Per. Dño. Vox in rama audita est ploꝛatus ꝙ vlulatus rachel ploꝛans filios suos/et noluit cōsolari quia non sunt. Mat. 2 Lc Postcōio.

Quitua domine dona percepimus: que sanctoꝝ innocentium nobis p̄cibus/ ꝙ p̄sentis vite q̄s pariter ꝙ eterne tribue conferre subsidium. Per dominum nostrū. ¶ In die sancti Thome martyꝛis. Ad missam. Officium.

Gaudeamus omnes in dño diem festum celebꝛantes sub honoꝛe thome martyꝛis: de cuius passione gaudēt angeli: ꝙ collaudāt filiū dei. Exaudi de⁹ oꝛationē meā cum depꝛecoꝛa timoꝛe inimici cripe animam meam. Oratio. Deus p cuius ecclesia gloꝛios⁹ pontifex thomas gladios ipio Ecclē vox. p.43

rum occubuit: ꝓtesta ꝗs/ vt omnes qui eius implorant auxilij pericto-
tis siue salutarē ꝙlequant effectū. ℣. dñm. ℟. Memoria de nati. de sācto ste-
phano. de scō iohanne ⁊ de innocen tibus tantū. Epla. Omnis pōtifex.
℣. 20 In cōi. fol. v. ℣r. Posuisti dñe sup ca-
Jbus. put eius: coronā de lapide pꝛecioso. Vi-
tam postulauit a te: ⁊ tribuisti ei/ ⁊ volūtate labioꝝ
ps. 8 eius nō fraudasti eū. ℟. Illā. Gloria ⁊ ho
nore coronasti eum dñe: ⁊ constituisti eum
super opera manuū tuarum. Sequētia.

Solēne cāticū hodie resonet in terra. Ad palmā martyꝛis erul
tet superum caterua. Quid facis tur
ba iocūda/ gratulare cū supera. Iu-
bilet mēs letabūda/ psallat ꝛpo vox
libera. Colat ⁊ festa dñica deuota cā
tuaria. Intonat tuba tyꝛānica/ tur-
bulēta milicia. Dire leges ⁊ mādata
insolenter sunt ꝓlata. Loca chꝛisto
ꝙcrata/ ꝓphanauit vis armata.
Sed chꝛisti sic in vestigia stabāt tho
me pedes recti: vt nequeant inde flecti.
In sui regis obsequio arbitrat⁹ in-
crum mori / caput offert percussoꝛi.
Iste seques d. ter dicat. Gaude thoma/ de cui⁹ victoꝛia. Ditus ꝛpi cumu
lantur gaudia. Martyꝛis declaratur
gloꝛia crebꝛa per indicia. Curantur
per eius suffragia/ languidoꝝ milia.
Trucidatur nos passoꝝ inter san
ctuaria. Nec diei nec loco⁹/ obstat re
uerētia. Stella maris que letaris/ te
lactasse filiū. Hic ꝓcamur assequa
mur/ vt thome ꝙlotū eius ꝓcce glo-
riosa. Euāgel. Homo quidā nobilis.
℣. 20 In cōi. fo. v. Credo. ℣r. Posuisti do
mine in capite eius coronā de lapide ꝓcioso
vitā petijt a te: tribuisti ei. Secreta.

Salutaris hostie munus sacran
dum ꝗs dñe beatus thomas ⁊ pōtifex ⁊ martyꝛ nobis ad salutē fo
re deposcat: vt ⁊ cuersationis eius ex-
periamur insignia et intercessionis
eius percipiamus suffragia. Per do-
minū nostrū. Cōio. Magna est gloꝛia eius Jsa.
in salutari tuo: gloꝛiā et magnum decoꝛem
impones super eum domine. Postcōio.

Adiuuet nos ops ⁊ misericoꝛs
deus: per hec sacra ꝙ sumpsimus
beati martyꝛis tui atq; pōtificis chꝛi
me intercessio veneranda qui ꝓ tui
nominis honoꝛe gloꝛiosus: meruit co
ronari martyꝛio. Per dominū nrm.

Sexta die a natiui. dñi siue dñica
fuerit siue nō. Ad missam. Officium.

Dum medium 94.
silentium tenerent om 18 f.
nia: ⁊ nox in suo cur-
su medium iter habe-
ret: omnipotens ser-
mo tuus domine de
celis a regalibus sedibus venit. ℣. Do ℣. 9
minus regnauit decoꝛe indutus est: indu-
tus est dñs fortitudinem et ꝓcinxit se
repetat oim. Deide dicatur Gloria
ꝓla. Hicu etra tertio repetat omn.
Kyꝛi eleyſ. Missa in pncipali Sctus. et
Agnus sicut in fel. simp. ir. fe. dicun
tur hac die siue vo. fue. sine non. Or.

Omnipotens sempiterne deus dirige actus
nostros in beneplacito tuo: vt
in nomine dilecti filij tui mereamur bo
nis operibus abundare. Qui tecum.

Memoria de natiuita. de scō ste-
phano/ de scō iohāne/ de innocē. ⁊ de
scō thoma tantum. Ad Galathas.

Fratres. Quādiu tēpoꝛe heres cap.
parul⁹ est: nichil differt a ser 4 ℣
uo cū sit dñs oim/ sed sub tutoꝛibus
⁊ actoꝛibus est/ vsq; ad ꝓfinitū tē-
pus a patre. Ita ⁊ nos cum essem⁹
parul⁹: sub elemētis mundi huius/
eram⁹ seruientes. At vbi venit pleni-
tudo tēpoꝛis: misit deus filiū suū: natū
ex muliere / factū sub lege/ vt eos q̄
sub lege erant redimeret: vt adoptio
nē filioꝝ reciperemus. Quia aūt estis
filij: misit deus spiritū filij sui in
coꝛda vestra: clamātem abba pater.

ꝑa ꝙs is nō ē⁹ seruus: sed filius dñi filio: ⁊ heres per deū. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi: lingua mea calamus scribe velociter scribētis. Alia. Dominꝰ regnauit decorē induit / induit dominus fortitudinē ⁊ ꝑcinxit se virtute. Ac die semper sine dominica fuerit sine non / dicitur illa Sequentia.

Christe hodierna celebrem⁹ natalicia. Celica resonēt clare castaneas agmina. Nunc regis celebrās nō gratulāter nuptias. Lux nona iā terras illustrat veteres pelles tenebras. Reserat supna grā diu clausa palatia. Felix mat̄ ⁊ sola intacta virgo puerpera. Iā nato sias grauida cū viri sis cubilis nescia. Omnis caterua nra te rogat domina. Solnas qua nra cuncta peccaminū vincula / virgo sēpiterne beata. Digna fuisti sola tollēdē crimina. Intra tui uteri claustra portare q̄ gubernat ola supera infera. Hic sua laudant facta / gaudētes bona qua vixit sup essentia. Nos humilima turba dam⁹ debita posc̄tes eius clemēciā. Ut nostra ꝑcibās tpa nunc quieta det placita frui vita vtilia donādo famulis munera. Ac iter nos discrimina cuncta soluēs posti funera derelicta sedē ducat moztis ac malozum ignarā. Ubi ad dexterā patris almā sedet cōregnās coeternus per ola. Potenter cuncta disponēdo cū eo secla ꝑsentia ⁊ futura. Bta̅ iuitis donās olis p̄mia. Hec clara qua lux vere micat q̄ est salus eterna et nra gloria. Scōm Lucam.

In illo tpe. Erant ioseph ⁊ maria mr̄ iesu mirantes sup his q̄ dicebantur de illo. Et benedixit illis symeon ⁊ dixit ad mariā matrē eius Ecce positus est hic in ruinā ⁊ in resurrectionē multoz in israel: ⁊ in signū cui cōtradicet. Et tuā ipsius aiam ꝑtransibit gladius: vt reuelentur ex multis coz dib⁹ cogitatiōes. Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel: de tribu aser. Hec ꝑcesserat in diebꝰ multis: et vixerat cū viro suo annis septē / a virginitate sua. Et hec vidua erat vsq; ad annos octoginta quatuoz: q̄ non discedebat de templo ieiunijs ⁊ obsecrationibus seruiēs nocte ac die. Et hec ipsa hora supueniēs cōfitebatur dño: ⁊ loquebatur de illo oībus qui exp̄ctāt redēptionē israel. Et vt perfecerunt oia secūm legē dñi: reuersi sunt in galileā in ciuitatem suā nazareth puer aūt crescebat ⁊ cōfortabat: plenus sapiēcia. Et gra dei erat in illo.

Credo. Dñs. Deus emi fiermauit orbem terre qui nō cōmouebitur: parata sedes tua deus extunc a seculo tu es. Secreta. f. 92

Accepta dñe quesum⁹ sacrificiū plebis tue: quam iesu xpi filij tui dñi nostri inbeas esse cōfortē: qui humanitatis nostre dignat⁹ est fieri particeps. Qui tecū viuit ⁊ regnat.

Alia de natiuitate / scz Oblata dñe.
Alia de scō stephano. Suscipe dñe.
Alia de scō iohāne. Suscipe mīserā.
Alia de innocēti. Adesto quesum⁹.
Alia de scō tho. mar. scz Salutaris hostie. &c. bēs. in fest. cotidē. Postcatio ⁊ Communicātes. de natiuitate.

Cōio. Tolle puerum ⁊ matrem eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti sunt enim qui querebant animam pueri. Mat. 2 D

Postcōio.

Sumpto sacrificio quesum⁹ domine tua gr̄a iugiter exhibeat ecclesia: quo infirmitates eius sunt assidue / vt diuine particeps fieret ꝓpā substātie. Per dominū nostrū iesum chr̄istū filium tuum. Qui tecū viuit.

Alia de natiuitate: scz Postcatio ⁊ sumus. De sancto stephano. Auxilientur nobis. De scō iohanne. Refecti cibo. De innocētibus. Oblatis. ⁊ de sancto thoma marty. Adiuuet nos. vt supia in festis eoz̄undem.

In die sancti siluestri. Officium.

Psal. 131 SAcerdotes tui dñe induãt iusticiã/& sancti tui exultent: propter dauid seruũ tuum: non auertas faciẽ chzisti tui ps. Memẽto domine dauid: et oĩs mansuetudinis eius. Ibid. Gloria patri et filio. Sicut erat. Oratio.

OMnipotens deus: vt beati siluestri cõfessoris tui atq; pontificis venerãda solẽnitas: & deuotionẽ nobis augeat & salutẽ. Per dñm. Collecta de natiuitate/scilz Concede nobis ꝙs. De sancto stephano. Da nobis ꝙs dñe. De s. iohãne. Ecclesiã tuã ꝙs dñe. &c. De innocẽtib9. Deus cuius hodierna die pzeconfessi. &c. Et de sctõ thoma. Deus p cuius. Epla. Ecce sacerdos magnus. In cõi vnius confessozis. Gz. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Non est inuentus similis illi: qui conseruaret legẽ excelsi. Alleluya. Inueni dauid seruum meũ oleo sancto meo vnxi eũ. Sequẽtia. Adest nobis dies alma. &c. de cõi. Euãgeliũ. Homo quidam peregre. In cõi vnius confessozis. to. ri. Offz. Inueni dauid seruũ meũ: et in oleo sctõ vnxi eũ: manus enim mea auxiliabit ei: et brachium meũ cõfortabit eum. Secreta.

Ecclesiastici 44 D p. 88 Ibid. Offz.

HOstia dñe ꝙs oblationib9 nostris nec illis mẽtis & corporis patiaris subiacere periculis: quos beati siluestri confessoris tui atq; pontificis munit gloriosa confessio. Per dñm. Cõmunicãtes de natiui. de sancto stephano: de sancto iohanne: de innocẽtibus: & de sancto thoma. vtq; notatum est. Communio. Btus seruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vobis/super oia bona sua cõstituet eum. Postcõio

Mat. 24 d

QVesumus omnipotens deus: vt hodierne munus solẽnitatis acceptũ intercedẽte beato siluestro cõfessore tuo atq; pontifice: & corporibus nostris salutẽ pzestet & mentibus. Per dñm. Alia de natiuitate/scilicet Deus qui nos. De sancto stephano. Adiutorium. De sancto iohanne. Beneficiis. De innocẽtibus. Protege. De sancto thoma marty. Postcõio.

HAbundet nos oĩs & misericors deus: per hec sancta que sumpsimus bti martyzis tui atq; pontificis thome intercessio venerãda: qui pro tui nominis honoze: gloziosa meruit cozonari martyzio. Per dominum.

In die circumcisionis. Officium.

PVerus natus est nobis et filius datus est nobis cuius imperium super humerum eius: et vocabitur nomen eius magni consilij angelus ps. Cantate domino canticũ nouum: quia mirabilia fecit. Gloria patri. Sicut erat. Oratio.

DEus qui nobis nati saluatoris diem celebrare concedis octauum: fac nos quesumus eius perpetua diuinitate munire: cuius sumus carnali commercio reparati. Qui tecum vi. Nulla fiat memoria ad hanc missam. Epistola. Apparuit gratia dei saluatoris. vt i prima missa. i die natiuitatis dñi. to. ri. Gz. Viderunt oĩs fines terre salutare dei nostri: iubilate deo omnis terra. Notum fecit dominus salutare suum: ante conspectum gentium reuelauit iusticiam suam. Alla. Multipharie olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio suo. Sequẽtia.

Ps 97 Ibid. Heb. 1

EXpa recolimus laudibus pijs digna. Huius diei gaudia/qua

nobis lux ozitur gratissima. Noctis interit nebula/pereunt nŕi criminis umbracula. Hodie scło maris stella est enim̃ noue salutis gaudia. Que tremunt baratra/moꝛs cruenta patuit ipsa a quo pibit moꝛtua. Gemit capta pestis antiqua/colubꝛ lividus/perdit spolia. Hō lapsus ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudēt in hac die agmina/ăgelozū celestia. Oꝛ erat dꝛagma decima perdita/ē ēt inēta. O ꝓles nimiū beata/qua redēpta est natura. Deꝰ q̄ creauit oīa/nascit ex femina. Mirabilis natura/mirifice induta assumēs qō nō erat:manēs qō erat. Induit nātura/diuinitas humana: quis audiuit talia/dic rogo facta? Querere venerat pastoꝛ pius qō pecierat. Induit galeā:certat vt miles armatura. ꝓꝛostratus in sua ꝓꝛia/ruit hostis spicula auferuntur tela. In quibus fidebat diuisa sūt illius spolia/capta ꝓꝛeda sua. Xꝑi pugna foꝛtissima/salꝰ nostra est vera. Qui nos sūmꝰ ad patriam/duxit post victoꝛiam. In qua sibi laus est eterna.

℣ Euangeliū Secundum Lucam.

IN illo tpe. ꝓpoq̄ cōsummati sūt dies octo vt circūcideretur puer:vocatum est nomen eius ihesus Quod vocatū est ab angelo:ꝓiusq̄ in vtero cōciperetur. ℟ Credo. Dñe. Tui sunt celi et tua est terra:oꝛbē terraꝝ ē plenitudinem eius tu fundasti:iusticia ē iu dicium ꝓeparatio sedis tue. Secreta.

PReSta quesumꝰ omnipotēs deꝰ:vt per hec munera que domini nŕi ihesu xꝑi archane natiuitatꝫ mysterio gerimus:purificate mētis intelligēcia ꝓsequamur. ꝓ eŕdem dñm nŕm. Cōio. Viderunt omnes fines terre salutare dei nostri. ꝓpostcōio.

PReSta q̄sumꝰ dñe vt q̄ nostri saluatoꝛis iterata solēnitate ꝓcepimꝰ:ꝓpe tue nobis salutionis conferat medicinam. ꝓ eŕdē dñm.

℣ In oct. scti stephani:sancti iohannis/ē sctoꝛū innocentiū siue dñica fuerit siue non/ad missā oīa fiant sicut i ꝓꝛima die:ꝓeter seq̄n. ℟ Credo. ē ꝓfa. Et oꝛ cātꝰ sup̄ Kyꝛi eleyson. Gl̄ia in excel. Sctūs. et Agnꝰ. sicut in fest. simplici. ir. lec. Et si dñica fuerit:oꝛ ℟ Credo, sed nulla sequentia:ē etiam fiant memoꝛie de festis per oꝛdinem. Memoꝛia aūt fiat de sācta maria in oct. sācti stephani/ē ab hinc vsq; ad purific. tam in festis q̄ in ferꝛis/ē in dñicis:mixti vigi. epp. ē in die eiusdē cum oꝛatione. Deus qui salutis. ꝛc.

℣ In vigilia epyphanie. Officium.

ECce fulgebit hodie super nos/quia natus est nobis dominus ē vocabitur admirabilis deus/ꝓinceps pacis/pater futuri seculi:cuius regni non erit finis. ꝑs. Dominus regnauit decoꝛem indutus est: indutus est dominus foꝛtitudinem et ꝓecinxit se. Gl̄ia ꝑi. Eadē die si dñica fuerit:oꝛ cantus sup̄ Kyꝛi eleyson. Gl̄ia in excel. Sāctus. et Agnus. sicut in fest. simp̄. ir. l. Si vero dominica fuerit oꝛ cantꝰ sicut i fest. ih. kl. sine regimine chꝛi/et nō dꝛ Gl̄ia i excel. nec ℟ Credo. nec Ite missa est. quia quasi vigilia habetur tamen dyaconus ē subdyac. dalmatica ē tunica vtantur. Oꝛatio.

OCcurda nŕa q̄s dñe ventura festiuitatis splēdoꝛ illustret:quo mūdi huiꝰ tenebꝛis carere valeamꝰ: ē ꝓueniamꝰ ad patriā claritatis eterne. ꝑ dominū. Meō. de sctō thoma. Deꝰ ꝓ cuiꝰ vtḡ. ē de sctō edwardo rege ē cōfess. oꝛ

DEus q̄ vnigenitū filiū tuū dominū nŕm iesū xꝑm gloꝛiosissimo regi edwardo i foꝛma visibili demōstrasti:tribue q̄s/vt eiꝰ meritis ē pcibꝰ ad eternā ipsiꝰ dñi nŕi iesu xꝑi visionē ꝓtingere mereamur. Qui te.

Cū dōr plures vel pauciores oēs ad hāc missā siue dñica fuerit: siue nō. Epla. Apparuit benignitas. vbs. in nocte natiuit. dñi ad secunda

Psal. 117 ibidē. missam. fo. xi. Gy. Benedictus qui venit in nomine dñi/de⁹ dñs et illuxit nobis. Ry. A dño factū est istud et est mirabile in oculis nostris. Siue dñica fuerit/siue nō semper hac die dicitur Alla. Ry.

p. 92 Domin⁹ regnauit decorem induit: induit domin⁹ fortitudinē: et precinxit se virtute. Non dr sequentia. Scdm matheum

cap. 2 D

In illo tpe. Defuncto herode: ecce angelus dñi apparuit i somnis ioseph in egypto dicēs. Surge et accipe puerū et matrē ei⁹: et vade in terrā israel. Defuncti sūt enim qui querebāt animam pueri. Qui consurgēs accepit puerū & matrē ei⁹: & venit in terram israel. Audiens aūt q archelaus regnaret in iudea pro herode patre suo: timuit illo ire. Et admonitus in somnis: recessit in partes galilee/& veniēs habitauit in ciuitatē que vocatur nazareth: vt adimpleretur quod dictū est p phetas qm nazarenus vocabit.

p. 92 Ofty. Deus enim firmauit orbem terre qui non commouebitur: parata sedes tua deus extunc a seculo tu es. Secreta.

Tribue qs dñe vt cū presēt⁹ immolemus sacrificijs & sumamus: quē venture solēnitatis pia munera proloquuntur: dñm nrm iesum xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit. Cū sācto spō. Secy. Salutaris hostie. vbs. Alia secy. de sctō edwardo. Secy.

Sacris altaris⁹ assistentes nos domine quesumus spiritusancti luce perfunde: vt quod tibi in honore beati regis edwardi deuote offerimus: nobis ipso interueniente fiat remediū salutare. Per dominū. In vnitate eiusdem. Prefatio quotidiana. Cōio. Tolle puerum et matrē eius et vade in terram iuda/defuncti sunt enim qui querebant animam pueri. Postcōio.

Da nobis quesumus dñe digne celebrare mysterium/qō in nra saluatoris infātia miraculis choruscantibus declaratur: & corporalibus incrementis manifesta designatur humanitas. Per eundem dominum nostrum iesum christum filiū. Alia postcō. de sctō spō. Adiuuet nos. vbs. De sctō edwardo. Postcōio

Ut talis alimonie conuiuio saginati qs domine deus noster: vt beati regis edwardi confessoris tui suffragantibus meritis: celestis conuiuij mereamur esse participes. Per dominum. In nocte epyphanie post. ir. Ry. cantetur hoc euāgel. Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Sequentia sancti euangelij. Secūdum Lucam. Gloria tibi domine.

cap. 3 Factum est autem cum baptizaretur omnis populus & iesu baptizato et orante/apertum est celum & descendit spiritussanctus corporali specie sicut columba i ipsum. Et vox de celo facta est: tu es filius meus dilectus/in te placuit michi. Et ipse iesus erat incipiens quasi annorum triginta: vt putabatur filius ioseph. Qui fuit heli: qui fuit mathat: qui fuit leui. Qui fuit melchi: q fuit ianne: qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie: q fuit amos: qui fuit naum. Qui fuit esli: qui fuit nagge: q fuit mathat. Qui fuit mathathie: q fuit semei/q fuit ioseph. Qui fuit iuda: qui fuit iohanna: qui fuit rela. Qui fuit zorobabel/q fuit salathiel: qui fuit neri. Qui fuit melchi: qui fuit addi/qui fuit cosam. Qui fuit helmadan: qui fuit her: qui fuit ie su. Qui fuit heliezer: qui fuit iorim:

q̄ fuit mathat. Qui fuit leui: q̄ fuit symeō/q̄ fuit iuda. Qui fuit ioſeph: q̄ fuit iſmaē: q̄ fuit eleachim. Qui fuit melchi: q̄ fuit menā: q̄ fuit mathatha Qui fuit nathan: q̄ fuit ieſſe: q̄ fuit obeth: q̄ fuit booz: qui fuit ſalmon. Qui fuit naaſſon: q̄ fuit aminadab: q̄ fuit aram. Qui fuit eſrō: q̄ fuit phares qui fuit iude. Qui fuit iacob: qui fuit iſaac/q̄ fuit abrahe. Qui fuit thare: q̄ fuit nachor: q̄ fuit ſarug. Qui fuit ragau: q̄ fuit phaleth: q̄ fuit heber. Qui fuit ſale: q̄ fuit cainā/q̄ fuit ar phaxat. Qui fuit ſē: q̄ fuit noe: q̄ fuit lamech. Qui fuit mathuſale: q̄ fuit enoch: q̄ fuit iareth. Qui fuit mala: leel: q̄ fuit cainā/q̄ fuit enos. Qui fuit ſeth: q̄ fuit ade: q̄ fuit dei. Ihc̄ aūt erat plen⁹ ſpū ſcō: regreſſus eſt a ioz dane. ℣ Finito euāgelio: incipiat ſa cerdos cappa ſerica. ſm. Te deum.

¶ In die epyphanie domini. Ad ma gnam miſſam. Officium.

Ecce aduenit dominator dñs: & regnum in manu ei⁹ et potestas & imperiū. ps. Deꝰ iudicii

Sap

tuū regi da: & iuſticiā tuā filio regis. Gilla pſi. Stirps erat iheſſe flos ho. ope⁹. ep.

Deus qui hodierna die vnigeniti tui gētib⁹ ſtella duce te: nebraſti: eccle ſponſus/ vt q̄ iam te ex fide cognouim⁹: viſu ad eternā ſpeciē/tue celſitudinis ꝓperemur. ꝑ eundē dñm. Lectio eſaie ꝓphete. cap. 60 ℟

Surge illumināre hierūſalem quia venit lumen tuum: et gloria dñi ſuper te orta eſt. Quia ecce tenebre operient terrā: & caligo populos. Super te aūt orietur dñs: & gloria ei⁹ in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: & reges in ſplendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos & vide: omnes iſti congregati ſūt/ venerūt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue de latere ſurgent. Tunc videbis & afflues/ & mirabitur & dilatabitur cor tuum: quando conuerſa fuerit ad te multitudo maris/ fortitudo gētium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te: dromedarij madia ſecta. Omnes de ſaba venient: aurū & thus deferentes: & laudem dño nō annunciantes. ℣ Gradale. Omnes de ſaba venient aurum et thus deferentes et laudem dño annunciantes. Dl⁹. Surge illumināre hierūſalem: quia gloria domini ſup te orta eſt. ℟ Alleluya. Dl⁹. Vidimus ſtellam eius in oriente: et venim⁹ cū muneribus adorare dominū. ℣ equēria. 15 Isa. 60 b ibidē. Mat. 2 ℟

Epyphaniam domino canam⁹ gloriosam. Qua ꝓlem dei vere magi adorant. Immenſam caldei cuius per ſecla / venerantur potentiam. Quem cuncti ꝓphete pre cinere venturum gentes ad ſaluandas. Cuius maieſtas ita eſt ſcīmata vt aſſumeret ſerui formam. Ante ſecula qui de⁹ & tēpora ſpōpo facꝰ eſt ex matre. Sequēs verbū vt ter. Balaā de quo vaticinabatur dicēs ex iacob orietur ſtella. et ſurget vir:

cũ agmina regionis moab marima potẽcia. Huic magi munera tẽkerũt pꝛeclara/auꝝ simul thus ⁊ myꝛrhã. Thure deũ pꝛedicãt / auro regẽ magnũ/hoiem moꝛtalẽ myꝛrha. In sõnis hos monet angelus ne redeant ad regem cõmotum pꝛopter regna. Pauebat etenim nimium regem natum/verẽs amittere regni iura. Magi sibi stella micãte pꝛeuia. Pergũt alacres itinera patriã. Que eos ducebat ad ꝓpꝛiam linquẽtes herodis mãdata. Qui percussus coꝛde nimiũ pꝛe ira. Extemplo mandat infantulos per cuncta. Inquiri bethleem cõfinia: ⁊ moꝛ pꝛiuari eos vita. Oñis nunc caterua tinnulum iungat laudibus oꝛgani neuma. Mystice offerens regi regum chꝛisto munera pꝛeciosa. Poscens vt per oꝛbem regna ola pꝛotegat in secula sempiterna.

Euangelium Scom Matheum.

cap. 2 I

Cum natꝰ esset iesus i bethleẽ iude in diebꝰ herodis regis: ecce magi ab oꝛiẽte venerũt hierosolymã dicentes. Ubi est q̃ natus est rex iudeoꝝ? Uidimus eni stellam eius i oꝛiẽte: ⁊ venimꝰ adoꝛare eũ. Audiẽs aũt herodes rex turbatꝰ est: ⁊ omnis hierosolyma cũ illo. Et ꝯgregãs oẽs pꝛincipes sacerdotũ et scribas populi: sciscitabat ab eis vbi ꝯps nasceret. At illi dixerunt ei. In bethleẽ iude. Sic eni scriptũ est per ꝓphetã. Et tu bethleẽ terra iuda: nequaq̃ minima es in pꝛincipibꝰ iuda. Ex te eni exiet dux: qui regat populum meũ israel. Tũc herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tẽpus stelle q̃ apparuit eis. Et mittẽs illos i bethleẽ: dixit. Ite/ ⁊ interrogate diligẽter de puero: et cũ inueneritis renũciate michi/ vt ⁊ ego veniẽs adoꝛem eum. Qui cũ audissẽt regẽ abierũt. Et ecce stella quã viderãt i oꝛiẽte antecedebat eos: vsq̃ dũ veniẽs staret supꝛa vbi erat puer. Uidẽtes aũt stellã gauisi sũt gaudio magno valde. Et intrãtes domũ: inuenerunt puerũ cũ maria matre eiꝰ. Et pꝛocidentes adoꝛauerũt eũ. Et apertis thesauris suis: obtulerũt ei munera aurũ/ thus/ ⁊ myꝛrham. Et responso accepto i somnis ne rediret ad herodẽ: ꝓ aliã viã reuersi sũt i regionẽ suã. Dñica. Reges thar- ℣. 7
sis ⁊ insule munera offerẽt reges arabũ et saba dona adducẽt/ ⁊ adoꝛabunt eũ oẽs reges terre/ oẽs gẽtes seruient ei. Secreta.

Ecclesie tue q̃s dñe dona ꝓpicꝰ intuere: quibꝰ nõ iam aurum/ thus ⁊ myꝛrha pfertur: sed qd̃ eisdẽ muneribꝰ declaratus/ immolatur ⁊ sumitur iesus ꝯps dñs nr̃. Qui tecum viuit. Pꝛefat. Quia cũ vnigenitus. Et pꝛefatio dꝛ per totas octas. ⁊ i octa. ⁊ Cõicantes. similiter. Cõio. Uidimꝰ stellam eius in oriente: ⁊ venimus cum mu- mu
neribus adoꝛare dominum. Postcõio. 2 I

Pꝛesta quesumus omnipotens deus / vt que solenni celebꝛamus officio: purificate mentis intelligentia consequamur. Ꝑ dominũ nostrum iesum chꝛistum filium tuũ. Quotidie infra octa. dꝛ eadem mis. sed sine sequentia ⁊ Credo. Tamẽ in dñica dꝛ Credo. sed nulla sequentia.

Dominica infra octa. ad missam dicitur cantus super Kyꝛi eleyson. Glozia in excelsis deo. Sanctus. et Agnus. per oꝛdinem sicut intra octas cum regimine choꝛi habetur. cetera sicut in die pꝛeter sequentiam cum hoc euãgelio. Secundum Johannẽ.

cap. X I

In illo tempoꝛe. Uidit iohãnes iesum venientẽ ad se: et ait. Ecce agnꝰ dei: ecce q̃ tollit pctã mũdi. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factꝰ est: quia pꝛioꝛ me erat/ ⁊ ego nesciebam eũ. Sed vt ma

nifestet in israel: ꝓterea veni ego in aqua baptizās. Et testimoniū perhibuit iohannes dicens. Quia vidi spiritum descendentem quasi columbā de celo: et mansit super eum/et ego nesciebam eū. Sed qui misit me baptizare in aqua: ille michi dixit. Super quem videris spīm descendētem & manentē super eū: hic est qui baptizat in spū sancto. Et ego vidi & testimonium phibui: q; hic est filius dei.

¶ Quod si dñica infra octa. nō euenerit in. iiij. fer. infra octa. legatur hoc prędictū euāg. Tertia die infra octa. fiat mēo. de martyrib⁹ luciano sociisq; ei⁹ cū ofone de cōi plurimoꝝ mart.

¶ In octa. eppphanie. Officium.

ECce aduenit dominator dñs: & regnum in manu ei⁹ et potestas & imperiū. ps. Deꝰ iudiciū tuū regi da: & iustitiā tuā filio regis. Glia patri et filio. Sicut erat. Oratio.

DEus cuius vnigenit⁹ in substātia nre carnis apparuit: prēsta quesumus/vt per eum quem similē nobis forīs agnouimus: intus reformari mereamur. Qui tecum viuit.

¶ Commemoratio de ieiunio hylarii. Oratio

ADesto dñe supplicationib⁹ nostris: et intercessibe beati hylarii cōfessoris tui atq; pōtificis cui⁹ depositionē celebramus: ꝑpetuā nobis miam benign⁹ ipēde. ꝑ d. ¶ Commemo. de sancta maria. Oratio. Deꝰ q̄ salutis eterne. Lectio esaie ꝓphete.

DOmine deus meus honorificabo te: laudem tribuam nomini tuo/qui facis mirabiles res. Consilium tuū antiquum verū fiat. Domine/excelsum est brachiū tuū deus sabaoth: corona spei que ornata est gloria. Exultet desertum et exultēt solitudines iordanis: & populus meus videbit altitudinem domini & maiestatē dei/& erit congregatus & redemptus per deum. Et veniet in syon cū gloria et leticia sempiterna: super caput eius laus & exultatio. Et aperiā in montibus flumina: in medijs camporum fontes dirumpam/et terram sitientem: in aquas infundam. Et ecce puer meus exaltabitur et elevabitur: & sublimis erit valde. Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicetis in illa die confitemini domino/& inuocate nomen eius. Notas facite in ꝑplis studes eius: memētote q̄m excelsū est nomē eius. Cantate domino quia mirabilia fecit. Annūciate hec in vniuersa terra. Dicit dñs omnipotens. Gr. Omnes de saba venient aurum et thus deferentes et laudem dño annunciantes. Ꝟ. Surge illuminare hierusalem: quia gloria domini sup te orta est. ℟. Alleluya. Ꝟ. Vidimus stellam eius in oriente: et venim⁹ cū muneribus adorare dominū. Nō ōr. seq̄. licet dñica fuerit. Scām Matheum.

IN illo tēpore. Venit ies⁹ a galilea in iordanē ad iohannē vt baptizaretur ab eo. Johānes autē ꝓhibebat eū: dicēs. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Respondens autē ies⁹: dixit ei. Sine modo: sic enim decet nos implere oēm iustitiā. Tunc dimisit eū. Baptizatus autē ies⁹ confestim ascēdit de aqua/et ecce aperti sunt ei celi & vidit spīritū dei descēdētē sicut colūbā & venientē sup se. Et ecce vox de celis: dicēs. Hic est filius me⁹ dilect⁹: in quo michi bene cōplacui. Offm. Reges tharsis & insule munera offerent: reges arabum & saba dona adducent & adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes seruient ei. Secreta.

DOnias tibi dñe p̄ nati filij tui apparitione deferimus suppliciter

caꝑ. 3 D

Esa. 60 b

Ibid.

Mat. 2 a

§. 71

ter exorantes: vt sicut fidem nostro⁹ auctor est munerum: ita ipse sit miseri cors et susceptor iesꝰ christus dominus noster. Qui tecum vivit et regn.

¶ Alia secreta de sancto hylario.

SAncti hylarij precibus tibi dñe quesumus grata reddat oblatio: p cuius depositione immolanda. Per.

¶ Alia secreta de sancta maria

OBlatis domine muneribus supplices deprecamur vt qui veram verbi tui incarnationem fideliter veneramur: veram eiusdem substantiam carnis ac sanguinis quam per spiritum sanctū virgo mater edidit/ in hoc presenti mysterio salubriter percipiamus. Per eūdē. Prefat. Quia cum vnigenitus. et Communicantes. vt in die. Cōmunio. Vidimus stellam eius in oriente: et venimus cum muneribus adorare dominum. math. 2 ℔

Postcōio.

QUesti nos qsumus domine lumine semper et vbiq; prevenit: vt mysterium cuius nos participes esse voluisti: et puro cernamus intuitu/ et digno percipiam⁹ effectu. Per.

Alia postcōmunio de sancto hylario.

SUmpsimus dñe pignus redemptionis eterne: sit nobis qs intercessione beato hylario confessore tuo atq; pontifice: vite presentis auxilium pariter et future. Per dñm.

Alia postcōmunio de sancta maria.

DA qs misericors deus: ei⁹ nos obtinua intercessione vegetari: cuius integra virginitate / suscepimus auctorem nre salutis: dñz nrm iesum xpm filiū tuū. Qui tecū vivit.

¶ Dominica prima post oct. epyphanie. Ad missam. Officium.

ecce ie laus.

IN excelso throno vidi sedere virū quez adorat multitudo angelorū psallentes in vnum: ecce cuius imperij nomen est in eternum. ℣ Jubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia. p. 99

Oratio.

VOta quesumus dñe supplicantis populi celesti pietate prosequere: vt et que agenda sunt videāt et adimplenda que viderint conualescant. Per dominū. Ad Romanos.

FRatres. Obsecro vos per misericordiam dei: vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentē sanctam/ deo placentē/ rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic seculo sed reformamini in nouitate sensus vestri: vt probetis que sit voluntas dei bona/ & beneplacens et perfecta. Dico enim per gratiam/ que data est michi omnibus qui sunt inter vos nō plus sapere q̄ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē/ et vnicuiq; sicut deus diuisit mensuram fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus: omnia autē membra non eundē actū habent: ita multi vnū corpus sumus in christo. Singuli autē: alter alterius membra. In christo iesu: domino nostro. cap. 12 ℔

℣ Benedictus dñs deus israel: qui facis mirabilia magna solus a seculo. p. 71 ibid.

℟ Et. Jubilate deo omnis terra: seruite dño in letitia. p. 99

Nulla die dñica p annū dicitur sequētia ad missam quando de dñica agitur nisi in adventu: & in tempore paschali/ & nisi in octaua hebdomadam natiuitatis domini.

¶ Euangelium Secundum Lucam.

FActum est cum esset iesus annorum duodecim ascendentibus illis hierosolymas secundum consuetudinem diei festi/ consummatisq; diebus cum redirent: remansit puer iesus in hierusalem/ et non cognouerunt parentes eius. Existimantes cap. 2 ℔

autem illū esse i comitatu: venerūt
ter diei & requirebant eum inter co
gnatos & notos & non inuenientes:
regressi sūt in hyrlm requirētes eū.
Et factum est post triduum/inuene
runt illū in tēplo sedentem in medio
doctor:audientē illos & interrogan
tē eos. Stupebāt autem oēs qui eū
audiebant:super pruidentia & respon
sis eius. Et videntes:admirati sūt. Et
dixit mater eius ad illū. Fili/quid fe
cisti nobis sic: Ecce pr tuus & ego:do
lentes q̄rebamus te. Et ait ad illos.
Quid est quod me querebatis? Ne
sciebatis q̄ in his q̄ patris mei sūt
oportet me esse? Et ipsi nō intellexe
runt verbū:quod locutus est ad illos.
Et descēdit cū eis & venit nazareth:
et erat subditus illis. Et mater eius
conseruabat oīa verba hec:ꝓfectꝰ
in cordꝰ suo. Et iesꝰ pficiebat sapien
tia:etate & gratia:apud deū & hoīes.
Ofertorium. Jubilate deo omnis terra/
iubilate deo omnis terra/ seruite domino
in leticia:intrate in conspectu eius in exul
tatione/q̄ dñs ipse est deus. Secreta.

OBlatū tibi dñe sacrificiū vīuifi
cet nos q̄s semper et munias.
Per dominū. Prefatio quotidiana.
Communio. Fili/quid fecisti nobis sic:ego & pa
ter tuus dolētes querebamus te:& quid est
q̄d me querebatis/nesciebatis q̄ i his q̄ pa
tris mei sunt oportet me esse. Postcommunio.

TUa nos dñe sctā libātes & per
fecte capiam⁹ purgatiōis effec
tum:& ꝓtinuum diuine defensionis
auxiliū. Per dñm. Si tempus a deo
hꝫene fuerit ad oct.epy.vsq; ad.lxx.
q̄ tres mille dñicalis:scilicet In ex
celso throno. Omnis terra. Jubilate.
non possunt singule in singul.cantari
ebdo.tunc due vel tres misse si tēpo
ris hꝫenitas expetierit i vna eadēq;
ebdo. cantentur. Et si aliquod fest.
iii.lect.ibidē contigerit:totum seruī
tiū fiat de festo vsq; ad mis. & ad illā
missam: que erit de tēpozali/fiat se
cunda oratio de ipso fest. tercia de sā
cta maria/quarta de oībus sanctis/
quinta p̄ vniuersali ecclesia. Cetere
vero mis.que sequūtur/eo anno om
nino pretermittātur. Hoc etiam de
bet obseruetur q̄ nūq̄ ante p̄timam
dominicā post oct.epy.cantetur mis.

In excelso throno. Nisi qñ nulla dñi
ca inter oct.epy.& lxx.contigerit:tūc
enim i fest. primo loco post oct. epy.
cātetur:& due mis. scz Omnis terra.
& Jubilate deum. in fest. sequentib⁹
eiusdē ebdo. cantētur:et tunc nichil
fiat de festis triū lec. que ibidem con
tingere possunt. Cum autem proli
xum fuerit tēpus. Offm. Jubilate.
per tres dominicos cantetur. Si ve
ro tres fuerint dominice inter octa.
epyphā.& septuagesimam:ita q̄ tria
officia p̄dicta cantentur:tunc in fe
riis post tertiam dominicam si vaca
uerint/dicuntur epistole et euange
lia de quarta et quinta dominica in
missis de die. ℭ Feria quarta.

Epistola. Ad romanos.

FRatres. Voluntas quidem cor: cap.
dis mei:& obsecratio ad deū fit 10 ℔
p̄ illis in salutem. Testimoniū enim
perhibeo illis:q̄ emulationē quidē
dei habēt/sed nō scīm scientiā. Ignō
rantes enim iusticiā dei:& suā quere
tes statuere:iusticie dei non sunt sub
iecti. Finis enim legis xp̄s ad iusti
ciam:oī credenti. Secundum Matheum. cap.

IN illo tpe. Cū audisset ies⁹q̄ Io 4 ℔
hannes tradit⁹ esset:secessit in
galileā. Et relicta ciuitate nazareth
venit & habitauit i ciuitate caphar
naū maritima i finib⁹ zabulō & nepta
lim/vt adimpleretur qd̄ dictū est per
esaiā p̄phetā. Terra zabulō et terra
neptalim/via maris trās iordanē ga
lilee gētiū. Populus q̄ ambulabat i tene
bris vidit lucē magnā. Et sedētib⁹ i
regiōe umbre mortis:lux orta est eis.

Et exinde cepit ihesus prædicare: & dicere. Pœnitentiam agite: appropinquabit enim regnum celorum.

℣ Feria tertia. Epla Ad Romanos.

cap. 13 A

FRatres. Omnis anima potestatibus sublimioribus: subdita sit. Nō est enī potestas: nisi a deo. Que autē sunt: a deo ordinata sunt.

B Itaq; qui resistit potestati: dei ordinationi resistit. Qui autem resistūt: ipsi sibi damnationem acquirunt. Nam qui principantur non sunt timori boni operis: sed mali. Vis autē nō timere potestatem: bonū fac & habebis laudē ex illa. Dei enī minister: est tibi in bonū. Si autē male egeris: time. Non enī sine causa: gladiū portat. Dei enī minister est: vindex in īrā ei qui malū agit. Ideoq; necessitate subditi estote: non solū propter īrā/ sed etiā propter cōscientiā. Ideo et tributa præstatis. Ministri enim dei sūt: ad hoc ipsū seruientes. Secundū Lucam

cap. 4 L

IN illo tempore. Egressus est ihesus in virtute spūs in galileam: et fama exiit per vniuersam regionē de illo. Et ipse docebat in synagogis eorū: & magnificabatur ab omnib⁹. Et venit nazareth vbi erat nutritus & intrauit scōm cōsuetudinē suā die sabbati in synagogam: & surrexit legere. Et traditus est illi liber esaie phete. Et vt reuoluit librum: inuenit locum vbi scriptū erat. Spiritus dñi super me propter quod vnxit me: euangelizare pauperibus misit me/ sanare contritos corde. Prædicare captiuis remissionem: et cecis visum/ dimittere confractos in remissionē/ prædicare annū dñi acceptum/ & diē retributionis. Et cum plicuisset libzum: reddidit ministro/ & sedit. Et omnium in synagoga oculi: erant intendentes in eum. Cepit autem dicere ad illos: q; hodie impleta est hec scriptura in auribus vestris. Et dabāt testimonium illi: & mirabantur in verbis gre: que procedebant de ore ipsius. Per totam ebdomadā hz missa dñicalis: nisi festū intercurrat vnde fiat seruitiū/ & nisi quando missa Salus populi. vel quādo dicitur de festo loci/ vel de sancta maria.

℣ Dñica.ij.post octa.epy. Officium.

Monister ra adoret te & et psallat tibi: psalmus dicat nomini tuo altissime. Jubilate deo omnis terra: psalmum dicite nomini ei⁹/ date gloriam laudi eius. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui celestia simul & terrena moderaris / supplicationes populi tui clementer exaudi: & pacem tuam nostris concede temporibus. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuum. Qui tecum. Ad Romanos.

cap. 12 I

FRatres. Habentes donationes secundū gratiam que data est nobis differentes: sive prophetiā secundū rationē fidei/ sive ministerium in ministrādo/ sive q̄ docet i doctrina. Qui exhortatur in exhortando q̄ tribuit in simplicitate/ qui præest in solicitudine./ q̄ miseretur i hylaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malum: adherentes bono. Charitatem fraternitatis inuicē diligentes. Honore inuicē prevenientes. Solliciti tudine nō pigri. Spiritu feruentes: dño seruientes. Spe gaudentes: in tribulatione patientes. Orationi instantes: necessitatibus sanctorū cōmunicātes/ hospitalitatē sectantes.

Benedicite persequentibus vos: benedicite et nolite maledicere. Gaudete cum gaudentibus/flere cū flentibus. Idipsum inuicem sentientes: non alta sapientes: sed humilibus cōsentientes. Ps. Misit dominus verbum suum et sanauit eos/et eripuit eos de interitu eorum. Cōfiteantur domino misericordie eius/& mirabilia ei⁹ filijs hominum. Alla. Laudate deū oēs angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Euangeliū Secūdum Johannē.

IN illo tempore. Nuptie facte sūt in chana galilee. Et erat mater ielu ibi. Vocatus est autem ielus: et discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater eius ad eū. Vinū non habēt. Et dixit ei ielus. Quid michi: et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Dixit mater eius ministris. Quodcūq; dixerit vobis facite. Erant autem ibi lapidee hydrie sex posite secundum purificationem iudeorum capientes singule metretas binas vel ternas. Dixit eis ielus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas: vsq; ad summum. Et dixit eis ielus. Haurite nunc: et ferte archytriclino. Et tulerunt. Vt autem gustauit archytriclinus aquam vinum factum: et non sciebat vnde esset/ministri autem sciebant q̄ hauserant aquam. Vocat sponsum archytriclinus: et dicit ei. Omnis homo primum bonum vinum ponit: & cum inebriati fuerint/tunc id quod deterius est. Tu autem seruasti vinū bonum vsq; adhuc. Hoc fecit initium signorum ielus in chana galilee: et manifestauit gloriam suam. Et crediderunt in eum: discipuli eius. Offr. Jubilate deo vniuersa terra: iubilate deo vniuersa terra/psalmum dicite nomini ei⁹ venite audite et narrabo vobis omnes qui timetis deum / quanta fecit deus anime mee alleluya. Secreta.

VT tibi grata sint domine munera populi cui supplicantis: ad omni quesumus contagione perueritatis emunda. Per dominū nostrum ielum chyristum. Prefatio quotidiana. Cōio. Dicit dominus implete hydrias aqua & ferte archytriclino/& dum gustasset archytriclinus aquam vinum factū: dixit sponso / seruasti vinum bonum vsq; adhuc: hoc signum fecit ielus primum coram discipulis suis. Postcommunio. Joh. 2 ℟

Augeatur in nobis domine ihs tue virtutis operatio: vt diuinis vegetati sacramentis: ad eorum promissa capienda/tuo semper munere preparemur. Per dominum nostrum.

Feria quarta. Ad timotheum.

CArissime. Fidelis sermo: et omni acceptione dignus. Quia chyristus ielus venit in hunc mundū peccatores salnos facere: quorū primus ego sum. Sed ideo misericordiam cōsecutus sum: vt in me primo ostenderet chyristus ielus omnem patientiam ad informationem eorum qui credituri sunt illi: in vitam eternam. Regi autem seculorum immortali/inuisibili/soli deo honor et gloria: in secula seculorum amen. cap. 1 ℟

Euāgelium Secundum Marcū. cap. 6 ℟

IN illo tempore. Egressus ielus abyt in patriā suā: & sequebantur illum discipuli sui. Et facto sabbato cepit: in synagoga docere. Et multi audientes: admirabātur in doctrina eius dicentes. Vnde huic hec omnia? Et que est sapientia que data est illi: & virtutes tales que per manus eius efficiuntur? Nonne iste est faber filius marie/frater iacobi & ioseph/et iude / et symonis? Nōne et sorores eius hoc nobiscum sunt? Et scandalizabātur in illo. Et dicebat eis ielus.

Quia non est prophēta sine honore nisi in patria sua:et in domo sua:& in cognatiōe sua. Et nō poterat ibi virtutē vllā facere:nisi paucos infirmos ipositis manib⁹ curauit. Et mirabatur:propter incredulitatem eorum.

℣Feria tertia. Epla. Ad Romanos.

cap. 14 f

FRatres. Scio et confido in domino ihesu:quia nichil commune per ipsum:nisi ei qui existimat q̄d commune esse / illi commune est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizatur/aut contristatur:iam non secundum charitatem ambulas. Noli cibo tuo illū perdere:pro quo christus mortuus est. Non ergo blasphemetur bonum nostrum. Non est enī regnum dei esca & potus:sed iusticia pax & gaudiū in spiritu sancto. Qui enim in hoc seruit christo:placet deo/ et probatus est hominibus. Itaq; q̄ pacis sunt sectemur: et que edificationis sunt inuicem custodiamus. Noli propter escam destruere opus dei. Omnia quidem munda sunt:sed malum est homini qui per offendiculum manducat. Bonum est non māducare carnem / et non bibere vinū: neq; in quo frater tuus offenditur/ aut scandalizatur / aut infirmatur. Tu fidem quam habes:penes temetipsum habe coram deo. Beatus qui non iudicat semetipsum:in eo quod probat. Qui aūt discernit si manducauerit:dānat⁹ est/q̄ non est ex fide. Omne aūt q̄d nō est ex fide:peccm est.

℣Euangelium Secundum Lucam.

cap. 14 c

IN illo tempore. Descendit ihesus in capharnaum ciuitatem galilee:docebat illos sabbatis. Et stupebant in doctrina ei⁹:q̄ in potestate erat sermo ipsi⁹. Et in synagoga erat homo habens demonium immundum:et exclamauit voce magna dicens. Sine. Quid nobis & tibi ihesu nazarene:venisti perdere nos? Scio te:quis sanctus dei. Et increpauit illum ihesus dicens. Obmutesce:et exi ab eo. Et cū proiecisset illud demonium in medium:exiit ab illo nichilq; illum nocuit. Et factus est pauor in omnibus:et colloquebātur adinuicem dicētes. Quid est hoc verbum:quia in potestate et virtute imperat spiritibus immundis/& exeūt? Et diuulgabatur fama de illo:in omnem locum regionis. ℣Dñica tertia post octauas epyphanie. Officium

Adorate deum omnes angeli eius:audiuit et letata est syon/& exultauerunt filie iude. ps. Dñs regnauit exultet terra:letentur insule multe. Gloria patri. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus infirmitatem nostram propicius respice:atq; ad protegendū nos dextram tue maiestatis extende. Per dominum nostrum. Ad Romanos.

cap. 12

FRatres. Nolite esse prudētes apud vosmetipsos. Nulli malū pro malo reddentes. Prouidētes bona non tantū coram deo: sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest quod ex vobis est cū omnibus hominibus pacē habentes. Nō vosmetipsos defendentes charissimi:sed date locum ire. Scriptum est enim. Mihi vindictam:& ego retribuā dicit dñs. Sed si esurierit inimic⁹ tuus: ciba illū. Si sitit:potum da illi. Hoc enim faciens:carbones ignis congeres super caput eius. Noli vinci a malo: sed vince in bono malum. Grad. Timebunt gentes nomen tuum domine:& omnes reges terre gloriam tuam. ℣. Quoniam edificauit dominus syon:& videbitur in maiestate sua. Alla. ℣. Dominus re-

gnauit epulet terra: letentur insule multe.

¶ Euangeliū Secundum Mathei.

In illo tēpore. Cū descēdisset ihesus de monte: secute sūt eum turbe multe. Et ecce leprosus veniens: adorabat eum dicens. Domine: si vis potes me mundare. Et extendens ihesus manum: tetigit eum dicēs. Volo mundare. Et confestim mundata est lepra eius. Et ait illi ihesus. Vide neminī dixeris: sed vade ostende te sacerdoti: et offer munus tuum quod precepit moyses in testimoniū illis. Cum autem introisset capharnaum: accessit ad eum centurio rogans eū et dicens. Domine/puer meus iacet in domo paralyticus: et male torquetur. Et ait illi ihesus. Ego veniam: et curabo eū. Et respondens centurio: ait. Domine/non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo/et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus: habēs sub me milites. Et dico huic vade: & vadit. Et alio veni: et venit. Et seruo meo fac hoc: et facit. Audiens autem ihesus miratus est: et sequentibus se dixit. Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in israel. Dico autem vobis: q multi ab oriente et occidente venient & recumbent cum abraham et isaac & iacob in regno celorum. Filij autem regni eicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. Et dixit ihesus centurioni. Vade/et sicut credidisti: fiat tibi. Et sanat9 est puer in illa hora. ℣. Dirigatur. Directa domini fecit virtutem/directa domini exaltauit me non moriar sed viuam: et narrabo opera domini.

Secreta.

Uste perpetue mysteria veneranda recolimus te domine depcātes: vt q̄ deuotis eadē sacrificiis/q̄ debitis operibus assequamur. ℟. Oratio quotidia. Cōtra detrahentes ois de malis que p̄ro eo debāt de ore dei. Postcōm. Quos tantis domine largitus es dei mysteriis: p̄fice quesumus/vt effectibus eor nos veraciter aptare digneris. P̄r dominum nostrū. Luce. 4. D

¶ Feria quarta. Ad Romanos.

Fratres. Obtestor vos per dominum nostrum ihesum christū et p̄ charitatem spūsancti: vt adiuuetis me in orationibus vestris ad deū. Vt liberer ab infidelib9 qui sunt in iudea: & obsequiū mei oblatio accepta fiat in hierosolyma sanctis. Vt veniam ad vos in gaudio per voluntatē dei: vt refrigerer vobiscum. Deus autem pacis: sit cum omnib9 vobis. Amen. Secundum Marcum. cap. 15

In illo tempore. Intrauit ihesus in synagogam: & erat ibi homo habens manum aridam/et obseruabant eum si sabbatis curaret vt accusarent eum. Et ait homini habenti manum aridam. Surge in medium. Et dixit eis. Licet sabbatis benefacere/an male/animam saluam facere an perdere? At illi tacebant. Et circumspiciens eos cum ira: contristatus super cecitate cordis eorum: dixit homini. Extende manum tuam. Et extendit. Et restituta est manus illi. cap. 3

¶ Feria. vi. Epistola. Ad Corinthios.

Fratres. Nescitis quia templū dei estis: & spūs dei habitat in vobis? Si qs autē templū dei violauerit: disperdet illū deus. Templū enim dei sanctū est: quod estis vos. Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiēs esse in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiēs. Sapientia enī huius mundi stultitia est apud deū. Scriptū est enī. Comprehendā sapientes: in astutia eorum. Et iterū. Dñs nouit cogitationes sapientū: quoniā vane sunt. Nemo itaq

gloziet̃ur:in hominib9. Omnia enim vestra sunt/sive paul9/sive apollo/ sive cephas/sive mundus/sive vita/ sive moz̃s/sive pzesẽtia/sive futura. Ola enim vestra sunt. Vos autẽ xp̃i: christus autem dei. Scõm matheũ.

Mat. 4 D

IN illo tpe. Circuibat ihesus totã galileã: docẽs in synagogis eoꝝ/et pzedicans euãgeliũ regni/& sanans omnem languoz̃em/& omnem infirmitatẽ in populo. Et abiit opinio eius: in totam syziam. Et obtulerunt ei omnes male habẽtes variis languoz̃ib9 & toz̃mẽtis cõpzehensos: & q̃ demonia habebãt/et lunaticos/ & paralyticos/& curauit eos. Et secute sunt eum turbe multe. Dñica. iiij. post octauas epyphanie. Officium.

p.96

ADoz̃ate deũ omnes angeli eius: audiuit et letata est syon/& exultauerunt filie inde. ps.

ibidē.

Dñs regnauit exultet terra: letentur insule multe. Glozia patri. Oratio.

DEus qui nos in tãtis periculis cõstitutos p hũana scis fragilitate nõ posse subsistere: da nobis salutẽ mẽtis & coz̃pis: vt ea que p peccatis nr̃is patimur/te adiuuãte vincamus. Per dominũ. Ad Romanos.

cap. 13 C

FRatres. Nemini quicq̃ debeatis: nisi vt inuicem diligatis. Qui enim diligit pzorimum: legem impleuit. Nam non adulterabis: nõ occides/nõ furaberis/nõ falsum testimoniũ dices/non concupisces rem pzorimi tui. Et si quod est aliud mandatum: in hoc verbo instauratur. Diliges pzorimum tuũ: sicut teipsum. Dilectio pzimi: malũ nõ opat. Plenitudo ergo legis: est dilectio. Grad.

Psal. 101 ibidē. p.96

Timebunt gentes nomen tuum domine: & omnes reges terre gloziam tuam. ℣. Quoniam edificauit dominus syon: & videbitur in maiestate sua. ℟. Ista. ℣. Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.

Euangelium Scõm Matheum.

Luc. 5 C

IN illo tpe. Ascendẽte ihesu in nauiculam: secuti sunt eum discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Erat autem ille: ventus cõtrarius. Ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli eius: et suscitauerunt eum dicẽtes. Domine/salua nos perimus. Et dicit eis ihesus. Quid timidi estis modice fidei? Tunc surgens iperauit vẽtis et mari/et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. Qualis est hic: quia venti et mare: obediunt ei. Offe. Dextera domini fecit virtutem/dextera domini exaltauit me: non moziar sed viuam: et narrabo opera domini. Secreta.

Psal. 117

QUncede quesumus omnipotẽs deus/vt huius sacrificij munus oblatum: fragilitatem nostram ab omni malo purget & muniat. Per dominum nostrum. Pzefatio quotidiana. Cõmunio. Mirabant oẽs de his que pzocedebãt de oze dei. Postcõmunio.

Luc. 4 D

MUnera tua nos deus: & a delectationib9 terrenis expediant et celestibus semper instaurant alimentis. Per dominum nostrum.

Feria quarta. Ad Corinthios.

FRatres. Bonũ est hoi mulierẽ nõ tangere. Propter foz̃nicationẽ aũt vnusquisq̃ vroz̃em suã habeat: & vnaquęq̃ mulier virũ suũ habeat. Vroz̃i vir debitũ reddat: similiter aũt & vroz̃ viro. Mulier sui coz̃poris potestatem nõ habet/sed vir. Similiter aũt et vir/sui coz̃poris potestatẽ non habet: sed mulier. Nolite fraudare inuicem: nisi fozte ex cõsensu ad tempus vt vacetis oratiõi. Et

I.Cor. 7 B

iterum reuertimini in ydipl̄m: ne tentet vos sathanas: ꝓpter incontinentiam vestram. Secundum Lucam.

IN illo tpe. Factū est ambulantibus discipulis i via: dixit quidā ad ihesū. Sequar te quocūq; ieris. Dixit illi ihesus. Vulpes foueas habēt & volucres celi nidos: filius autē hois non habet vbi caput suū reclinet. Ait aūt ad alterū. Sequere me. Ille aūt dixit. Dñe/permitte michi ꝓmum ire: & sepelire patrem meū. Dixitq; ei ihesus. Sine vt mortui sepeliant mortuos suos: tu autē vade & annūcia regnum dei. Et ait alter. Sequar te dñe: sed ꝓmum permitte michi renunciare his q̄ domi sunt. Et ait ad illum ihesus. Nemo mittēs manum suam ad aratrum: et aspiciens retro: aptus est regno dei.

℣ Feria sexta. Ad Corinthios.

FRatres. Vnusquisq; i qua vocatione vocatur est: in ea permaneat. Seruus vocatus es: nō sit tibi cure. Sed & si potes fieri liber: magis vtere. Qui enim i domino vocatus est seruus: libertus est domini. Similiter qui liber vocatus est: seruus est chr̄isti. Pretio empti estis: nolite fieri serui hominū. Vnusquisq; in qua vocatione vocatus est frater in hac permaneat apud deum.

℣ Euangelium Secundū Marcum

IN illo tpe. Offerebant ihesu ꝑuulos vt tangeret illos. Discipuli aūt increpabant: offerentibus. Quos cum videret ihesus: indigne tulit/& ait illis. Sinite paruulos venire ad me: & ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum dei. Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum dei velut paruulus nō intrabit in illud. Et cōplexans eos: & imponens manus super illos: benedicebat eos. ℣ Dominica quinta post octauas epyphanie. Officium.

ADorate deum omnes angeli eius/audiuit & letata est syon/& exultauerūt filie iude. ꝑs. Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Gloria patri et filio: & spiritui sancto. Sicut erat. Oratio. ꝑ.96

FAmiliam tuam quesumus domine continua pietate custodi: & que in sola spe gratie celestis innititur: tua semper protectione muniatur. ꝑ dominum nostrum ihesū chr̄istum filium tuum. Qui tecū vivit & regnat in vnitate spiritus sancti deus. ꝑ omnia secula seculoꝝ. Amen. Ibid.

Ad Collocenses.

FRatres. Induite vos sicut electi dei sancti & dilecti viscera misericordie: manluetudinem/benignitatem/humilitatem/modestiam/patientiam/suppoztantes inuicem/et donātes vobismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam. Sicut & dominus donauit vobis: ita & vos. Super ola autem hec charitatē habete: quod est vinculū perfectionis. Et pax chr̄isti exultet in cozdib⁹ vestris: in qua & vos vocati estis i vno cozpoze & grati estote. Verbum chr̄isti habitet in vobis abundanter/in omni sapientia docentes/& commonētes vosmetipsos i psalmis & ymnis & canticis spiritualibus in gratia: cantantes in cozdibus vestris deo. Omne autem quodcunq; facitis in verbo aut in opere: omnia in nomine domini nostri ihesu chr̄isti facite/gratias agentes deo & patri. ꝑ ihesum chr̄istum: dominum nostrum. cap. 3 16

Gradale. Timebunt gentes nomen tuū domine: & omnes reges terre gloziam tuā. ꝑs. Quoniam edificauit dominus syō: et videbitur i maiestate sua. Alleluya. ꝑs. Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. ꝑsal. 101 Ibid. ꝑ.96

¶ Euangelium Scōm Matheum.

caſ. 13 L

IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile factū est regnū celorū homini q̄ seminauit bonū semē: in agro suo. Cum autē dormirēt homines: venit inimicus eius & superseminauit zizania in medio tritici: & abiit. Cum autem creuisset herba & fructum fecisset: tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem serui patrisfamilias. Dixerunt ei. Domine nōne bonum semen seminasti in agro tuo: Unde ergo habet zizania: Et ait illis Inimicus homo: hoc fecit. Serui autem dixerunt ei. Vis imus/& colligimus ea: Et ait. Non. Ne forte colligētes zizania: eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite vtraq; crescere vsq; ad messē: et in tpe messis dicā messoribꝰ. Colligite primū zizania: et alligate ea in fasciculos ad cōburendū. Triticū aūt congregate: in horreū meum. Ofto. Dextera domini fecit virtutem dextera dñi exaltauit me: nō moriar sed viuā & narrabo opa dñi. Secreta

D

Psal. 117

SUscipe quesumus domine tuorum oblationes / precesq; seruorum: vt sub tue protectionis auxilio & collata non perdāt/& que expetunt apprehendant. Per dominū nostrum ihesum xpm. Pfatio quotidiana. Cōio. Mirabantur omnes de his que procedebant de ore dei. Postcōio.

Luce. 4 D

DEus qui nos sacramenti tui participatione contingis: virtutis eius effectus in nostris cordibus operare: vt muneri diuino q̄ sumpsimus/per ipsum munus apte mur. p dō. ¶ Feria.iij. Ad timotheū

I.2. caſ. 3

QUarissime. Obsecro primum oim fieri obsecratiōes: orationes/postulationes/gratiū actiones pro omnibus hominibus. Pro regibus & omnibꝰ q̄ in sublimitate sunt constituti: vt quietam & tranquillā vitā agam⁹ i omni pietate & castitate. Hoc enim bonū est: & acceptū coram saluatore nostro deo. Qui oēs homines vult saluos fieri: & ad agnitionē veritatis venire. Unus enī deus: vnus et mediator dei & hominū/hō xps ihesus. Qui dedit semetipsū redēptionē pro omnibus: cui testimoniū tēporibus suis firmatū est / in quo positus sū ego predicator & apostol⁹. Veritatē dico: nō mētior doctor gētiū in fide & veritate. ¶ Euangelium Scōm Matheū.

L. 21 C

IN illo tempore. Dixit ihesus turbis iudeorū. Hō quidā habebat duos filios & accedēs ad primū dixit. Fili/vade hodie operare i vineā meā. Ille autē respondens: ait. Nolo. Postea autem penitentia motus: abiit. Accedens autem ad alterum: dixit similiter. At ille respōdens: ait. Eo domine. Et nō iuit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris: Dicit ei. Primus. Dicit illis ihesus. Amen dico vobis: quia publicani & meretrices precedent vos in regno dei. Venit enim ad vos iohannes in via iusticie: & non credidistis ei. Publicani autem et meretrices crediderunt ei: vos autem videntes / nec penitentiā habuistis postea vt crederetis ei. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Dominica in septuagesima. Ad missam. Officium.

CIrcundederūt me gemitus mortis: dolores inferni circūdederunt me: & i tribulatione mea inuocaui dñm/& ex

audiuit de templo scō suo vocē meam.
Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meū & refugium meum & liberator me⁹. Gloria patri. ℣ Ab hac die vsq ad vigil. pasche non dicitur Gloria in excelsis. & quocūq; hō missa nisi eōs in cena dñi celebra. Oratio. Oremus. Flectes populi tui quesumꝰ domine clementer exaudi: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur: pro tui nominis gloria misericor diter liberemur. p̄. Ad Corinthios. Fratres. Nescitis q̄ hi qui in stadio currunt omnes quidem currunt/sed vnus accipit brauium. Sic currite: vt comprehendatis. Omnis enim qui in agone contendit: ab omnibus se abstinet. Et illi quidem vt corruptibilem coronam accipiāt: nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro: nō quasi in certum. Sic pugno: non quasi aerē verberans. Sed castigo corpus meū/& in seruitutem redigo: ne forte cum aliis predicauerim: ipse reprobus efficiar. Nolo autem vos ignorare fratres: quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt: & omnes mare transierunt/et oēs in moyse baptizati sunt in nube & in mari. Et oēs eandem escam spiritalem manducauerunt: & oēs eūdē potum spiritalē biberunt. Bibebant autē de spirituali: consequente eos petra. Petra autem erat christus. Graduatoꝛ in oportunitatibus in tribulatione sperent in te qui nouerūt te: quōniā non derelinquis querentes te dñe. ℣. Non in finem obliuio erit pauperis/patientia pauperum non peribit in eternum: exurge domine non prevaleat homo. Non reperatur grad. qñ dicit tractus. de ℣. Tractus. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tue intendentes: in oratione serui tui. ℣. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit? ℣. Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te domine. Secundum sanctum.

In illo tempore. cap. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnū celorum homini patrifamilias: qui exijt primo mane conducere operarios in vineam suā. Conuentione autem facta cum operarijs ex denario diurno: misit eos in vineam suā. Et egressus circa horam tertiam: vidit alios stantes in foro ociosos/et dixit illis. Ite & vos in vineam meam: & quod iustum fuerit dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exijt circa sextam et horam nonam: et fecit similiter. Circa vndecimam vero exijt: et inuenit alios stantes/& dixit illis. Quid hic statis tota die ocioli? Dicūt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset: dixit dominus vinee pueratori suo. Voca operarios et redde illis mercedem: incipiens a nouissimis vsq ad primos. Cum venissent ergo qui circa vndecimā horam venerant: acceperunt singulos denarios. Venientes autem et primi: arbitrati sunt q̄ plus essent acceperuri. Acceperunt autem & ipsi: singulos denarios. Et accipientes/murmurabant aduersus patremfamilias: dicentes. Hi nouissimi vna hora fecerunt: et pares illos nobis fecisti/qui portauimus pondus diei & estus. At ille respondens vni eorum dixit. Amice/non facio tibi iniuriam. Nōne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est: et vade. Volo autē et huic nouissimo dare: sicut et tibi. An non licet mihi: quod volo facere? An oculus tuus nequā est: quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi pri-

nt:et primi nouissimi. Multi enim sunt vocati:pauci vero electi. Off.

p.19 Bonum est cōfiteri domino:et psallere nomini tuo altissime.℣. Quoniam magnificata sunt opera tua dñe: nimis profunde

Ibid. facte sunt cogitationes tue.℣. Ecce inimici tui domine peribunt:& dispergētur omnes qui operantur iniquitatem. Secreta.

Muneribus nostris quesumus domine precibusq; susceptis/ et celestibus nos munda mysteriis/ et clementer exaudi. Per dñm. Pre-

p.30 factio quotidiana. Cōmunio. Illumina faciem tuam super seruum tuum / saluum me fac in mia tua dñe non confundar quoniam inuocaui te. Post cōmunio.

Hi deles tui deus per tua dona firmentur:vt eadem et percipiendo requirant/& querendo sine fine percipiant. Per dominum nostrū.

Sciendum est q̄ seruitium huius diei non differtur pter aliquod festū nisi cū purificat. beate marie vel dedicatio ecclesie in hac die contigerit:tunc enim differatur vsq; ad. iij. fer. et tractus. De profundis. pretermittatur:quoniā in ferialibus diebꝰ non dicitur tractus ante. iij. fer. in capite ieiunij nisi tātum in missis p defunctis:nec etiā in fer. sine regimine chori. Quodcūq; vero aliud festū in hac dñica vel in aliqua do. vsq; ad passionem dñi contigerit:semp differatur/licet duplex festū fuer. et fiat seruitiū de ipsa dominica nulla facta de festo memoria:nisi sit fes. iij. lect. quod non differtur:sed tūc de eo fiat memoria: vsq; ad. xl. tantū. A quarta autem feria in capite ieiunij vsq; in crastinum octa. pasche nichil fiat ad missam de fes. iij. lec. nec etiā memoria.

Feria. iij. Epla. Ad Corinthios.

2.cap 4.B Fratres. Si opertum est euangelium nrm in his qui pereūt est opertum. In quibus deus huius seculi excecauit mentes infidelium: vt non fulgeat illuminatio euāgelij glie xpi/qui est ymago dei. Non enī nosmetipsos p̄dicam⁹ sed iesum christum dominū nostrū:nos autem seruos vros per iesum. Quoniam deus qui dixit de tenebris lucē splēdescere:ipe illuxit in cordibus nostris ad illuminationē scientie claritatis dei/ in facie christi iesu. Habemus autem thesaurum istum ostēditum in vasis fictilibꝰ: vt sublimitas sit virtutis dei/& nō ex nobis. In oībus tribulationē patimur:sed nō angustiamur. Aporiamur:sz nō destituimur. Persecutionem patimur:sed non derelinquimur. Humiliamur:sed nō confundimur. Deijcimur: sed non perimus. Semper mortificationem iesu christi in corpore nostro circunferentes:vt et vita iesu in corporibus nostris manifestetur. Semper enī nos qui viuimus/in mortē tradimur propter iesum:vt & vita iesu manifestetur/ carne nra mortali. Ergo mors in nobis operatur:vita autem in vobis. Secundum Mathеum.

In illo tempore. Egressꝰ iesꝰ ibat per galileam:nec volebat quemq̄ scire. Docebat autem discipulos suos: et dicebat illis. Quoniam filius hominis tradetur in manꝰ holm/& occidēt eū:& occisꝰ tertia die resurget. At illi ignorabāt vbū: & timebāt eū interrogare. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi essent:interrogabat eos. Quid in via tractabatis? At illi tacebāt. Siquidē iter se in via disputauerāt:quis esset eorū maior. Et residēs vocauit duodecim:& ait illis. Si quis vult primꝰ esse:erit omnium nouissimus & omnium minister. Et accipiēs puerū:statuit eū in medio eor. Quē cū complexꝰ esset:ait illis. Quisquis vnū ex

huiusmodi pueris receperit in nole
meo:me recipit. Et qcunq; me suscepe
rit:nō me suscipit/sed eū q̄ me mi:
sit. Qui hz aures audiendi: audiat.

¶ Feria.vi. Ad Corinthios.

FRatres. Habētes spīm fidei sic
cut scriptū est. Credidi ppter
qō locutus sū: & nos credimus ꝓter
qō & loquimur/scientes qm̄ q̄ suscita:
uit ihesū & nos cum ihesu suscitabit/et
ꝯstituet vobiscum. Omnia enim ꝓ
pter vos vt gracia abundans p mul
tas gratiarū actiones:abundet i glo
riam dei propter quod nō deficimus.
Sed licet is q̄ foris est noster homo
corrūpatur tamē is q̄ intus est reno
vatur de die in diē. Id enī qō in ꝓsēti
ri est momentaneū & leue tribulatio
nis nre: supra modū in sublimitate
eternū glie pondus operatur in no:
bis/nō ꝛtēplantib⁹ nobis q̄ videtur:
sed q̄ nō videtur. Que enī videntur:
tēpozalia sūt. Que aūt nō videntur:
eterna sunt. Secundū Mattheum.

IN illo tempoze.
Dixit ihesus phari:
seis. Qui nō est mecū
ꝛra me est: & q̄ nō ꝛgre
gat mecum/spargit.
Ideo dico vobis. Omne
pctm̄ & blasphemia re:
mittetur hoibus:spūs
aūt blasphemie nō remittet. Et qui:
cunq; dixerit verbū cōtra filiū hois:
remittetur ei. Qui aūt dixerit ꝛra
spīm scīm:non remittetur ei/neq; in
hoc seculo/neq; in futuro. Aut facite
arboꝛē bonam & fructū ei⁹ bonū: aut
facite arboꝛē malā & fructū ei⁹ malū.
Siq̄dē ex fructu:arboꝛ cognoscitur.
Progenies viperarū: quō potestis
bona loqui cum sitis mali? Ex abun
dantia enim coꝛdis os loquitur. Bo
nus homo: de bono thesauro ꝓfert
bona. Et malus hō: de malo thesau:
ro: ꝓfert mala. Dico aūt vobis: qm̄
omne verbū otiosū q̄ locuti fuerint
homines: reddent rationē de eo in die iu
dicij. Ex verbis enim tuis iustificaberis:
& ex verbis tuis cōdemnaberis.

¶ Dominica in.lx. Officium.

EXurge quare obdoꝛmis domine/ p.43
exurge & ne repellas
in finem: quare faciē
tuam auertis/obli:
uiscēris tribulatio:
nem nostram adhesit in terra ven:
ter noster: exurge domine adiuua nos
et libera nos. ps. Deus auribus no: Ibid.
stris audiuimus: patres nostri annūcia:
uerunt nobis. Oratio.

DEus qui conspicis q̄z ex nulla
nostra actione ꝛfidimus: ꝛced
ꝓpicius/vt contra omnia aduersa
doctoꝛis gētium ꝓtectione munia
mur. Per dñm nostrum ihesum xpm.
Decequens epistola tota legat hac
die tantum: quando vero dicitur per
rbō. semper incipiatur ad illam clau
sulam. Dominator ꝓpositus &c. le:
gatur vsq; ad finē. Ad Corinthios.

FRatres. Libenter sufferetis in: 2.cap
sipientes: cum sitis ipsi sapien XI D
tes. Sustinetis enim si quis vos in
seruitutem redigit: si quis devoꝛat:
si quis accipit/si quis extollitur/si
quis in faciem vos cedit. Secundum
ignobilitatē dico: quasi nos infirmi
fuerimus in hac parte. In quo quis
audet in insipientia dico: audeo et
ego. Hebrei sūt: & ego. Israelite sūt
& ego. Semen abrahe sunt: et ego.
Ministri christi sunt: et ego. Ut mi:
nus sapiens dico: plus ego. In labo
ribus plurimis: in carceribus abun:
dantius: in plagis supra modum/
in moꝛtibus frequenter. A iudeis
quinquies quadragenas vna mi:
nus accepi. Ter virgis cesus sum: se:
mel lapidat⁹ sū/ter naufragiū feci.

Nocte ac die: in profundum maris fui. In itineribus sepe: periculis fluminū / periculis latronū / periculis ex genere / periculis ex gentibus / periculis in ciuitate / periculis in solitudine / periculis in mari / periculis in falsis fratribus. In labore & ersūna: in vigiliis multis. In fame & siti: in ieiunijs multis In frigore & nuditate: preter illa que extrinsecus sunt / instantia mea quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur / & ego nō infirmor? Quis scandalizatur / & ego nō vror? Si gloriari oportet: q̄ infirmitatis mee sūt gloriabor. Deus et pater domini nostri iesu christi scit qui est benedictus in secula: q̄ non mentior. Diuisio.

Damasci prepositus gentis arethe regis: custodiebat ciuitatem damascenorū: vt me prehēderet. Et per fenestrā in sporta demissus sum per murū & sic effugi manus eius. Si gloriari oportet: non expedit quidē. Veniam autem ad visiones: & reuelationes dñi. Scio hoīem in xp̄o / ante annos quatuordecim siue in corpore / siue extra corpus nescio deus scit: raptū huiusmodi vsq; ad tertiū celum. Et scio huiusmodi hominem siue in corpore siue extra corpus nescio deus scit: q̄m raptus est in paradisum / et audiuit archana verba q̄ nō licet homini loqui. Pro huiusmodi gliabor: pro me aūt nichil / nisi in infirmitatibus meis. Nam & si voluero gliari: non ero insipiens. Veritatem enim dicam. Parco autem de quis me existimet supra id quod videt in me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datus est michi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphiset. Propter quod ter dominum rogaui / vt discederet a me: & dixit michi. Sufficit tibi gratia mea. Nā virtus in infirmitate perficitur. Libēter igitur gloriabor in infirmitatibus meis. vt inhabitet in me virtus christi. Gradale Sciant gētes quoniam nomen tibi deus / tu solus altissimus super omnem terram. Deus meus pone illos vt rotam & sicut stipulam ante faciem venti. Tractus.

Qui mouisti dñe terrā & cōturbasti eam. Sana cōtritiones eius q̄ mota est. Qui fugiāt a facie arcus: vt liberentur dilecti tui. Secundū Lucam.

In illo tempore. Cum turba plurima conueniret & de ciuitatibus properarent ad iesum: dixit per similitudinē. Exiit q̄ seminat: seminare semē suū. Et dū seminat: aliud cecidit secus viā & conculcatū est / & volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit q̄ non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: & simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: et ortum fecit fructum centuplum. Hec dicens / clamabat. Qui habet aures audiendi: audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius: que esset hec parabola. Quibus ipe dixit. Vobis datum est nosse mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis / vt videntes non videant / & audientes non intelligant. Est autem hec parabola. Semen est verbum dei. Qui autem secus viā: hi sunt qui audiunt. Deinde venit diabolus / & tollit verbū de corde eorum ne credentes salui fiant. Nam qui supra petram: qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum. Et hi radices nō habent: quia ad tempus credunt / & in tempore tentationis recedūt. Quod aūt in spinas cecidit: hi sūt q̄ audierint / & a sollicitudinibus et diuitijs & voluptatibus vite

euntes suffocantur/& non referunt fructū. Quod aūt in bonā terrā: hi sunt q̄ in corde bono & optimo audiētes verbum retinent. Et fructū afferunt in patientia. Ps. 7. Perfice gressus meos in semitis tuis vt non moueantur vestigia mea/inclina aurē tuā & exaudi verba mea: mirifica misās tuas q̄ salvos facis sperantes in te dñe. Ps. 9. Exaudi dñe iustitiā meā: intende deprecationē meā/auribus percipe orationē meam. Ps. 16. Custodi me dñe vt pupillā oculi sub vmbra alaꝝ tuarū protege me/eripe me dñe ab impio. Secreta

INtende q̄s dñe hostiā familie tue vt quā sacris muneribꝰ facis esse participē: tribuas ad eiꝰ plenitudinē puenire. Per. Prefatio quotidia. Cōio. Introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutem meam. Postcōio.

SUpplices te rogamꝰ ops deꝰ/ vt quos tuis reficis sacramentis tibi etiā placitis moribus dignā ter deseruire p̄cedas. Per dominum.

C Feria quarta. Ad corinthios.

FRatres. Ego testē deū inuoco in alam meam/q̄ parcens vobis non veni vltra corinthium: non q̄ dominamur fidei vestre sed adiutores sumus gaudij vestri/nam fide statis. Statui aūt hoc ipsum apud me: ne iterū i tristicia veniē ad vos. Si enim ego contristor vos: & quis est q̄ me letificet/nisi q̄ contristatur ex me. Et hoc ipsum scripsi vobis vt nō cū venero tristiciam super tristiciam habeam de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnibus vobis/q̄ meū gaudiū omniū vestrū est. Nā ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas nō vt contristemini: sed vt sciatis quā charitatē habeā abūdantius in vobis. Si quis aūt contristauit me: nō me cōtristauit/sed ex parte vt non onerem oēs vos. Sufficit illi qui huiusmodi est: obiurgatio hec que fit a pluribꝰ ita vt econtrario magis donetis & cōsolemini ne forte abundantiori tristicia absorbeatur/q̄ huiusmodi est. Propter q̄d obsecro vos vt confirmetis illū in charitate. Ideo enī & scripsi vobis vt cognoscā experimentum vestrū/an i omnibus obedientes sitis. Si cui aūtē aliquid donastis & ego. Nam & ego q̄d donaui si quid donaui propter vos in persona xp̄i: vt nō circūueniamur a sathana. Nō enī ignoramus cogitationes eiꝰ. Scōm marcū. cap. 4 a

IN illo tēpore. Cepit iesus docere ad mare: & cōgregata est ad eum turba multa/ita vt in nauim ascēdēs sederet in mari. Et omis turba circa mare: super terrā erat. Et docebat illos in parabolis multa: et dicebat illis i doctrina sua. Audite. Ecce exiit seminans: ad seminādū. Et dū semināt: aliud cecidit circa viam/& venerūt volucres celi & comederunt illud. Aliud vero cecidit super petrosa vbi non habuit terram multā/& statim exortum est q̄m nō habebat altitudinē terre. Et cū exortꝰ est sol exestuauit: & eo q̄ nō habebat radicem exaruit. Et aliud cecidit i spinas: & ascenderūt spine & suffocauerunt illud: et fructum non dedit. Et aliud cecidit i terram bonam: & dabat fructū ascendentē & crescentem/& afferebat vnū tricesimum/& vnum sexagesimum/ & vnum centesimū. Et dicebat. Qui habet aures audiendi: audiat. 25 2. cap 5 15

C Feria sexta. Ad corinthios.

FRatres. Scitotes timorem dñi hortamur: deo aūt manifesti sumus. Spero aūt & in vestris conscientijs vestris: manifestos nos esse. Non enī iterū cōmendamꝰ nos vobis: sed occasionē damus vobis gloriandi p nobis vt habeatis ad eos q̄ in facie gloriātur: & nō in corde. Sive enim mētē excedimꝰ deo sive sobrij sumꝰ vobis. Charitas enim xp̄i: vrget nos.

Estimãtes hoc qñ si vnus pro oĩb⁹ mortuus est: ergo oẽs mortui sunt. Et p omnibus mortuus est xp̃s vt et qui viuunt/iam non sibi viuant: sed ei qui pro ipsis mortuus est: & resurrexit. Secundum Lucam.

cap. 17 E

In illo tempore. Interrogatus ihesus a phariseis qñ venit regnũ dei: respõdit eis & dixit. Non veniet regnũ dei cum obseruatione: neq; dicent ecce hic / aut ecce illic. Ecce enim regnũ dei intra vos est. Et ait ad discipulos suos. Venient dies qñ desideretis videre vnum diem filij hominis: & nõ videbitis. Et dicẽt vobis Ecce hic: et ecce illic. Nolite ire neq; sectemini. Nam sicut fulgur coruscãs de sub celo in ea q̃ sub celo sunt fulget: ita erit filius hois in die sua. Primũ aũt oportet illũ multa pati: & reprobari a generatiõe hac. Et sicut factũ est in diebus noe: ita erit & i diebus filij hois. Edebant & bibebãt/ vxores ducebant & dabantur ad nuptias: vsq; in diẽ qua intrauit noe in archã: & venit diluuiũ et pdidit oẽs. Similiter sicut factum est in dieb⁹ loth edebant & bibebant/emebant & vendebant/plantabãt & edificabãt. Qua die autẽ exiit loth a sodomis: pluit ignẽ et sulphur de celo & omnes perdidit. Secũdũ hec erit: qua die filius hois reuelabitur. In illa hora qui fuerit in tecto & vasa eius in domo: ne descendat tollere illa. Et q̃ in agro similiter: nõ redeat retro. Memores estote vxoris loth. Quicunq; quesierit aiam suam saluam facere: pdet illã. Et quicũq; perdiderit illã: viuificabit eam. Dico vobis. In illa nocte erũt duo in lecto vno: vnus assumetur/et alter relinquetur. Due erũt molẽtes i vnũ: vna assumetur/ et altera relinquetur. Duo in agro: vn⁹ assumetur/& alter relinquetur. Respondentes/dicunt illi. Vbi dñe? Qui dixit illis. Vbicunq; fuerit corpus: illuc congregabuntur et aquile.

Dñica in quinquagesima. Offa.

Esto michi in deum protectorem & in locum refugij: vt saluũ me facias: quoniam firmamẽtum meum et refugium meum es tu: & propter nomẽ tuũ dux michi eris & enutries me. ps. In te domine speraui non confundar in eternũ: in iusticia tua libera me & eripe me. Oratio. Preces nostras quesumus dñe clementer exaudi: atq; a peccatorum vinculis absolutos ab omni aduersitate custodi. Per dominum nostrum ihesum. Ad Corinthios. Fratres. Si linguis hominũ loquar & angelorum: charitatem autem non habeam/factus sum velut es sonans aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam et nouerim mysteria omnia/& omnem scientiam/& si habuero omnem fidẽ ita vt montes transferam: charitatem autem non habuero nichil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas et si tradidero corpus meum / ita vt ardeam: charitatem autem non habuero / nichil michi prodest. Charitas patiens est: benigna est. Charitas non emulatur: non agit perperam/non inflatur/non est ambiciosa/non querit que sua sunt. Non irritatur / nõ cogitat malum/non gaudet sup iniquitate: cõgaudet aũt veritati. Oia suffert/omnia credit: omnia sperat/ oia sustinet. Charitas nunq; excidit. Sive prophetie euacuabuntur/sive lingue cessabũt: sive scientia destrue

ps. 30 et ps. 70

ibidem

tur. Ex parte enim cognoscimus: et ex parte prophetamus. Cū autē venerit quod perfectum est: euacuabit quod ex parte est. Cum essem parvulus: loquebar vt parvulus / sapiebā vt parvulus / cogitabā vt parvulus. Quando autem factus sum vir euacuaui que erant parvuli. Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciē. Nunc cognosco ex parte: tunc autē cognoscā sicut et cognitus sum. Nunc autē manent fides / spes / charitas: tria hec. Maior autem horū est charitas. ℣. Tu es deus qui facis mirabilia solus / notam fecisti in gentibus virtutem tuam. ℟. Liberasti in brachio tuo populum tuum filios israel iacob et ioseph. Tractus.

IUbilate deo omnis terra: seruite domino in leticia. ℣. Intrate in conspectu eius: in exultatione. ℟. Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos. ℣. Nos autem populus eius / et oues pascue eius. Euangelium Secundum Lucam.

IN illo tempore. Assumpsit iesus duodecī discipulos suos: & ait illis. Ecce ascendimus hierosolymā: et consummabuntur omnia que scripta sunt p̄ phetas de filio hominis. Tradetur enim gentibus: & illudetur / & flagellabitur / et cōspuetur. Et postq̄ flagellauerint occident eū: & die tertia resurget. Et ipi nichil horum intellexerunt. Erat autem verbum istud absconditum ab eis: et nō intelligebant que dicebātur. Factū est autem cum approprinquaret iericho: cecus quidam sedebat secus viā mendicans. Et cum audiret turbam pretereuntē interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autem ei: q̄ iesus nazarenus trāsiret. Et clamauit dicēs. Iesu fili dauid: miserere mei. Et qui precedebant: increpabant eum vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat. Fili dauid miserere mei. Stans autem iesus: iussit illum adduci ad se. Et cum approprinquasset: interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciam? At ille dixit. Dñe vt videā. Et iesus dixit illi. Respice. Fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit: et sequebatur illum magnificans deū. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo. Offe. Benedictus es domine doce me iustificationes tuas: benedictus es dñe doce me iustificationes tuas in labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. ℣. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi: beati qui scrutātur testimonia eius in toto corde exquirūt eum. ℟. Aufer a plebe tua opprobriū & contemptū: quia mādata tua non sum⁹ obliti domine. Secreta.

HEt hostia quesumus dñe emundet nostra delicta: et ad sacrificium celebrandum subditorum tibi corpora / mētesq̄ sanctificet. Per dominum. Prefatio quotidiana. Cōio. Manducauerunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum attulit eis dominus nō sunt fraudati a desiderio suo. Postcōio.

QUesumus oēs deus: vt q̄ celestia alimēta percepimus / p hec contra oīa aduersa muniamur. Per do.

Feria.iij. in capite ieiunij post sextam in primis fiat sermo ad populū si placuerit. Deinde prosternāt se clerici in choro / & dicāt septem psalmos penitentiales cum Gloria patri. et sicut erat. et ān. Ne reminiscaris. Exceptio vero sacerdō. indutus vestib⁹ sacerdotalibus in cappa serica rubea cum dyacono a dextris / et subdyacono a sinistris cū ceteris ministris altaris qui omnes sint albis cum amictibus induti ante altare dicant p̄ se septē psalmos penitētiales in p̄fatione cū Antiphona. Ne reminiscaris.

Psal. 118

ibidē.

ibidē.

Psal. 77

ps.6

Domine ne i furore tuo arguas me:neq; i ira tua corripias me. Miserere mei dñe qñ infirm9 sñ: sana me dñe/qñ cõturbata sunt ossa mea. Et aia mea turbata est valde:sed tu dñe vsq;quo. Conuertere dñe & eripe aiam meã:saluũ me fac ꝓpter miam tuã. Quñ non est in morte q̃ memor sit tui:in inferno aũt quis cõfitebit tibi? Laboraui in gemitu meo/lauabo per singulas noctes lectũ meũ:lachrymis meis stratum meũ rigabo. Conturbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter oẽs inimicos meos. Discedite a me oẽs qui operamini iniquitatẽ:qñ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationẽ meã:dñs orationẽ meã suscepit. Erubescant & cõturbẽtur vehemẽter oẽs inimici mei: cõuertantur et erubescant valde velociter. Gloria patri. Sicut erat in.

ps.31

Beati quorũ remisse sunt iniq̃tates:& quor tecta sũt peccata. Beatus vir cui non imputauit dñs peccatũ:nec est in spũ eius dol9. Quñ tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarem tota die. Quoniã die ac nocte grauata est super mẽ manus tua:cõuersus sum in erũna mea/dũ configitur spina. Delictũ meũ cognitum tibi feci:& iniustitiã meã non abscondi. Dixi cõfitebor aduersũ me iniustitiã meã dño:& tu remisisti impietatẽ cordis mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus:in tẽpore opportuno. Verũtamen in diluuio aquarũ multarũ:ad eũ nõ approximabunt. Tu es refugiũ meũ a tribulatione q̃ circũdedit me:exultatio mea erue me a circũdãtibus me. Intellectũ tibi dabo & instruã te in via hac qua gradieris:firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equus & mul9: quibus nõ est intellect9. In chamo & freno maxillas eor̃ constringe: q̃ nõ approximant ad te. Multa flagella peccãtis:sperãtẽ aũt in dño mia circũdabit. Letamini in dño & exultate iusti:& gloriamini omnes recti corde. Gloria patri.

ps.37

Domine ne i furore tuo arguas me:neq; i ira tua corripias me. Quoniã sagitte tue infixe sunt michi:& cõfirmasti sup me manũ tuã. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossibus meis a facie peccatorũ meor̃. Quoniã iniq̃tates mee supgresse sũt caput meũ:& sicut onus graue grauate sũt sup me. Putruerũt & corrupte sũt cicatrices mee:a facie insipientie mee. Miser factus sũ & curuatus sũ vsq; in finẽ:tota die contristatus ingrediebar. Quoniã lumbi mei impleti sũt illusionibus: et nõ est sanitas in carne mea. Afflictus sũ & humiliatus sũ nimis:rugiebã a gemitu cordis mei. Dñe ante te oẽ desiderium meum:& gemitus meus a te nõ est absconditus. Cor meum conturbatum est dereliquit me virtus mea:& lumẽ oculor̃ meor̃/& ipsum nõ est mecum. Amici mei & primi mei:aduersum me approximauerũt & steterũt. Et q̃ iuxta me erãt de longe steterũt & vim faciebãt q̃ q̃rebãt aiam meã. Et qui inq̃rebãt mala michi locuti sũt vanitates:& dolos tota die meditabãtur. Ego aũt tãq̃ surd9 nõ audiebã:& sicut mut9 nõ aperiens os suum. Et factus sum sicut hõ nõ audiẽs:& non habẽs in ore suo redargutiones. Quoniã in te dñe speraui:tu exaudies me dñe deus me9. Quia dixi neq̃ supergaudeant mihi inimici mei:& dum commouẽtur pedes mei sup me magna locuti sunt. Quoniã ego in flagella paratus sum:& dolor meus in aspectu meo semp. Quoniã iniq̃tatem meã annunciabo:& cogitabo pro peccato meo. Inimici aũt mei viuunt & cõfir-

mati sūt super me:& multiplicati sūt q̄ oderūt me inique. Qui retribuēbāt mala pro bonis detrahebant michi: q̄m sequebar bonitatē. Ne derelinquas me dñe deus meus:ne discesseris a me. Intende l adiutoriū meū: dñe deus salutis mee. Gloria patri.

Psal. 101

Miserere mei deus:scām magnā miam tuam. Et scām multitudinem miserationū tuarū:dele iniquitatē meā. Amplius lava me ab iniq̄tate mea:& a pcō meo mūda me. Quoniam iniquitatē meā ego cognosco: & pctm meum contra me est semper. Tibi soli peccavi & malū coram te feci:vt iustificēris in sermonib⁹ tuis & vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tatib⁹ q̄ceptus sum:& in pctis q̄cepit me mat⁹ mea. Ecce enī veritatē dilexisti:incerta & occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dñe ysopo & mūdabor lavabis me & super nivem dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū & leticiā:& exultabūt ossa humiliata. Averte faciē tuā a pctis meis:& oēs iniq̄tates meas dele. Cor mundū crea l me deus:& spm rectū innova in visceribus meis. Ne proicias me a facie tua:& spm scm tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā salutaris tui:& spū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas:& impi ad te convertent. Libera me de sanguinib⁹ deus deus salutis mee:& exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea aperies:& os meum annunciabit laudem tuā. Quoniam si voluisses sacrificiū dedissē:vtiq̄ holocaustis non delectaberis. Sacrificiū deo spūs contribulatus:cor contritū & humiliatū deus nō despicies. Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon:vt edificētur muri hierlm. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes & holocausta:tunc imponent sup altare tuum vitulos. Gloria patri & filio. Sicut erat.

Oratio.

Domine exaudi orationē meā: & clamor meus ad te veniat. Non avertas faciē tuā a me:in qua cunq̄ die tribulor inclina ad me aurē tuā. In quacunq̄ die invocavero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei:& ossa mea sicut cremiū aruerūt. Percussus sum vt fenū et aruit cor meū:quia oblitus sū comedere panē meū. A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee. Similis factus sū pellicano solitudinis:factus sū sicut nicticorax in domicilio. Vigilavi & factus sū:sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant michi inimici mei:& qui laudabant me adversū me jurabāt. Quia cinerē tanq̄ panē manducabā:et potū meū cū fletu miscebā. A facie ire indignationis tue:quia elevans allisisti me. Dies mei sicut umbra declinaverūt:& ego sicut fenū arui. Tu autē dñe in eternū permanes:& memoriale tuū i generatione et generationē. Tu exurgēs dñe misereberis syon: quia tēpus miserēdi ei⁹/quia venit tēp⁹. Quoniam placuerūt servis tuis lapides eius:& terre ei⁹ miserebuntur. Et timebūt gentes nomē tuū dñe:et oēs reges terre gloriam tuā. Quia edificavit dñs syō:& videbitur in gloria sua. Respexit in orationē humiliū:& nō sprevit precē eor. Scribantur hec l generatione altera:& populus q̄ creabitur laudabit dñm. Quia prospexit de excelso sancto suo: dñs de celo in terram aspexit. Ut audiret gemitus compeditorum:vt solveret filios interemptorum. Ut annuncient in syon nomen dñi:& laudem eius in hierusalē. In conveniendo populos in unum:et reges vt serviant dño. Respondit ei in via virtutis sue:paucitatem dierum meorum nuncia michi. Ne revoces me in dimidio dierū meorū:in generatione & generationē anni tui.

Initio tu dñe terrã fundasti: & opera manuũ tuarũ sũt celi. Ipsi peribunt tu aũt permanes: & oẽs sicut vestimẽtũ veterascẽt. Et sicut operturium mutabis eos & mutabunt: tu aũt idẽ ipse es/ & anni tui nõ deficiẽt. Filij seruorũ tuorũ habitabũt: & semẽ eorũ in seculum dirigetur. Gloria patri.

ps129 De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meã. Fiãt aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit? Quia apud te propiciatio est: & propter legem tuã sustinui te domine. Sustinuit aĩa mea in verbo eius: speravit anima mea in domino. A custodia matutina vsq; ad noctem: speret israel in dño. Quia apud dñm misericordia & copiosa: apud eũ redẽptio Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. Gloria patri.

ps142 Domine exaudi orõnẽ meã: auribus pcipe obsecrationẽ meã: in veritate tua exaudi me i tua iustitia. Et non intres i iudiciũ cũ seruo tuo: quia non iustificabitur in cõspectu tuo oĩs viuens. Quia persecutus est inimicus aĩam meã: humiliauit in terra vitã meam. Collocauit me in obscuris sicut mortuos sẽli: et anxiatus est super me spũs meus: i me turbatũ est cor meũ. Memor fui diei ãtiquorũ meditatus sũ i oĩbus operibus tuis: in factis manuum tuarũ meditabar. Expãdi manus meas ad te: aĩa mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spũs meus. Non auertas faciẽ tuã a me: & similis ero descẽdẽtibus in lacũ. Auditã fac michi mane miam tuã: quia i te speraui. Notã fac michi viã in qua ambulẽ: quia ad te leuaui aĩam meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi doce me facere voluntatẽ tuam/ quia deus meus es tu. Spũs tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes me de tribulatione aĩmã meã: & in mia tua disperdes oẽs inimicos meos. Et perdes oẽs q̃ tribulant aĩam meã: quoniã ego seruus tuus sũ. Gloria patri. Sicut erat. ãn. Ne reminiscaris domine delicta nostra vel parentũ nostrorum: neq; vindictã sumas de peccatis nr̃is. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos inducas in tentationẽ. Chorꝰ respondeat. Sed libera nos a malo.

Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. Esto eis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil proficiat inimicus in eis. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. Esto eis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil proficiat inimicus in eis. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. Euuertere domine vsq;quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Adiuua nos deus salutaris noster. Et propter gloriam nominis tui domine libera nos et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Fiat misericordia tua domine super nos quemadmodum speranimus in te. Fiat domine exaudi orationem meã. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscum. Et cũ spũ tuo. Oremus. Oratio.

Exaudi q̃s dñe preces nostras & confitentiũ tibi parce peccatis: vt quos conscientie reatus accusat/ indulgẽtia tue miserationis absoluat. Per xpm dominũ nostrum. R. Amẽ. Et oẽs orationes dicũtur cũ Oremꝰ & finiantur more lect. Non dr Dñs vobiscũ. nisi ante primã orationem cum alia oratio cum Oremus. Oratio.

Adsit quesumus domine famulis tuis inspiratio gratie salutaris: que corda eorum fletuũ vbertate resoluat/ siccq; macerando conficiat vt iracundie rue motus idonea satisfactione compescat. Per dominum nostrum. Oremus. Oratio.

OA quesumus dñe desup his famulis tuis continuam purgationis sue obseruantiã penitẽdo gerere: & vt hoc efficacius ꝑplere valeãt gratia eos tue bilitatibus ꝓueniat et subsequatur. ℘er christum dominum nostrum. ℣emus. ℣atio.

℘Ueueniat hos famulos tuos qs dñe mia tua: vt oẽs iniquitates eoꝝ celeri indulgentia deleantur. ℘er xp̃m. ℣emus. ℣atio.

ADesto dñe supplicationib⁹ nostris: nec sit ab his famulis tuis clemẽtie tue longinqua miseratio sana vulnera/eozumq; remitte petã: vt nullis a te iniquitatib⁹ separati tibi domino semp valeãt adherere. ℘er xp̃m dñm nostrũ. ℣emus. ℣atio.

ODomine deus nr/qui offensiõnã nõ vinceris: sed satisfactione placaris/respice quesumus super famulos tuos q̃ se tibi grauiter peccasse cõfitẽtur: tuũ est enĩ absolutionẽ criminũ dare/& veniã ꝓstare peccãtib⁹: qui diristi penitentiã te malle pctõr q̃ mortem: concede ergo dñe his famulis tuis: vt tibi penitẽtie exercubias celebrent/et correctis actib⁹ suis ꝑferri sibi a te sẽpiterna gaudia gratulẽtur. ℘er. ℣emus. ℣atio.

ODeus cuius indulgẽtia ois homo indiget: memẽto famulorꝝ famularumq; tuarum: et qui lubrica terreniq; corporis fragilitate nudati virtute in multis deliquerunt: qs vt des veniam confitẽtibus parcas supplicib⁹/vt qui tuis meritis accusantur: tua miseratione saluentur. ℘er xp̃m dñm nostrũ. ℣ic non dicit ℣ñs vobiscũ neq; ℣emus sed vertat se sacerdos ad populum et extendens manum dicat super sine nota: sed in audientia hoc modo.

AAbsoluimus vos vice bti petri apostolorꝝ ꝓncipis cui collata est a dño potestas ligandi atq; soluẽdi: & ꝑtũ ad vos pertinet accusatio & ad nos remissio: sit vobis omn̄ deus vita et salus/olim pctorũ vestrorum pius indultor. Qui viuit et regnat cũ deo patre in vnitate spiritus sancti. ℣einde surgant omnes a prostratione oculãtes terrã vel formulas sacerdote dicente ℣emus. &c. ℣einde fiat benedictio cineruꝫ sine ℣ñs vobiscũ. & sine Qui viuit & regnat. & a sacerdote ad orientem conuerso. ℣atio.

OOmn̄s sempiterne deus/qui misereris olim et nichil odisti eorũ que fecisti/dissimulãs peccata hominũ ꝓpter penitentiã/qui etiã subuenis in necessitate laborantib⁹ bene ✠ dicere et sancti ✠ ficare hos cineres dignare: quos causa humilitatis & sancte religionis/ad emũdãda delicta nostra/sup capita nostra more niniuitarũ ferre constituisti: et da per inuocationem sancti tui nominis: vt omnes qui eos ad deprecandam miam tuã super capita sua tulerint: a te mereantur omnium delictorꝝ suorꝝ veniam percipere: et hodie sic eorum inchoare sancta ieunia: vt in die resurrectionis purificatis mentibus ad festũ mereantur accedere pascha: et l futuro ꝑpetuã accipere gloriã. ℘er dñm. ℣ic aspergat aqua benedicta super cineres. ℣elde dicitur ℣ominus vobiscũ. ℣emus. ℣atõ.

ODeus qui nõ mortẽ sed penitentiam desideras peccatorꝝ/fragilitatẽ cõditionis hũane benegnissime respice: & hos cineres quos causa ꝓferende hũilitatis atq; ꝓmerẽde venie capitib⁹ nris imponi decreuimus bene ✠ dicere & sancti ✠ ficare ꝑ tua pietate digneris: vt q̃ nos cineres esse monuisti/& ob prauitatis nre meritũ l pulueres reuersuros cognoscimus: peccatorꝝ omnium veniã & ꝓmia penitẽtibus repromissa misericorditer ꝓsequi mereamur. ℘er xp̃m.

postea distribuãtur cineres sup̃ ca-
pita clericoꝝ & laicoꝝ a dignioribus
pſonis: signo crucis cineribus signet
sic dicendo. Memẽto homo q̃ cinis
es: & in cinerem reuerteris. In nõe
patris & filij et spiritussancti. Amen
Et interim cantentur sequẽtes aĩe.
℣. Eraudi nos dñe qm̃: benigna est miſericoꝝ
dia tua secundũ multitudinẽ miserationũ
tuarũ respice nos dñe. ℟. Saluũ me fac
deꝰ qm̃ intrauerũt aque: vsq; ad ani
mã meã. Nõ dicitur nisi prim⁹ ℣. ꝓ-
sed statim sequatur Gl̃ia p̃ri. Deinde
repetatur ãn. Eraudi. Alia ãn. Jurta
vestibulũ & altare plorabãt sacerdotes & le
uite ministri dñi dicẽtes: pce dñe parce po-
pulo tuo: & ne dissipes oꝛa clamantiũ ad te
dñe. Alia ãn. Immutemur habitu in cine
re & cilicio: ieiunemus & ploremus ante do
minũ: quia multũ miſericoꝛs est dimittere
peccata nostra deus noster. ℣. Peracto hoc
officio dicat sacerdos ad gradũ. chori.
Dñs vobiscũ. et Oꝛemus. Oꝛatio.

DEus qui iuste irascẽris/et cle-
menter ignoscis: afflicti popu
li tui lachrymas suscipe/et iram tue
indignationis quã iuste meretur p-
piciatus auerte. ℣. Per xp̃m dñm nr̃m.
Alia oꝛatio cum Oꝛemus.

COncede nobis quesumus dñe
pꝛesidia militie xp̃iane sic san
ctis inchoare ieiunijs: vt cõtra spiri-
tuales nequitias pugnaturi cõtinẽ-
tie muniamur auxilijs. ℣. Per dñm.
Electis penitẽtib⁹ vt patet officium
pressionalib⁹ incipiat mis. hoc modo.

℣. Miſereris oĩm dñe & nichil odisti eoꝝ q̃
fecisti dissimulãs peccata
hominũ/ꝓpter penitẽ-
tiam et parcens illis: quia tu es do-
minus deus noster. ℟. Miserere mei
deus miserere mei: quoniã in te cõfidit aĩa
mea. Non repetatur offm̃ sed statim
sequat Gl̃ia p̃ri. Deinde Kyrie eleyſs.
Sacerdos dicat Dñs vobiscum. et
Oꝛemus. Et postea dicat dyaco. Flec
tam⁹ genua. & tũc oẽs genu flectãt:
deinde dyacono dicente sic Leuate.
Surgãt oẽs osculãtes formulas. oꝛ

PRꝛesta quesumus domine fide
libus tuis/vt ieiunioꝝ veneꝛã
da solemnia & congrua pietate susci-
piãt/et secura deuotiõe percurrant.
℣. Per dñm. Ab hac die vsq; ad cenã do
mini/i oĩb⁹ missis de ieiunio: fiat mẽ
moꝛia ꝓ penitẽtib⁹ cũ hac oꝛatione.
Eraudi q̃s dñe supplicũ. vt patet in
fine libꝛi. Hac die & trib⁹ diebus se-
quẽtibus quilꝫ dicitur oꝛones sicut
in pꝛima dominica aduẽtus dñi supꝛa
dictum est. Lectio iohelis prophete.

HEc dicit dñs deus. Cõuertimi-
ni ad me in toto coꝛde vꝛo: i ie
iunio/& fletu/& plãctu: & scindite coꝛ
da vꝛa: & nõ vestimenta vꝛa. Et con-
uertimini ad dominũ deũ vestrũ: q̃
benignus & miſericoꝛs est patiens &
multe mie/& pꝛestabilis super mali-
cia. Quis scit si conuertatur & ignoscat
deus: & relinquat post se bñdictionẽ?
Sacrificium et libamen dño deo no-
stro. Canite tuba in syõ: sanctificate
ieiunium/vocate cetũ/congregate po
pulum/sanctificate ecclesiã. Coadu-
nate senes: congregate paruulos et
sugentes vbera. Egrediat spõsus
de cubili suo: & spõsa de thalamo suo
Inter vestibulũ & altare plorabunt
sacerdotes ministri dñi & dicẽt. ℣. Par-
ce dñe parce populo tuo: & ne des he-
reditatẽ tuam in oppꝛobꝛiũ vt domi
nẽtur eis nationes. Quare dicũt in
populis vbi est deus eoꝝ: zelatus est
dñs terrã suã: & pepercit populo suo.
Et respõdit dñs: & dixit populo suo.
Ecce ego mittã vobis frumentũ & vi
num et oleum: & replebimini in eis:
et nõ dabo vos vltra oppꝛobꝛium in
gentibus. Dicit dominꝰ omps. ℣.
Miserere mei deus miserere mei: qm̃ in te

confidit aia mea. Respice de celo & libera-
uit me dedit in opprobriū calcantes me.
Cyorus alternatim dicat Tractus
DOmine nō secundū peccata nostra
que fecimus nos: neq; scōm iniqui-
tates nostras retribuas nobis. ℣. Domine
ne memineris iniquitatū nostrarum anti-
quarum / cito anticipent nos misericordie
tue: quia pauperes facti sumus nimis.
Hic non fiat genuflexio eō dicitur ℣.
Adiuua nos deus salutaris noster: & pp̄ter
gloriā nominis tui dñe libera nos & ppi-
cio peccatis nostris propter nomen tuum.
Iste tract⁹ dicitur omni. ij. fer. .c. di.
fer. ad missam de ieunio vsq; ad ce-
nam domini. Secundū Matheum.

IN illo tēpore. Di
rit ihc̄ discipulis
suis. Cū ieiunatis noli
te fieri: sicut hypocrite
tristes. Exterminant enī
facies suas: vt appa-
reāt hoīb⁹ ieiunantes.
Amen dico vobis: quia
receperunt mercedem suam. Tu aūt
cum ieiunas / vnge caput tuū & facie
tuā lauа: ne videaris hominibus ie-
iunās / sed patri tuo qui est in abscō-
dito. Et pater tuus qui videt in ab-
scondito: reddet tibi. Nolite thesau-
rizare vobis thesauros in terra: vbi
erugo & tinea demolitur & vbi fures
effodiunt & furantur. Thesaurizate
aūt vobis thesauros in celo: vbi nec
erugo nec tinea demolitur / & vbi fu-
res nō effodiunt neq; furantur. Vbi
enim est thesaurus tuus: ibi est et cor
tuū. Offa. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti
me nec delectasti inimicos meos sup me do
mine clamaui ad te & sanasti me. ℣. Dñe
abstraxisti ab inferis aiam meam / saluа-
sti me a descendentibus in lacū. Secreta
HAc nos dñe quesumus his mu
neribus offerēdis cōuenienter
aptari: quibus ipsius venerabilis ie
iunij celebramus exordiū. Per dñm.
Pfatio. Qui corporali ieiunio. Et
pfatio dicitur in oī missa de ieunio
vsq; ad cenam domini. & Flectamus
genua Leuate. et Humiliate capita
vestra deo. Cōio. Qui meditabitur in le ps. I.
ge domini die ac nocte dabit fructum suū
in tempore suo. Postcommunio.
PErcepta nobis domine pheē
sacramenta subsidium: vt & tibi
grata sint nostra ieiunia: et nobis p
ficiant ad medelā. Per dñm nostrū.
Finitis postcommunib⁹ pter illā que
dicetur super populū sic Per omnia
secula seculorum. ℟. Amen. Dicat sa
cerdos. Oremus. Deinde dicat dya-
conus. Humiliate capita vestra deo.
Super populum. Oratio.
INclinātes se domine maiestati
tue pitiatus intēde: vt qui di-
uino munere sunt refecti: celestibus
semp nutriscur auxilijs. Per. Et si
missa cum Benedicam⁹ dño. finiatur.
¶ Feria.v. Ad missam. Officium.

OAm clamarē p.54.
ad dominū exaudiuit
vocem meā ab his qui
appropinquāt michi /
et humiliauit eos qui
est ante secula / et ma-
net in eternū / iacta cogitatum tuū
in domino et ipse te enutriet. ps. Ex ibidē.
audi de⁹ oratiōnē meā & ne despexeris de-
precationem meā: intende michi et exaudi
me. Gloria pri. Flectamus ge. Oratio.
DEus qui culpa offenderis peni
tētia placaris: pces populi tui
supplicātis propicius respice: et fla-
gella tue iracundie que pro peccatis
nostris meremur propiciatus auer-
te. Per dominū. Lectio ysaie pphete.
IN diebus illis. Egrotauit eze- cap.
chias vsq; ad mortē: & introiuit 38 A
ad eū ysaias filius amos pphēta: & di-
rit ei. Hec dicit dñs. Dispone domui
tue: qz morieris tu & nō vives. Et cō

uertit ezechias faciē suā ad parietē: et oravit ad dominū/et dixit. Obsecro dñe memēto quesō quomodo ambulaverim coram te in veritate & in corde perfecto:et quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et flevit ezechias fletu magno. Et factum est verbum domini ad esaiam prophetā:dicens. Vade / et dic ezechie. Hec dicit dñs deꝰ dauid patris tui. Audivi oratiōnē tuā:et vidi lachrymas tuas. Ecce ego adjiciā sup dies tuos quindecim annos:& de manu regis assyrioꝝ eruā te/& civitatē istam/& protegam eam

℣al. 54 Dicit dñs omnīb. Grad. Jacta cogitatum tuum in domino et ipse te enutriet. ℣. ibidē. Dum clamarem ad dominū exaudivit vocem meā ab his qui appropinquant michi. Repetatur grad. Scōm Matheum.

Cap. 8

In illo tēpore. Cū introisset iesꝰ capharnaū:accessit ad eū centurio rogans eū/et dicens. Dñe/puer meꝰ iacet in domo paralyticus:& male torquetur. Et ait illi iesꝰ. Ego veniam:& curabo eum. Et respondens centurio:ait. Domine nō sum dignꝰ vt intres sub tectū meum:sed tantū dic verbo/& sanabit puer meus. Nā et ego homo sum sub potestate cōstitutus:habēs sub me milites. Et dico huic vade:& vadit. Et alio veni:& venit. Et seruo meo fac hoc:& facit. Audiens autem iesus miratus est:et sequētibus se dixit. Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in israel.

25 Dico autē vobis:q multi ab oriente et occidente venient:& recumbent cū abraham isaac & iacob in regno celorum. Filij aūt regni:ejcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletꝰ & stridor dentiū. Et dixit iesus centurioni. Vade:& sicut credidisti:fiat tibi. Et sanatus est puer:in illa hora. Qui.

Ad te dñe levavi animā meā deus meꝰ in te confido non erubescā: neq irrideant me inimici mei etenim universi qui te expectant non confundentur. ℣. Dirige me in veritate tua et doce me:quia tu es deus salutaris meus et te sustinui tota die. Secreta. ℣.24 ibidē.

Offerimus tibi dñe munera que dedisti:vt et creatiōis tue cirra mortalitatē nostrā testificētur auxilium:et remedium nobis immortalitatis operentur. Per dñm. Prefatio. Qui corporali. Cōio. Acceptabis sacrificium iustitie oblationes et holocausta super altare tuum domine. ℣.50 Postcommunio.

Concede fidelibus tuis domine quesumus & sine cessatiōe capere paschalia sacramenta:et desideranter expectare ventura:vt in mysteriis quibus renovati sunt permanentes/ad novam vitam his operibus perducātur. Per dominum nostrum. Super populum. Orem⁹. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Parce domine parce populo tuo/ vt dignis flagellationib⁹ castigatus:in tua miseratione respiret. Per dñm nostrum iesum xp̄m filium tuū. Qui tecū. Feria.vi.in capite ieiunij. Ad missam. Officium.

Adiuvit dñs et misertus est michi:dñs factus est adiutor meus. ℣.29 ps. Exaltabo te dñe qm suscepisti me:nec delectasti inimicos meos sup me. Gloria pri. Orem⁹. Flectamus genua Levate. Oratio.

Inchoata ieiunia quesumus domine benigno favore prosequere:vt observantiam quam corporaliter exhibemus/mentibus etiā sinceris exercere valeamus. Per dominum nostrū. Lectio esaie prophete. Et dicit dñs deus. Clama ne cesses:quasi tuba exalta vocē tuā et annuncia pplo meo scelera eorū: Cap. 58

et domui iacob pcā eoꝝ. Me etenim de die in diem querunt/et scire vias meas volunt: quasi gens q̄ iusticiam fecerit/& que iudicium dei sui nō dereliquerit. Rogant me iudicia iustitie: & appropinquare deo volunt. Quare ieunauimus & non aspexisti: humiliauimus animas nostras & nescisti? Ecce in die ieunij vestri/inuenitur voluntas vestra: & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & tentiones ieunatis: & percutitis pugno impie. Nolite ieunare sicut vsq; ad hāc diem: vt audiatur in excelso clamor vester. Numquid tale est ieunium quod elegi/per diem affligere hominem animā suam? Numquid contorquere quasi circulum caput suum: & saccum & cinerē sternere. Numquid istud vocabis ieunium: et diem acceptabilem dño? Nonne hoc est magis ieunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis: solue fasciculos deprimentes. Dimitte eos qui confracti sunt liberos: & omne onus discrumpe. Frange esurienti panem tuum: & egenos vagosq; induc in domum tuam. Cum videris nudum operi eum: & carnem tuā ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum: & sanitas tua citius orietur/& ante ibit faciem tuam iustitia tua/& gla domini colliget te. Tunc inuocabis: & dominus exaudiet. Clamabis: & dicet ecce assum. Quia misericors fīl: dominus deus tuus. Gradale. Vnam petij a domino hanc requiram/vt inhabitem in domo domini. ℣. Vt videam voluntatem domini/& protegar a templo sancto eius. Tractus.

DOmine nō secundū peccata nostra que fecimus nos: neq; secūm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatū nostrarum antiquarum/cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis.

Dic non flat genuflectio cum dr ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: & propter gloriā nominis tui dñe libera nos & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Ibid.

℣ Euangelium Secundum Matheū.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Audistis q̄ dictū est antiq̄s. Diliges proximū tuū: & odio habebis inimicum tuū. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vestros/benefacite his qui oderunt vos/et orate pro persequentibus & calumniantibus vos: vt sitis filij patris vestri q̄ in celis est. Qui solem suum oriri facit super bonos et malos & pluit super iustos & iniustos. Si enim dilexeritis eos qui vos diligūt: quam mercedem habebitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vestros tantum: quid amplius facitis? Nonne & ethnici hoc faciunt? Estote ergo et vos perfecti sicut & pater vester celestis perfectus est. Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominibus: vt videamini ab eis. Alioquin mercedem nō habebitis: apud patrem vestrum q̄ in celis est. Cum ergo facis elemosinam: noli tuba canere ante te sicut hypocrite faciunt in synagogis & in vicis/vt honorificentur ab hominibus. Amē dico vobis: receperūt mercedē suā. Te aūt faciente elemosinā: nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua vt sit elemosina tua & abscōdito. Et pater tuus q̄ videt in abscōdito: reddet tibi. Et cū oratis non eritis sicut hypocrite qui amāt in synagogis et in angulis platearū stātes orare/vt videātur ab hominib⁹. Amē dico vobis: receperūt mercedē suā. Tu aūt cū oraueris/intra in cubiculum tuū: & clauso ostio ora patrē tuū & abscōdito. cap. 5 G

cap. 6 A

Et pater tuus qui videt in abscon-
ꝑsal. dito reddet tibi. Offertorii. Domine
118 viuifica me secundum eloquium tuum/ vt
ibidē. sciam testimonia tua. Secr. Fac cum seruo
tuo domine secundum magnam misericor-
diam tuam/ et ne auferas de ore meo ver-
bum veritatis. Secreta.

SAcrificium dñe obseruātie qua
dragesimalis offerimus ꝓsta
q̄s: vt ⁊ tibi mentes nostras reddat
acceptas: ⁊ continentie ꝓmptioris
nobis tribuat facultatē. ꝑ. Cōio.
ꝑs. 2 Seruite domino in timore et exultate ei
cum tremore: apprehendite disciplinam ne
pereatis de via iusta. Postcōmunio.

DAtibue nobis q̄s op̄s de⁹ vt do
na celestia q̄ debito frequenta
mus obsequio: salutaria nobis iugi
ter sētiam⁹. ꝑ dn̄m. Sup ppl̄m. Orem⁹
Humiliate capita vestra deo. Oro.

DEsere dñe populū tuū/ ⁊ ab o-
mnibus ꝓcis clementer emunda:
q̄ nulla ei nocebit aduersitas: si nul
la dominetur iniquitas. ꝑ dn̄m.

¶ Sabbato. Ad missam. Officium.

ꝑ. 29 ADiuuit dñs et
misertus est michi: dñs
factus est adiutor me⁹.
ibidē. Ps. Exaltabo te dñe q̄m su
scepisti me: nec delectasti ini
micos meos sup me. Gloria ꝑri. Orem⁹.
Flectamus genua Leuate. Oratio.

ADesto domine supplicationi-
bus nostris ⁊ concede: vt hoc
solenne ieiunium quod animabus
corporibusq̄ curandis salubriter in
stitutum est/ deuoto seruitio celebre-
mus. ꝑ. ¶ Lectio ysaie ꝓphete.
cap. 58 HEt dicit dñs. Si abstuleris de
medio tui catheuam ⁊ digitum
desieris ostendere/ ⁊ loqui q̄ nō ꝓ-
dest. Cum effuderis esurienti aiam̄
tuam: ⁊ aiam afflictam repleueris/
orietur i tenebris lux tua ⁊ tenebre
tue erūt sicut meridies. Et requiem
dabit tibi dñs deus tuus sēper: ⁊ im
plebit splendoribus animam tuam/
⁊ ossa tua liberabit. Et eris quasi od D
tus irriguus: ⁊ sicut fōs aquarum/
cuius non deficient aque. Et edifica-
buntur in te deserta seculorum: fūda
menta generationis et generationis
suscitabis. Et vocaberis edificator
sepium: auertens semitas iniquitatis.
Si auerteris a sabbato pedem tuū
facere voluntatem tuam in die san-
cto meo/ ⁊ vocaberis sabbatum deli
catum: et sanctum dñi glorioſum et
glorificaueris eum/ dum non facis
vias tuas: ⁊ non inuenietur volun-
tas tua vt loquaris sermonem: tunc
delectaberis super dominō/ et sustol-
lam te super altitudinem terre: ⁊ ci-
babo te hereditate iacob patris tui.
Os enim domini: locutū est hec. Ait
dominus omnipotens. Grādale.
ꝑ. 26 Vnam petij a domino hanc requiram: vt
Ibi. inhabitem in domo domini. Ps. Vt vi-
deam voluntatem domini: et protegar a
templo sancto eius. ¶ Euangelium
Secundum Matheum.

IN illo tempore. Lc.
Cum sero esset fa 6 f
ctū erat nauis i medio
maris ⁊ ihesus solus in
terra. Et vidit discipu
los suos laborātes i re
migando: erat enī ven-
tus contrarius eis. Et
circa quartam vigiliam noctis: ve-
nit ad eos ambulans supra mare/ et
volebat ꝓterire eos. At illi vt vide 6
runt eum supra mare ambulātem:
putauerunt fantasma esse/ et excla-
mauerunt. Omnes enim eum vide-
runt: ⁊ conturbati sunt. Et statim lo
cutus est cum eis: ⁊ dixit illis. Confi
dite/ ego sum: nolite timere. Et ascē
dit ad illos in nauim/ ⁊ cessauit ven-
tus: ⁊ plus magis intra se stupebāt.
Nō enī intellexerūt de panib⁹: erat

enim cor illorum obcecatū. Et cum transfretassent: venerunt in terram genezareth et applicuerunt. Cumq; egressi essent de naui: continuo cognouerunt eū. Et percurrentes vniuersam regionem illam: ceperunt in grabbatis eos qui se male habebāt circumferre vbi audiebant eum esse. Et quocunq; introibat in vicos vel in villas/aut ciuitates: i plateis ponebant infirmos/et deprecabantur eum vt vel fimbriam vestimēti eius tangerēt. Et quotquot tangebāt eū salui fiebāt. Offe. Dñe viuifica me secundum eloquium tuum: vt sciam testimonia tua. D. Da michi intellectum vt discam mādata tua: et voluntaria oris mei fac michi in beneplacito tuo domine. Secreta.

Repara nos dñe q̄s huius votivis abstinētie officijs: vt per sacrificia veneranda lobrij semp mentibus celebremus. Per. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cōmunio. Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore/appzehendite disciplinam/ne pereatis de via iusta. Postcōmunio.

Refectis vite munere vegetati quesumus domine deus noster/vt quod eis in nobis in presenti vita mysterium: fiat eternitatis auxilium. Per dominum. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Hac nos q̄s domine salutis nostre causas: q̄ deuotis semp frequentare seruitijs: et deuotius recolere principaliter inchoatas. Per dñz.

Dñica.j.quadragesime. Officium

Invocauit me et ego exaudiam eū eripiā eū et glorificabo eum longitudine dierū adimplebo eū ps. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. Gloria patri. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuā annua quadragesimali observatione purificas: presta familie tue/vt quā a te obtinere abstinendo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per dominum nostrum. Ad Corinthios. 2.cap 6 a

Fratres. Hortamur vos ne in vacuū gr̄az dei recipiatis. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te: q̄ in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllam offensionē vt nō vituperetur ministerium nostrum. Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos: sicut dei ministros. In multa patientia: in tribulationib⁹/ in necessitatib⁹/in angustijs/in plagis/in carceribus/in seditionib⁹/in laboribus/in vigilijs/in ieiunijs. In castitate/in scientia/in longanimitate/in suauitate/in spiritu sancto. In charitate nō ficta/in vbo veritatis/in virtute dei. Per arma iusticie: a dexteris q̄ a sinistris. Per gloriam q̄ ignobilitatē per infamiā: q̄ bonā famā. Vt seductores: q̄ veraces. Sicut qui ignoti: q̄ cogniti. Quasi morientes: q̄ ecce viuimus. Vt castigati: et nō mortificati. Quasi tristes: semper autē gaudentes. Sicut egentes: multos autē locupletantes. Tanq̄ nichil habentes: et omnia possidentes. Ps. Angelis suis mandauit de te/vt custodiāt te in omnibus vijs tuis. D. In manibus portabunt te: ne vnq̄ offendas ad lapidem pedem tuum. Tractus. Ps. 90 Ibid.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabitur. D. Dicet dño susceptor meus es tu: q̄ refugium meū deus meus sperabo in eū. D. Quia ipse liberauit me de laqueo venantium: et a verbo aspero. D. Scapulis suis obumbrabit tibi: q̄ sub pēnis eius sperabis. D. Scuto circumdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. D. Sagitta volāte per diē: a negotio perambulante in tenebris: a ruina et demonio meridiano. D. Cadent a latere Ps. 90 et omnia infra

tuo mille et decem milia a dextris tuis: tibi autē nō appropinquabit. ℣. Quia angelis suis mandauit de te/vt custodiāt te i oib⁹ vijs tuis. ℟. In manibus portabunt te: ne vnq̄ offendas ad lapidem pedem tuum. ℣. Super aspidem et basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconē. ℟. Quoniam in me speravit liberabo eum: protegā eum quoniam cognouit nomen meum. ℣. Inuocauit me et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione. ℟. Eripiam eum et glorificabo eum/longitudine dierum adimplebo eum: & ostēdam illi salutare meū.

Euangelium Scōm Matheum.

cap. 4 A

IN illo tempore. Ductus est iesus in desertū a spiritu: vt tentaretur a dyabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus & quadragita noctib⁹: postea esurijt. Et accedens tentator/dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit. Scriptum est. Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo quod procedit de ore dei. Tunc assumpsit eum dyabolus in sanctā ciuitatem: et statuit eum supra pinnaculum templi/et dixit ei. Si filiꝰ dei es: mitte te deorsum. Scriptū est enī quia angelis suis mandauit de te: & in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi iesus rursum. Scriptum est. Non tēptabis dominum deum tuum. Iterū assumpsit eum dyabolus in mōtem excelsum valde: et ostendit ei omnia regna mundi/et gloriam eorum: et dixit illi. Hec omnia tibi dabo: si cadens adorauueris me. Tūc dixit ei iesus. Vade sathana. Scriptū est enī. Dominum deum tuū adorabis: & illi soli seruies. Tūc reliquit eum dyabolus: et ecce angeli accesserunt: et ministrabant ei. ℣. Offertorium. ℟. Scapulis

p. 90

suis obumbrabit tibi dominus: et sub pennis eius sperabis/scuto circundabit te veritas eius.

Secreta.

SAcrificiū quadragesimalis initij solēniter immolamus te domine deprecantes/vt cum epularū restrictione carnalium: a noxijs quoq̄ voluptatibus tēperemur. Per dominum nostrum. Prefatio quotidiana. Cōio. Scapulis suis obumbrabit tibi et sub pennis eius sperabis: scuto circundabit te veritas eius. Postcommunio.

QUi nos domine sacramenti istius refectione pascis: quesumus vt hec nobis ieiunandi deuotio et ad salutem proficiat: et ad veniam. Per dominum nostrum. Feria secunda post Inuocauit. Ad missam. Officium.

SIcut oculi seruorū in manibus dominorum suorum: ita oculi nostri ad dominū deū nostrū donec misereat nostri/miserere nobis domine miserere nobis. ℣. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas i celis. ℟. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

QUesumus deus salutaris noster: vt nobis ieiunij quadragesimale proficiat: mētes nostras celestibus instrue disciplinis. Per.

Ab hac die vsq̄ ad cenā dñi in oī missa de ieiunio dñr septē orationes sicut i dñica prima adnēt⁹ dñi supradictū est. Epla. Lectō ezechielis pphete.

HEc dicit dñs deus. Ecce ego ipse requiram oues meas: et visitabo illas sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit i medio ouium suarū dissipatarū. Sic visitabo oues meas: et liberabo eas de omnibus locis: in quib⁹ dispersē fuerant in die nubis & caliginis. Et edu

cam eas de populis: et congregabo eas de terris. Et inducam eas in terram suã & pascã eas in mõtibus israel: in riuis et in cunctis sedibus terre. In pascuis vberrimis pascam eas: & in mõtibus excelsis israel erit pascue eaꝝ. Ibi requiescẽt in herbis virentibus: & in pascuis pinguib⁹ pascẽtur sup mõtes israel. Et ego pascã oues meas: & ego eas accubare faciã dicit dñs de⁹. Quod perierat requirã & qõ abiectũ fuerat reducã/et qõ ẽfractũ fuerat alligabo/& quod infirmũ fuerat cõsolidabo/& quod pingue & fortẽ: custodiã. Et pascam illas i iudicio & iusticia. Dicit dñs omnipotẽs. Gradale Protector noster aspice deus: et respice super seruos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutũ exaudi preces seruorũ tuorum. Tractus. DOmine nõ secundũ peccata nostra que fecimus nos: neq; scõm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatũ nostrarum antiquarum / cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Dic nõ fiat genuflectio cũ dicitur ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: & propter gloriã nominis tui dñe libera nos & propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Euangelium Scõm Matheum.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Cũ venerit filius hois in maiestate sua/& oẽs angeli cũ eo: tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue. Et congregabuntur ante eũ omnes gentes: & separabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidem a dextris suis: hedos autem a sinistris. Tunc dicet rex: his qui a dextris eius erunt. Venite benedicti patris mei: possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Esurini enim: et dedistis michi manducare. Sitiui: & dedistis michi bibere. Hospes eram: et collegistis me. Nudus: et operuistis me. Infirmus: et visitastis me. In carcere eram: et venistis ad me. D Tunc respondebunt ei iusti dicẽtes. Domine/quando vidimus te esurientem et pauimus: sitientem/et dedimus tibi potum? Quando autem te vidimus hospitem: & collegimus te? Aut nudum: & cooperuimus te? Aut quando te vidimus infirmum / aut in carcere et venimus ad te? Et respondens rex dicet illis. Amen dico vobis: q̃diu fecistis vni de his fratribus meis minimis michi fecistis. Tunc dicet & his: qui a sinistris eius erunt. Discedite a me maledicti in ignem eternum: qui paratus est dyabolo/& angelis eius. Esurini enim: & non dedistis michi manducare. Sitiui: & non dedistis michi potum. Hospes eram: & non collegistis me. Nudus: & non operuistis me. Infirmus et in carcere: et non visitastis me. Tunc respondebunt ei & ipsi: dicentes. Domine/quãdo te vidimus esurientem / aut sitientem / aut hospitem/aut nudum/aut infirmum/vel in carcere: & nõ ministrauimus tibi? Tunc respondebit illis: dicens. Amẽ dico vobis: q̃diu non fecistis vni de minoribus his / nec michi fecistis. Et ibunt hi in supplicium eternum: iusti autẽ in vitam eternam. Offe. Leuabo oculos meos et considerabo mirabilia tua domine vt doceas me iusticiam tuam da michi intellectum vt discam mandata tua. ℣. Legem pone michi domine & viam iustificationũ tuarum exquiram/et in preceptis tuis exercebor. Secreta. ℣ xlix Ibiũ.

ACcepta tibi sit dñe qs hec de: notionis oblatio: q̃ & ieiunium nẽm re operãte sãctificet: & indulgẽtiã nobis tue consolationis obtineat. Per ꝺ. Poscha. Mui corporali ieiuũ,

ps.3 Ad.o. Voce mea ad dñm clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo/non timebo milia populi circumdantis me. Post ad.o.

Prolint nobis dñe qs frequentata mysteria: q nos & a cupiditatib⁹ terrenis expediãt & instruãt amare celestia. p dñm. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oco.

Absolue qs dñe nostrorum vincula pcatorum: & quicquid pro eis meremur: propiciatus auerte. Per. Feria.iij. post Jnuocauit. Ofto.

p. 89 Domine refugium factus es nobis a gñatione et progenie: a sclo et in sclm tu es. Ps. Priusq̃ mõtes fierẽt: aut formaret

Ibid. terra et orbis. Nõ dr vlcerius. Oremus Flectamus genua Leuate. Oratio.

Respice domine familiam tuã/ & presta: vt apud te mens nra tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratione castigat. Per dominum nostrum. Lectio ysaie prophete.

rab. 55 B In dieb⁹ illis. Locut⁹ est ysaias pheta dicens. Querite dñm/ dũ inueniri potest: inuocate eũ/dum prope est. Derelinquat impius viã suã: & vir iniquus cogitatiões suas: & reuertatur ad dñm/& miserebitur eius & ad deũ nostrum/qm multus est ad ignoscendũ. Non enim cogitationes mee/cogitatiões vestre: neq; vie mee/vie vestre dicit dñs. Quia sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris/& cogitatiões mee a cogitationib⁹ vestris. Et quomodo descendit ymber & nix de celo/& illuc vltra nõ reuertitur/ sed inebriat terrã & infundit eam/ & germinare eam facit/& dat semen serenti & panẽ comedenti: sic erit verbum meũ qđ egredietur de ore meo. D Nõ reuertetur ad me vacuũ: sed faciet quecunq; volui/& prosperabitur in his ad que misi illud. Ait dominꝰ omnipotens. Gradale. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo domine. Vers. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Euangelium. Secundum Mattheum.

In illo tempore. Cum intrasset iesus hierosolymam: cõmota est vniuersa ciuitas dicẽs. Quis est hic? Populi autẽ dicebant. Hic est iesus pheta a nazareth galilee. Et introiuit iesus in templum dei: & eiciebat omnes vendentes & ementes in templo et mensas nummulariorum & cathedras vendentium columbas euertit. Et dicit eis. Scriptum est: quia domus mea domus orationis vocabitur. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserũt ad eum ceci & claudi in templo: et sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum et scribe mirabilia que fecit: et pueros clamantes in templo & dicentes. O sanna filio dauid: indignati sunt et dixerunt ei. Audis quid isti dicũt? Jesus autem dixit eis. Vtiq;. Nunq̃ legistis quia ex ore infantium & lactentium/perfecisti laudem? Et relictis illis: abijt foras extra ciuitatem i bethaniam. Jbiq; mansit: & docebat eos de regno dei. Offertorium. In te speraui domine dixi tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Ps. Jllumina faciem tuam super seruum tuum et saluum me fac propter misericordiam tuam domine non confundar quoniam inuocaui te. Secreta.

Presta domine quesumus vt dicato muneri congruentem nostre deuotionis tibi offeramus affectu. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum.

ꝓtekatis. Qui cꝛpꝛali teluñ. Cõio
Cum inuocarẽ te exaudisti me deus iusti-
cie mee in tribulatione dilatasti me misere
re michi dñe ⁊ exaudi oꝯonẽ meã. ꝑ dñm.

Quesumꝰ oꝑs deꝰ/vt illius sa-
lutaris capiamꝰ effectũ cuiꝰ p
hec mysteria pignꝰ accepimꝰ.ꝙ. Sup
populũ. Humiliate capita vꝝa deo. Oꝛ.

Ascendãt ad te dñe ꝓces no
stre:⁊ ab ecclesia tua cunctam
repelle nequitiam. ꝑ dñm nostrũ.

Feria.iiij.quarnoꝛ tpm.xl. Dñm.

Reminisce
re miserationũ
tuarũ dñe ⁊ mi-
sericordie tue q̃ a seculo sunt:
ne vnq̃ dominẽtur nobis inimi
ci nri libera nos
deꝰ israel ex omnibus
angustijs nris. ꝙ. Ad te dñe leuaui aiaꝫ
meã: deꝰ meꝰ in te confido nõ erubescã. Se
quitur oꝛo sine Dñs vobiscũ. sed cũ
Oꝛemꝰ/⁊ Flectamꝰ genua lena. oꝛ.

Preces nostras q̃s dñe clemen-
ter exaudi:⁊ ꝛtra cuncta nobis
aduersantia/ꝛterꝛã tue maiestatis
extẽde. ꝑ dñm. Lectio libꝛi Exodi.

In diebus illis. Dixit dñs ad
moysen. Ascende ad me in mõ-
tem:⁊ esto ibi. Dabo tibi duas tabu
las lapideas ⁊ legẽ ac mãdata q̃ scri
psi: vt doceas filios israꝫ. Surrexerũt
moyses ⁊ iosue minister eiꝰ ascẽdẽsq̃
moyses in montẽ dei/seniozibꝰ ait.
Expectate hic: donec reuertamur ad
vos. Habetis aaron ⁊ hur vobiscũ:
si q̃d natum fuerit questionis/refere
tis ad eos. Cumq̃ ascendisset moyses:
operuit nubes montem ⁊ habitauit
glozia dñi sup sinay tegens illũ nu-
be sex diebus. Septimo aũt die: vo-
cauit eum dñs de medio caliginis.
Erat autẽ species glie domini quasi
ignis ardens sup vertice montis in
conspectu filiozũ israel. Ingressusq̃
moyses medii nebule ascẽdit in mõ
tẽ. Et fuit tibi quadꝛaginta diebꝰ ⁊
quadꝛaginta noctibus. Oꝛ. Tribu- ꝙ.24.
lationes coꝛdis mei dilatate sunt / de ne-
cessitatibus meis eripe me domine. dñs.
Vide humilitatem meam ⁊ laboꝛem meũ: Ibidẽ.
⁊ dimitte omnia peccata mea. Non repe
tatur Oꝛ. sed sequatur Dñs vobis-
cum. Flectamꝰ genua Lenate. Oꝛ.

Quotionem populi tui q̃s dñe
benignus intende: vt qui per
abstinentiam macerantur in coꝛpo-
re: per fructum boni operis refician
tur in mẽte. ꝑ dñm. Hic dicuntur
nemo. ꝛsnete. Lectio libꝛi Regum.

In diebꝰ illis. Venit helias in 3. cap
berlabee iuda ⁊ dimisit ibi pue 19 A
rũ suũ: ⁊ perrexit in desertum viam
vnius diei. Cumq̃ venisset ⁊ sederet
subter vnã iuniperũ: petiuit anime
sue vt moꝛeretur/⁊ ait. Sufficit mi-
chi dñe: tolle animam meã. Neq̃ enim
melioꝛ sũ q̃ patres mei. ꝓiecitq̃
se: ⁊ obdoꝛmiuit in vmbꝛa iuniperi.
Et ecce angelꝰ dñi tetigit eũ: dixitq̃
illi. Surge comede. Et respexit. Et
ecce ad caput suũ subcinericius pa-
nis: ⁊ vas aque. Comedit ergo ⁊ bi-
bit: ⁊ rursũ obdoꝛmiuit. Reuersusq̃
est angelus dñi secundo ⁊ tetigit eũ:
dixitq̃ illi. Surge comede: grandis
enim tibi restat via. Qui cum surre-
xisset: comedit ⁊ bibit. Et ambulauit
in foꝛtitudine cibi illius: quadꝛagin
ta diebus/⁊ quadꝛaginta noctibus
vsq̃ ad montem dei oꝛeb. Chꝛus
alternatim dicat. Tractus.

De necessitatibꝰ meis eripe me dñe ꝙ.24.
vide humilitatem meam et laboꝛẽ
meum ⁊ dimitte omnia peccata mea. ℣.
Ad te domine leuaui animam meam: deꝰ ibidẽ.
meus in te confido non erubescam: neq̃ ir
rideant me inimici mei. ℣. Etenim vni- ibidẽ.
uersi qui te expectant non confundentur:
confundantur omnes facientes vana.

et dz ille tractus in omni quarta fe
ria: vsq; ad dominicam palmarum.

Cℰuangeliũ ſecundum Matheũ

cap. 12 ℒ

In illo tempoze. Accellerũt ad ie
ſum ſcribe et phariſei: dicentes. Magiſter vo
lumus a te ſignum vi
dere. Qui reſpondens
ait illis. Generatio mala
ℰ adultera ſignũ que
rit: ℰ ſignũ nõ dabitur ei/niſi ſignũ
ione ꝓhete. Sicut enim fuit ionas
D in ventre ceti tribus dieb⁹/ℰ tribus
noctibus: ita erit filius hois in coꝛde
terre tribus dieb⁹/ℰ tribus noctib⁹
Viri niniuite ſurgẽt in iudicio cum
generatione iſta: et cõdẽnabunt eã/
qz penitẽtiã egerũt in ꝓdicatione
ione. Et ecce pluſq̃ ionas hic. Regina
auſtri ſurget in iudicio cũ generatio
ne iſta ℰ ꝓdẽnabit eã: qz venit a fini
bus terre audire ſapiẽtiã ſalomonis
Et ecce pluſq̃ ſalomõ hic. Cũ aũt im
mũd⁹ ſpũs exierit ab hoie: ãbulat p
loca arida q̃rẽs requiẽ ℰ nõ inuenit.
Tũc dicit. Reuertar in domũ meã vn
de exiui. Et veniẽs inuenit eã vacã
tẽ: ſcopis mundatã ℰ oꝛnatã. Tũc va
dit ℰ aſſumit ſeptẽ alios ſpũs ſecum
nequioꝛes ſe: ℰ intrantes habitabãt
ibi. Et fiũt nouiſſima hominis illi⁹:
peioꝛa ꝓtioꝛib⁹. Sic erit ℰ generatio
ni huic peſſime. Adhuc eo loquẽte ad
turbas: ecce mater ei⁹ ℰ fratres ſta
bant foꝛis/querẽtes loqui ei. Dixit
aũt ei q̃dã. Ecce mater tua ℰ fratres
tui foꝛis ſtant querẽtes te. At ipſe re
ſpõdens: dicenti ſibi ait. Que eſt ma
ter mea: ℰ q̃ ſunt fratres mei? Et er
tẽdẽs manũ ſ discipulos ſuos dixit.
Ecce mater mea: ℰ fratres mei. Qui
cũq; enim fecerit voluntatem patris
mei qui in celis eſt: ipſe meus frater
ℰ ſoꝛoꝛ/ℰ mater eſt. Offꝛ. Meditaboꝛ
in mandatis tuis que dilexi valde: et leua-
bo manus meas ad mandata tua que di
lexi. ℣. Pars mea domine dixi cuſtodire
legem tuam ꝓpitiatus ſum vultum tuum
in toto coꝛde meo. Secreta.

Intende quelumus domine ſa
crificiũ ſingulare vt huius par
ticipatione myſterij que ſperãda cre
dimus/expectata ſumamus. ℣er.
℣ꝛefatio. Qui coꝛpoꝛali ieiunio. Cõio
Intellige clamoꝛem meum: intende voci ℣
oꝛationis mee rex meus ℰ deus meus quo
niam ad te oꝛabo domine. ℘oſtcõio.

Da quelumus omnipotẽs de⁹/
vt creatum noſtrũ munera ſa
cra purificent: ℰ recte viuendi nobis
operentur effectum. ℘er dominum.
Super populum. Oꝛemus. Humi
liate capita veſtra deo. Oꝛatio.

Mentes noſtras q̃s dñe lumine
tue claritatis illuſtra: vt vide
re poſſimus q̃ agẽda ſũt ℰ que recta
agere valeamus. ℘er dñm. ℂ Fer. v.
poſt Jnuocauit. Ad miſſam. Offũ.

Confeſſio et pulchꝛitudo in con
ſpectu ei⁹/ ſãctitas
et magnificentia in
ſãctificatione eius. ℣. ℘s. Cãtate dño cãticũ
nouum: cãtate dño omnis terra. Oꝛem⁹.
Flectamus genua Leuate. Oꝛatio.

Omnipotens ſẽpiterne de⁹ q̃ in
obſeruatione ieiunij ℰ elemoſi
narũ largitiõe noſtroꝛ poſuiſti reme
dia penitẽtie: ꝛcede nos mẽte ℰ coꝛpoꝛe
ſemper tibi eſſe deuotos. ℘er dñm.

ℂ Epiſtola. Lectio ezechielis ꝓphete

In diebus illis. Factus eſt ſer
mo domini ad me dicens. Quid
eſt quod inter vos hanc parabolam
vertitis in ꝓuerbium iſtud inter
ra iſrael/dicentes. ℘atres noſtri
comederunt vuam acerbam ℰ den
tes filioꝛum obſtupeſcũt. Viuo ego
dicit dominꝰ deus: ſi erit vobis vltra

parabola her in prouerbiũ in israel. Ecce omnes anime mee sunt. Ut anima patris: ita et anima filij mea est. Anima q̃ peccauerit: ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iusticiam /in montibus non comederit/et oculos suos non leuauerit ad ydola domus israel/et vxorem proximi sui non violauerit: & ad mulierem menstruatam non accesserit/et hominem non contristauerit/pignus debitori suo reddiderit/per vim nichil rapuerit/panem suũ esurienti dederit: et nudum operuerit vestimento/ad vsuram non commodauerit/et amplius non acceperit/ab iniquitate auerterit manũ suam iudicium verum fecerit inter virum et virum/et in preceptis meis ambulauerit/et iudicia mea custodierit vt faciat veritatem: hic iustus est et vita viuet. Ait dominus deus. Quod si genuerit filiũ latronem effundentem sanguinẽ & fecerit vnum de istis & hec quidẽ omnia nõ facientẽ: nunquid viuet? Cũ vniuersa detestanda hec fecerit: morte morietur. Sãguis eius in ipso erit. Quod si genuerit filiũ qui videns oia peccata patris sui que fecit timuerit & nõ fecerit simile eis: iudicia mea fecerit/et in p̃ceptis meis ambulauerit: hic nõ morietur i iniquitate patris sui/sed vita viuet. Pater eius quia calumniator est & vim fecerit fratri/& malũ operatus est in medio populi sui: ecce mortuus est in iniquitate sua. Et dicitis. Quare nõ portabit filius iniquitatẽ patris sui. Videlicet quia filius iudicium et iusticiã operatus est: omnia precepta mea custodiuit & fecit illa/vita viuet. Ait dominus omnipotens. Grad. Custodi me domine vt pupillam oculi sub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant equitatem. Secundũ Johannem.

In illo tempore. Dicebat iesus ad eos qui crediderunt ei ex iudeis. Si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis: & cognoscetis veritatem/et veritas liberabit vos. Responderũt ei iudei. Semen abrahe sumus: et nemini seruiuimus vnq̃. Quomodo tu dicis: q̃ liberi eritis? Respondit eis ihesus. Amẽ amẽ dico vobis: q̃ omis qui facit peccatũ/seruus est peccati. Seruus autẽ non manet in domo in eternũ: filius autẽ manet in eternũ. Si ergo filius vos liberauerit: vere liberi eritis. Scio q̃ filij abrahe estis: sed q̃ritis me interficere q̃ sermo meus nõ capit in vobis. Ego quod vidi apud patrẽ meum loquor: & vos que vidistis apud patrẽ vestrum facitis. Respõderũt et dixerũt ei. Pater nr̃ abraham est. Dicit eis ihesus. Si filij abrahe estis: opera abrahe facite. Nunc autẽ queritis me interficere: hominẽ qui veritatẽ locutus sum vobis/quã audiui a deo. Hoc abrahã nõ fecit: vos facitis opera patris vestri. Dixerũt itaq̃ ei. Nos ex fornicatione nõ sumus nati: vnum patrẽ habemus deum. Dixit ergo eis ihesus. Si deus pater vester esset: diligeretis vtiq̃ me. Ego enim a deo processi & veni. Neq̃ enim a meipso veni: sed ille me misit. Quare loquelam meam nõ cognoscitis. Q̃ non potestis audire sermonem meum. Vos ex patre diabolo estis: et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio/et in veritate nõ stetit: q̃ nõ est veritas in eo. Cũ loquitur mendacium/ex propriis loquitur: q̃ mendax est & pater eius. Ego autem si veritatẽ dico: nõ creditis michi. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis: quare vos non creditis michi? Quis ex deo est: verba dei audit.

ps.33 Ofto. Immittit angelus dñi in circuitu timentium eum et eripiet eos: gustate et videte quoniam suauis est dominus. ℣. Benedicam dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. Secreta.

Sacrificia dñe quesumus ꝓpitius ista nos saluēt: que medicinalibus sunt instituta ieiunijs. Per dñm nostrū. Oꝛatio. Qui corporali ieiu. Cōio. Panis quem ego dedero caro mea est pro seculi vita. Postcōmunio.

Joh. 6 E

Tuoꝛū nos dñe largitate donorum ⁊ tēporalibus attolle pressuꝛis/⁊ renoua sempiternis. Per dominū nostrū. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oꝛatio.

Da ḡs dñe ppls xpianis et q̄ p fitētur agnoscere: ⁊ celeste munus diligere quod frequentāt. p dō. C Fer. vi. quatuoꝛ tēpoꝛū. xl. Offiū.

p.24

Ne necessitatibꝰ meis eripe me dñe/vide humilitatē meā et laboꝛē meū: ⁊ dimitte oīa peccata mea. ps. Ad te dñe leuaui animam meā: deus meꝰ in te ꝓfido nō erubescam. Oꝛemꝰ. Flectamꝰ genua leuate. oꝛ. Esto dñe xpiciꝰ plebi tue ⁊ quā tibi facis esse deuotā: benigno refoue miseratus auxilio. Per dñm.

cap. 18 E

C Lectio ezechielis pꝛophete. Et dicit dñs deꝰ. Anima q̄ peccauerit: ipsa moꝛiatur. Filius nō poꝛtabit iniquitatē pꝛis: ⁊ pater nō poꝛtabit iniquitatē filij. Justicia iusti super eū erit: et impietas impij erit super eū. Si autē impius egerit penitentiā ab oībus peccatis suis q̄ operatus est/⁊ custodierit oīa pꝛecepta mea/⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiam: vita viuet/⁊ non moꝛietur. Omnū iniquitatū eius quas operatus est: nō recoꝛdaboꝛ. In iustitia sua quam operatus est viuet. Numquid voluntatis mee est moꝛs impij/dicit dñs deꝰ et nō magis vt conuertatur a vijs suis et viuat. Si autē auerterit se iustꝰ a iustitia sua: ⁊ fecerit iniquitatē secundum omnes abhominationes quas operari solet impius: nūquid viuet? Omnes iustitie eiꝰ quas fecerat: nō recoꝛdabuntur. In pꝛeuaricatione sua qua pꝛeuaricatus est: et in peccato suo quod peccauit in ipsis moꝛietur. Et dixistis. Non est equa via domini. Audite ergo domus israel. Nūquid via mea non est equa: et nō magis vie vestre pꝛaue sunt? Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua: ⁊ fecerit iniquitatē: moꝛietur in eis. In iniustitia sua quam operatus est moꝛietur. Et cū auerterit se impius ab impietate sua quam operatus est/et fecerit iudiciū ⁊ iustitiā ipe animam suam viuificabit. Cōsiderās enim et auertens se ab oībus iniquitatibus suis quas operatus est: vita viuet/⁊ nō moꝛietur. Dicit dñs omnipotēs.

Grad. Saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te. ℣. Iuribus pereꝛpe domine oꝛationem meam. Tractus.

p.81 Jbid. ps. 101 p.78

Domine nō secundū pecꝛata nostra que fecimus nos: neq; secōm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatū nostrarum antiquarum / cito anticipent nos misericoꝛdie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Hic non fiat genuflexio cū dicitur ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ꝓpter gloꝛiā nominis tui dñe libera nos ⁊ ꝓpicꝰ esto peccatis nostris ꝓpter nomen tuum.

ibid.

C Euangelium Secūdū Johannē.

cap. 5

In illo tempoꝛe. Erat dies festus iudeoꝛum: et ascendit iesus hieꝛosolymā. Est autem hieꝛosolymis pꝛobatica piscina/que cognominatur hebꝛaice bethsaida: quinq; poꝛticus habēs. In his iacebat multitu

do magna languentiū/ceꝛoꝛū/claudoꝛ/aridoꝛ/expectātiū aque motū. Angelus aūt dñi scām tempus descē debat in piscinā: & monebatur aqua. Et quicunq; pꝛioꝛ descendisset in piscinā post motionē aque: sanꝰ fiebat a quacūq; detinebatur infirmitate. Erat aūt quidā homo ibi: triginta & octo annos habēs: in infirmitate sua. Hunc cū vidisset iesus iacentem/et cognouisset quia multū iam tēpus haberet: dicit ei. Vis sanus fieri. Rēspondit ei languidus. Dñe/ hominē nō habeo vt cū turbata fuerit aqua mittat me in piscinā. Dū venio enī ego: alius ante me descendit. Dicit ei iesus. Surge/tolle grabatū tuū: & ambula. Et statim sanus ēst homo ille: & sustulit grabatū suū & ambulabat. Erat aūt sabbatū: in illo die. Dicebāt ergo iudei: illi q̄ sanatꝰ fuerat. Sabbatū est: nō licet tibi tollere grabatū tuū. Rēspondit eis. Qui me sanum fecit: ille mihi dixit. Tolle grabatū tuum: & ambula. Interrogauerunt ergo eū. Quis est ille homo q̄ dixit tibi tolle grabatū tuū & ambula? Is aūt q̄ sanus fuerat effectꝰ: nesciebat quis esset. Jesus aūt declinauit a turba: cōstituta in loco. Postea inuenit eū iesus in templo & dixit illi. Ecce sanus factus es: iam noli peccare/ne deteriꝰ tibi aliquid ꝓtingat. Abiit ille homo & nunciauit iudeis: q̄ iesus esset: qui fecit eū sanū. Ofto

1. Benedic anima mea dño/et noli obliuisci
2. omnes retributiones eius: et renouabitur
3. sicut aquile iuuentus tua. Ps. Qui ꝓpiciatur omnibus iniquitatibus tuis et redemit de interitu vitam tuam: qui coꝛonat te in miseratione et miseꝛicoꝛdia. Secreta.

6 Suscipe dñe ꝗs munera nostris oblata scrutiniis: & tua ꝓpicio dona sanctifica. Per. Ꝓfatio. Qui coꝛporali ieiunio. Cōio. Erubescāt & ꝛuborētur oēs inimici mei: auertantur retroꝛsū et erubescant valde velociter. Postcōio.

Per huius dñe operationē mysterij & vicia nra purgent: & iusta desideria ꝙpleantur. Per do. Super populum. Humiliate capita. Oratio.

Exaudi nos miseꝛicoꝛs deus: et mētibus nostris gratie tue lumen ostende. Per dominum nostrū.

C Sabbato. iij. tēpoꝛum. xl. Ad missā

Intret oratio mea in ꝙspectu tuo inclina aurē tuā ad ꝓcem meā ps. Dñe deus salutis mee in die clamaui & noctē coꝛā te Oēs orationes sine Dñs vobiscum. dicuntur ꝓeter vltimam que est ante epistolam. Et ad oēs orationes dicitur Oremus. similiter & ad omnes orationes vbi Flectamꝰ genua lenatꝝ ad vltimā: & omnes lectiones cum suis titulis ꝙgantur. Oratio.

Ꝓpulū tuū q̄sumus dñe ꝓpitius eius respice: atq; ab eo flagella tue iracundie clemēter auerte. Per dominū. Lectio libri Deuteronomij. In diebꝰ illis. Locutus est moyses ad dñm dicēs. Rēspice dñe de sanctuario tuo/& de excelso celoꝛ habitaculo: & bñdic populo tuo isrl/ & terre quā dedisti nobis sicut iurasti patribus nostris terre/lacte/& melle manenti. Audi israel. Hodie dñs deus tuus ꝓcepit tibi vt facias mādata eius atq; iudicia: & custodias/& impleas ex toto coꝛde tuo et ex tota anima tua. Dñm elegisti hodie vt sit tibi deus: & ambules in vijs eiꝰ/ vt custodias cerimonias illius & mādata eius atq; iudicia: & obedias eiꝰ imperio. Et dñs elegit te hodie/vt sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi: & custodias omnia ꝓcepta eius/& faciat te excelsioꝛem cunctis gentibus quas creauit in laudem &

ps. 87 ibidē. cap. 26

nomen ⁊ gloꝛiam tuam/ vt sis popu
lus sanctus tomini dei tui: sicut locu
℣.78 tus es tibi. Gradale. ℣propicius esto
domine peccatis nostris: nequando dicant
℣.78 gētes vbi est deus eoꝛum? ℣. Adiuua nos
deus salutaris noster/ et ꝓpter honoꝛem
nominis tui domine libera nos. Non re-
petatur gradale. Oꝛem⁹. Flectam⁹
genua. Leuate. Oꝛatio.

DEus qui nos per tempoꝛalia
ducis ad eterna: ꝓtende mi-
sericoꝛdiam tuam ad celestia ꝓmis
sa mitentibus: ⁊ quia tuum est quod
credimus: tuum sit omne quod viui
mus. ℣per dominum nostrum iesum
chꝛistū. Lectio libꝛi Deuteronomij.

cap. IN diebus illis. Dixit moyses
xi ℒ filijs isꝛl. Si custodieritis man
data q̄ ego ꝓcipio vobis/ ⁊ feceri-
tis ea vt diligatis dñm deū vestꝝ: et
ambuletis in oibus vijs eiꝰ adheren
tes ei: disperdet dñs oēs gētes istas
ante faciē vestrā/ ⁊ possidebitis eas
que maioꝛes ⁊ foꝛtioꝛes vobis sunt.
Oīs locus quē calcauerit pes vester:
vester erit. A deserto et libano/ ⁊ flu-
mine magno eufrate: vsq; ad mare
occidētale erūt termini vestri/ null⁹
D stabit ꝓtra vos. Terꝛoꝛē vestꝝ ⁊ foꝛ
midinē dabit dñs deꝰ vester sup oēm
terrā quā calcaturi estis: sicut locut⁹
℣.83 est vobis dñs deꝰ vt. Gꝛ. ℣Protector nr̄
aspice deus ⁊ respice sup seruos tuos. ℣. ℣.
Dñe deꝰ vtutū exaudi pces seruoꝛ tuoꝛ.
Oꝛem⁹. Flectam⁹ genua leuate. Oꝛ.

PRotector noster aspice deus: vt
qui maloꝛ nostroꝛ pōdere ꝓ
mimur: perceptā misericoꝛdia libera
tibi mente famulemur. ℣per dominū
nr̄m. Lectio libꝛi Machabeoꝛum.

2. cap IN diebus illis. Oꝛationē facie
i ℬ bant sacerdotes: dū offerrēt sa
crificium ꝓ populo isꝛael ionata in-
choante/ ceteris aūt respondentib⁹
⁊ dicētib⁹. Bñfaciat vobis deus: ⁊ me
minerit testamēti sui/ qō ad abꝛahā
isaac ⁊ iacob locutus est seruoꝛ suoꝛ
fidelium. Et det vobis coꝛ oibus/ vt
colatis eū: ⁊ faciatis eiꝰ voluntatem
coꝛde magno ⁊ animo volenti. Ada-
periat dñs coꝛ vestꝝ in lege sua: ⁊ in
ꝓceptis suis/ ⁊ faciat pacē. Exau-
diat dñs oꝛationes vestras: ⁊ recon
cilietur vobis/ nec vos deserat in tē
poꝛe malo: dñs deus noster. Gradale.
Conuertere dñe aliq̄tulum: ⁊ deꝓcare su
℣.89 per seruos tuos. ℣. Dñe refugium fact⁹
es nobis: a gñatione et ꝓgenie. Oꝛem⁹
Flectamus genua. Leuate. Oꝛatio.

ADesto quesumus dñe supplī-
cationib⁹ nostris: vt esse te lae
tiente mereamur: ⁊ inter ꝓsꝑa
humiles/ ⁊ inter aduersa securi. ℣per
dominum. Lectio libꝛi sapientie.

OIserere nostri deus olim ⁊ respi
te nos: ⁊ ostēde nobis lucē mi-
serationū tuarū. Et immitte timoꝛē
tuū super gentes q̄ non exquisierūt
te: vt cognoscant: qꝛ non est deus nisi
tu/ vt enarrēt magnalia tua. Allena
manū tuā sup gentes alienas: vt vi
deant potentiā tuā. Sicut enim in
ꝓspectu eoꝛ sanctificatus es in nobis:
sic in ꝓspectu nr̄o magnificaberis in
illis/ vt cognoscāt te sicut ⁊ nos co-
gnouimus/ qꝛ non est deus ꝓter te
dñe. Innoua signa: ⁊ immuta mi
rabilia. Gloꝛifica manū: et bꝛachiū
dextꝝ. Excita furoꝛē: ⁊ effūde iraꝫ.
Extolle aduersariū: ⁊ afflige inimicū.
Festina tempus ⁊ memēto finis: vt
enarrēt vniuersa mirabilia tua dñe
deus noster. Gꝛ. Saluū fac populū tuū
dñe: ⁊ benedic hereditati tue. ℣. Ad te dñe
℣.7 clamabo deꝰ meus ne sileas a me: et ero si
milis descendētibus in lacum. Oꝛemus.
Flectamus genua. Leuate. Oꝛatio.

ACtiones nostras q̄s dñe aspi-
rando ꝓueni/ et adiuuando
ꝓsequere: vt cūcta nostra operatio/
a te semꝑ incipiat: ⁊ ꝑ te cepta finiat
℣per dn̄m. Lectio Danielis ꝓphete.

Angelus dñi descēdit cū azaria & sociis ei⁹ in fornacē: et excussit flāmā ignis de fornace/& fecit mediū fornacis quasi ventū roris flantē. Flamma aūt diffusa est super fornacem cubitis quadraginta nouē: & incēdit quos repperit iuxta fornacē de caldeis ministros regis qui eā incendebāt. Illos autē omnino nō tetigit ignis neq; contristauit: neq; quicq; molestie intulit. Tūc hi tres quasi ex uno ore laudabāt & glorificabāt: & benedicebāt deū in fornace dicentes. Benedictus es dñe de⁹ patrū nrōꝝ: & laudabilis & gloriosus/& supereraltat⁹ in secula. Et benedictū nomen glorie tue quod est sanctum: & laudabile & superaltatū in oībus seculis. Benedict⁹ es in templo sancto glorie tue: & suplaudabilis & superglorioſus in secula. Benedictus es in throno regni tui: & superlaudabilis & superaltatus in secula. Benedictus es super sceptrū regni diuinitatis tue: & superlaudabilis: & superaltatus in secula. Benedictus es qui intuerís abyssos & sedes super cherubin: & superlaudabilis & supereraltat⁹ in secula. Benedictus es qui ambulas super pennas ventorum et super undas maris: et superlaudabilis et supereraltatus in secula. Duo clerici de secunda forma in superpelliciis ad grād. chori dicant sequentem Tractum.

Benedictus es in firmamento celi: et laudabilis & gloriosus in scīa. Chor⁹ dē. Clerici. ℣. Benedicite opa oīa dñi dño. benedicite celi dño/benedicite angeli dñi dño. Chorus posti uniquēq; versū respondeat. Hymnū dicite et supereraltate eū in secula. Clerici. ℣. Benedicite aque que super celos sunt dño: benedicite omnes virtutes domini dño: benedicite sol & luna dño. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite stelle celi domino: benedicite ymber et ros domino/benedicite omnis spiritus dei domino. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite ignis et estus domino: benedicite noctes et dies domino/benedicite tenebre et lumen domino. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite frigus et canma domino: benedicite pruina & nives domino/benedicite fulgura & nubes dño. Chorus. Hymnū di. Clerici. ℣. Benedicat terra dño: benedicite montes & colles domino: benedicite omnia nascētia terre domino. Chorus. Hymnū di. Clerici. ℣. Benedicite maria & flumina dño: benedicite fontes dño/benedicite cete et omnia que moventur in aquis domino. Chorus. Hymnū di. Clerici. ℣. Benedicite volucres celi dño: benedicite bestie & vniuersa pecora dño / benedicite filij hoim dño. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicat israel domino: benedicite sacerdotes domini domino/benedicite serui domini dño. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite spūs et anime iustoꝝ dño: benedicite sancti & humiles corde domino. Chorus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite anania azaria misael dño. Chor⁹. Hymnū. Postea clerici reincipiāt tractū. Benedict⁹ es in firmamēto celi. et cētera. A choro. Sequit. Dñs vobiscū. & Oremus. Hic nō dicat. Flectam⁹ genua leuate. Oratio.

Deus qui trib⁹ pueris mitigasti flammas ignium/cōcede propitius: vt nos famulos tuos nō exuret flamma vitioꝝ. Per dominū nostrum ihesū. Hic dicitur memorie consuete. Ad Thessalonicenses.

Fratres. Rogam⁹ vos corripite inquietos: cōsolamini pusillanimes/suscipite infirmos/patientes estote ad oēs. Videte/ne quis malū pro malo alicui reddat: sed semp quod bonū est sectamini in inuicē et in oēs. Semp gaudete: sine intermissione orate/in oībus gratias agite. Hec est enī voluntas dei in xpo ihesu: in oībus vobis. Spiritū nolite extinguere: prophetias nolite spernere. I. cap

Omnia autē ꝓbate:qđ bonū est tenete/ab oñi specie mala abstinete vos Ipse aūt deus pacis sanctificet vos per oia: vt integer spūs vester ⁊ anima ⁊ corpus sine querela in aduētu domini nostri iesu christi seruetur.

¶Duo clerici de seda forma in capis nigris ad gradū chori simul cantent totū ⁊ integrum istum Tractū.

Psal. 116 ibidē. LAudate dominum omnes gentes: ⁊ collaudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: et veritas domini manet in eternum. ¶Secundum Mathеum.

cap. 17 A IN illo tpe. Assumpsit iesus petrū ⁊ iacobum et iohannem fratrem eius: ⁊ duxit illos in montem excelsum: ⁊ trāsfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta aūt eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyses: et helyas cum eo loquentes. Respondens autem petrus dixit ad iesum. Domine: bonū est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum/moysi vnum/et helye vnum. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi bene complacui ipsum audite. Et audientes discipuli: ceciderūt in faciem suam: ⁊ timuerunt valde. Et accessit iesus et tetigit eos: dixitq; eis. Surgite/⁊ nolite timere. Leuantes aūt oculos suos/ neminem viderūt nisi solum iesum. Et descendentibus illis de mōte: precepit eis iesus dicēs. Nemini dixeritis visionem: donec filius hominis a mortuis resurgat. 15

p.87 Offe. Domine deus salutis mee in die clamaui et nocte coram te: intret oratio mea in conspectu tuo domine. ¶Inclina aurem tuam ad precem meā ibidē. domine longe fecisti notos meos a me: elevatus sum ad te domine / tota die expandi manus meas ad te. Secreta.

PRecentibus sacrificiis quesumus domine iciunia nostra sanctifica: vt quod obseruantia nostra ꝓficiat extrinsecus: intrinsecꝰ operetur. Per dñm. ¶Prefatio Qui corporali iciunio. ¶Cōio Domine deus meus in te speraui: libera me ab omnibus persequentibus me et eripe me. ¶Postcōmunio p.87

QVos diuino dñe reficis mysterio perpetuo defende pmisericordia: et quos imbuisti celestibꝰ institutis: salutaribꝰ comitare solatijs. Per dominum. Si episcopus defuerit: dicatur super populum hec oratio. Humiliate capita vestra deo. Oratio

FIdeles tuos domine benedictio desiderata confirmet: que eos et a tua voluntate nunq; faciat discrepare: ⁊ tuis semper indulgeat beneficijs gratulari. Per dominum. Tamē si episcopus ꝓsens fuerit et ordines fecerit: non dicetur.

¶Dñica.ij.quadragesime. Officium. p.14

REminisce re miserationum tuarū domine: ⁊ misericordie tue que a seculo sunt: ne vnq; dominentur nobis inimici nri sed libera nos deus israel ex oibus angustijs nīis. ps Ad te domine leuaui aīam meā: deus meus in te confido nō erubescam. Ibi.

Oratio

DEus qui conspicis omnē nos virtute destitui: interius/exteriusq; custodi: vt ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore/et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dñm nostrū iesū xpm filiū tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Per.

¶ Epistola Ad Thessalonicenses.

Fratres. Rogamus vos et obsecramus in domino ihesu: vt quēadmodū accepistis a nobis quomodo vos oportteat ambulare & placere deo: sic et ambuletis/vt abūdetis magis. Scitis enim que precepta dederim vobis per dominum ihesum. Hec est enim voluntas dei sanctificatio vestra: vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vnusquisq; vestrum suum vas possidere in sanctificatione et honore: non in passione desiderij: sicut et gentes/que ignorāt deum. Et ne quis supergrediatur/neq; circumueniat in negocio fratrem suum: quoniam vindex est dominus de his omnibus sicut prediximus vobis/& testificati sumus. Non enī vocauit nos deus in immūditiā: sed in sanctificationem. In xpō ihesu: domino nostro.

℣. Tribulationes cordis mei dilatate sunt: de necessitatibus meis eripe me dñe. ℟. Vide humilitatē meā & laborem meum: et dimitte omnia peccata mea. Tractus.

Dixit dominus mulieri chananee nō est bonum sumere panem filiorum: et mittere canibus ad manducādū. ℣. Ait illa dixit: etiam domine nam et catelli edūt de micis que cadunt de mensa dominorum suorum. ℣. Ait illi ihesus: o mulier magna est fides tua/fiat tibi sicut petisti.

¶ Secundum Mathеum.

In illo tempore. Egressus Jesus secessit in partes tyri/et sydonis: et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicēs ei. Miserere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedētes discipuli eius: rogabant eum dicentes. Dimitte eam: quia clamat post nos. Ipse autem respondēs: ait. Non sum missus: nisi ad oues que perierunt domus israel. At illa venit et adorauit eum dicens. Domine adiuua me. Qui respondens ait. Non est bonum sumere panem filiorum: et mittere canibus. At illa dixit. Etiā domine. Nam et catelli edunt de micis/que cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondēs ihesus: ait illi. O mulier/magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. Offertorium. Meditabor in mandatis tuis q̄ dilexi valde: et leuabo manus meas ad mādata tua que dilexi. Secreta. Ps.cal. CXVIII

Ecclesie tue domine munera placato assume: que et misericors offerenda tribuisti: et in nostre salutis potenter efficis transire mysterium. Per dō. Prefatio quotidiana. Cōmunio. Intellige clamorem meum: intende voci orationis mee rex meus & deus meus: quoniam ad te orabo domine. Postcōmunio. Ps.5

Corporis & sanguinis sacramenti domine quesumus gratia nos sumpta vegetet: et quod mystice actionibus pollicetur: eternis effectibus largiatur. Per dominum nostrum ihesum xpm. ¶ Feria sexta post Reminiscere. Ad missam. Officium.

Redime me domine et miserere mei/pes enim meus stetit in via recta: in ecclesijs benedicam dominum. Ps. Judica me domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio. Ps.25 Jhō.

Respice quesumus omnipotens deus: vt familia tua que se affligendo carnem ab alimentis abstinet: sectando sufficiam a culpa ieiunet. Per dominum nostrū ihesum christum filium tuū. Qui tecum viuit.

¶ Lectio Danielis prophete.

cap. 9 D IN diebus illis. Orauit daniel ad dominum/dicens. Domine deus noster:qui eduxisti populũ tuũ de terra egypti in manu forti:et fecisti tibi nomen secundum diem hanc: peccauimus iniquitatẽ fecimus domine:in omnem iusticiam tuã. Auertatur obsecro ira tua et furor tuus/ a ciuitate tua hierusalem:et a monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra/& iniquitates patrum nostrorum hierusalem:et populus tuus in opprobrium sunt/omnibus per circuitũ nostrum. Nũc ergo exaudi deus noster orationem serui tui et preces eius: et ostende faciem tuam super sanctuarium tuum quod desertũ est. Propter temetipsum inclina deus aurem tuã & audi:aperi oculos tuos et vide desolationem nostram:et ciuitatem super quam inuocatũ est nomen tuum. Neq; enim in iustificationibus nostris/prosternimus preces ante faciem tuam: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi domine/ placa domine/attende & fac. Ne moreris propter temetipsum deus meus quia nomẽ tuum inuocatũ est super ciuitatẽ:& super populum tuũ domine deus noster. p.69 Grad. Adiutor meus & liberator meus esto dñe ne tardaueris. ibidẽ. Cõfundantur et reuereantur inimici mei: qui querunt animam meam. Tractus. Dñe non secõm pctã nra. &c. Quere sup̃a feria sexta quatuor temporũ. folio. xxxij. Secundum Johannem.

cap. 8 L IN illo tempore. Dixit iesus turbis iudeorum. Ego vado et queretis me:& in peccato vestro moriemini. Quo ego vado/ vos non potestis venire. Dicebãt ergo iudei. Numquid interficiet semetipsum:q; dicit/quo ego vado: vos non potestis venire? Et dicebat eis. Vos de deorsum estis:ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis:ego non sũ de hoc mũdo. Dixi ergo vobis: quia moriemini in peccatis vestris. Si enim non credideritis quia ego sum:moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Iesus. Principium/ qui et loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui/et iudicare:sed qui misit me verax est. Et ego que audiui ab eo: hec loquor in mundo. Et non cognouerunt: quia patrem eius dicebat deum. Dixit ergo eis iesus. Cum exaltaueritis filium hominis: tũc cognoscetis quia ego sum. Et a meipso facio nichil: sed sicut docuit me pater/hec loquor. Et qui me misit/mecum est: et non reliquit me solum. Quia ego que placita sunt ei:facio semper. Offr. Benedicam dominum qui tribuit michi intellectũ: prouidebam deum in conspectu meo semper:quoniam a dextris est michi ne cõmouear. Conserua me domine quoniam in te speraui: ego dixi deus meus es tu/dominus pars hereditatis mee. Secreta.

HEc hostia domine placationis et laudis:tua nos propiciatione dignos efficiat. Per dominũ nostrum. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cõio. Domine dominus noster:& admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra. Postcõio.

HEt nos communio domine purget a crimine:et celestis remedij faciat esse consortes. Per dominũ nostrum iesum. Super populũ. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

HDeus supplicationibus nostris omnipotẽs deus:et quibus fiduciam sperande pietatis indulges: cõsuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominum nostrum iesum christum filiũ tuum. Qui tecum vivit et regnat. Feria secunda post Reminiscere. Ad missam. Officium.

Tibi dixit cor meum: quesiui vultum tuū: vultū tuū dñe requiram: ne auertas faciem tuā a me. ps. Dominus illuminatio mea: et salus mea quem timebo. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Perfice quesumus dñe benignus in nobis obseruantie sctē subsidium: vt que te auctore facienda cognouimus: te operante eplaceamus. Per dñm nostrum iesum christum filium tuum. Lectio libri Regum

In diebus illis. Factus est sermo domini/ad helyam thesbitem dicens. Surge/et vade in sareptā sydoniorum: et manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri vidue vt pascat te. Surrexit helyas: et abiit in sareptā. Cumq; veniisset ad portam ciuitatis: apparuit ei mulier vidua: colligens ligna. Et vocauit eam dixitq; ei. Da michi paululum aque in vase/vt bibam. Cūq; illa pergeret vt afferret: clamauit post tergū eius dicens. Affer michi obsecro et buccellam panis/in manu tua. Que respōdit. Viuit dñs deus tuus: q; non habeo panem/nisi quantum pugillus capere potest farine in hydria et paululū olei in lechito. Ecce colligo duo ligna: vt ingrediar et faciam illud michi et filio meo vt comedamus/et moriamur. Ad quā helyas ait. Noli timere: sed vade/et fac sicut dixisti. Veruntamen michi primū fac de ipsa farinula/subcinericium panem parunlum/et affer ad me: tibi autē et filio tuo/facies postea Hec autē dicit dñs deus israel. Hydria farine non deficiet: nec lechitus olei minuetur: vsq; in diem qua dñs daturus est pluuiā super faciem terre. Que abiit/et fecit iuxta verbum helye: et comedit ipse et illa: et domus eius tota. Et ex illa die hydria farine nō defecit et lechitus olei non est imminutus iuxta verbum domini: quod locutus fuerat in manu helye. Gra. Iacta cogitatum tuum in domino: et ipse te enutriet. Vers. Dum clamarem ad dominum: exaudiuit vocem meam/ab his qui appropinquant michi. ℣ Euangelium. Secundum Matheum.

In illo tempore. Locutus est iesus ad turbas: et ad discipulos suos dicēs. Super cathedram moysi sederunt scribe et pharisei. Omnia ergo quecunq; dixerint vobis: seruate et facite: secundum vero opera eorum nolite facere. Dicunt enim/et non faciunt. Alligant enim onera grauia et importabilia: et imponūt in humeros hominum: digito aūt suo/nolūt ea mouere. Omnia vero opera sua faciunt: vt videantur ab hominibus. Dilatant enim philacteria sua: et magnificant fimbrias. Amant autem primos recubitus in cenis: et primas cathedras in synagogis: et salutationes in foro: et vocari ab hominibus rabbi. Vos autem nolite vocari rabbi. Unus est enim magister vester: omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram. Unus est enim pater vester: qui in celis est. Nec vocemini magistri: quia magister vester/unus est christus. Qui maior est vestrum: erit minister vester. Qui autem se exaltauerit/humiliabitur: et qui se humiliauerit/exaltabitur. Offertorium. Miserere michi domine secundum magnā misericordiam tuam/dele domine iniquitatem meam. Vers. Quoniam iniquitatem meam ego agnosco: et delictum meum cōtra me est semper.

caſ. 23

p. 54

p. 50

ibidē.

Sanctificatione tua/nobis dñe his mysteriis placat⁹ operare: que nos & a terrenis purget vicijs:& ad celestia dona perducat. ℘er dñm nostrum iesum christum filium tuū. ℘refatio. Qui corporali ieiu. Cōio.

ps. 9 Narrabo oīa mirabilia tua: letabor & exultabo i te/psallā noī tuo altissime. ℘ostcō.

Sit nobis domine quesum⁹ medicina mētis & corporis / quod de sancto altari tuo percepimus: vt nullis aduersitatibus fatigemur:q̄ tanti remedij participatione munimur. ℘er dominum. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oratio

Propiciare dñe supplicationibus nostris:& animarum nārum medere languoribus/vt remissione percepta:in tua semper benedictione letemur. ℘er dominum nostrum iesum christum filium tuum. Feria.iiij.post Reminiscere. Oītō

p.37 Ne derelinquas me domine deus meus: ne discedas a me:inte de i adiutoriū meum

ibidē. domine virtus salutis mee. ps. Dñe ne in furore tuo arguas me:neq̄ in ira tua corripias me. Flectam⁹ genua leua.or

Populum tuum qs domine pro picius respice:& quos ab escis carnalibus precipis abstinere:a noxijs quoq̄ vicijs cessare cōcede. ℘er dñm. Epistola. Lectio libri Esther

cap. 13 L In diebus illis. Oravit hester ad dominum dicens. Domine deus rex omnipotens:in ditione tua cuncta sunt posita:& non est qui tue possit resistere voluntati. Si decreueris saluare nos: continuo liberabimur. Tu enim domine fecisti celum & terram:& quicquid celi ambitu continetur. Dominꝰ omniū tu es:nec est qui resistat maiestati tue. Et nunc domine rex regum / deus abraham: miserere populo tuo: q̄ voluunt nos inimici nostri perdere & hereditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam quam redemisti de egypto:sed exaudi deprecationem nostram: et propicius esto sorti/& funiculo hereditatis tue:et quem luctum nostrū in gaudium: vt viuentes/laudemus nomen tuum. Et ne claudas ora canentium te:domine deus noster. Oro

Salutū fac populū tuum domine:et bēdic hereditati tue. Dꝰ Ad te domine clamabo: deus meus ne tacias a me:& ero similis descendentibus in lacum. Tractus.

p.27 ibidē

De necessitatibꝰ meis eripe me dñe p.24 vide humilitatem meam et laborē meum & dimitte omnia peccata mea. Dꝰ. Ad te domine leuaui animam meam: deꝰ ibidē meus in te confido non erubescam:neq̄ irideant me inimici mei. Dñs. Etenim vniuersi qui te expectant non confundentur: confundantur omnes facientes vana.

Euangelium Secundū Matheū

In illo tempore. cap. Ascendens iesus 20 hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto & ait illis. Ecce ascendimꝰ hierosolymam & filiꝰ hominis tradetur principibus sacerdotum & scribis:& condēnabunt eum morte:et tradent eum gentibus ad illudendum/et flagellandum et crucifigendum: et tertia die resurget. Tunc accessit ad eum mater filiorum zebedei cum filijs suis:adorans et petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis. Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnꝰ ad dexteram:et vnus ad sinistram/ in regno tuo. Respondens autē iesus dixit. Nescitis q̄d petatis. Potestis bibere calicē/quē ego bibiturus sū? Dicunt ei. ℘ossumꝰ. Ait illis. Calicē quidem meū bibetis;sedere autem ad

dexterā meā vel ad sinistram/nō est meū dare vobis:sed quibus paratū est a pte meo. Et audiētes decē:indignati sunt de duob⁹ fratribus. Jes⁹ autē vocauit eos ad se: & ait. Scitis quia p̄ncipes gētiū dominātur eor: et qui maiores sūt potestatē exercēt in eos. Non ita erit inter vos. Sed quicūq; voluerit inter vos maior fieri:sit vester minister. Et qui voluerit inter vos p̄imus esse:erit vester seruus. Sicut filius hominis non venit ministrari sed ministrare:& dare animā suā:in redēptionē p̄ multis.

Ofᷣr. Ad te dñe leuaui animā meā deus meus in te confido nō erubescā:neq; irrideāt me inimici mei:etenim vniuersi qui te expectant nō confundentur. ℣. Dirige me in veritate tua & doce me:quia tu es de⁹ salutaris me⁹ & te sustinui tota die. Secreta.

Hostias dñe quas tibi offerim⁹ p̄picius respice:& per hec sacrosancta ꝛmercia:vincula peccator⁹ nostror⁹ absolue. p̄ dñm. Prefatio. Qui cotidiani ieiu. Cōio. Justus dñs & iusticias dilexit eqtatē vidit vult⁹ eius. Postcōio.

Purificet nob; dñe qs mysterij frequētata p̄ceptio vt a vetustate; cōditiōe purgati:ad tue nouitatis ꝛcreme̅ta tēdam⁹. p̄er. Sup populū. Humiliate capita vestra deo. Oro.

Deus inocētie restitutor & amator:dirige ad te tuor cor da seruor: vt spūs tui feruore cōcepto:& in fide inueniātur stabiles/& in ope efficaces. p̄er dñm. In vnitate eiusdē.

℣ Feria.v.post Reminiscere. Offm.

Deus in adiutorium meū intende:dñe ad adiuuandū me festina/ confundantur et reuereantur inimici mei:qui querūt animam meam. ps. Auertantur et erubescant:qui volunt mihi mala. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Presta nob; qs dñe auxiliū gre tue:vt ieiunijs et orationibus cōueniēter intenti:liberemur ab hostibus mentis et corporis. p̄er dñm.

℣ Lectio Hieremie p̄phete. Jer. 17 a

In diebus illis. Locutus est hieremias ph̄eta dicēs. Maledict⁹ homo qui confidit in hole:& ponit carnē brachiū suū:& a dño recedit cor eius. Erit eni quasi mirice in deserto:& nō videbit cū venerit bonū/sed habitabit in siccitate i deserto:in terra salsuginis & inhabitabili. Benedict⁹ vir b q̄ cōfidit i dño:& erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignū qđ trāsplātatur sup aquas:qđ ad humorē/mittit radices suas:et nō timebit/cū venerit estus. Et erit folium eius viride/& in tpe siccitatis nō erit sollicitū:nec aliquā do desinet facere fructū. p̄auū est cor hois & inscrutabile:q̄s cognoscet illud? Ego dñs scrutās corda/& p̄bās renes:qui do vnicuiq; iuxta vias suas:& iuxta fructū adinuētionū suarum. Dicit dñs omnipotens. p 78

Grad. Propicius esto domine peccatis nostris:ne quando dicant gentes vbi est deus eorum. ibidē.

℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui domine libera nos. cap.

℣ Secundum Johannem. 5 C

In illis tpe. Dixit Jesus turbis iudeorū. Non possum ego a meipso facere quicq̄:sicut audio iudico. Et iudicium meū iustū est: quia non quero voluntatem meā:sed voluntatē eius qui misit me. Si ego testimoniū perhibeo de meipso: testimoniū meū nō est verum. Alius est qui testimoniū perhibet de me:& scio quia verum est testimoniū eius/quod perhibet de me. Vos misistis ad iohannē: et testimonium perhibuit veritati. Ego autem non ab homine testimo:

nium accipio:sed hec dico/vt vos sal
ni sitis. Ille erat lucerna ardens et
lucens Vos autē voluistis ad horam
exultare in luce eius. Ego autem ha
beo testimoniū maius iohanne. Ope
ra enim que dedit michi pater vt p-
ficiam ea: ipsa opera que ego facio/
testimonium perhibent de me: quia
pater me misit. Et qui misit me pa-
ter: ipse testimoniū perhibet de me.
Neq; vocem eius vnq; audistis:neq;
G speciē eius vidistis. Et verbum eius
non habetis in vobis manens:quia
quem misit ille: huic vos non credi-
tis. Scrutamini scripturas/in quib⁹
putatis vos vitam eternam habere:
et ille sunt que testimoniū perhibēt
de me. Et non vultis venire ad me:
vt vitam eternā habeatis. Claritatē
ab hoibus non accipio/sed cognoui
vos:quia dilectionem dei non habe-
tis in vobis. Ego veni in nomine pa
tris mei:& non accepistis me. Si alⁱ
venerit in nomine suo:illum accipie
tis. Quomodo vos potestis credere/
qui gloriam abinuicem accipitis: et
gloriam que a solo deo est non queri
tis? Nolite putare/quia ego accusa-
turus sum vos apud patrē. Est qui
accusat vos moyses in quo vos spe-
ratis. Si enī crederetis moysi:crede
retis forsitan/et michi. De me enim
ille scripsit? Si aūt illius litteris nō
creditis: quomodo verbis meis cre-
ps.32 detis. Oratio. Precatus est moyses in con
A spectu dñi dei sui/& dixit: precatus est moy
ses in conspectu dñi dei sui/et dixit: quare
dñe iracsceris i populo tuo? parce ire anime
tue: memēto abraham/isaac et iacob: quib⁹
iurasti dare terrā fluentē lac & mel: & placa
tus factus est dñs de malignitate quā dixit
facere populo suo. Dixit dñs ad moy-
sen: inuenisti gratiam in conspectu meo: et
scio te pre omnibus: & festinans moyses in
clinauit se in terrā: & adorauit dicens: scio
quia misericors es in milibus: auferes ini-
quitatem et peccata. Secreta.

DEus cui omnium sacrificiorū
varietate finita hostiam nunc
offerimus singularem: adesto votis
tua inspiratione conceptis: vt in te
sperantium et desideria iubeas per-
fici: et peccata deleri. Per dominum
nostrū. Prefatio. Qui corporali ieiu
nio. Cōio. Qui manducat meam carnē & Jo
bibit meum sanguinem in me manet & ego 6
in eo/dicit dominus. Postcommunio.

GRatia tua nos dñe quesumus
nō derelinquat: que & sacre nos
deditos faciat seruituti: et tuam no-
bis opē semper acquirat largitatis/
et ab omnib⁹ tueatur aduersis. Per
dominū nrm iesū. Sup populū. Hu-
miliate capita vestra deo. Oratio.

ADesto domine famulis tuis: &
perpetuam benignitatem lar
gire poscētibus/vt his qui te auctō-
re et gubernatore gloriantur: et con
gregata restaures/et restaurata cō
serues. Per dominum nostrum.

¶ Feria.vj.post Reminiscere. Offō

EGo autē cum
iustitia apparebo in
conspectu tuo satia-
bor: dū manifestabit
gloria tua. ps. Exau-
di dñe iustitiā meam: in
tende deprecationē meā.
Flectamus genua Leuate. Oratio.

OAūs omps deus: vt sacro nos
purificāte ieiunio: sinceris mē
tibus ad sctā ventura facias perue-
nire. Per dñm Lectio libri Genesis.

IN dieb⁹ illis. Dixit ioseph fra- cap
tribus suis. Audite somniū meū qđ 17
vidi. Putabā nos ligare manipulos
in agro: & quasi surgere manipulū
meū & stare: vestros q manipulos cir
cumstantes/adorare manipulū meū.
Respōderūt fratres eius. Numqđ rex
noster eris: aut subiicemur ditioni

tue? Hec ergo causa somniorū ait: sermonum: invidie & odij fomitē mi-nistrauit. Aliud quoq; vidit somnū quod narrans fratribus ait. Vidi p somnū: quasi solem et lunam & stel las vndecim adorare me. Quod cum patri suo/& fratribus retulisset/in-crepauit eū pater suus & dixit. Quid sibi vult hoc somnium/quod vidisti? Nūquid ego & mater tua: & fratres tui: adorabimus te super terrā. Invi debāt igitur ei fratres sui: pater ve-ro rem tacitus considerabat. Cumq; fratres illius in pascendis gregib⁹ patris morarentur in sichem: dixit ad eum israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis: veni/mittam te ad eos. Quo respōdente presto sum ait. Vade: & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos & pecora: & renun cia michi quid agatur. Missus de val-le ebron: venit in sichē. Invenit q; eū vir erra: ntē in agro: & interrogauit eū quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero. Indica michi: vbi pascunt greges. Dixitq; ei vir: recesserunt de loco illo. Audiui autē eos dicentes: eamus in dothaim. Pe-rexit ergo ioseph post fratres suos: & invenit eos in dothaim. Qui cū vi dissent eum procul: anteq; accederet ad eos: cogitauerūt illum occidere: & mutuo loquebātur. Ecce somniator venit: venite occidamus eū: & mitta-mus in cisternam veterē: dicemusq; fera pessima devorauit eū. Et tūc ap parebit: q̄d illi prosint somnia sua. Audiens autem hec ruben: nitebā-tur liberare eum de manibus eorum & dicebat. Non interficiamus aiam eius: nec effundamus sanguinē: sed proiicite eum in cisternam hanc: que est in solitudine: manusq; vestras/ seruate innocentes. Hoc autem dice-bat: volens eum eripere de manibus eorum: & reddere patri suo. Gradale

Ad dñm cum tribularer clamauī: et exau-diuit me. Dñe libera aiam meam a labijs iniq̄s: et a lingua dolosa. Tractus. Dñe non scām petā nra. quere supra feria sexta quatuor tēporū. fo. xxxvi.

Cuangelium Secundū matheū.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis/& turbis iu deorum. Hō q̄dā erat pa-terfamilias q̄ plantauit vineā: & sepē circum dedit ei. Et fodit in ea torcular: et edificauit turrim: & locauit eā agricolis/& pere-gre profect⁹ est. Cū aūt tēpus fructus appropinquasset: misit seruos suos ad agricolas: vt acciperent fructus eius. Et agricole apprehensis seruis eius: alium occiderūt: alium vero la-pidauerunt. Iterum misit alios ser-nos plures prioribus: & fecerunt si-lis similiter. Novissime autem mi-sit ad eos filium suum/dicens. Vere dubitabunt forte filium meum. Agrico-le autem videntes filium: dixerunt intra se. Hic est heres: venite occida mus eum & habebimus hereditatē eius. Et apprehensum eum eiecerūt extra vineam: & occiderunt. Cū ergo venerit dñs vinee: quid faciet agri-colis illis? Aiunt illi. Malos male p-det: & vineam suā locabit alijs agri-colis qui reddant ei fructum tempo ribus suis. Dicit illis iesus. Nunq̄ legistis in scripturis: lapidem quē re probauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli? A dño factum est istud: & est mirabile in oculis nostris. Ideo dico vobis: q̄ auferetur a vo-bis regnū dei: & dabitur genti faciēti fructus ei⁹. Et qui ceciderit super la-pidē istum: confringetur. Super quem vero ceciderit conteret eum. Et cum audissent principes sacerdotū/& pha risei parabolas eius: cognouerūt q̄

Ps. 119 Ibid.

Las. 21 D

de ipsis diceret. Et querētes eum te
nere: timuerūt turbas. Quīa sicut p:
ps. 39 phetam: eū habebant. Oratio. Dñe in
auxilium meū respice: confundantur & re-
uereantur qui querūt aiam meā/ vt aufe-
rant eam. Auertantur retrorsum & eru
bescant: q̄ cogitant michi mala. Secreta.
Hec in nobis sacrificia dñe de:
& actione permaneāt & operati-
one firmentur. Per dominū nr̄m.
Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio.
ps. xx Tu dñe seruabis nos: et custodies nos a
generatione hac in eternum. Postcōio.
Hac nos domine q̄s accepto pi:
gnore salutis eterne sic tende
re cōgruenter: vt ad eam peruenire
possimus. Per dñm. Super populū.
Humiliate capita vestra deo. Dño.
Oa q̄s dñe populo tuo salutem
mētis & corporis: vt bonis ope
rib⁹ inherēdo: tue sēper virtutis me
reatur protectione defendi. Per dñm.
Sabbato post Reminiscere. Oratio
ps. 18 Lex dñi irreprehensibilis q̄uertēs ani
mas: testimoniū dñi fi:
ibidē. dele sapientiā prestans
parvulis. ps. Celi enarrāt gliam dei: & opera manuū ei⁹ annūciat
firmamētū. Flectam⁹ genua leua. or.
Oa q̄s dñe nr̄is effectū ieiunij
salutarē vt castigatio carnis
assūpta: ad nr̄arū vegetationē tran
seat animarū. p dō. Lectio libri Geñ.
cap. In dieb⁹ illis. Dixit rebecca fi:
27 a lio suo iacob. Audiui patrē tuū
loquentē cū esau fratre tuo: & dicen:
tem ei. Affer michi de venatione tua:
& fac cibos: vt comedā & benedicam
28 tibi coram dño: anteqū moriar. Nūc
ergo fili mi: acquiesce consiliis meis
& pergēs ad gregē: affer michi duos
hedos optimos: vt faciā ex eis escas
patri tuo/ quibus libenter vescitur.
Quas cum intuleris/ & comederit be
nedicat tibi/ priusq̄ moriatur. Qui
ille respondit. Nouit: q̄ esau frater
meus/ homo pilosus sit: & ego lenis.
Si attrectauerit me pater meus/ et
senserit: timeo ne putet sibi me do:
luisse illudere et inducat super me
maledictionē: pro benedictione. Ad
quē mater. In me sit (ait) ista male:
dictio fili mi: tm̄ audi vocē meam: et
pergens affer que dixi. Abijt & attu:
lit: dedit q̄ matri. Paravit ille cibos
sicut noverat velle patrē illius: & ve
stibus esau valde bonis quas apud
se habebat domi/ induit eū. Pelliculas q̄ hedorū/ circūdedit manibus: &
colli nuda protexit. Dedit q̄ pulmētū
& panes quos coxerat/ tradidit. Qui
bus illatis/ dixit. Pater mi. At ille
respōdit. Audio. Quis es tu fili mi?
Dixit q̄ iacob. Ego sū esau primoge
nitus tu⁹. feci sicut precepisti mi
chi. Surge: sede/ & comede de vena:
tione mea/ vt benedicat michi aia tua.
Rursumq̄ isaac ad filiū suum. Quō
inquit tam cito inuenire potuisti fili
mi? Qui respōdit. Voluntas dei fuit
vt cito occurreret michi/ quod vole:
bam. Dixitq̄ isaac. Accede huc/ vt
tangam te fili mi: & probem vtrum
tu sis filius meus esau: an non. Ac:
cessit ille ad patrem: et palpato eo/
dixit isaac. Vox quidem/ vox iacob
est: sed manus/ manus sunt esau. Et
nō cognouit eum: q̄ pilose manus/
similitudinem maioris exprimerāt.
Benedicens ergo illi ait. Tu es fili⁹
me⁹ esau? Respōdit. Ego sū. At ille.
Affer michi (inquit) cibos de venatio
ne tua fili mi: vt benedicat tibi ani:
ma mea. Quos cum oblatos come:
disset: obtulit ei etiam & vinū. Quo
hausto: dixit ad eum. Accede ad me:
& da michi osculum fili mi. Accessit:
& osculatus est eum. Statimq̄ vt se
sit vestimentor⁹ illius fragrantiam:
benedicēs illi ait. Ecce odor filij mei:

sicut odor agri pleni cui benedixit dñs
Det tibi de9 de rore celi & de pingue
dine terre/abūdātiā frumenti/vini
et olei:& seruiāt tibi populi:& adorēt
te tribus. Esto dñs fratrū tuor:& in
curuentur ante te filij matris tue.
Qui maledixerit tibi sit ille maledi
ctus:& q̄ benedixerit tibi benedictioni
bus repleatur. Cui isaac sermonem
implenerat:& egresso iacob foras ve
nit esau:coctosq̄ de venatiōe cibos:
intulit patri dicēs. Surge pater mi:
& comede de venatiōe filij tui:vt be
dicat michi anima tua. Dixitq̄ illi
isaac. Quis enim es tu? Qui rndit.
Ego sum filius tuus primogenitus
esau. Expauit isaac stupore vehemē
ti:& vltra q̄ credi potest admirans/
ait. Quis igitur ille est/qui dudū ca
ptā venationē attulit michi:& come
di ex oībus priusq̄ tu venires? Be-
dixitq̄ illi:& erit benedictus. Auditis
esau sermonibus patris:irrugijt cla
more magno:& cōsternatus/ait. Be-
dic etiam & michi pater mi. Qui ait.
Venit germanus tuus fraudulēter:&
accepit benedictionē tuā. At ille subri
sit. Juste vocatū est nomē ei9 iacob
supplantauit enim me/en altera vice
primogenita mea ante tulit:& nūc
secūdo surripuit benedictionē meam.
Rursumq̄ ad patrē. Nunq̄d non re
seruasti (ait) et michi benedictionē?
Respōdit isaac. Dñm tuū illū cōstitui:
et oēs fratres tuos/seruituti illius
subiugaui. Frumēto/& vino/& oleo
stabilini eū:& tibi post hec fili mi/vl
tra quid faciā? Cui esau. Nū vnam
(inquit) tantū benedictionē habes pa
ter? Michi quoq̄ obsecro/vt benedi
cas. Cūq̄ eiulatu magno fleret mo
tus isaac dixit ad eum. In pingue-
dine terre: et in rore celi desuper:
erit benedictio tua. Bonum est cō
fiteri dño:& psallere nomini tuo altissime.
Ps9. Ad annunciandum mane misericor-
diam tuam:& veritatem tuam per noctē.

Sanc

Euangelium Secūdum Lucam.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc. Homo q̄dā habuit duos filios & dixit adolescētior ex illis pri. Pater da michi portionē substātie/que me cōtingit. Et diuisit illis substantiā. Et nō post multos dies:cōgregatis oibus adolescētior filius peregre profectus est i regionē longinquā:& ibi dissipauit substantiā suā viuēdo luxuriose. Et postq̄ ola consūmasset: facta est fames valida in regione illa:et ipse cepit egere. Et abijt/& adhesit vni ci uiū regionis illius:& misit illū i villā suā/vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suū de siliquis/quas porci māducabant:& nemo illi dabat. In se aūt reuersus dixit. Quāti mercēnarij i domo pris mei/abundāt panib9:ego aūt hic fame pereo. Surgā:& ibo ad patrē meū & dicā ei. Pater peccaui i celū & cora te:iā non sū dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnū ex mercennarijs tuis. Et surgēs:venit ad patrē suū. Cū autē adhuc lōge esset: vidit illū pater ipsius:& mia motus est. Et accurrens cecidit sup collū ei9:& osculat9 est eū. Dixitq̄ ei filius. Pater peccaui i celū & cora te:iā nō sum dign9 vocari filius tuus. Dixit aūt pater ad seruos suos. Cito proferte stolā primā/& induite illū:& date annulū i manu eius/& calciamenta in pedes ei9. Et adducite vitulū saginatū/& occidite:& māducemus et epulemur:quia hic filius meus mortuus erat/& reuixit: perierat/et inuentus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum veniret et approximaret domui: audiuit

f

simphoniam et chorum. Et vocauit vnum de seruis:et interrogauit qd hec essent. Ipse dixit illi. Frater tuus venit:& occidit pater tuus vitulum saginatum quia salvum illum recepit. Indignatus est autem:et nolebat introire. Pater ergo illius egressus:cepit rogare illum. At ille respondens:dixit patri suo. Ecce tot annis seruio tibi:et nunq̃ mandatum tuū preterini:et nunq̃ dedisti michi hedum/vt cum amicis meis epularer. Sed postq̃ filius tuus hic qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus venit:occidisti illi vitulū saginatum. At ipse dixit ei. Fili/tu semper mecū es:et omnia mea tua sūt. Epulari autē & gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus fuerat/et revixit:perierat & inuentus est. Oꝛ. Illumia oculos meos/ne vnq̃ obdormiam in morte nequando dicat inimicus meus prevalui aduersus eum. Ibid. Usq;quo dñe obliuiscēris me in finē q̃diu ponam consilia in anima mea. Secreta.

His sacrificijs domine concede placatus:vt qui propitijs oramus absolui delictis/penis nō gravemur eternis. Per do. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Communio. Luce. 15 G Oportet te fili gaudere:quia frater tuus mortuus fuerat et revixit/perierat et inuentus est. Postcommunio.

Sacramenti tui domine diuina libatio penetralia nostri cordis infundat:et sui nos participes/potenter efficiat. Per dñm nostrum ihesum chriſtū. Super populum Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Familiam tuam quesumus domine continua pietate custodi:vt que in sola spe gratie celestis innititur/celesti etiam protectione muniatur. Per dominum nostrum.

Dominica tertia quadragesime. Ad missam. Officium.

Culi mei semper ad dominum:quia ipse euellet de laqueo pedes meos:respice in me & miserere mei quia vnicus et pauper sū ego. Ps. Ad te domine leuaui animam meam:deus meus in te cōfido non erubescam. Oratio.

Quesumus omnipotens deus/vota humilium respice:atq; ad defensionem nostram:dexteram tue maiestatis extende. Per dominū nostrum ihesum chriſtum. Ad Ephesios Fratres. Estote imitatores dei sicut filij charissimi et ambulate in dilectione/sicut & xps dilexit nos:& tradidit semetipsum pro nobis:oblationem & hostiam deo in odorem suauitatis. Fornicatio aūt et omnis immundicia/aut auaricia:nec nominetur in vobis sicut decet sanctos aut turpitudo/aut stultiloquium/aut scurrilitas/que ad rem non pertinet:sed magis gratiarum actio. Hoc aūt scitote intelligētes:q̃ omis fornicator/aut immundus/aut auarus/quod est ydolorū seruitus non habet hereditatē in regno xpi/& dei. Nemo vos seducat inanibus verbis. Propter hec enī venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eorū. Eratis enī aliquādo tenebre:nūc aūt lux in dño. Ut filij lucis ambulate. Fructus enī lucis est in omni bonitate/et iusticia/& veritate. Grad. Exurge domine non prevaleat homo:iudicentur gentes in conspectu tuo. Vers. In conuertendo inimicum meum retrorsum:infirmabuntur et perient a facie eius. Tractus.

Ad te leuaui oculos meos:qui habitas in celis. v. Ecce sicut oculi ancil

le in manibus domine sue. Ita oculi nostri ad dñm deū nostrū: donec misereatur nostri. Miserere nobis domine: miserere nobis.

℣ Secundum Lucam.

IN illo tpe. Erat iesus eiciens demonium: et illud erat mutum. Et cū eiecisset demonium: locutus est mutus: & admirate sūt turbe. Quidam autem ex eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorum / eicit demonia. Et alij tentantes: signum de celo querebant ab eo. Ipse autē vt vidit cogitationes eorum: dixit eis. Omne regnum in seipsum diuisum / desolabitur: et domus supra domum cadet. Si autem et sathanas in seipsum diuisus est: quomodo stabit regnum ipsius: quia dicitis in beelzebub eicere me demonia? Si autem ego in beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo eiciūt? Ideo et ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eicio demonia profecto peruenit in vos regnum dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt ea que possidet. Si autem fortior illo superueniens / vicerit eum: vniuersa arma eius auferet / in quibus confidebat: et spolia eius distribuet. Qui non est mecum: contra me est. Et qui non colligit mecum: dispergit. Cum immundus spiritus exierit ab homine: ambulat per loca inaquosa / querens requiem: et non inueniēs / dicit. Reuertar in domum meam: vnde exiui. Et cum venerit: inuenit eam scopis mundatā. Tunc vadit: et assumit septem alios spiritus secū nequiores se: & ingressi / habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius / peiora priorib⁹. Factum est autem cum hec diceret: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo: beati qui audiunt verbum dei: et custodiūt illud. Offe. Justicie domini recte letificantes corda: et dulciora super mel et fauum: nam et seruus tuus custodit ea. ps.18

Secreta.

SUscipe quesumus domine deuotorum munera famulorum et tua diuinis purifica seruiētes pietate mysteriis: quibus et iam iustificas ignorantes. Per. Prefatio quotidia. Cōio. Passer inuenit sibi domum: & turtur nidū vbi reponat pullos suos: altaria tua domine virtutū: rex meus & deus meus beati qui habitant in domo tua: in seculum seculi laudabunt te. ps.83

Postcōio.

ALumpnis nos dñe reatib⁹ & periculis propiciat⁹ absolue: quos tāti mysterij tribuis esse participes. Per dñm nostrum. ℣ Feria.ij.post Oculi. Ad missam. Officium.

IN deolauda bo verbū: in domino laudabo sermonē / in deo speraui: nō timebo qd faciat michi homo. ps. Miserere mei deus / qm conculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me. ps:55 Jb.16.

Oremus. Flectamus genua Leuate. Oratio.

QUesumus nostris quesum⁹ domine gratiam tuā benign⁹ infunde: vt sicut ab escis corporalibus abstinemus: ita sens⁹ quoq; nostros a nortis retrahamus excessib⁹. Per dominum nostrum iesum christū filium tuum.

Lectio libri Regum.

IN diebus illis. Naaman princeps militie regis syrie: erat vir magnus apud dominum suum / & honoratus. Per illum enim dedit dominus salutem syrie. Erat autē vir fortis et dives: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrunculi: et 4.ca. 5 a

captiuã duxerãt de terra isrl puellã
paruulã/que erat i obsequio uxoris
naamã. Que ait ad dominã suã. Vti-
nã fuisset dñs meus ad prophetam
qui est in samaria: profecto curasset
15 eũ a lepra/quã habet. Ingressus est
itaq; naaman ad dñm suũ: & nuncia
uit ei dicẽs. Sic & sic locuta est puel-
la/de terra israel. Dixitq; ei rex syrie
Vade et mittã litteras ad regẽ isrl.
Qui cũ profectus esset: & tulisset secum
decem talẽta argenti: & ser milia au
reos: & decẽ mutatoria uestimentoꝝ:
detulit litteras ad regẽ israel/i hec
verba. Cũ acceperis epłam hãc: scito
q; miserim ad te naamã seruũ meũ:
vt cures eũ a lepra sua. Cũq; legisset
rex israel litteras: scidit uestimenta
sua: & ait. Nũquid deus ego sum: vt
occidere possim/et viuificare: q; ille
misit ad me/vt curẽ hominẽ a lepra
sua? Animaduertite & videte: quot occa
L siones querat aduersũ me. Quod cũ
audisset heliseus vir dei scidisse vide
licet regẽ israel uestimẽta sua: misit
ad eum dicẽs. Cur scidisti uestimẽta
tua? Veniat ad me: & sciat esse pphe
tã in israel. Venit ergo naamã cum
equis & curribus: & stetit ad ostiũ do
mus helisei. Misitq; ad eũ heliseus
nũciũ/dicẽs. Vade/& lauare septies
in iordane: et recipiet sanitatẽ caro
tua/atq; mũdaberis. Iratusq; naa-
man recedebat dicẽs. Putabam qñ
egrederetur ad me: & stãs inuocaret
nomen dñi dei sui: & tangeret manu
D sua locum lepre/& curaret me. Nun
quid nõ meliores sũt abana & phar-
far fluuij/damasci omnibus aquis
israel: vt lauer in eis et munder? Cũ
ergo uertisset se et abiret indignãs:
accesserunt ad eũ serui sui/et locuti
sunt ei. Pater/et si rem grandem di
xisset tibi ppheta: certe facere debue
ras. Quãtomagis/quia nunc dixit
tibi: lauare/& mũdaberis. Descendit
et lauit in iordane septies/iuxta ser
monẽ viri dei: & restituta est caro ei⁹/
sicut caro pueri paruuli/& mũdatus
est a lepra. Reuersusq; ad virũ dei cũ
uniuerso comitatu suo: venit & stetit
coram eo/& ait. Vere scio q; nõ sit deus G
alius in uniuersa terra: nisi tantum
dñs deus israel. Ps. Deus vitã meam ps. 55
nunciaui tibi: posui lachrymas meas in cõ
spectu tuo. Ps. Miserere michi dñe qm̃ con Ibi.
culcauit me homo: tota die bellans tribula
uit me. Tractus. Dñe non secundũ pec
cata nostra. Quere supra feria sexta
quattuor temporum. fol. xxxij.

Euangelium Secundum Lucam

In illo tpe. Dixe- Lu.
runt pharisei ad ie 4.d
sum. Quãta audiuim⁹
facta in capharnaũ fac
et hic in patria tua. Ait
autem. Amen dico vo-
bis: quia nemo prophe
ta acceptus est in pria
sua. In veritate dico vobis: multe
vidue erãt in diebus helie in israel:
quando clausum est celum annis tri
bus/& mensibus sex: cum facta esset
fames magna in omni terra: et ad
nullam illarum missus est helias: ni
si in sareptam sydonie/ad mulierem
viduam. Et multi leprosi erant in is
rael sub heliseo propheta: et nemo
eorum mundatus est/ nisi naaman
syrus. Et repleti sunt omnes in sy-
nagoga ira/hec audientes. Et surre
rexerunt/et ejecerunt illum extra ciui
tatem: et duxerunt illum ad superci
lium montis super quem ciuitas il-
lorum erat edificata: vt precipita-
rent eum. Ipse autem transiens: per
medium illorum ibat. Offa. Exaudi ps. 54
deus orationem meam et ne despexeris de
precationem meam: intende in me et ex-
audi me. Ps. Conturbatus sum a vo- Ibi.
ce inimici et a tribulatione peccatoris & ex-
pectabã eum qui me saluũ faceret. Secr.

Munus qđ tibi dñe nostre seruitutis offerimus: tu saluta re nobis ꝓfice sacramentū. ꝑ eundo. ℣. Oratio. Qui cozpozali ieiu. Lõia. Quis dabit ex syõ salutare israel: cũ auerterit dominꝰ captiuitatem plebis sue/exultabit iacob ⁊ letabitur israel. ℣. Oratio. Oblata quesumus omps ⁊ misericoꝛs deꝰ: vt que oze cõtingimus: pura mente capiamus. ꝑ dñm nostrum. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oratio. Subueniat nobis quesumꝰ domine misericoꝛdia tua: vt ab imminentib⁹ peccatoꝛum nostroꝛum periculis: te mereamur ꝓtegente eripi/te liberante saluari. ꝑ dominum nostrum. ¶ Feria tertia post Oculi. Ad missam. Officium.

EGo clamaui/ qñ exaudisti me deus inclina aurem tuam ⁊ exaudi verba mea: custodi me domine vt pupillam oculi: sub vmbza alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me. ℣. Exaudi domine iustitiā meā: intende deprecationem meā. Flectamus genua ℟. Leuate. Oratio. EXaudi nos omnipotēs ⁊ misericoꝛs deus: ⁊ continentie salutaris ꝓpicius nobis dona concede. ꝑ dñm. ¶ Lectio libri Regū. IN diebus illis. Mulier quedā clamabat ad heliseum prophetam/dicēs. Seruus tuus vir meus mozt⁹ est: ⁊ tu nosti: quia seruus tuꝰ fuit timēs deū. Et ecce creditoꝛ venit/vt tollat duos filios meos: ad seruiendū sibi. Cui dixit heliseus. Quid vis vt faciam tibi? Dic michi: quid habes in domo tua? At illa respōdit. Non habeo ancilla tua q̄q̄ in domo mea: nisi parū olei quo vngar. Cui ait. Vade ⁊ pete mutuo ab omnibus vicinis tuis/vasa vacua tion pauca: et ingredere domū tuā: et claude ostium cum intrinsecus fueris/tu ⁊ filij tui. Et mitte inde i ola vasa hec: et cū plena fuerint tolles. Fuit itaq; mulier: et clausit ostium super se: ⁊ super filios suos. Illi offerebāt vasa: ⁊ illa infundebat. Cūq; plena fuissent vasa: dixit ad filium suum. Affer michi adhuc vas. Et ille respondit. Non habeo. Steritq; oleū. Venit aūt illa: ⁊ indicauit hoi dei. Et ille ait. Vade inquit vende oleū: ⁊ redde creditoꝛi tuo. Tu aūt et filij tui: vivite de reliquo. Grad. Ab occultis meis mūda me dñe: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. ℣. Si mei non fuerint dominati/tunc immaculatus ero/et emundaboꝛ a delicto maximo.

¶ Euangelium Scōm Matheum.

IN illo tpe. Respiciens ihesus discipulos suos: dixit symoni petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade ⁊ coꝛripe eū inter te ⁊ ipsū solū. Si te audierit: lucratꝰ eris fratrē tuū. Si aūt te nō audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos: vt in oze duoꝝ vel trium testium/stet omne verbum. Quod si non audierit eos: dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus/⁊ publicanus. Amen dico vobis. Quecūq; alligaueritis super terrā: erunt ligata ⁊ in celo. Et que cūq; solueritis super terram: erunt soluta ⁊ in celo. Iterum dico vobis: qꝛ si duo ex vobis consenserint sup terram de omni re quācunq; petierint: fiet illis a patre meo/qui in celis est. Ubi enim sunt duo/vel tres cōgregati in nomine meo: ibi sū in medio eoꝝ. Tūc accedēs petrꝰ ad eū/dixit. Dñe: quoties peccabit in me frater meꝰ ⁊ dimittā ei: vsq; septies? Dixit

Say.

ca.18 l.15

L

ℓ iij

illi ihesus. Nō dico tibi vlq; septies: sed vlq; septuagesies septies. Offer.

Psal. 117 Dextera domini fecit virtutē: dextera domini exaltauit me non moriar sed viuam: Ibidē. et narrabo opera domini. Vers. In tribulatione inuocaui dominum: et exaudiuit me in altitudine: quoniam dominus adiutor meus est. Secreta.

PEr hec veniat q̄s dñe sacramēta nře redemptionis effectus: qui nos & ab humanis retrahat sēper excessibus & ad salutaria cūcta perducat. Per. Pref. Qui eor porali
p.14 icio. Tbio. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo. qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiam. Postcōmunio.

SAcris dñe mysteriis expiati et veniā q̄s consequamur & gratiam. Per dñm nřm ie. Sup ppłm. Humiliate capita vestra deo. Oco.

QUa nos dñe protectione defende: & ab oī semp iniquitate custodi. Per dñm nřm. ℭ Feria quarta post Oculi. Ad missam. Officium.

p.30 GO aūt in dño sperauī: exultabo & letabor in tua mia: q̄ respexisti humilitatem
Ibidē meā. ps. In te dñe speraui nō cōfundar i eternū: i iusticia tua libera me. Flectamus genua Leuate. Oco.

PResta nobis q̄sumus dñe: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs quoq; vitijs abstinentes: propiciationem tuam facilius impetremus. Per dominum nostrū ihesum christum. Lectio libri Exodi.

Cap. 20 ℒ HEc dicit dominus deus. Honora patrem tuum & matrē tuā/ vt sis longeuus super terram: quā dñs deus tuus dabit tibi. Non occides: nō mechaberis/ nō furtū facies non loquaris contra primū tuū falsū testimoniū. Non concupisces dorem proximi tui: nec desiderabis uxorem eius: non seruum: non ancillam: non bouem / non asinum/ nec omnia que illius sunt. Cunctus autem populus audiebat voces: et videbat lampades/ & sonitum buccine montēq; fumigantem & perterriti/ ac pauore percussi: steterunt procul dicentes moysi. Loquere tu nobis et audiemus. Non loquatur nobis dñs: ne forte moriamur. Et ait moyses ad populum. Nolite timere. Ut enim probaret vos venit deus: & vt terror illius esset in vobis/ & nō peccaretis. Stetitq; populus de longe: moyses autem accessit ad caliginē in qua erat deus. Dixitq; preterea dominus ad moysen. Hec dices filijs israel. Vos vidistis/ quod de celo locutus sum vobis. Non facietis deos argentos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis michi: et offeretis sup illud holocausta & pacifica vestra: oues vestras & boues: in omni loco/ in quo memoria fuerit nominis mei. Gradual. Miserere mei dñe: q̄m infirmus sum / sana me domine. Vers. Conturbata sunt omnia ossa mea: et anima mea turbata est valde. Tract. De necessitatib⁹ meis eripe me dñe/ vide humilitatē meā. &c. vt s. ko. xxv vii.

℣ Euangelium Scōm Mathеum.

IN illo tpe. Accesserunt ad ihesū ab hierosolymis scribe et pharisei dicētes. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorū? Nō enim lauāt manus suas cū panem mānducant. Ipse aūt respondens/ ait illis. Quare et vos transgredimini mandatū dei: pter traditionē vestram? Nam deus dixit. Honora patrem & matrē: & qui maledixerit pri/ vel matri: morte moriat.

Vos autem dicitis:quicunq; dixerit patri vel matri: munus quodcunq; est ex me/tibi proderit:et non honorificabit patrem suum et matrē suā: et irritum fecistis mandatū dei/propter traditionem vestram. Hypocrite:bene prophetauit de vobis esaias dicens.Populus hic labijs me honorat:cor autem eorum/longe est a me Sine causa autem colunt me:docentes doctrinas/ac mādata hominū. Et cōuocatis ad se turbis:dixit eis. Audite/et intelligite. Non quod intrat in os/coinquinat hominē: sed quod pcedit ex ore/hoc coinquinat hominem. Tunc accedētes discipuli eius:dixerunt eis.Scis/q; pharisei audito verbo hoc:scandalizati sunt? At ille respōdēs/ait. Omnis plantatio quā nō plantauit pater meus celestis eradicabitur. Sinite illos:ceci sunt:& duces cecorum.Cecus autem si ceco ducatum prestet: ambo in foueam cadūt.Respōdens aūt petr9: dixit ei. Edissere nobis parabolam istam.At ille dixit.Adhuc & vos sine intellectu estis? Non intelligitis/q; omne quod in os intrat:in ventrem vadit/& in secessum emittitur? Que aūt procedūt de ore/de corde exeūt: et ea coinquinant hominem.De corde enim exeunt cogitationes male: homicidia/adulteria/fornicatiōes/furta/falsa testimonia:blasphemie. Hec sunt que coinquināt hominem. Non lotis aūt manibus māducare: non coinquinat hominē. Offr. Dñe fac mecū scōm mia tuā ppter nomē tuū: quia suauis est mia tua. ℣. Deus laudem meā ne tacueris:quia os peccatoris et dolosi super me apertum est. Secreta.

SUscipe quesumus domine preces populi tui cum oblationibus hostiarum:et tua mysteria celebrantes: ab omnibus nos defende periculis. Per dñm. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cōio. Notas michi fecisti vias vite:adimplebis me leticia cum vultu tuo domine. Postcommunio.

SAnctificet nos quesumus dñe qua pasti sumus mensa celestis:et a culpis erroribus expiatos/ supernis promissionibus reddat acceptos.Per dominū nostrum iesum christum.Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

CAncede quesumus omnipotens deus:vt qui protectibus tue gratiā querimus:liberati a malis omnibus secura tibi mēte seruiamus.Per dominū. Feria.v.post Oculi. Ad missam. Officium.

SAlus ppli ego sū dicit dñs: de quacūq; tribulatione clamauerint ad me/exaudiam eos:& ero illor dñs in perpetuū. Intrēdite pte me9 legē meā:inclinate aurē vrām in vba oris mei. Flectam9 genua Leuate. Or. Ecclie vox. & pis. & prophet. ℣ 77

CAncede ijs omps deus: vt ieiunior nobis sancta deuotio: & purificationē tribuat:et maiestati tue nos reddat acceptos. Per dñm nostrū. Lectio Hieremie pphete.

IN diebus illis. Factus est sermo dñi ad me dicēs. Sta i porta domus dñi:& predica ibi verbum istud et dic. Audite verbum domini omnis iuda:qui ingredimini p portas has:vt adoretis dominum. Hec dicit dominus exercituū: deus isrl. Bonas facite vias vestras:& studia vestra:& habitabo vobiscū in loco isto. Nolite confidere in verbis mēdacij: dicētes tēplum dñi/templū dñi/templū dñi est. Nisi cū bene direxeritis vias vestras:& studia vestra cū feceritis iudicium inter virum et proximū ei9/ cap. 7 a ℣

aduene/et pupillo/et vidue non ke-
ceritis calumniam: nec sanguinem
innocentē effuderitis in hoc loco: et
post deos alienos non ābulaueritis
in malum vobismetipsis: habitabo
vobiscum in loco isto in terra quam
dedi patrib⁹ vestris: a seculo et vsq
in seculum. Dicit dominus omnipo
Psal. 144 tens. Grad. Oculi omnium in te sperāt
Ibiō. domine: et tu das illis escam in tempore
opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam ⁊ im
ples omne animal benedictione.

℣ Euāgeliū Secundum Johannē.

Cap. 6 L

In illo tēpore. Di
xit ihc⁹ turbis iu
deor. Operamini non
cibū qui perit: sed qui
permanet in vitā eter-
nam: quem filius ho-
minis dabit vob⁹. Hūc
enim pater signauit de
us. Dixerunt ergo ad eum. Quid fa
ciemus: vt operemur opera dei? Re-
spondit ihesus: et dixit eis. Hoc est o-
D pus dei: vt credatis in eū quē misit
ille. Dixerūt ergo ei. Quod ergo tu
facis signū: vt videam⁹/et credam⁹
tibi? Quid operaris? Patres nostri
manducauerunt manna in deserto:
sicut scriptum est. Panem de celo/de
dit eis manducare. Dixit ergo eis ie
sus. Amen amen dico vobis: nō moy
ses dedit vobis panē de celo: sed pa-
ter meus dat vobis panem de celo
verum. Panis enim dei est/qui de-
scendit de celo: et dat vitam mūdo.
Dixerunt ergo ad eū. Domine: sem-
per da nobis hunc panem. Dixit au
tem eis ihesus. Ego sum panis vite.
Qui venit ad me: nō esuriet. Et qui
credit in me: non sitiet vnq̄. Offert.
Si ambulauero in medio tribulationis vi
Psal. 137 uificabis me domine: et super iram inimi-
corum meorum extendes manum tuam/
et saluum me fecit dextera tua. ℣. In qua
Ibidē cunq̄ die inuocauero te exaudi me domi-
ne: multiplicabis in anima mea virtutem
tuam. Secreta.

Hac nos domine quesumus ad
hec mysteria/purificatis men
tibus accedere: vt tibi semper cōpe-
tēs deferamus obsequiū. Per dñm.
Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio.
Tu mādasti mādata tua custodiri nimis: Ps. xiij
vtinam dirigantur vie mee: ad custodien-
das iustificationes tuas. Postcōio.

Sacramenti tui dñe venerandā
perceptio: ⁊ mystico nos mūdet
effectu/⁊ ppetua virtute defendat.
Per dominum no. Super populum.
Humiliate capita vestra deo. Oro.
Subiectum tibi populum que-
sumus domine propiciatio ce-
lestis amplificet: et tuis semper fa-
ciat seruire mandatis. Per dominū
nostrum ihesum. ℣ Feria sexta post
Oculi. Ad missam. Officium.

Hac mecum do- Ps. xxv
mine signum in bonum
vt videāt q̄ me oderūt/
et confundātur quoniā
tu domine adiuuisti me:
et consolatus es me. ℣s. Inclina domi Ibid.
ne aurem tuam et exaudi me: quoniam in-
ops et pauper sum ego. Oratio.

Ieiunia nostra quesumus do-
mine benigno fauore prosequa-
re: vt sicut ab alimētis obstinemus
in corpore: ita a vitiis ieiunemus
in mente. Per dominum nostrum ie
sum christum filium tuum: qui te-
cum viuit et regnat in vnitate spi-
ritusancti deus. Per omnia secula
seculorum. Lectio libri Numeri.

In diebus illis. Conuenerunt cap.
filij israel aduersum moysen ⁊ 20
aaron: et versi in seditionem/dixe-
runt. Date nobis aquam vt bibā-
mus. Ingressiq⁹ moyses ⁊ aaron/di-
missa multitudine ante tabernacu-
lum federis: corruerunt prosni in ter

ram: clamauerunt q̄ ad dominum/ atq; dixerunt. Domine deus/exaudi clamorem populi huius: et aperi eis thesaurum tuum/fontem aque vive: vt satiati cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria domini super eos. Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Tolle virgam: et cōgrega populum/tu et aaron frater tuus: & loquimini ad petrā coram eis/ et illa dabit aquas. Cuq; eduxeris aquam de petra: bibet omnis multitudo/et iumenta eius. Tulit igitur moyses virgā que erat in conspectu domini/sicut preceperat ei. Congregata omni multitudine ante petrā: dixitq; eis. Audite rebelles et increduli. Nūquid de petra hac/vobis aquam poterimus eicere? Cumq; eleuasset moyses manū: percutiens virga bis silicē/egresse sunt aque largissime: ita vt populus biberet/et iumenta. Dixit dominus ad moysen/et aaron Quia non credidistis michi/vt sanctificaretis me coram filiis israel: non introducetis hos populos in terrā: quam dabo eis. Hec est aqua contradictionis: vbi iurgati sunt filii israel contra dominum: & sanctificatus est in eis. Ps. In deo speravit cor meum et adiutus sum: et reflorvit caro mea & ex voluntate mea confitebor illi. Ad te domine clamabo: deus meus ne sileas/ne discedas a me. Tractus.

Domine non secundum peccata nostra que fecimus nos: neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis. Ps. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Hic non fiat genuflexio cum dicitur Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Euangelium. Secundū Johānem.

In illo tempore. Venit iesus ciuitatem samarie que dicitur sichar iuxta predium qd̄ dedit iacob ioseph filio suo. Erat autem ibi fons iacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere: sedebat sic super fontem. Hora autem erat quasi sexta. Venit mulier de samaria/haurire aquam. Dicit ei ies9. Da michi bibere. Discipuli enim eius abierant in ciuitatem/vt cibos emerent. Dicit ergo ei mulier illa samaritana. Quomodo tu iudeus cū sis: bibere a me poscis/que sum mulier samaritana? Non enim coutuntur iudei samaritanis. Respondit iesus et dixit ei. Si scires donū dei: & quis est qui dicit tibi/da michi bibere: tu forsitan petisses ab eo: & dedisset tibi aquam viuā. Dicit ei mulier. Domine/neq; in quo haurias habes: et puteus altus est. Unde ergo habes aquam viuam? Numquid tu maior es patre nostro iacob/qui dedit nobis puteum et ipse ex eo bibit/et filii eius: et pecora eius. Respondit ies9: et dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac: sitiet iterum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei: non sitiet in eternum. Sed aqua quam ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Dicit ad eum mulier. Domine: da michi hanc aquam/vt non sitiam: neq; veniam huc haurire. Dicit ei iesus. Vade/voca virum tuum: et veni huc. Respondit ei mulier: et dixit. Non habeo virum. Dicit ei iesus. Bene dixisti: q̄ non habeo virum. Quinq; enim viros habuisti: et nunc quem habes/ nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Domine: video/quia propheta es tu. Patres nostri in mōte hoc adorauerunt: et vos dicitis:

cap. 4 a

b

c

quia hierosolymis est locus/vbi adorare oportet. Dicit ei iesus. Mulier/crede michi quia venit hora:quando neq; in monte hoc/neq; in hierosolymis/adorabitis patrē. Vos adoratis/quod nescitis: nos adoramꝰ/quod scimus: qz salus ex iudeis est. Sed venit hora et nunc est:quando veri adoratores:adorabūt patrem/in spiritu et veritate. Nam et pater tales querit: qui adorēt eū. Spiritꝰ est deus et eos qui adorant eum/in spū et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio qz messias venit: qui dicitur xps. Cū ergo venerit:ille nobis annunciabit oīa. Dicit ei iesus. Ego sum:q̄ loquor tecū. Et cōtinuo venerūt discipuli eiꝰ:& mirabant/qz cū muliere loquebatur. Nemo tamē dixit ei/quid queris:aut quid loqueris cū ea? Reliquit ergo hydriā suam mulier/& abiit i ciuitatē:& dicit illis hoibus. Venite/& videte hominem: qui dixit michi omnia quecunq; feci. Nūquid ipse est xps? Exierunt ergo de ciuitate:& veniebant ad eum. Interea rogabant eū discipuli dicētes. Rabbi:manduca. Ille aūt dixit eis. Ego cibū habeo māducare/quē vos nescitis. Dicebāt ergo discipuli adinuicem. Nūquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis iesus. Meus cibus est:vt faciam voluntatem eius qui misit me vt perficiam opus eius Nonne vos dicitis:quod adhuc quatuor menses sunt / et messis venit: Ecce dico vobis:leuate oculos vros/et videte regiones:quia albe sunt iā ad messem. Et qui metit/mercedem accipit:& congregat fructum in vitā eternam. Vt et qui seminat / simul gaudeat et qui metit. In hoc eni est verbum verum:quia alius est qui seminat/& alius est qui metit. Ego misi vos metere/quod vos non laborastis. Alii laborauerūt:& vos in labores eorū introistis. Ex ciuitate aūt illa/multi crediderūt in eum samaritanorū ppter verbū mulieris testimoniū phibētis:quia dixit michi oīa quecunq; feci. Cū venissent ergo ad illū samaritani:rogauerūt eū/vt apud eos maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderūt in eum ppter sermonē eius/et mulieri dicebāt:qz iam nō ppter tuā loquelā credimus. Ipse enī audiuimus & scimus: qz hic est vere saluator mūdi. Oratio. Intende voci orationis mee / rex meus et deus meus:quoniam ad te orabo dñe. Secreta. Respice domine ppicius ad munera que sacramus:vt et tibi grata sint: et nobis salutaria semp existant. Per dominū. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cōio. Qui biberit aquam quam ego do/dicit dominus samaritane:fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Postcommunio. Huius nos dñe perceptio sacramenti mūdet a crimine:& ad celestia regna producat. Per. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oro. Presta q̄s oīps deus:vt qui i tua protectione cōfidimus:cuncta nobis aduersantia te adiuuante vincamus. Per. ¶ Sabbō post Dñica.

Verba mea auribus percipe dñe:intelligeclamorem meum: intende voci oratiōis mee: ps. Rex meus:et deus meus. Flectamus genua Leuate. Oratio. Presta q̄s oīps deus:vt qui se affligēdo carnē ab alimētis abstinet:sectando iusticiā/a culpa ieiunet. Per. Lectio Danielis pphete. In diebus illis. Erat vir in babylone:& nomē eius ioachim. Et accepit vxorē noie susannā/filiā hel

chie/pulchram nimis/et timentem deū. ℘arentes aūt illius/cū essent iusti:erudierunt filiā suā/scōm legē moysi. Erat aūt ioachim dives valde:et erat ei pomerium vicinū domui sue. Et adipsum confluebāt iudei:eo q̄ esset honorabilior oīm. Et constituti sunt duo senes iudices in anno illo:de quib⁹ locut⁹ est dñs:q̄ egressa est iniquitas de babylone/a senioribus iudicibus:q̄ videbantur regere populū. Iste frequētabāt domū ioachim:& veniebāt ad eos oēs qui habebant iudicia. Cū aūt populus reuertisset post meridiē ingrediebatur susanna:et deambulabat i pomerio viri sui. Et videbant eā senes quotidie ingredientē & deambulantem:& exarserūt in concupiscentiam eius. Et auerterūt sensū suū:& declinauerūt oculos suos/vt nō viderent celū:neq̄ recordarētur iudiciorū iusto rū. Factū est aūt cū obseruarēt diē aptū/quādo eam possent inuenire solā:ingressa est aliquādo sicut heri & nudiustertius cū duab⁹ solis puellis: voluit q̄ lauari i pomerio. Estus quippe erat. Et non erat ibi quisq̄: p̄ter duos senes absconditos/cōtēplantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte michi oleum & smigmata:et ostia pomerij claudite vt lauer. Cū aūt egresse essent puelle:surrexerūt duo senes:& accurrerūt ad eam/& dixerūt. Ecce ostia pomerij clausa sūt & nemo nos videt:& in concupiscentia tui sumus. Quamobrem assentire nobis & cōmisce re nobiscū. Quod si nolueris:dicem⁹ testimoniū p̄ra te/q̄ fuerit tecū iuuenis:& ob hāc causā emiseris puellas a te. Ingemuit susanna & ait. Angustie michi sunt vndiq̄. Si enim hoc egero mors michi est: si autem non egero non effugiā manus vestras. Sed melius michi est absq̄ opere incidere in manus vestras:q̄ peccare in conspectu dñi. Et exclamauit voce magna susāna:exclamauerūt aūt & senes aduersus eā:& cucurrit vnus & aperuit ostia pomerij. Cū aūt audissent clamorē i pomerio famuli dom⁹:irruerūt p posticū / vt viderēt q̄d nā esset. ℘ost⁹ aūt senes locuti sūt:erubuerūt serui vehemēter:q̄ nunq̄ dict⁹ fuerat sermo huiusmodi de susāna. Et facta es dies crastina. Cumq̄ venisset popul⁹ ad virū eius ioachim venerūt & deo p̄sbyteri pleni iniqua cogitatione aduers⁹ susannam vt interficerent eā. Et dixerūt coram populo. Mittite ad susannā:filiā helchie vxorē ioachim. Et statim miserūt. Et venit cū parentib⁹ & filijs:et vniuersis cognatis suis. Flebant igitur sui:& oēs qui eam nouerant. Consurgentes aūt duo p̄sbyteri i medio populi:posuerūt man⁹ suas super caput ei⁹. Que flens suspexit ad celum. Erat aūt cor eius/fiducia habens in dño. Et dixerūt p̄sbyteri. Cū deambularemus in pomerio soli:ingressa est hec cū duabus puellis:& clausit ostia pomerij:& dimisit a se puellas. Venitq̄ ad eam adolescens q̄ erat absconditus:& cōcubuit cum ea. ℘ostro nos cū essemus i angulo pomerij/videntes iniquitatē/ cucurrim⁹ ad eos:& vidim⁹ eos pariter cōmisceri. Et illū q̄dē nequiuimus comp⁹hendere:q̄ fortior erat nobis. Et aperto ostio exiliuit. ℘ac aūt cū app⁹hēdissemus:interrogauim⁹ q̄nā esset adolescēs:& noluit indicare nobis. Hui⁹ rei testes sum⁹. Credidit eis multitudo quasi senioribus & iudicib⁹ pp̄li:& cōdēnauerūt eā ad mortē. Exclamauit aūt voce magna susanna & dixit. Deus eterne q̄ absconditorum es cognitor:q̄ nosti oīa antequā fiant:tu scis quoniā falsum cōtra me tulerunt testimoniū.

Et ecce mozioz: cum nichil hozum fecerim que illi malicioſe compoſuerunt aduerſum me. Exaudiuit autem dominus vocem eius. Cūq; duceretur ad mozte: ſuſcitauit deus ſpiritum pueri iunioris cui nomen daniel. Et exclamauit voce magna. Mūdus ego ſum a ſanguine huius. Et cōuerſus omnis populus ad eū dixit. Quis eſt iſte ſermo quē tu locutus es? Qui cum ſtaret in medio eozum dixit. Sic fatui filij iſrael: nō iudicantes/neq; quod verum eſt cognoſcentes: condēnaſtis filiā iſrael: Reuertimini ad iudiciū: qz falſū teſtimoniū locuti ſunt aduerſus eam. Reuerſus eſt ergo populus cū feſtinatione: et dixit ad eos daniel. Separate illos abinuicē pzocul: & diiudicabo eos. Cū ergo diuiſi eſſent alter ab altero: vocauit vnū de eis/et dixit ad eū. Inueterate dierū malorū: nūc venerūt peccata tua q̄ operabaris pzius: iudicās iudicia iniuſta innocētes oppzimēs: & dimittēs noxios dicente dño. Innocentē & iuſtū nō interficies. Nunc ergo ſi vidiſti eam: dic ſub qua arboze videris eos colloquētes ſibi? Qui ait. Sub cino. Dixit aūt daniel. Recte mētitus es in caput tuū. Ecce enim angel⁹ dñi accepta ſentētia ab eo: ſcindet te medium. Et amoto eo: iuſſit venire aliū/& dixit ei. Semē chanaan & non iuda: ſpecies decepit te/& cōcupiſcētia ſubuertit coz tuū. Sic faciebatis filiabus iſrael: & ille timentes loquebantur vobis. Sed nō filia iuda ſuſtinuit iniquitatē veſtrā. Nūc ergo dic michi: ſub qua arboze cōpzehenderis eos loquentes ſibi? Qui ait. Sub pzino. Dixit autem ei daniel. Recte mētitus es & tu in caput tuū. Manet enim angelus dñi gladium habens/vt ſecet te medium: & interficiat vos. Exclamauit itaq; oīs cetus voce magna: et benedixerunt deum: qui ſaluat ſperantes in ſe. Et cōſurrexerunt aduerſus duos pzesbyteros. Conuicerat enim eos daniel ex oze ſuo: falſū dixiſſe teſtimoniū. Fecerūtq; eis ſicut male egerāt aduerſus pzoximū: & interfecerunt eos. Et ſaluat⁹ eſt ſāguis innocens: in die illa. Grad. Si ambulauero i medio vmbze moztis/non timebo mala quoniam tu mecum es dñe. Ps. Virga tua et baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt.

℣ Euangelium Scōm Johannem.

In illo tpe. Perrexit ieſ⁹ in montē oliueti: & diluculo iterum venit i templum. Et oīs populus venit ad eum: & ſedens docebat eos. Adducūt aūt ſcribe & phariſei mulierem in adulterio depzehenſam: et ſtatuerunt eam in medio/& dixerūt ei. Magiſter/hec mulier modo deprehenſa eſt in adulterio. In lege autem moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentātes eum: vt poſſent accuſare eum. Ieſ⁹ autem inclinans ſe deorſum: digito ſcribebat in terram. Cum autē perſeuerarent interrogantes eū: erexit ſe/et dixit eis. Qui ſine peccato eſt veſtrum: pzimus in illam lapidem mittat. Et iterum ſe inclinans ſcribebat in terram. Audientes autem hec/vnus poſt vnū exibant incipiētes a ſenioribus. Et remanſit ſolus ieſus & mulier i medio ſtans. Erigēs aūt ſe ieſus: dixit ei. Mulier vbi ſūt qui te accuſabant. Nemo te cōdēnauit? Que dixit. Nemo dñe. Dixit aūt ei ieſus. Nec ego te cōdēnabo. Vade: & iā amplius noli peccare. Off. Greſſ⁹ meos dirige dñe ſcōz eloquiū tuū: vt nō dñetur mei oīs iniuſticia dñe. Ps.

Declaratio sermonū tuorū illuminat me: et intellectum dat parvulis. Secreta. Afficiatur hec hostia qs domine solēnibus grata ieiunijs: et vt tibi fiat acceptio: purificatis mentibus immoletur. Per. Prefatio Qui corporali ieiu. Cōio Nemo te condemnauit mulier: nemo dñe: nec ego te condēnabo. iam amplius noli peccare. Poscōio.

Quesumus omnipotens deus: vt inter eius mēbra numeremur eius corpori cōmunicauimus et sanguini: ielu christi filij tui dñi nostri. Qui tecū viuit. Sup populum. Humiliate capita vestra deo. Ozatio.

Quete dñe fidelib⁹ tuis de tua celestis auxilij: vt te toto corde pquirāt: et q̄ digne postulāt assequi mereant. Per dñm. Dñica media quadragesime. Ad missam. Officiū.

Letare hierusalem et conuentum facite oēs qui diligitis dñm: gaudete cū leticia qui in tristicia fuistis: vt exultetis et satiemini ab vberib⁹ cōsolationis vestre. ps Letatus sū in his q̄ dicta sunt mihi: in domū domini ibimus. Ozatio.

Concede quesumus omps deus: vt qui ex merito nre actionis affligimur: tue gratie cōsolatione respiremus. Per do. Ad Galathas.

Fratres. Scriptum est: quoniā abraham duos filios habuit: vnū de ancilla/ et vnū de libera. Sed qui de ancilla: scōm carnem natus est. Qui autē de libera: per repromissionē/ que sunt per allegoriā dicta. Hec enī sunt duo testamēta. Vnū quidē in monte syna/ in seruitutem generās: que est agar. Syna enim mons est in arabia: qui cōiunctus est ei/ que nūc est hierusalē: et seruit cum filijs suis. Illa aūt que sursum est hierusalem libera est: que est mater nostra. Scriptū est enī. Letare sterilis q̄ nō paris: erumpe et clama/ que nō parturis: quia multi filij deserte/ magis q̄ eius que habet virū. Nos aūt fratres secundū ysaac promissionis filij sumus. Sed quomodo tunc is qui secundū carnē natus fuerat: persequebatur eū/ qui scōm spīm: ita et nunc. Sed quid dicit scriptura? Ejice ancillam: et filiū eius. Non enī heres erit filius ancille: cum filio libere. Itaq; fratres: nō sumus ancille filij: sed libere. Qua libertate/ christus nos liberauit. Grad Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in domum dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. Psal. 121. Ibid.

Tractus.

Qui confidunt in domino sicut mons syon: nō commouebitur in eternum qui habitat in hierusalem. ℣. Montes in circuitu eius: et dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc et vsq; in seculum. Psal. 124. Eodē

Euangeliū. Secundū Johānem.

In illo tpe. Abiit ihesus trans mare galilee quod est tyberiadis: et sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa q̄ faciebat super his qui infirmabātur. Subiit ergo in montem ihesus: et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum pascha: dies festus iudeorum. Cum sublevasset ergo oculos ihesus/ et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippum. Unde ememus panes vt manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse enī sciebat quid esset facturus. Respōdit ei philippus. Ducentorū denariorū panes nō sufficiunt eis/ vt vnusquisq; modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius andreas frater symonis Cap. 6 A

petri. Est puer vnus hic: qui habet quinq; panes ordeaceos et duos pisces. Sed hec quid sunt inter tantos? Dicit ergo ihesus. Facite homines discumbere. Erat aut fenū multum in loco. Discubuerūt ergo viri: numero quasi quinq; milia. Accepit ergo ihesus panes et cū gratias egisset/distribuit discumbentibus. Similiter et ex piscibus quantum volebant. Ut aut impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite que superauerunt fragmēta ne pereant. Collegerūt ergo & impleuerunt duodecim cophinos fragmētorum ex quinq; panibus ordeaceis q̄ superfuerunt his qui manducauerunt. Illi ergo homines cū vidissent q̄ ihesus fecerat signum: dicebant. Quia hic est vere prophēta: qui venturus est in mundum. Offr. Laudate dñm quia benignus est: psallite nomini eius/ quoniā suauis est: omnia quecunq; voluit fecit in celo et in terra. Secreta.

Annue nobis quesumus dñe: vt et diuinis semper solennitatibus occupemur: & mysteriis sacris mente pariter cōgruamur & corpore. p. Prefatio quotidiana. Cōio. Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum: illuc enim ascenderunt tribus tribus domini: ad confitendum nomini tuo domine. Poscōio.

Da nobis q̄s misericors deus: vt sectā tua quib⁹ licenter erplemur: sinceris tractem⁹ obsequijs: et fidēli semper mente sumamus. Per.

¶ Feria.ij.post Letare. Officium.

Eodē

Deus in nomine tuo saluum me fac/et in virtute tua iudica me: deus exaudi orationem meā. ps. Quoniā alieni insurrexerūt ad me: & fortes quesierūt aiam meā. Orem⁹. Flectam⁹ genua Leuate. or

Presta quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras annua devotione recolentes: & corpore tibi placeamus et mente. Per Lectio libri Regū

In diebus illis. Venerunt due mulieres meretrices ad regem salomonē: steteruntq; coram eo. Una rum vna ait. Obsecro mi dñe: ego et mulier hec habitabamus in domo vna: & peperi apud eam in cubiculo. Tertia vero die postq̄ ego peperi: peperit & hec. Et eramus simul: nullusq; alius in domo nobiscum/exceptis nobis duabus. Mortuus est autē filius mulieris huius nocte: dormiēs quippe oppressit eū. Et consurgens intempeste noctis silentio: tulit filiū meum de latere meo: ancille tue dormientis: & collocauit in sinu suo: suū autē filiū qui erat mortuus/posuit in sinu meo. Cūq; surrexissem mane vt darē lac filio meo: apparuit mortuus. Quem diligentius intuēs clara luce: deprehendi non esse meum/ quem genueram. Respōditq; altera mulier. Nō est ita vt dicis: sed filius tuus mortuus est: meus aūt viuit. Ecōtrario illa dicebat. Mentiris. Filius quippe meus viuit: & filius tuus mortuus est. Atq; in hunc modū contēdebant coram rege. Tunc rex ait. Hec dicit. Filius meus viuit/& filius tuus mortuus est: & ista rndit: sed filius tuus mortuus est/meus aūt viuit. Dixit ergo rex. Afferte michi gladiū. Cūq; attulissent gladiū coram rege ait. Dividite (inquit) infantē viuum in duas partes: & date dimidiā partē vni: & dimidiā partē alteri. Dixit aūt mulier cuius filius erat viuus ad regē. Cōmota sunt quippe viscera eius: sup filio suo. Obsecro dñe: date illi infantem viuum: et nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec michi nec tibi sit: sed diuidatur. Respondit rex et ait. Date huic infantem viuum:

et non occidatur. Hec est enim mater eius. Audiuit itaq; omnis israel iudiciū qđ iudicasset rex: & timuerūt regē. Videtes sapientiā dei esse i eo: ad faciendū iudiciū. ℣. Esto michi i deum protectorem: et in locum refugij vt saluum me facias. ℟. Deus in te speraui dñe: nō confūdar in eternū. ℣. Dñe non scōm petā nr̄a. vt ℣. feria. vj. iiij. tē pozū. fo. xxxij. Secundū Johannē.

In illo tpe. Prope erat pascha iudeozū: et ascēdit iesus hierosolymam. Et inuenit i templo vēdentes oues/ & boues et colūbas: & nūmularios sedētes. Et cum fecisset quasi flagellū de funiculis: oēs eiecit de templo. Oues quoq; & boues & nūmulariozū effudit es: & mensas subuertit. Et his q̄ colūbas vēdebāt dixit. Auferte illa hinc: & nolite facere domū patris mei domum negociationis. Recozdati vero sunt discipuli ei⁹ qz scriptū est: zelus domus tue comedit me. Respōderūt ergo iudei: et dixerūt ei. Quod signū ostendis nobis: qz hec facis? Respondit iesus et dixit eis. Soluite templū hoc: et in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta et sex annis edificatū est templū hoc: et tu in tribus diebus excitabis illud? Ille autē dicebat de templo corporis sui. Cū ergo resurrexisset a mortuis recozdati sūt discipuli ei⁹/ qz hoc dicebat: & crediderūt scripture: et sermoni quem dixit iesus. Cū autem esset hierosolymis in pascha in die festo: multi crediderūt in nole ei⁹: videtes signa ei⁹ que faciebat. Ipse aūt iesus non credebat semetipsū eis: eo q̄ ipse nosset oēs: & qz opus ei non erat vt q̄s testimoniū perhiberet de hole. Ipe enī sciebat qđ esset i hole.

Offr. Jubilate deo omnis terra/iubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia intrate in conspectu eius in exultatione/quia dominus ipse est deus. ℣. Ipse fecit nos et non ipsi nos: nos autem populus eius et oues pascue eius. Secreta. p.99 Ibiō.

Tuis domine q̄s operare mysteriis: vt hec tibi munera dignis mentibus offeramus. Per dō. Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio. Ab occultis meis munda me domine: & ab alienis parce seruo tuo. Postcōio. p.18

Quos diuinis domine reficis sacramentis tuis quesumus sustenta presidijs: & quos beneficijs tē poralibus refoues: pasce perpetuis per dominum. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oro.

Deprecationē nr̄am q̄s dñe benign⁹ exaudi: & q̄b⁹ supplicādi prestas affectū: tribue dēfensionis auxilium. Per dñm. ¶ Feria. iij. post Letare. Ad missam. Officium.

Exaudi deus oratiōnē meā/et ne despexeris deprecationē meā: intēde in me/ & exaudi me. ℣s Cōtristatus sum in exercitatione mea: et cōturbat⁹ sum a voce inimici. Flectam⁹ genua leuate. Or. p.54 Eod.

Sacre nob; q̄sdñe observatiōis ieiunia: & pie quersatiōis augmētū: & tue ꝓpiationis ꝓtinuū ꝓsit auxiliū. Per. Lectio libri Exodi

In diebus illis. Locutus est dominus ad moysen/dicēs. Descende de monte/quia peccauit populus tuus quem eduxisti de terra egypti. Recesserunt cito de via/quam ostendisti eis. Feceruntq; sibi vitulum conflatilem & adorauerūt: atq; immolantes ei hostias dixerūt. Isti sunt dñi tui israel: qui te edurerunt de terra egypti. Rursūq; ait dñs cap. 32 B

℔ ad moysen. Cerno q̄ populꝰ iste dure cernuicis sit: dimitte me vt irascatur furoꝛ meus contra eos: et deleã eos: faciãq; te in gentem magnam. ℣ Moyses autem oꝛabat dñm deum suum dicens. Cur dñe irascitur furoꝛ tuus contra populum tuũ quẽ eduxisti de terra egypti/in foꝛtitudine magna: et in manu robusta? Ne queso dicant egyptij callide eduxit eos: vt interficeret in mõtibꝰ: & delere eos de terra. Quiescat ira tua: & esto placabilis sup̄ neq̄tia ppli tui. ℟ Recoꝛdare abꝛaham/isaac/& israel seruoꝛũ tuoꝛũ: quibus iurasti per temetipsum dicens. ℣ Multiplicabo semẽ vestrũ sicut stellas celi: & vniuersam terram hanc de qua locutus sũ dabo semini vestro: & possidebitis eã sẽper. ℟ Placatusq; est dñs ne faceret malũ/qõ locutꝰ fuerat aduersꝰ populũ suũ. Et misertꝰ est populo suo: dñs deus noster. Grad. Exurge dñe fer opem nobis: et libera nos ꝓpter nomen tuũ. ℣ Deus auribus nr̄is audiuimus: patres nostri annunciauerũt nobis: opus qõ operatus es in diebus eoꝛũ: & in diebꝰ antiquis. ℭ Scõm Johannem.

℔ In illo tpe. Jam die festo mediante: ascẽdit ihesus i tẽplũ & docebat. Et mirabãtur iudei dicẽtes. Quomodo hic litteras scit: cũ nõ didicerit? Respõdit eis ihesus: et dixit. Mea doctrina non est mea: sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscet de doctrina vtrum ex deo sit/an ego a ℔ meipso loquar. Qui a semetipso loquitur: gloꝛiam ꝓpꝛiam querit. Qui autem querit gloꝛiam eius qui misit illum: hic verax est: & iniusticia in illo non est. Nonne moyses dedit vobis legem: et nemo ex vobis facit legem? Quid me queritis interficere? Respondit ei turba et dixit. Demonium habes. Quis te querit interficere? Respondit ihesus: et dixit eis. Vnũ opus feci: et omnes miramini. ℣ Propterea moyses dedit vobis circuncisionem: nõ quia ex moyse est/sed ex patribus: et in sabbato circunciditis hominem. Si circuncisionem accipit homo in sabbato vt non soluatur lex moysi: michi indignamini/quia totum hominem sanum feci in sabbato? Nolite iudicare secundum faciem: sed iustum iudicium iudicate. Dicebant autem quidam ex hierosolymis. Nonne hic est quem querunt interficere? Ecce palam loquitur: et nichil ei dicunt. Nũquid vere cognouerunt ꝓncipes: quia hic est chꝛistus? Sed hunc scimus vnde sit. Chꝛistus autem cum venerit: nemo scit vnde sit. Clamabat ergo docens in templo ihesus et dicens. Et me scitis: et vnde sim scitis: et a meipso non veni: sed est verus qui misit me/quem vos nescitis. Ego autem scio eum. Et si dixero/quia nescio eum: ero similis vobis mendax. Sed scio eum quia ab ipso sum: et ipse me misit. Querebant ergo eum appꝛehendere: et nemo misit in illum manus: quia nõdum venerat hoꝛa eius. De turba autem: multi crediderunt in eum. Off. Expectans expectaui dominum/& ℣ respexit me: et exaudiuit depꝛecationem meam: et immisit in os meum canticum nouum hymnum deo nostro. ℣ Statuit supꝛa petram pedes meos: et direxit gressus meos. Secreta.

℔ Fidelium tuoꝛ domine quesumus hostias ꝓpicius intuere: vt quod oblatum est per obsequium: & deuotoꝛum vota famulorum: tua potius ꝓpiciatione firmetur. ℣ Per ꝓfatio. Qui coꝛpoꝛali iciu. Cõio

Letabimur i salutari tuo: et in nomine dominj dei nr̄i magnificabimur. ℣. Collecta.

PRolit nobis q̄s dn̄e sacer cib⁹ potusq; salutaris: q̄ ℟ tēpoz̄alē vitā muniat ℟ pz̄estet eternam. ℣. Per dominum. Super populum. ℣. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

MIserere q̄s dn̄e populo tuo: ℟ cōtinuis tribulationibus laboz̄antem pz̄opicio⁹ respirare cōcede ℣. Per dominū. ℭ Feria quarta post Letare. Ad missam. Officium.

OMnia sanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuersis terris et effundam sup vos aquā mundā: ℟ mūdabimini ab oib⁹ inquinamētis vestris: et dabo vobis spīm nouū. ℣. Benedicā dn̄m in omni tēpoze: semper laus eius in oze meo. Sequitur oratio sine Dns vobiscū. sed tantū cum Oremus. et Flectamus genua Leuate. Oratio.

DEus q̄ ℟ iustis pz̄emia merito rū/℟ peccatoz̄ib⁹ p ieiunīū venīā pz̄ebes: miserere supplicib⁹ tuis vt reatus nr̄i confessio: indulgentiam valeat percipere delictoz̄ū. ℣. Per dominum. Lectio Ezechielis pphete.

HEt dicit dn̄s deus. Sanctificabo nomen meū magnum: vt sciant gentes q; ego dn̄s: cū sanctificat⁹ fuero in vobis/coz̄ā eis. Tollā quippe vos de gentib⁹ ℟ congregabo vos de vniuersis terris: ℟ adducam vos in terram vestram. Et effūdam super vos aquam mundam: et mundabimini ab omnib⁹ inquinamentis vestris: ℟ ab vniuersis ydolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis coz nouū: ℟ spīm nouū ponam in medio vestri. Et auferam coz lapideum de carne vestra: ℟ dabo vobis coz carneū ℟ spīm nouū ponā in medio vestri. Et faciam vt i pz̄eceptis meis ābuletis: et iudicia mea custodiatis/℟ operemini. Et habitabitis in terra quam dedi patrib⁹ vestris: et eritis michi in populū/℟ ego ero vobis in deū. Dicit dn̄s oīp̄s. Grad. p. 33
Venite filij audite me: timoz̄e dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū et illuminamini: et facies vestre non confundētur. Nō re Ibiō.
et ar gy. sed sequat⁹ Dns vobiscū. ℭ Flectamus genua Leuate. Oratio.

PResta q̄s oīp̄s de⁹ vt quos ieiunia votiua castigāt: ipa quoq; deuotio sct̄ā letificet: vt terrenis affectib⁹ mitigatis: facilius celestia capiamus. ℣. Per dn̄m. Hic dicitur memoz̄ie cōmete. Lectō ysaie pphete.

HEt dicit dn̄s deus. Lauamini/ cap. I E
mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere pessime: discite benefacere. Querite iudicium: subuenite oppz̄esso/iudicate pupillo/defendite viduam: et venite ℟ arguite me/dicit dn̄s. Si fuerint peccata vestra vt coccinū: quasi nix dealbabūtur. Et si fuerint rubra quasi vermiculus velut lana alba erūt. Si volueritis/et audieritis me: bona terre comedetis. Dicit dn̄s oīp̄s. Gr. Beata gens cuius est dn̄s de⁹ eoz̄: ps. 32
populus quē elegit dn̄s in hereditatē sibi. ℣. Verbo dn̄i celi firmati sūt et spū oz̄is Ibiō.
eius omnis virtus eoz̄um. Tract⁹. De necessitatibus meis. vt s̄. feria. iiij. post Reminiscere. Secundum Johannē

IN illo tpe. pz̄eteriēs ies⁹ vidit hominē cecū a natiuitate. Et interrogauerunt eū discipuli eius. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius vt cecus nasceretur? Rn̄dit ihesus. Neq; hic peccauit: neq; parētes ei⁹: sed vt manifestent opera dei in illo. ℣. Me oportet operari cap. 9 A

opera ei⁹ q̄ misit me donec dies est. Venit nor: qñ nemo potest operari. Quādiu sū in mundo: lux sū mundi. Hec cū dixisset: expuit in terrā/ & fecit lutū ex sputo & linuit lutū super oculos eius/ & dixit ei. Vade/ & lava in natatoria syloe: qđ interpretatur
B missus. Abijt ergo & lauit: & venit videns. Itaq; vicini & q̄ viderant eum prius/ qz mēdicus erat dicebāt. Nōne hic est qui sedebat/ & mēdicabat? Alij dicebant qz hic est: alij autē nequaq̄ sed similis est ei⁹. Ille vero dicebat qz ego sum. Dicebant ergo ei. Quō apti sūt tibi oculi? Respondit. Ille homo q̄ dicit iesus lutū fecit et unxit oculos meos & dixit michi. Vade ad natatoriā syloe & lava. Et abij
L & lavi & vidēo. Dixerūt ei. Ubi est ille? Ait. Nescio. Adduxerūt eū ad pharisēos: q̄ cecus fuerat. Erat aūt sabbatū qñ lutum fecit ies⁹: & aperuit oculos ei⁹. Iterū ergo interrogabāt eū pharisei: quō vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutū posuit michi super oculos: & lavi/ & vidēo. Dicebāt ergo ex pharisēis quidam. Nō est hic hō a deo: q̄ sabbatū nō custodit. Alij aūt dicebant. Quō potest hō pctōr hec signa
D facere? Et scisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iterū. Tu quid dicis de eo: qui aperuit oculos tuos? Ille aūt dixit/ qz ꝓpheta est. Non crediderunt ergo iudei de eo/ qz cecus fuisset & vidisset: donec vocauerūt parētes ei⁹ q̄ viderat: et interrogauerūt
E eos dicētes. Hic est filius vester quē vos dicitis/ qz cec⁹ nat⁹ est? Quō ergo nūc videt? Respōderūt eis parētes ei⁹/ & dixerūt. Scimus/ qz hic est filius noster: et qz cecus natus est. Quō aūt nunc videat/ nescim⁹: aut quis ei⁹ aperuit oculos/ nos nescimus. Ipsū interrogate: etatem habet. Ipse de se loquatur. Hec dixerūt parētes ei⁹: qz timebant iudeos. Jam enim cōspiraverant iudei: ut si quis eū confiteretur esse xp̄m: extra synagogā fieret. Propterea parentes ei⁹ dixerūt qz etatē habet/ ipsū interrogate. Vocaverūt ergo rursū hominem q̄ fuerat cecus: & dixerunt ei. Da gloriā deo. Nos scim⁹: qz hic homo peccatōr est. Dixit ergo eis ille. Si peccatōr est nescio: unū scio/ qz cecus cū essem: modo vidēo. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi: aut quō aperuit tibi oculos? Respondit eis. Dixi vobis iā: & audistis. Quid iterum vultis audire? Nunq̄d & vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerūt ergo ei: & dixerūt. Tu discipulus illius f
sis: nos aūt moysi discipuli sumus. Nos scim⁹/ qz moysi locut⁹ est de⁹/ hūc aūt nescimus unde sit. Respōdit ille homo & dixit eis. In hoc enī mirabile est/ qz vos nescitis unde sit: et aperuit oculos meos. Scimus aūt/ qz pctōres de⁹ nō audit. Sed si q̄s dei cultor est/ & voluntatē ei⁹ facit: hūc exaudit. A seculo nō est auditū: quia aperuit quis oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo: non poterat facere quicq̄. Respōderunt & dixerūt ei. In peccatis natus es totus: & tu docēs nos. Et eiecerūt eū foras. Audivit ies⁹ qz eiecerūt eū foras: & cū invenisset eū/ dixit ei. Tu credis in filiū dei? Respōdit ille/ & dixit. Quis est dñe/ ut credā i eū? Et dixit ei ies⁹. Et vidisti eū: & q̄ loquitur tecū/ ipse est. At ille ait. Credo dñe. Et pcidēs: adorauit eū. Oratio. Benedicite gentes dñm deū nostrū: et obaudite vocē laudis eius qui posuit aiam meā ad vitam: non dedit cōmoveri pedes meos: bñdicr⁹ dñs/ qui non amovit deprecationem meam et misericordiam suam a me. Ps⁹. Jubilate deo oīs terra: psalmum dicite nomini ei⁹ date gloriam laudi eius. Secretā.

SUpplices te rogamus omnip⁹ de⁹: ut his sacrificijs pctā nr̄a

mūdētur:q; tūc verā nobis tribuis: ⁊ mentis ⁊ corporis sanitatē.p dñm. Oratio. Qui corpo. ieiu. Collecta. Qui fecit exsputo dñs/⁊ liniuit oculos meos: et abij ⁊ laui:⁊ vidi/⁊ credidi deo. Postcōio. Sacramenta que sumpsimus dñe deus nr:⁊ spiritalibus nos repleāt alimētis:⁊ corporalib⁹ tueant auxilijs. Per dñm. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Ofo. Prēāt aures mie tue dñe precibus supplicātiū:⁊ vt petētib⁹ desiderata cōcedas: fac eos que tibi placita sunt postulare. Per dominū. ¶ Feria.v.post Letare. Officium.

Letetur cor querentiū dñm:querite dominū: et confirmamini querite faciē eius semp. ps. Cōfitemini dño ⁊ invocate nomē ei⁹:annūciate inter gētes opera eius. Flectam⁹ genua Levate. Ofo. Presta q̄s ops de⁹:vt quos ieiunia votiua castigāt:ipsa quoq; devotio sancta letificet:vt terrenis affectib⁹ mitigatis:facili⁹ celestia capiamus. Per dñz. Lectio libri Regū. In diebus illis. Venit mulier sunamitis ad helisēū pphetā in mōtē carmeli. Cūq; vidisset eam vir dei decontra:ait ad giezi puerū suū. Ecce sunamitis illa. Vade ergo loccurrum eius: et dic ei. Recte ne agit circa te:⁊ circa virum tuū/et circa filiū tuū? Que respondit. Recte. Cūq; venisset ad virū dei in montē:apprehendit pedes eius. Et accessit giezi: vt amoueret eā. Et ait homo dei. Dimitte eā:anima enim eius in amaritudine est:et dñs celauit a me ⁊ non indicauit michi. Que dixit illi. Numquid petiui filiū a dño meo? Numqd non dixi tibi: ne illudas mi? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos:⁊ tolle baculū meū in manu tua:et vade. Si occurrerit tibi homo:nō salutes eū. Et si salutauerit te quispiā:nō respondeas illi:⁊ pones baculū meum super faciē pueri. Puto mater pueri ait. Vivit dñs:⁊ vivit aia tua/nō dimittā te. Surrexit ergo:⁊ secutus est eam. Giezi autem precesserat ante eos:⁊ posuerat baculum super faciem pueri:⁊ nō erat vox neq; sens⁹. Reversusq; est giezi in occursū eius: et nunciauit ei dicens. Nō surrexit puer. Ingressus est ergo heliseus domum:et ece puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingressusq; clausit ostiū super se/⁊ super puerū:et oravit ad dñm. Et ascēdit ⁊ incubuit super puerū:posuitq; os suū sup os ei⁹/ et oculos suos super oculos eius/et manus suas super manus eius:⁊ incurvauit se super eum: et calefacta est caro pueri. At ille reversus deambulabat in domo semel/huc atq; illuc. Et ascendit ⁊ incubuit sup puerū:⁊ oscitauit puer septies:aperuitq; oculos suos. At ille vocauit giezi: et dixit ei. Voca sunamitē hāc. Que vocata ingressa est ad eum. Cui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa:⁊ corruit ad pedes eius/et adorauit sup terram. Tulitq; filiū suū:et egressa est. Heliseus vero:reversus est in galgala. Gr. Respice dñe in testamentū tuum ℣. 73 ⁊ animas pauperū tuor ne obliviscaris in finē. ℣. Exurge dñe et iudica causam tuā Ibid. memor esto opprobrij seruorum tuorum.

¶ Euangelium Secūdū Johannem.

In illo tēpore. Dixit ihesus turbis iudeor. Pater meus vsq; modo operatur:et ego operor. Propterea ergo magis querebāt eū iudei interficere/ quia nō solum soluebat sabbatum: sed et patrem suum dicebat deum/ equalem se faciens deo. Lab. ℣ 5

Respondit itaq; ihesus / et dixit eis.
D Amen amen dico vobis:nō potest filius a se facere q̄q̄:nisi quod viderit patrē facientē. Quecunq; enim ille fecerit/hec & filius similiter facit. Pater enim diligit filiū: & omnia demonstrat ei que ipse facit:et maiora his demonstrabit ei opera:vt et vos miremini. Sicut enim pater suscitat mortuos/& viuificat sic et filius quos vult viuificat. Neq; enim pater iudicat quemq̄:sed omne iudicium dedit filio:vt omnes honorificent filiū sicut honorificant patrem. Qui non honorificat filium:non honorificat patrem/qui misit illum. Amen amē dico vobis:quia qui verbum meum
E audit/& credit ei qui misit me:habet vitam eternam. Et in iudiciū nō venit: sed transiet a morte in vitam. Amen amen dico vobis:q; venit hora & nūc est:quando mortui audient vocem filij dei & qui audierint viuēt. Sicut enim pater habet vitam in semetipso:sic dedit et filio vitā habere in semetipso. Et potestatem dedit ei iudiciū facere:quia filius hominis est. Nolite mirari hoc:q; venit hora/in qua oēs qui in monumētis sunt:audient vocē filij dei. Et procedēt qui bona fecerunt:in resurrectionem vite. Qui vero mala egerunt:in resurrectionē iudicij. Offe. Dñe ad adiuuādū
p.39 me festina:confundātur omnes aduersarij
Ibid. mei/qui cogitāt michi mala. V. Expectans expectaui dominum:& respexit me de lacu miserie/et de luto fecis. Secreta.

Purifica nos misericors deus:vt ecclesie tue preces q̄ tibi grate sunt/pia munera deferētes:fiant expiatis mentibus gratiores. Per dominū. Prefatio. Qui corporali ieiunio.
Ibid. Domine/memorabor iusticie tue so-
p.70 lius deus docuisti me a iuuentute mea: et vsq; in senectam et senium/deus ne derelinquas me. Postcommunio.

Celestia dona capientibus quesumus domine nō ad iudiciū peruenire patiaris: que tuis fidelibus/ad remedium prouidisti. Per dominū nostrum. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Populi tui deus institutor & rector pctā quibus impugnat expelle:vt semp tibi placit⁹/& tuo munimine sit securus. Per do. C Feria vi.post Letare. Ad missam. Officium

Meditatio cordis
p.18 mei in conspectu tuo semper:domine adiutor meus
et redemptor meus. Ps. Celi enarrant gloriam dei: et opera
Ibid. manuum eius annunciat firmamentum. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Deus qui ineffabilibus mundi renouas sacramentis: presta quesumus:vt ecclesia tua eternis p ficiat institutis:et temporalibus nō destituatur auxilijs. Per dominum nostrum. C Lectio libri Regum.

In diebus illis. Egrotauit filius
3.reg. 17 mulieris mulierfamilias:et erat languor fortissimus:ita vt nō remaneret in eo alitus. Dixit ergo ad helyā. Quid michi et tibi vir dei? Ingressus es ad me:vt rememorarent iniquitates mee:& interficeres filiū meū? Et ait ad eā helyas. Da michi filiū tuum. Tulitq; eū de sinu illius: et portauit eū in cenaculum vbi ipse manebat: et posuit eū super lectum suū/et clamauit ad dominū & dixit. Dñe deus meus:etiā ne viduā apud quā ego vteūq; sustētor afflixisti / vt interficeres filiū eius. Et expandit se/atq; mensus est super puerū trib⁹ vicibus: clamauitq; ad dñm/et ait. Domine deus meus:reuertatur oro anima pueri huius/in viscera eius. Exaudiuit autem dominus vocē helye et reuersa est anima pueri intra

eū/& reuisit. Tulitq; helyas puerū & deposuit eū de cenaculo/& liberiozē domū:& tradidit illū matri sue/& ait illi. Ecce viuit filius tuus. Dixitq; mulier ad helyā. Nunc in isto cognoui/ qm̄ vir dei es tu:et verbū dñi in ore tuo verū est. ℣. Bonū est cōfidere in dño:q̄ confidere in homine. ℣. Bonum est sperare in dño/q̄ sperare in principibus. Tractus. Domine non secundum. htē. feria. iiij. quatuoz tempoz um. ko. xxxij. ℭ Secundum Johannem.

In illo tpe. Erat q̄dam languens lazarus a bethania:de castello marie/& marthe sororis eius. Maria autem erat que unxit dñm unguēto:& extersit pedes eius capillis suis:cuius frater lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum:dicentes. Domine:ecce quē amas/infirmatur. Audiens autem iesus:dixit eis. Infirmitas hec/nō est ad mortem:sed pro gloria dei:ut glorificetur filius dei per eam. Diligebat autem iesus martham/& sororem eius mariam & lazarū. Ut ergo audiuit q̄ infirmabatur:tunc quidē mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post hec:dixit discipulis suis. Eamus in iudeā iterū. Dicunt ei discipuli. Rabbi/nunc querebant te iudei lapidare:& iterum vadis illuc? Respondit iesus. Nonne duodecim sunt hore diei? Si quis ambulauerit in die non offendit:q̄ lucem huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte offendit:q̄ lux non est in eo. Hec ait:& post hec dicit eis. Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut a somno excitem eum. Dixerūt ergo discipuli eius. Dñe:si dormit:saluus erit. Dixerat aūt iesus de morte eius:illi aūt putauerūt/q̄ de dormitione somni diceret. Tunc ergo dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortuus est:& gaudeo pter vos/ ut credatis:qm̄ nō eram ibi:sed eamus ad eū. Dixit ergo thomas/q̄ dī didimus/ad cōdiscipulos. Eamus & nos: L et moriamur cū eo. Venit itaq; iesus: & inuenit eū quatuoz dies iam in monumēto habētē. Erat aūt bethania iuxta hierosolymam quasi stadijs quindecim. Multi aūt ex iudeis:venerāt ad martham & mariā ut consolarētur eas de fratre suo. Martha ergo ut audiuit q̄ iesus venit:occurrit illi. Maria aūt domi sedebat. Dixit ergo martha ad iesū. Dñe/si fuisses hic:frater meus nō fuisset mortuus. Sed & nunc scio:q̄ quecunq; poposceris a deo:dabit tibi deus. Dixit illi iesus. Resurget frater tuus. Dixit ei martha. Scio:q̄ resurget in resurrectione in nouissimo die. Dixit ei iesus. Ego sū resurrectio & vita. Qui credit in me etiā si mortuus fuerit vivet. Et oīs q̄ viuit & credit in me/nō morietur in eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi:q̄ tu es xp̄s filius dei vivi:qui in hunc mundū venisti. Et cū hec dixisset:abiit et vocauit mariā sororē suam silētio/ dicens. Magister adest/et vocat te. Illa aūt ut audiuit surrexit cito/& venit ad eū. Nōdū enī venerat iesus in castellū:sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei martha. Iudei ergo qui erant cū ea in domo & cōsolabātur eā:cū vidissent mariā q̄ cito surrexit:& exiit/secuti sūt eā dicētes:q̄ vadit ad monumētū/ut ploret ibi. Maria ergo cū venisset vbi erat iesus:videns eū:cecidit ad pedes eius: et dixit ei. Dñe/si fuisses hic: nō esset mortuus frater meus. Iesus ergo ut vidit eā plorantē:et iudeos q̄ venerāt cū ea plorātes:infremuit spū:& turbauit semetipsum:& dixit.

ubi posuistis eū? Dicūt ei. Dñe: veni/& vide. Et lachrymatus est ies9. Dixerūt ergo iudei. Ecce quō amabat eū. Quidā aūt ex ipsis dixerūt. Nōn poterat hic q̄ aperuit oculos ceci nati: facere vt & hic non moreret: Ies9 ergo rursū fremēs in semetipso venit ad monumētū. Erat aūt spelūca: & lapis suppositus erat ei. Ait iesus. Tollite lapidē. Dixit ei martha soror ei9 q̄ mortu9 fuerat. Dñe iam fetet: quatriduanus enī est. Dixit ei ies9. Nōne dixi tibi: qm̄ si crediderīs: videbis gloriā dei? Tulerūt ergo lapidē. Ies9 aūt eleuatis sursū oculis in celū: dixit. Pater/gr̄as ago tibi: qm̄ audisti me. Ego aūt sciebā/q̄ sē per me audis: sed p̄pter populū q̄ circūstat dixi vt credāt: q̄ tu me misisti. Hec cū dixisset: voce magna clamauit. Lazare: veni foras. Et statim p
F dijt q̄ fuerat mortuus: ligat9 pedes & man9 institis: & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis ies9. Solui te cū: et sinite abire. Multi ergo ex iudeis: q̄ venerāt ad mariam & marthā & viderāt q̄ fecit ies9: crediderūt
p.17 in eū. Oratio. Populū humilē caluum facies dñe: & oculos superbos humiliabis: qm̄
Ibid. quis de9 p̄ter te dñe. Secr. Clamor me9 in aspectu ei9: introibit in aures ei9. Secr.

Munera nos dñe q̄s oblata purificent: & te nobis faciant iugiter esse placatum. P̄r dn̄m. Postcat.
Johā 12. E Qui cū patre vi. Cōio. Videns dñs flentes sorores lazari ad monumentum: lachrymatus est coram iudeis: & clamabat lazare veni foras/et prodijt ligatis manibus et pedibus/qui fuerat quatriduanus mortuus. Postcommunio.

Hec nos q̄s dñe sacramenti: & a p̄nīs reatibus indesinēter expediat: & ab omnibus tueatur aduersis. P̄r dominum nostrum. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Aquesumus oms deus: vt q̄ infirmitatis nostre cōscij/de tua pietate confidimus: sub tua protectione semper gaudeamus. P̄r dominū.

Sabbato post Letare.
Ad missam. Officium.

Sitientes venite ad aquas dicit dñs: & qui non habetis p̄ciū: venite & bibite cum letitia. Ps. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurē vestram/in verba oris mei. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Hat q̄s dñe per gratiā tuā fructuosus nr̄e devotiōis affect9: q̄ tūc nobis p̄derūt suscepta ieunia si tue sint placita pietati. P̄r dominum. Lectio ysaie prophete.

Et dicit dñs deus. In tempore placito exaudiui te: & in die salutis/auxiliatus sum tui. Et seruaui te: & dedi te in fedus populi: vt suscitares terram: & possideres hereditates dissipatas vt diceres his q̄ vincti sunt/exite: et his qui in tenebris reuelamini. Super vias pascētur: & in omnibus planis/pascue eorum. Non esurient neq̄ sitient: et non percutiet eos estus & sol: q̄ miserator eorum reget eos: et ad fontes aquarum potabit eos. Et ponā oēs montes meos in viam: & semite mee exaltabuntur. Ecce isti de longe venient: & ecce illi ab aquilone: & mari: & isti de terra australi. Laudate celi et exultet terra/iubilate montes laudem: quia consolatus est dominus populum suum: & pauperum suorū miserebitur. Et dixit syon. Dereliquit me dominus: & dominus oblitus est mei. Nūquid obliuisci potest mulier infantem suum: vt non miserea tur filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tamen non obliuiscar tui. Dicit dominus omnipotens.

Eta. 553

p77

cap. 49

D

p.17

Ibid.

ps. 9 Grad. Tibi domine derelictus est pau-
Ibid. per: pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut quid domine recessisti longe: despicis in opor-tunitatibus in tribulatione: dum superbit impius / incenditur pauper.

℣ Euāgeliū Secundū Johannem.

Laß. 8 13

IN illo tēpore. Di-rit iesꝰ turbis iu-deorum. Ego sum lux mundi. Qui sequit me/ non ambulat in tene-bris: sed habebit lumē vite. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit ie-sus: et dicit eis. Et si ego testimonii perhibeo de meipso: verum est testi-monium meū: quia scio unde veni/ & quo vado. Vos autem nescitis unde venio/ aut quo vado. Vos secundum carnē iudicatis: ego nō iudico quēq̄. Et si iudico ego/ iudicii meum verū est: quia solus non sum: sed ego/ et qui misit me pater. Et in lege vestra scriptum est: quia duorū hominū te-stimonii verum est. Ego sum qui te-stimonii perhibeo de meipso: & testi-monii perhibet de me/ qui misit me pater. Dicebant ergo ei. Ubi est pa-ter tuus? Respondit iesus. Neq̄ me scitis: neq̄ patrem meum. Si me sci-retis: forsitā & patrem meū sciretis. Hec verba locutus est iesus in gazo-philatio/ docēs in templo. Et nemo apprehendit eum: quia nondum vene-rat hora eius. ℣. Factus est dñs fir-mamentū meum: et refugium meū/ & libe-rator meus sperabo in eum. ℟. Persequar inimicos meos: & cōprehendam illos & non convertar donec deficiant. Secreta.

OBlationibus quesumus domi-ne placare susceptꝰ: et ad te no-stras etiam rebelles compelle propi-cius voluntates. Per dominū. Pre-fatio. Qui corporali ieiunio. Cōio. Dominus regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit: super aquā refectionis educauit me. Postcōmunio. ps.22

QUa nos quesumus domine q̄ sumpsimus sancta purificent: & operationis sue remedio: te nobis faciāt esse placatum. Per dominum nostrū iesum. Super populum Du-miliate capita vestra deo. Oratio.

DEus qui sperantibus in te mi-sereri potius eligis/ q̄ irasci: da nobis digne flere mala que fe-cimus: vt tue consolationis gratiā in-uenire valeamus. Per dominū no.

℣ Dominica in passione domini.

Ad missam. Officium.

IUdica me de-us/ et discerne cau-sā meā: de gente nō sctā ab homine ini-quo/ et dolo eripe me: quia tu es deus meus/ & fortitudo mea. ps. Emitte lu-cem tuam & veritatem tuam: ipsa me de-duxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum/ et in tabernacula tua. ps.42 Ibidē Ab hac die usq̄ ad pascha/ nō dicitur Gloria pa-tri. post officium ad missam de tēpo-rali: nisi tantum in die cene quando epyscopus celebrat. Oratio.

QUesumus omnipotēs deus: ha-miliam tuā propicius respice/ vt te largiente regatur in corpore: & te seruante custodiatur i mēte. Per dominum nostrum. Ad hebreos.

FRatres. Christus assistens pō-tifex futurorū bonorū per am-plius et perfectius/ tabernaculū nō manufactū: id est non huius creatio-nis: neq̄ per sanguinem hircorū/ aut vitulorū: sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta eterna re-demptione inuenta. Si enī sanguis hircorum/ aut taurorum/ et cinis vi-tule asperſus / inquinatos sanctifi- caß. 9 D 6

cat ad emundationē carnis: ℣to magis sanguis christi/qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum deo/emūdabit conscientiā nostrā ab operibus mortuis/ad seruiendum deo viuenti. Et ideo noui testamenti mediator est: vt morte intercedēte in redēptionē eaꝝ prēuaricationū/que erāt sub priori testamēto: repromissionē accipiāt/qui vocati sunt eterne hereditatis? In christo iesu: dño nostro. Grad. Eripe me de inimicis meis: doce me facere voluntatē tuam. ℣. Liberator meus dñe de gentibus iracundis ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Tract.

Psal. 139 Ibidē

Psal. 128 et oia infra.

SEpe expugnauerunt me a iuuentute mea. ℣. Dicat nūc israel: sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. ℣. Etenim nō potuerūt michi: supra dorsū meū fabricauerūt peccatores. ℣. Prolōgauerūt iniquitatē sibi: dñs iustus cōcidet cervices peccatoꝝ.

Cℯuangeliū Secundū Johannem.

Cap. 8 F

IN illo tēpore. Dicebat iesus turbis iudeorum: et principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico: quare nō creditis michi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: qꝛ ex deo non estis. Respōderunt igitur iudei: et dixerunt ei. Nonne bene dicimus nos: quia samaritanus es tu: et demonium habes. Respondit iesus. Ego demonia non habeo: sed honorifico patrē meum/et vos inhonorastis me. Ego autem non quero gloriā meam: est qui querat et iudicet. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit: mortem non videbit in eternum. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimus/quia demonium habes. Abraham mortuus est ⁊ prophete: ⁊ tu dicis: si quis sermonem meū seruauerit: mortē nō gustabit i eternū. Numquid tu maior es pre nro abrahā qui mortuus est? Et prophete mortui sunt. Quē teipsum facis? Respōdit iesus. Si ego glorifico meipsum: glia mea nichil est. Est pater meus qui glorificat me: quē vos dicitis/qꝛ deus vester est: ⁊ non cognouistis eū. Ego autē noui eū. Et si dixero qꝛ nescio eum: ero similis vobis mēdax. Sed scio eū: ⁊ sermonē eius seruo. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meū: vidit/⁊ gauisus est. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nondū habes: ⁊ abraham vidisti? Dixit eis iesus. Amen amen dico vobis: antē abraham fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides: vt iacerent in eū. Jesus aūt abscondit se: ⁊ exiuit de templo. Off. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: retribue seruo tuo vt viuā et custodiam sermones tuos: viuifica me secundū verbum tuum domine. Secreta.

Psal. 118

OBlatas fidelis tuorū omnipotens deus propicius ituere: ⁊ cōcede/ne cathena seculi captinos teneat quos passione filij tui: in obus liberos esse voluisti. Qui tecū viuit. Prefatio quotidiana. Hac die dū sacerdos se cōicat: cantetur hec cōio. Hoc opus quod pro vobis tradetur: hic calix noui testamēti est in meo sanguine dicit dñs: hoc facite quotiēscunq; sumitis in meam commemorationem. Post cōio.

Luc. 22 b

ADesto nobis quesumꝰ domine deus noster: ⁊ quos tuis mysteriis recreasti: perpetuis defende presidijs. Per dominū. C Feria secunda post Judica. Ad missam. Officium.

Ps. 55

MIserere michi domine: quoniam conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. ℣. Conculcauerūt me

Ibid.

inimici mei tota die:quoniã multi bellãtes aduersum me. Non dicitur Gloria pri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

SAnctifica quesumus domine nostra ieiunia:et cunctarũ nobis propicius indulgentiam largire culparum. Per dominum nostrũ iesum xpm. Lectio Jone prophete.

IN diebus illis. Factum est verbum domini ad ionam prophetam secundo/dicens. Surge/et vade in niniuem ciuitatem magnam:& predica in ea predicationem/quam ego loquar ad te. Et surrexit ionas: et abiit in niniuem/iuxta verbũ domini. Et niniue erat ciuitas magna itinere dierum trium. Et cepit ionas introire ciuitatẽ/itinere diei vnius: et clamauit/et dixit. Adhuc quadraginta dies: et niniue subuertetur. Et crediderunt viri niniuite in domino:et predicauerunt ieiunium:et vestiti sunt saccis/a maiore vsq; ad minorem. Et peruenit verbum ad regem niniue:et surrexit de solio suo:& abiecit vestimentum suum a se:et indutus est sacco/et sedit in cinere: et clamauit et dixit in niniue ex ore regis:et principum eius dicens. Homines/et iumẽta/et boues/et pecora/non gustent quicq; nec pascantur et aquam non bibant:et operiãtur saccis homines:et iumenta clament ad dominum in fortitudine. Et conuertatur vir a via sua mala: et ab iniquitate que est in manibus eorum. Quis scit si conuertatur et ignoscat deus:et reuertatur a furore ire sue/et non peribimus. Et vidit deus opera eorum: quia conuersi sunt de via sua mala. Et misertus est deus super malitiam quã locutus fuerat vt faceret eis et non fecit. Et misertꝰ est populo suo: dominus deus noster.

℣. Deus exaudi oratione m meam: auribus percipe verba oris mei. ℟. Deus in nomine tuo saluum me fac:et in virtute tua libera me. Tractus. Domine non secundum peccata nostra. dñs. ker. di. ñõ. tem vor. ko. rrh. Secundum Johannẽ.

IN illo tẽpore. Miserunt principes et pharisei ministros: vt apprehenderent iesum. Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicum tẽpus vobiscum sum: et vado ad eum qui misit me. Queretis me et non inuenietis: et vbi sum ego/vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic iturus est: quia non inuenietis eum? Numquid in dispersionem gentium iturus est:& doctrus gentes? Quis est hic sermo quem dixit:queretis me/et non inuenietis:et vbi sum ego/vos nõ potestis venire? In nouissimo autem die magno festiuitatis: stabat iesus et clamabat dicens. Si quis sitit:veniat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura flumina de ventre eius fluent aque viue. Hoc autẽ dixit de spiritu:quẽ accepturi erant/credentes in eum. Offertorium Domine conuertere et eripe animam meam saluum me fac propter misericordiã tuam. ℣. Domine ne in ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripias me. Secreta.

SAcrificium laudis & perceptio ne tuorum domine deferimus propitiatum:quesumus/vt percipiẽdo securius versuq; sumamus. Per dominum nostrum. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cõio Dominus virtutum ipse est rex glorie. Postcõmunio.

SAcramenti tui quesumus domine participatio salutaris: et purificationem nobis prebeat:et medelam. Per dominum nostrũ iesum xpm filiũ tuũ. Super populum Humiliate capita vestra deo. Oro.

cap. 7 E

F

ps. 6

Eod.

ps. 23

OA quesumus domine populo tuo spiritum veritatis et pacis: vt te tota mẽte cognoscat et que tibi placita sunt/pia deuotione exerceat. Per dominũ nostrum. In vnitate eiusdem spiritus sancti deus.

℣ Feria.iij.post Judica. Officium.

p.26 EXpecta dñm viriliter age: & cõfortetur cor tuũ/et sustine dominum. ℟. Dominus illuminatio mea: et salus mea quem timebo:

Eod. Non dicitur Gloria patri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

OStra tibi quesumus domine sint accepta ieiunia: que nos & expiãdo gratia tua dignos efficiãt/et ad remedia perducãt eterna. Per dominũ nostrum iesum christũ filiũ tuũ. ℣ Lectio Danielis prophete.

Cap. 14 E IN diebꝫ illis. Congregati sunt babylonij ad regem: & dixerũt ei. Trade nobis danielẽ q̃ bel destruxit/et draconem interfecit: alioquin interficiemus te & domũ tuã. Vidit ergo rex qõ irruerent in eũ vehemẽter: et necessitate cõpulsus tradidit eis danielẽ. Qui miserunt eũ in lacũ

F leonũ: et erat ibi ser diebꝫ. Porro in lacu erãt leones septẽ: & dabant eis quotidie duo corpora/et due oues. Et tunc non data sunt eis: vt deuorarent danielem. Erat aũt abacuch pphet̃a in iudea/et ipse coxerat pulmentũ: & intriuerat panes in alueolo: & ibat in campũ vt ferret messoribus. Dixitq; angelꝰ domini ad abacuch. Fer prandium quod habes in babylonẽ danieli: qui est in lacu leonum. Et dixit abacuch. Domine babylonem non vidi: et lacum nescio. Et apprehendit eum angelus domini in vertice eius: & portauit eũ capillo capitis sui: posuitq; eũ i babylonẽ super lacum/et impetu spiritus sui. Et clamauit abacuch/dicẽs. Daniel serue dei: tolle prandium quod tibi misit deus. Et ait daniel. Recordatus enim es mei domie deus meus: & non dereliquisti diligẽtes te. Surgensq; daniel: comedit. Porro angelus dñi restituit abacuch cõfestim in loco suo. Venit ergo rex die septimo vt lugeret danielẽ. Et venit ad lacũ: et introspexit. Et ecce daniel sedens in medio leonum. Et exclamauit rex voce magna/dicens. Magnus es domine deus danielis. Et extraxit eũ de lacu. Illos autem qui perditibis eius causa fuerant intromisit in lacum: et deuorati sunt in momẽto coram eo. Tunc rex ait. Paueant omnes habitãtes in vniuersa terra dei danielis: quia ipse est liberator & saluator: faciens signa et mirabilia/in celo et in terra. Qui liberauit danielem: de lacu leonum. Grad. Dilerene causam meam domine: ab homine iniquo et doloso eripe me. ℟. Emitte lucem tuam Eod. et veritatem tuam ipsa me deduxerunt: et adduxerunt in montem sanctum tuum.

℣ Secundum Johannem.

Cap. 7 I IN illo tempore. Ambulabat iesus in galileam. Nõ enim volebat in iudeam ambulare: quia querebãt eum iudei interficere. Erat autem i prorimo dies festus iudeorum: scenophegia. Dixerũt ergo ad eum fratres eiꝰ. Trãsi hic & vade i iudeã: vt et discipuli tui videant opera tua que facis. Nemo quippe in occulto aliquid facit: et querit ipse in palam esse. Si hec facis: manifesta teipsum mũdo. Neq; enim fratres eiꝰ credebãt in eũ. Dixit ergo eis iesus. Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mũdus odisse vos/me

autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo: quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc: ego autem non ascendam ad diem festum istum/ quia tempus meum nondum impletum est. Hec cum dixisset: ipse mansit in galilea. Ut autem ascenderunt fratres eius: tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste: sed quasi in occulto. Judei ergo querebant eum in die festo: & dicebant. Vbi est ille? Et murmur multus erat de eo in turba. Quidam enim dicebant/ quia bonus est. Alii autem dicebant nō: sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo: propter metum iudeorum. Ofer. Sperent in te omnes qui nouerunt nomen tuum domine: quoniam nō derelinquis querentes te psallite domino qui habitat in syon: quoniam non est oblitus orationem pauperum. Ps. Redes super thronum qui iudicas equitatem: increpasti gentes/ et periit impius: iudicare populum cum iustitia: et factus es refugium pauperum. Secreta.

Hostias tibi domine deferimus immolandas que temporalē consolationem nobis impendant: vt promissa certius non desperemus eterna. Per dominum nostrum ihesū. Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio. Redime me deus israel: ex omnibus angustijs meis. Postcommunio

Da quesumus omnipotēs deus: vt qui diuina sūt ingiter exequentes: donis mereamur celestibus propinquare. Per dominum nostrū. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Da nobis domine quesumus perseuerantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nris & merito & numero/ populus tibi seruiēs augeatur. Per dñz. ¶ Feria quarta post Judica. Ad missam. Officium.

Liberator meus de gētibus iracundis: & ab insurgētibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me dñe. ps. Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum et refugiū meū. Nō dicitur Gloria patri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fidelium miseratus illustra: et quibus deuotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditum. Per dominum. ¶ Lectio libri Leuitici.

In diebus illis. Locutus est dñs ad moysen dicens. Loquere ad vniuersum cetū filiorū israel: et dices ad eos. Ego dñs deus vester. Nō facietis furtū: non mentiemini: nec decipiet vnusquisq; proximū suum. Non periurabis in nomine meo: nec polluens nomē dei tui. Ego dominus. Non facies calumniā proximo tuo/ nec vi opprimes eū. Nō morabitur opus mercēnarij tui apud te usq; mane. Non maledices surdo: nec coram ceco pones offendiculū: sed timebis dñm deum tuum: qz ego sū dominus. Non facies qđ iniquum est: nec iniuste iudicabis. Non considerabis personā pauperis: nec honorabis vultū potentis. Juste iudica primo tuo. Nō eris criminator: nec susurro in populis. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego dominus. Non oderis fratrem tuum in corde tuo: sed publice argue eum/ ne habeas super illo peccatum. Non queras vltionem inimicorum: nec memor eris iniurie ciuium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego dominus. Leges meas custodite. Ego enim sum dominus deus vester. Gr. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

p.17

Eodē

cap. 19 ℒ

D

p.29

Eodē dñ. Dñe deus clamaui ad te et sanasti me: domine abstraxisti ab inferis animam meam: salvasti me a descendentibus in lacum. Tractus. De necessitatibus meis. vsq; feria.iiij.post Reminiscere. fol. xxxiij. Secundum Johannem.

cap. x

In illo tpe. Facta sūt encenia i hierosolymis: & hyems erat & ambulabat ihesus in tēplo/in porticu salomonis. Circūdederūt ergo eum iudei: & dicebant ei. Quousq; animam nostram tollis? Si tu es chr̄istus: dic nobis palam. Respōdit eis ihesus. Loquor vobis: et nō creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec testimonium perhibēt de me. Sed vos non creditis: q; nō estis ex ouibus meis. Oues mee vocem meam audiunt: & ego cognosco eas/ & sequuntur me. Et ego vitam eternam do eis: et non peribunt in eternum: & non rapiet eas quisq; de manu mea. Pater meus quod dedit michi maius omnibus est: et nemo potest rapere: de manu patris mei. Ego & pater vnum sumus. Sustulerunt ergo lapides iudei vt lapidarēt eum. Respondit eis ihesus. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo: propter quod eorum opus me lapidatis? Respōderunt ei iudei. De bono opere non lapidamus te: sed de blasphemia: et quia tu homo cum sis/ facis teipsum deum. Respōdit eis ihesus. Nonne scriptum est in lege vestra: q; ego dixi dij estis? Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est: & nō potest solui scriptura: quē pater sanctificauit & misit in mundum: vos dicitis quia blasphemas/ quia dixi filius dei sū. Si non facio opera patris mei: nolite credere michi. Si autem facio: & si michi non vultis credere: operibus credite. Vt cognoscatis et credatis/ quia pater in me est: & ego in patre. Offertorium.

Exalta me de inimicis meis deus meus & ab insurgētibus in me libera me domine. Secreta. p.58

Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes. Ibid.

Annue nobis quesumus miseri cors deus: vt hostias placationis & laudis/ sincero tibi deferamus obsequio. Per dñm nrm ihesum xpm. Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio.

Lauabo inter innocētes manus meas: et circundabo altare tuum dñe: vt audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua. p.25 Postcōmunio.

Celestis doni benedictione percepta supplices te deus oms deprecamur: vt hoc idem nobis et sacramēti causa sit & salutis. Per dñm nostrum ihesum. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oīo.

Adueniat qsumus domine mia sperata supplicibus & eis celesti munificentia tribuatur: quatenus & recte petenda postulent/ & postulata percipiant. Per dominū nostrum ihesum chr̄istum filium tuum. Qui tecum viuit & regnat deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

Feria.v.post Judica. Officium.

Omnia que fecisti nobis domine/ in vero iudicio fecisti: quia peccauimus tibi & mādatis tuis non obedimus: sed da gloriam nomini tuo: et fac nobiscum secundum multitudinem misericordie tue. Psalmus. Dan 3 l

Magnus dominus et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri / in monte sancto eius. p.47 Non dicitur. Gloria patri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Presta qsumus omnipotēs deus: vt dignitas ędi tibis humane

per immoderantiã sauciata:medicinalis parsimonie studio refoꝛmetur ꝑ dominũ nostrum iesum xp̃m filiũ tuũ. Lectio Danielis pꝛophete.

IN diebus illis. Oꝛauit daniel dicens. Domine deus israel ne despicias populum tuum:neq; auferas misericoꝛdiam tuã a nobis. Pꝛopter abꝛaham dilectum tuũ: & isaac seruum tuum:et israel sanctum tuum:quibus locutus es pollicens qđ multiplicares semẽ eoꝛum sicut stellas celi:et sicut arenam que est in littoꝛe maris. Quia dñe imminuti sumus plusq; omnes gentes sumusq; humiles in vniuersa terra hodie ꝓpter peccata nostra. Et non est in tẽpoꝛe hoc pꝛinceps et dux/et pꝛophe ta:neq; olocaustum/neq; sacrificiũ/ neq; oblatio/neq; incensum/neq; locus pꝛimitiarum coꝛam te:vt possimus inuenire misericoꝛdiam tuam: sed in animo contrito et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in olocausto arietum et tauroꝛum:et sicut in milibus agnoꝛum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in cõspectu tuo hodie/vt placeat tibi:quoniam non est confusio confidẽtibus in te. Et nunc dñe sequimur te in toto coꝛde:et timemus te:et querimus faciẽ tuam. Ne cõfundas nos sed fac nobiscum iuxta mansuetudinem tuã: et scõm multitudinem misericoꝛdie tue. Et erue nos in mirabilib⁹ tuis: et da gloꝛiam nomini tuo domine/ et confundãtur omnes qui ostendũt seruis tuis mala. Confundantur in omni potentia:et robur eoꝛum conteratur. Et sciant quia tu es dñs deꝰ solus/et gloꝛiosus super omnẽ terram:dñs deus noster. Gꝛ. Tollite hostias et introite in atria eius:adoꝛate dñm in aula sancta eius. ℣. Reuelabit dominus condensa:et in templo eius omnes dicent gloꝛiam. ℭ Secundum Johannem.

IN illo tpe. Cum audisset quidam de turba sermones iesu:dicebant. Hic est vere pꝛopheta. Alii dicebant. Hic est chꝛistus. Quidam autem dicebant. Nunquid a galilea chꝛistus venit? Nonne scriptura dicit:quia ex semine dauid:& de bethleem castello vbi erat dauid/venturus est chꝛistus? Dissentio itaq; facta est in turba/pꝛopter eum. Quidam autem ex ipsis volebant appꝛehendere eum: sed nemo misit super illum manus. Venerunt ergo ministri ad pontifices et phariseos:& dixerũt eis illi. Quare non adduxistis eum? Responderunt ministri. Nunq̃ sic locutus est homo: sicut hic loquitur. Responderunt ergo eis pharisei. Nunquid et vos seducti estis. Nunquid aliquis ex pꝛincipibus credidit in eum:aut ex phariseis? Sed turba hec que non nouit legem:maledicti sũt. Dixit nicodemus ad eos: ille qui venit ad eum nocte:qui vnꝰ erat ex ipsis. Nunquid lex nostra iudicat hominem: nisi pꝛius audierit ab ipso: et cognouerit quid faciat? Responderunt et dixerunt ei. Nunquid & tu galileus es? Scrutare scripturas/et vide:quia pꝛopheta a galilea non surgit. Et reuersi sũt vnusquisq; in domum suam. Offertoꝛiũ. Super flumina babylonis illic sedimus & fleuimus:dum recoꝛdaremur tui syon. Memento domine filioꝛum edon: in die hieꝛusalem.

Laß. 7 F

G

Psal. 136 Eoũ.

Secreta.

DOmine deꝰ noster: qui in his potius creaturis quas ad fragilitatis nꝛe subsidiũ cõdidisti/tuo quoq; nomini munera iussisti dicanda cõstitui: tribue q̃s/vt & vite nobis pꝛesentis auxiliũ & eternitatis efficiãt sacramentũ. ℣ do. Oꝛatio. Qui

ꝑsal. cꝛpoꝛali ieiu. Cõio. Memẽto verbi tui
118 ſeruo tuo dñe in quo michi ſpẽ dediſti: hec
me ꝛconſolata eſt in humilitate mea. Poſtcõio

QUod oꝛe ſumpſimus dñe pura
mẽte capiam⁹: & de munere tẽ-
poꝛali fiat nobis remediũ ſempiter-
nũ. Per dñm. Super populum. Hu-
miliate capita veſtra deo. Oratio.

ESto qs dñe ꝑpicius plebi tue:
vt que tibi nõ placẽt reſpuen-
tes: tuoꝛ potius repleantur delecta
tionibus mandatoꝛum. Per dñm.

¶ Feria.vj.poſt Judica. Officium.

ꝑ.30 MIſerere michi
domie qm̃ tribuloꝛ libera
me/et eripe me de mani-
bus inimicoꝛ meoꝛ/et a
perſequentibus me domine non con
Ibid. fundar: quoniam inuocaui te. ꝑs. In
te domine ſperaui nõ ꝛconfundar in eternũ: in
iuſticia tua libera me. Nõ ꝛ. Glia patri.
Flectamus genua Leuate. Oratio.

AOꝛdibus nꝛis qs dñe auxiliũ
gratie tue benignus infunde:
vt peccata noſtra caſtigatione volũ
taria cohibentes/tẽpoꝛaliter poti⁹
maceremur: ꝙ ſupplicijs ꝛputemur
eternis. ꝑ õ. Lectio Hieremie ꝓphete

cap. 17 L IN dieb⁹ illis. Dixit hieremias
Dñe oẽs q̃ te dereliquũt/cõ-
fundantur. Recedẽtes a te/in terra
ſcribentur: quoniã dereliquerũt ve-
nam aquaꝛ viuentium dñm. Sana
me domine/& ſanaboꝛ: ſaluũ me fac
et ſalu⁹ ero: quoniã laus mea tu es.
Ecce ipſi dicũt ad me. Ubi eſt verbũ
domini? Veniat. Et ego nõ ſum tur-
batus te paſtoꝛem ſequẽs: et diẽ ho-
minis non deſideraui tu ſcis. Quod
egreſſum eſt de labijs meis: rectũ in
conſpectu tuo fuit. Nõ ſis michi tu
foꝛmidini: ſpes mea tu i die afflictio
nis. Confundãtur qui me perſequũ-
tur: et non confundar ego. Paueant
illi: & non paueam ego. Induc ſuper
eos diem afflictionis: et duplici con-
tritione contere eos: domine deꝰ no
ſter. Graõ. Pacifice loquebantur michi ꝑ.34
inimici mei: et in ira moleſti erant michi.
Ibi. ꝙ. Quidilli dominꝰ deus meus ne diſcedas
a me: ne diſcedas a me. Tractus. Domine nõ
ſecũdum pctã nꝛa. vtẽ. kcc. vi. quatuoꝛ
tẽpoꝛũ. kal. xxxij. Secundũ Johãnẽ.

IN illo tpe. Colle-
gerunt põtifices Lxx
et phariſei conciliũ ad ij ꝙ
uerſus ieſum: et dice-
bant. Quid facim⁹ qꝛ
hic homo multa ſigna
facit? Si dimittim⁹ eũ
ſic: omnes credent in
eum. Et veniẽt romani: et tollẽt no-
ſtrum locum et gentem. Unus autẽ
ex ipſis cayphas nomine: cum eſſet
pontifex anni illi⁹: dixit eis. Vos ne
ſcitis quicq̃ nec cogitatis: quia expe
dit vobis vt vnus moꝛiatur homo
ꝓ populo: & non tota gens pereat.
Hoc aũt a ſemetipſo nõ dixit: ſed cũ
eſſet põtifex anni illius/ꝓphetauit
quia ieſus moꝛiturus erat ꝓ gẽte.
Et nõ tantũ ꝓ gẽte: ſed vt filios dei
qui erãt diſperſi cõgregaret in vnũ.
Ab illo ergo die: cogitauerunt vt in-
terficerent eũ. Jeſ⁹ ergo iã nõ in pa
lã ambulabat apud iudæos: ſed abijt
in regionem iuxta deſertũ in ciuita-
tem que dicitur effrem. Et ibi moꝛa-
batur: cũ diſcipulis ſuis. Offꝛ. Bene- ꝑſal.
dictus es dñe doce me iuſtificatiões tuas: 118
& ne trãdas calumniantibus me ſuperbis:
et reſpondebo erꝛoꝛantibus michi ver- ibid.
bũ. ꝙ. Vidi non ſeruantes pactum/et tabe
ſcebam: domine quando facies de perſe-
quentibus me iudicium. Secreta.

PRoſta nobis miſericoꝛs deꝰ: vt
digne tuis ſeruire ſemp altari
bus mereamur: & coꝛ perpetua par-
ticipatione ſaluari. Per do. ꝓfat. ꝑ.26
Qui cꝛpoꝛali ieiunio. Cõio. Ne tradi
deris me dñe in animas perſequentiũ me:

quia insurrexerunt in me testes iniqui/et mentita est iniquitas sibi. Postcõio.

SUmpti sacrificij dñe perpetua nos tuitio non derelinquat: & noxia sẽper a nobis cũcta repellat. Per dñm. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

QUoncede nobis q̃s dñe veniam pcõrũ/& religionis augmentum: atq; vt in nobis tua dona multiplices: tuis hac mãdatis pꝛomptiores. Per dñm nr̃m iesum chꝛistum.

¶ Sabbato post Judica. Officium.

MIserere michi dñe q̃m tribulor libera me & eripe me de manibus inimicorũ meorũ/& a persequẽtib⁹ me: dñe nõ confundar/q̃m inuocaui te. Ps. In te dñe speraui nõ confũdar in eternũ: in iusticia tua libera me. Non dicitur Gloꝛia patri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

QUoficiat q̃s domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionib⁹ erudita/q̃to manifestati tue sit gratioꝛ: tãto donis potioꝛibus augeatur. Per dñm nr̃m.

¶ Lectio Jeremie pꝛophete.

IN diebꝰ illis. Dixerunt impij iudei ad inuicẽ. Venite cogitemus contra iustum cogitationes. Nõ enĩ peribit lex a sacerdote neq; consilium a sapiẽte: nec sermo a pheta. Venite & percutiamus eũ lingua: et non attendamus ad vniuersos sermones eiꝰ. Attende dñe ad me: & audi voces aduersarioꝝ meoꝝ. Numquid redditur pro bono malũ: q̃ foderũt foueã aĩe mee? Recoꝛdare q̃ steterim in cõspectu tuo/vt loquerer pro eis bonũ: & auerterem indignationẽ tuã ab eis. Pꝛopterea da filios eoꝝ in famẽ & deduc eos i manus gladij. Fiãt vxoꝛes eoꝝ absq; liberis & viduę: & viri earũ interficiãtur moꝛte. Juuenes eoꝝ confodiantur gladio in pꝛelio: audiatur clamoꝛ de domibus eoꝝ. Adduces enim super eos latronem repente: quia foderũt foueam/vt caperent me: & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem domine scis omne consilium eorum/aduersum me in moꝛtẽ. Ne pꝛopicieris iniquitati eoꝝ: & peccatũ eoꝝ/a facie tua non deleatur. Fiãt coꝝruentes in conspectu tuo/in tempoꝛe furoꝛis tui: domine deus meꝰ.

℟. Pacifice loquebantur michi inimici mei: et in ira molesti erant michi. ℣. Vidisti domine deus meus ne sileas ne discedas a me. p. 34. Ibiđ.

¶ Secundum Johannem

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis/& turbis iudeoꝝ. Amen amen dico vobis: nisi manducaueritis carnem filij hominis/et biberitis eius sanguinem: non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem/& bibit meũ sanguinem: habet vitam eternã: & ego resuscitabo eum/in nouissimo die. Caro enim mea vere est cibus: & sanguis meꝰ vere est potus. Qui manducat meam carnem/& bibit meum sanguinem: in me manet & ego in illo. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo pꝛopter patrem. Et qui mãducat me: & ipse viuet ꝑter me. Hic est panis qui de celo descendit. Non sicut mãducauerũt patres vestri mãna in deserto: & moꝛtui sunt. Qui manducat hunc panem: viuet in eternum. Hec dixit in synagoga: docens sabbato in capharnaũ. Multi autẽ audientes ex discipulis eiꝰ/dixerũt. Durus est hic sermo. Quis potest eum audire? Sciens autem iesus apud semetipsum/q̃ murmurarent de hoc discipuli eiꝰ/dixit eis. Caſ. 6 F

Hoc vos scādalizat. Si ergo viderit is filiū hois ascēdētē vbi erat pri9.
G Spūs est q̄ viuificat: caro nō prodest quicq̄. Verba q̄ ego locut9 sū vobis spūs & vita sūt. Sed sunt q̄dā ex vobis: q̄ nō credūt. Sciebat aūt ab initio iesus/q̄ essent credētes & quis traditur9 esset eū/& dicebat. Propterea dixi vobis: q̄z nemo potest venire ad me: nisi fuerit ei datū a patre meo. Ex hoc ergo multi discipulorū eius abierūt retro: & iā nō cū illo ambulabant. Dixit ergo ies9 ad duodecim. Nunq̄d & vos vultis abire? Rñdit ergo ei symon petrus. Dñe ad quē ibim9? Verba vite eterne habes. Et nos credim9/& cognouim9: q̄z tu es xp̄s filius dei. Respondit eis iesus. Nonne ego vos duodecim elegi: et vnus ex vobis dyabol9 est. Dicebat aūt de iuda symonis scariothis. Hic enim erat traditur9 eum: cum esset vnus ex duodecim. Off. Recordare q̄ steterim in cspectu tuo/vt loquerer p eis
Psal. 76 bonū: & auerterem indignationem tuam ab eis. Ps. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Secreta.

Suscipe creator omps que ieiunantes de tue munificētie largitate dēferim9: et p tēporali nobis collata presidio: ad vitam cuerte p̄piciatus eternam. Per do. Prefat. Qui corporali ieiu. Cōio. Ne tradideris me dñe in animas persequentiū me:
p. 26 quia insurrexerunt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi. Postcōio.

Diuini muneris largitate saciati/q̄s dñe deus noster: vt huius semper participatione viuamus. Per. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Creatur q̄s dñe dextera tua populum deprecantem & purificatum dignanter erudiat: vt & consolatione presenti foueatur: & ad futura bona proficiat. Per dominum.

Dñica I ramispalmar: post aspersionē aque bñdicte/ legat hec lectio ad gradū altar; ex parte australi ab accolito alba induto/sup flores & frondes: cū suo titulo. Lectō libri Exodi.

In diebus illis. Venerūt filij israel Lap. Lap.
Helim: vbi erāt fōtes aquar. 15 D
duodecim: & septuaginta palme: & castrametati sūt iuxta aquas. Profectiq̄ sūt de helim: & venit omis multitudo filior̄ israel in desertum syn: q̄d est iter helim & synai: quintodecimo die mensis secūdi: postq̄ egressi sūt de terra egypti. Et murmurauit omnis cgregatio filior̄ israel: contra moysē & aaron: i solitudine. Dixerūtq̄ filij israel ad eos. Vtinā moztui essem9 p manū dñi de terra egypti: q̄n sedebam9 sup ollas carniū/& comedebam9 panē i saturitate. Cur induxistis nos i desertū illud: vt occideritis oēz multitudinem fame? Dixit aūt dñs ad moysen. Ecce ego pluā vobis panes de celo. Egrediat̄ ppls/et colligat q̄ sufficiunt p singulos dies: vt tēptē eū/vtrū ambulet i lege mea/an nō. Die aūt sexto/parēt q̄d inferāt: & sit duplū q̄ colligere solebant/p singulos dies. Dixerūtq̄ moyses & aaron/ ad oēs filios israel. Vespere scietis/q̄ dñs eduxerit vos de terra egypti: et mane videbitis gloriā dñi. Audiui enī murmur vestrū/ctra dñm. Nos vero q̄d sum9? q̄z murmurastis contra nos? Et ait moyses. Dabit vobis dñs vespe carnes edere: et mane panes in saturitate eo q̄ audierit murmurationes vras/q̄b9 murmurati estis ctra eū. Nos enī q̄d sum9? Nec ctra nos est murmur vr̄m: sed ctra dñz. Dixitq̄ moyses ad aaron. Dic vniuerse cgregationi filior̄ israel. Accedite coram dño. Audiuit enī murmur vr̄m. Cūq̄ loqueret aaron ad oēz cetū filiorū israel: respexerūt ad solitudinē. Et ecce glia dñi: apparuit in nube.

Cetim sequatur euangelium: & legatur vbi leguntur euāgelia in festis diebus a dyacono ad orientē cōuersio/more simplicis fidei/post acceptā benedictionem. Scām Johannem.

In illo tpe. Turba multa q̄ cōuenerat ad diē festū: cum audissēt qz venit ihs hierosolymam accepe rūt ramos palmarū: & pcesserūt obuiam ei: & clamabāt. Osanna/benedict⁹ q̄ venit in nōie dñi: rex isrl. Et inuenit ihs asellū: & sedit sup eū/sicut scriptum est. Nolite timere filia syō: ecce rex tuus venit tibi mānsuet⁹/sedēs sup pullū asine. Hec nō cognouerūt discipuli ei⁹ primū sz qñ glorificat⁹ est ihs tūc recordati sūt/qz hec erāt scripta de eo: & hec fecerunt ei. Testimoniū ergo phibebat turba q̄ erat cū eo/qñ lazarū vocauit de mo: numēto: et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba: qz audierāt eū fecisse hoc signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipos. Videtis/qz nichil pficim⁹. Ecce mund⁹ tot⁹: post eū abijt. ℂ Finito euāgelio: sequat⁹ bñdictio flozū & frondiū a sacerdote/sduto cappa serica rubea/sup gradū tertiū altar⁹ ad australē cuersū: positis pri⁹ palmis cū flozib⁹ supra altare/p clericis: p altis vero sup gradū altaris: in parte australi.

Exorcizo te creatura flozum vel frondiū: in nōie dei p̄is oīpotētis: & in nomine ihesu christi filij eius domini nostri: & in virtute spūs sancti p̄oinde ois virtus aduersarij: ois exercitus dyaboli omnisq; potestas inimici: ois incursio demonū eradicare & explātare ab hac creatura flozū vel frondiū: vt ad dei gratiā festinātū vestigia/insidiando nō assequaris. Per eū q̄ venturus es iudicare vivos & mortuos & seculum per ignē. R. Amen. Deinde dicuntur orationes sine Dominus vobiscū. sed tantum cum Oremus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui in diluuij effusione noe/famulo tuo per os columbe gestantis ramum olive pacem terris reddita nunciasti: te supplices deprecamur/vt hanc creaturam flozum/et frondium: spatulasq; palmarum/seu frōdes arborum: quas ante conspectū glorie tue offerimus: veritas tua sācti ✠ ficet vt devotus populus in manibus susceptis eas: benedictionis tue gratiam consequi mereat. Per christum dominum nostrum. Et dicitur omnes orationes sub tono lectionis/& cum Oremus. Oratio.

Deus cuius filius p salute generis humani/de celo descendit ad terras: & appropinquante hora passionis sue/hierosolymā in asino sedēs venire & a turbis rex appellari: ac laudari voluit: auge fidē in te sperātū & supplicū p̄cēs clemēter exaudi: veniat super nos q̄s dñe benedictio tua: & hos palmarū ceterarūq; arborū ramos/benе ✠ dicere dignare: vt oēs q̄ eos laturi sunt: benedictionis tue dono repleantur. Cōcede ergo dñe: vt sicut hebreorū pueri o sanna in excelsis clamātes/eisdem filio tuo dño nro iesu christo/cū ramis palmarum occurrerūt: ita nos arborū ramos gestantes/cū bonis operibus occurram⁹ obuiā rpo: & perueniamus ad gaudium sempiternum. Per eūdem christum dominum nostrum iesum. Oratio.

Deus q̄ dispersa congregas/& congregata cōservas: qui populis obuiā rpo iesu/ramos palmarū portantibus benedixisti: bene ✠ dicere dignare & hos ramos palmar⁹/ceterarūq; arborū: quos tui famuli/ad nos

tui benedictionẽ fidẽliter suscipiũt: vt quẽcũq; locũ introducti fuerint: tuã bñdictionẽ habitatozes illi⁹ lozi oẽs consequantur: ita vt oi aduersa valitudine effugata/ẽrtera tua ptegat quos redẽmit. ℘er eundẽ. Hic aspergant flozes ⁊ frõdes aquã bñdictã/⁊ thurificentur. Deinde dicitur ℣ñs vobiscum. et ℟em⁹. oz.

Omine ihesu xp̃e fili dei vini/ mundi 2ditoz ⁊ redemptoz: q̃ nẽ liberationis ⁊ saluationis gratia/ẽr summa celi arce descendere/ carnem sumere/⁊ passionem subire dignatus es: quiq; sponte ꝓpria/ loco eiusdem passibis appropiquãs a turbis cum ramis palmarũ obuiãtibus benedici/laudari/⁊ rex bñdictus veniẽs in nomine dñi clara voce appellari voluisti: tu nũc nẽ 2fessionis laudationẽ acceptare: ⁊ hos palmarum ceterarũq; arboꝛum/ac flozum ramos bene ✣ dicere ⁊ sancti ✣ ficare digneris: vt quicũq; in tue virtutis obsequio erinde aliq̃d tulerit celesti benedictione sanctificatus: peccatoꝛum remissionem/⁊ vite eterne ꝓmia percipere mereatur. ℘er te ihesu christe saluatoꝛ: qui cum patre ⁊ spiritu sancto/ viuis et regnas deus. ℘er omnia secula seculoꝛũ. ℟. Amen. Dis itaq; peractis statim distribuantur palme/⁊ interim cantent he sequẽtes aĩe cantore icipiẽte ãn. Pueri hebreoꝛũ tollẽtes. Alia aña. Pueri hebreoꝛũ vestimenta. Dum distribuunt rami: ꝓparet se crucẽ cũ reliquiis/ quo coꝛpus xp̃i in pyride dependeat: ⁊ ad locum ꝓme stationis a duob⁹ clericis de secũda foꝛma nõ procedũt. sequẽdo: sed ad locum ꝓme stationis obuiam veniendo/ habitu non mutato: lumen deferatur in laterna ꝓcedente cũ cruce denudata/⁊ duobus vexillis ꝓcedentib⁹. Deinde eat ꝓcessio/ usq; ad locũ ꝓme stationis. Sint q; ministri ꝓcessionis albis circhamicti/ absq; tunicis vel casulis induti/ ita tamen q; sacerdos sit in cappa serica rubea: chozo itaq; sequente: habitu non mutato. In eundo aña. Ꝓma autẽ. ãn. Cum appropinquaret. Si autem non sufficiunt he due aĩe ꝓdicte/ usq; ad locum ꝓme stationis: tũc sequatur he aĩe scilicet aña. Cum audisset. in Ante ter. ãn Ante ter dies pascꝫ. Hic fiat ꝓma statio: videlicet ex parte ecclesie boꝛeali in extrema parte occidẽtali: ⁊ legatur hoc euangelium. Cum appropinquasset iesus. Require hoc euangelium in ꝓma dñica aduẽtus dñi: ⁊ legatur a ipso dyacono induto ad ꝓcessionem non iuxta crucem sed ante sacerdotẽ/ loco parũ per secus stationẽ illius dyaconi mutato. Etiam ipso dyacono ad boꝛealem 2uerso: ⁊ legatur sicut in festo simplici. ix. le. bñdictione ꝓius accepta moꝛe solito. Finito euãgelio: tres clerici de secũda foꝛma/ habitu nõ mutato/ conuersi ad ppm/ stantes ante magnã crucẽ ex parte occidentali/ simul cantent. ℣. Ex rex venit. ℟. Post singulos vero ℟. executoꝛ officii icipiat ãn. Salue quẽ. cõuersus ad reliquias: quas ꝓsequat chozus cũ genuflectione osculando terrã. A ipso autem executoꝛe officii/ ꝓmo cũ chozo fiat genuflectio. Clerici ãte reliquias ℣. Ex rex venit. Senioꝛ ãn. Salue quem. Chozus resurgendo ꝓsequatur. Celestis. Item clerici ante reliquias loco nõ mutato/ dicant ℣. Hic est qui de eden. Item senioꝛ loco nõ mutato/ dicat ℣. Salue lux mũdi. Choꝛ⁹ resurgẽdo ꝓsequat. Rex regum. Item clerici ante reliquias loco non mutato dicant ℣. Hic est ille. Item senioꝛ loco non mutato dicat ãn. Salus nostra salus. Chorus resurgẽdo ꝓsequat. ℘ax vera.

Deinde eat ꝓcessio ad locū secūde statiōnis: et ferentur cū casula reliquiarum pariter cū luce in laterna inter subdō. & thuribulū deferatur cū navicula ex vtraq; parte: tātoꝛe incipiente ān. Dignus es dñe. ān. Circumdederunt me. Si alie nō sufficiūt he due alie ad locum secūde statiōis: sic cātentur hec duo. Ps. vel vnū coꝛ. ℣. Dñs ielus. ℟. Conuenerūt. ℣. Cogitauerūt. ℟. Testimonium. Hic fiat secunda statio: videlicet ex parte ecclesie australi/ vbi septē pueri in loco eminētioꝛi simul cātent ℣. Gloꝛia laus. Choꝛus idē repetat post vnūquēq; ℟. Clerici. ℣. Israel es tu. ℟. Letus in excelsis. ℣. Plebs hebꝛea. Peracta hac statione: eat ꝓcessio per mediū clausuri a dextera manu/ vsq; ad ostiū ecclesie occidentale cantando ℟. Collegerūt. Hic fiat tertia statio sicut ãte ꝓdictū ostiū: vbi tres clerici de superioꝛi gradu in ipso ostio habitu non mutato: cū versi ad populum cantent ℣. Unus autem. Repetitio. Ne foꝛte. His finitis: intrent ecclesiam per idem ostium sub feretro/ & capsula reliquiarū ex trāsuerso ostij elevata cārādo ℟. Ingrediēte dño. Hic fiat quarta statio sicut ante crucē in ecclesia: & in ipsa statione exercitatoꝛ officij icipiat ān. Tue. crucē iā discoopta: & rūdeat choꝛus ℟. ex nostra. cum genuflexione: osculando terram: et sic incipiat senioꝛ ān. ter singulis vicibꝰ vocē exaltando: vna cū choꝛo fiat genuflexio: & post ttiā inceptionē choꝛus eandem ān. in ipsa statione cātādo ꝓsequatur. Quo finita intrent choꝛum. Omnes cruces per ecclesiā sint discoopte vsq; post vesp. In introitu choꝛi ℟. Circumdederunt me. ℣. Eripe me de. ℟. Et ab insurgentibus. Oꝛatio. Omnipotens sempiterne deus, ꝛc. Peracta que ad ꝓcessionem pertinent.

Ad missam. Officium.

Domine ne lō ps. 21
ge facias auxiliū tuum a me: ad defensionem meam aspice: libera me de oꝛe leonis: et a coꝛnibꝰ vnicoꝛnium humilitatem meam. ℣. Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti: Non dicitur Gloꝛia patri, Oꝛemus. Oꝛatio. Ibid.

Omnipotens sempiterne deus: q̄ humano generi ad imitādū humilitatis exēplū saluatoꝛē nrm carnem sumere: & crucē subire fecisti: ꝛcede ꝓpicius/ vt et patientie ipsius habere documēta: & resurrectionis eius cōsoꝛtia mereamur. Per eūdē. Epla Ad philippēses.

Fratres. Hoc enī sentite in vobis: quod & in xpō ielu. Qui cū in foꝛma dei esset/ nō rapinā arbitratus est esse se equalē deo. Sed semetipsum exinaniuit foꝛmam serui accipiēs: in similitudinē hominū factus: & habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsum factus obediens vsq; ad moꝛtem: moꝛtē autē crucis. Ꝓpter quod et deus exaltauit illū: & donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomine ielu omne genu flectatur: celestiū terrestriū/ & infernoꝛū. Et omnis lingua confiteatur/ q̄ dñs noster ielus chꝛistus: in gloꝛia est dei patris. Grad. Tenuisti manum dexteram meā: & in voluntate tua deduxisti me: & cum gloꝛia assumpsisti me. ℣. Quam bonus israel deus rectis coꝛde: mei autem pene moti sunt pedes/ pene effusi sunt gressus mei quia zelaui in peccatoꝛibus: pacem peccatoꝛum videns. Laꝰ. 2 B. p. 72 Ibid.

Choꝛus alternatim dicat Tractus.

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti. ℣. Lōge a salute mea: verba delictoꝛum meoꝛum. ℟. Deus meus clamabo per diem/ nec exaudies: et nocte/ & nō ad insipientiā mihi. ℣. Tu autē in sanc- ps. 21 et ola infra.

cto habitas laus ifrl: in te sperauerūt patres nr̄i sperauerunt & liberasti eos. ℣. Ad te clamauerūt & salui facti sunt: in te sperauerunt & nō sunt confusi. ℣. Ego autē sum vermis et non homo: opprobriū hominū & abiectio plebis. ℣. Omnes qui videbāt me aspernabantur me: locuti sunt labijs & mouerunt caput. ℣. Sperauit in dño eripiat eū saluū faciat eum qm̄ vult eū. ℣. Ipsi vero considerauerunt & cōspexerunt me: diuiserunt sibi vestimēta mea: & sup vestē meā miserunt sortem. ℣. Libera me de ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatē meā. ℣. Qui timetis dñm laudate eū vniuersum semen iacob magnificate eum. ℣. Annūciabitur domino generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiam eius. ℣. Ius Populo qui nascetur quem fecit dominus.

℣. Sequitur passio. Et est notādum: q̄ triplici voce debet cantari/aut pronūciari: scilz voce alta/bassa/et media. Quia ois que in passione cōtinētur: aut verba sunt iudeor̄/vel discipulor̄/aut verba sunt xp̄i/aut euangeliste narrātis. Quare scire debes: q̄ vbi a/litterā inuenies verba esse iudeor̄ vel discipulor̄: que alta voce sunt pferēda. Vbi vero b/inuenies verba sunt xp̄i: que bassa voce pnunciande sunt. Vbi vero m/inuenies verba sunt euāgeliste: que mediocri voce legēda/aut cātanda sunt: & hec ola in alijs passionibus obseruanda sūt. Sic igitur incipe m. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Passio dñi nostri iesu xp̄i secundū Matheum. ℟. Gloria tibi domine.

Laß. 263

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. ℣. Scitis/quia post biduū pascha fiet: & filius hois tradetur vt crucifigat. m. Tunc cōgregati sunt principes sacerdotū: & seniores populi in atriū principis sacerdotū/qui dicebat cayphas: & cōsiliū fecerūt/vt iesum dolo tenerēt & occiderent. Dicebāt aūt. a. Non in die festo m. Ne forte tumultus fieret in pplo. Cū autē esset iesus in bethania i domo symonis leprosi: accessit ad eum mulier habēs alabastrum vnguenti pretiosi: & effudit sup caput ipsius recūbētis. Videntes aūt discipuli indignati sunt/dicentes. a. Ut quid perditio hec? Potuit enī istud venūdari multo: & dari pauperibus. m. Sciēs autē iesus/ait illis. ℣. Quid molesti estis huic mulieri? Opꝰ enim bonū/operata est in me. Nā semper pauperes habetis vobiscū: me aūt nō semp habebitis. Mittēs enim hec vnguentū hoc in corpus meū: ad sepeliendū me fecit. Amen dico vobis vbicunq; predicatū fuerit hoc euangeliū in toto mūdo dicetur: & q̄ hec fecit in memoriam eius. m. Tunc abiit vnus de duodecim qui dicebatur iudas scarioth/ad principes sacerdotū: et ait illis. a. Quid vultis michi dare: et ego vobis eū tradā? m. At illi constituerūt ei triginta argēteos. Et exinde q̄rebat opportunitatē/vt eū traderet. Prima aūt die azimor̄ accesserūt discipuli ad iesū dicentes. a. Ubi vis parem⁹ tibi comedere pascha? m. At iesus dixit. ℣. Ite in ciuitatē ad quēdā: & dicite ei. Magister dicit. Tempus meū pe est: apū te facio pascha cum discipulis meis. m. Et fecerunt discipuli/sicut constituit illis iesus: & parauerunt pascha. Vespere autem facto: discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis dixit. ℣. Amen dico vobis: quia vnus vestrū me traditurus est. m. Et contristati valde: ceperunt singuli dicere. a. Nū quid ego sum dñe? m. At ipse respondens/ait. ℣. Qui intingit mecū manū in paropside: hic me tradet. Filius quidem hominis vadit: sicut scriptū

eſt de illo. Ve aūt homini illi: p quē filius hois tradetur. Bonū erat ei: si natus nō fuisset homo ille. m. Respondens aūt iudas qui tradidit eū: dixit. a. Nūqd ego sū rabbi? m. Ait illi. b. Tu dixisti. m. Cenantibus autē eis: accepit iesus panē: & bñdixit: ac fregit: deditq; discipulis suis: & ait. b Accipite: & comedite: hoc est corpus meū. m. Et accipiēs calicē gras egit: & dedit illis dicens. b. Bibite ex hoc oēs. Hic est enim sanguis me⁹ noui testamenti: q̄ pro multis effundetur in remissionem peccatorū. Dico aūt vobis: non bibā amodo de hoc genimine vitis: vsq; in diem illū cū illud bibam vobiscum nouū in regno patris mei. m. Et hymno dicto: exierūt in montem oliueti. Tunc dixit illis iesus. b. Omnes vos scandalum patiemini in me/in ista nocte. Scriptū est enim. Percutiam pastorem: & dispergentur oues gregis. Postq̄ aūt resurrexero: precedā vos in galileā. m Respondens autē petrus ait illi. a. Et si omnes scandalizati fuerint in te: ego nunq̄ scādalizabor. m. Ait illi iesus. b. Amen dico tibi: q̄ in hac nocte anteq̄ gallus cāret/ter me negabis. m. Ait illi petrus. a. Etiam si oportuerit me mori tecū: non te negabo. m. Similiter et oēs discipuli dixerunt. Tūc venit iesus cum illis in villam q̄ dicitur gethsemani: & dixit discipulis suis. b. Sedete hic: donec vadam illuc/& orem. m. Et assumpto petro/& duobus filiis zebedei: cepit contristari/& mestus esse. Tunc ait illis. b. Tristis est anima mea vsq; ad mortē. Sustinete hic: & vigilate mecum. m. Et progressus pusillum: procidit in faciem suam/orās & dicens. b. Pater mi/si possibile est: transeat a me calix iste. Veruntamē non sicut ego volo: sed sicut tu vis. m. Et venit ad discipulos: & invenit eos dormientes. Et dixit petro sic. b. Nō potuistis vna hora vigilare mecum? Vigilate & orate: vt non intretis in temptationem. Spiritus quidem prompt⁹ est: caro aūt infirma. m. Iterum secundo abiit: & orauit dicens. b. Pater mi/si nō potest hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. m. Et venit iterū: & invenit eos dormientes. Erant enim oculi eor⁹ grauati. Et relictis illis: iterū abiit/& orauit tertio/eundē sermonē dicēs. Tunc venit ad discipulos suos/& dixit illis. b. Dormite iam & requiescite. Ecce appropinquabit hora: & filius hois tradetur in manus peccatorū. Surgite/ eam⁹. Ecce appropinquabit q̄ me tradet. m. Adhuc eo loquente: ecce iudas vn⁹ de duodecim venit: & cū eo turba multa cū gladiis & fustib⁹/missi a principibus sacerdotū/et seniorib⁹ ppli. Qui aūt tradidit eū: dedit illis signū dicēs. a. Quēcunq; osculatus fuero: ipse est tenete eū. m. Et confestim accedēs ad iesū/dixit. a. Ave rabbi. m. Et osculat⁹ est eū. Dixitq; illi ies⁹. b. Amice/ ad q̄d venisti? m. Tunc accesserūt & manus iniecerūt in iesū: & tenuerūt eū. Et ecce vnus ex his q̄ erant cū iesu extendēs manū/eximit gladiū suū & percutiēs seruū principis sacerdotū/amputauit auriculā ei⁹ dexterā. Tūc ait illi iesus. b. Conuerte gladiū tuū in locū suū. Oēs enim qui acceperint gladium: gladio peribūt. An putas q̄ nō possū rogare patrē meū: & exhibebit michi modo plusq̄ duodecim legiones āgelor⁹? Quō ergo implebunt scripture? Oportet fieri. m. In illa hora: dixit ies⁹ turbis. b. Tanq̄ ad latronē existis cū gladiis & fustib⁹ apprehendere me. Quotidie apud vos sedebā docēs i templo: & nō me tenuistis. m. Hoc aūt totū factū est: vt adimplerent scripture pheraū.

Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt
At illi tenētes iesū/duxerūt ad cay-
phā pīncipē sacerdotū:vbi scribe et
seniores ꝯuenerant. Petrus autem
sequebatur eū a lōge: vsq; in atriū
pīncipis sacerdotū. Et ingressus in
tro:sedebat cū ministris/ vt videret
finem. Pīncipes aūt sacerdotū ⁊ oē
cōsilium querebant falsum testimo-
nium ctra iesū:vt eū mortī traderēt.
Et nō inuenerūt:cū multi falsi testes
accessissent. Nouissime aūt̄/vene-
rūt duo falsi testes:⁊ dixerūt.a. Hic
dixit. Possum destruere tēplū dei:et
post triduū reedificare illud.m. Et
surgens pīnceps sacerdotū:ait illi.
a. Nichil respondes ad ea:que isti ad
uersum te testificant?m. Jesus aūt
tacebat. Et pīnceps sacerdotū ait
illi.a. Adiuro te per deū viuū:vt di-
cas nobis si tu es xp̄s filius dei vi-
ui:m. Dicit illi iesus.b. Tu dixisti.
Uerūtamen dico vobis:amodo vi-
detis filiū hois sedentem a dextris
virtutis dei ⁊ venientē in nubib⁹ ce
li.m. Tunc pīnceps sacerdotum:sci
dit vestimēta sua dicēs.a Blasphe-
mauit. Quid adhuc egem⁹ testibus:
Ecce nunc audistis blasphemiam.
Quid vobis videtur:m. At illi respō
dētes/dixerūt.a. Reus est mortis.
m. Tunc expuerūt in faciem eius:et
colaphis eū cecderunt. Alij aūt̄ pal-
mas in faciē ei⁹ dederūt dicentes.a.
Prophetiza nobis xp̄e: quis est qui
te percussit?m. Petrus aūt sedebat
foris:in atrio. Et accessit ad eū vna
ancilla dicens.a. Et tu cū iesu gali-
leo eras.m. At ille negauit cora om-
nibus/dicens.a. Nescio quid dicis.
m. Exeunte aūt illo ianuā/vidit eū
alia ancilla ⁊ ait his qui erāt ibi. a.
Et hic cum iesu nazareno erat.m.
Et iterū negauit cū iuramēto: quia
non noui hoīem. Et post pusillū:ac-
cesserunt qui ibi stabant:⁊ dixerūt
petro.a. Vere ⁊ tu ex illis es:nā ⁊ lo
quela tua manifestū te facit.m. Tūc
cepit detestari ⁊ iurare:qz nō nouit
set hoīez. Et ꝯtinuo gallus cātauit.
Et recordatus petrus verbi iesu qđ
dixerat:pīusq; gallus cātet/ter me
negabis. Et egressus foras flenit
amare. Mane aūt facto:cōsiliū inie- mat
runt oēs pīncipes sacerdotum/⁊ se 27
niores pp̄li aduersus iesū: vt eū mor
ti tradērēt. Et vinctū adduxerūt eū:
⁊ tradiderūt pontio pylato pīsidi.
Tūc vidēs iudas q̄ eū tradidit q̄ dā
nat⁹ esset:penitētia ductus retulit tri
ginta argēteos pīncipib⁹ sacerdotū
⁊ senioribus pp̄li/dicēs.a. Peccaui:
tradens sāguinē iustū.m. At illi dixe
runt.a. Quid ad nos. Tu videris.m.
Et proiectis argēteis i tēplo:recessit/
⁊ abiens laqueo se suspēdit. Pīnci
pes aūt sacerdotum:acceptis argen
teis/dixerūt.a. Nō licet eos mitte-
re in corbanam:qz pretiū sanguinis
est.m. Consilio aūt̄ inito: emerūt ex
eis agrū figuli/in sepulturam pere
grinorum. Propter hoc vocatus est
ager ille acheldemach/hoc est ager
sanguis:vsq; in hodiernū diē. Tunc
impletū est qđ dictū est per hieremiā
pphetā dicētē. Et acceperūt triginta
argēteos/pretiū appreciati:quē ap-
preciauerūt a filijs isr̄l:⁊ dederunt
eos i agrū figuli/sicut cōstituit michi
dñs. Jesus aūt stetit ante pīsidem. 15
Et interrogauit eū pīses dicēs.a.
Tu es rex iudeorū.m. Dixit illi iesus.
b. Tu dicis.m. Et cū accusaret̄ a pīn-
cipib⁹ sacerdotū ⁊ senioribus:nichil
respōdit. Tūc dicit illi pylat⁹.a. Nō
audis quāta aduersū te dicunt testi
monia?m. Et nō respōdit ei ad vllū
verbū:ita vt miraret̄ pīses vehemē
ter. Per diē aūt solēnem cōsueuerat
pīses dimittere pp̄lo vnū vinctū/
quē voluissēt. Habebat aūt tūc vnū
vinctū insignē/q̄ dicebat barrabas

qui ꝓter homicidiū missꝰ fuerat in carcerē. Cōgregatis ergo illis: dixit pylatꝰ. a. Quē vultis dimittā vobis: barrabā an iesum q̄ dicitur xp̄sꝰ. m. Sciebat enī q̄ p̄ invidiā tradidissent eū. Sedente aūt illo ꝓ tribunali: misit ad eū vxor eiꝰ dicens. a. Michil tibi/ & iusto illi. Multa enī passa sum hodie p̄ visū ꝓter eū. m. Principes aūt sacerdotū & seniores/ persuaserūt pplis vt peterēt barrabā: iesum vero perderent. Respōdes autē p̄ses: ait illis. a. Quē vultis vobis de duob⁹ dimittā. m. At illi dixerunt. a. Barrabā. m. Dicit illis pylatꝰ. a. Quid igitur faciā de iesu/ qui dicit xp̄sꝰ. m. Dicunt oēs. a. Crucifigatur. m. Ait illis p̄ses. a. Quid enī male fecit? m. At illi magis clamabāt dicētes. a. Crucifigatur. m. Videns aūt pylatꝰ: q̄ nichil p̄ficeret/ sed magis tumultꝰ fieret: accepta aqua lauit manus suas coram populo dicēs. a. Innocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videritis. m. Et respōdēs vniversꝰ populus: dixit. a. Sāguis eiꝰ sup nos: & super filios nr̄os. m. Tunc dimisit illis barrabā: iesum aūt flagellatū tradidit eis/ vt crucifigeretur. Tūc milites p̄sidis suscipientes iesum in p̄torio: cōgregauerūt ad eum vniversam cohortē. Et exeuntes eū: clamidē coccineā circundederūt ei. Et plectentes coronā de spinis/ posuerunt sup caput eius: & arundinē in dextera eius. Et genuflexo ante eum: illudebāt ei dicētes. a. Aue rex iudeorū. m. Et exp̄uētes in eū: acceperūt arundinē/ & p̄cutiebāt caput eius. Et postq̄ illusserunt ei/ exuerūt eū clamide: et induerūt eū vestimentis eius: & duxerūt eū vt crucifigerent. Exeuntes autē: invenerūt hoiem cyrenēū/ nomine symonē. Hunc angariauerūt: vt tolleret crucē eius. Et venerūt in locū qui dicitur golgotha: quod est calvarie locus. Et dederunt ei vinū bibere: cū felle mixtum. Et cū gustasset: noluit bibere. Postq̄ aūt crucifixerunt eū: diviserūt vestimēta eius/ sortē mittentes: vt impleretur quod dictū est per ꝓphetā dicentē. Diviserunt sibi vestimēta mea: & super vestē meā miserunt sortē. Et sedentes servabāt eū. Et imposuerūt super caput eius causam ipsiꝰ scriptā: hic est iesus rex iudeorū. Tūc crucifixi sunt cū eo duo latrones: vnꝰ a dextris/ et vnꝰ a sinistris. Prꝫeterēuntes aūt blasphemabāt eū: mouētes capita sua & dicētes. a. Vah q̄ destruis tēplū dei: & in triduo illud reedificas. Salva te metipsum. Si filiꝰ dei es: descēde de cruce. m. Similiter et p̄ncipes sacerdotū illudētes cū scribis: & seniorib⁹ dicebant. a. Alios salvos fecit: seipsū nō potest salvū facere. Si rex israēl est: descendat nūc de cruce & credim⁹ ei. Cōfidit in deo: liberet eū nūc si vult. Dixit enim: quia filius dei sum. m. Ipsum autē & latrones qui crucifixi erant cum eo: improperabant ei. A sexta autē horā tenebre facte sunt sup vniversam terrā: vsq̄ ad horam nonā. Et circa horā nonā clamavit iesus voce magna dicēs. b. Heloy heloy lamazabathani. m. Hoc est. b. Deus meus: deus meus/ vt quid dereliquisti me. m. Quidā autem illic stantes & audientes: dicebāt. a. Helyam vocat iste. m. Et continuo currens vnus ex eis: acceptam spongiam impleuit aceto: et imposuit arundini: et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebāt. a. Sine/ videam⁹ an veniat helyas liberans eum. m. Iesus autem iterū clamās voce magna: emisit spiritū. Hic inclinet se dyaconus/ vel p̄sbiter: et versus orientem: et dicat p̄ximum. Pat noster. Aue maria. et In manus tuas dñe. Deinde surgat: et ponea relidnum passionis legat.

m. Et ecce velum templi scissum est in duas partes: a summo vsq; deorsum. Et terra mota est. Et petre scisse sunt/ & monumẽta aperta sunt: et multa corpora sanctorũ qui dormierãt surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionẽ ei⁹ venerunt in sanctã ciuitatẽ & apparuerũt multis. Centurio aũt & qui cũ eo erant custodiẽtes ihesũ: viso terremotu & his que fiebãt: timuerũt valde/ dicẽtes. Vere filius dei erat iste. Erãt aũt ibi mulieres multe a lõge: q̃ secute erãt ihesũ a galilea ministrãtes ei. Inter quas erat maria magdalene et maria iacobi & ioseph mater: & mater filiorꝝ zebedei. Cũ aũt sero factũ esset: venit quidã homo diues ab arimathia nomine ioseph/ q̃ & ipse discipulus erat ihesu. Hic accessit ad pylatũ: & petijt corpus ihesu. Tũc pylatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore ioseph: inuoluit illud in syndone mũda: & posuit illud in monumẽto suo nouo quod exciderat in petra. Et aduoluit sarũ magnum ad ostium monumẽti & abijt. Erant autẽ ibi maria magdalene & altera maria: sedentes cõtra sepulchrũ. Euangelia vero in fine omnium passionũ etiã in die parasceues alta voce legãtur more duplicis festi. Omnes aũt passiones: supradicto modo legãtur secundum vsum Sar. Tamen in die parasceue: nõ dicitur Dñs vobiscũ. et sine titulo incipiatur euangelium.

Altera autẽ die que est post parasceuẽ: conuenerũt principes sacerdotũ & pharisei ad pylatũ dicẽtes. Dñe/ recordati sumus q̃ seductor ille dixit adhuc viuens: post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrũ vsq; in diem tertiũ: ne forte veniant discipuli eius & furentur eũ/ & dicant plebi: surrexit a mortuis. Et erit nouissimus error/ peior priore. Ait illis pylat⁹. Habetis custodiam. Ite custodite: sicut scitis. Illi autem abeũtes/ munierũt sepulchrũ signãtes lapidem: cum custodibus. Offr. Improperiũ expectauit cor meũ & miseriã et sustinui qui simul contristaretur et non fuit: consolantem me quesiui/ et non inueni: et dederunt in escam meã fel/ et in sitim mea potauerunt me aceto. Secreta.

Tibi deus pater omnipotens immaculati agni paschale offerimus olocaustũ: cuius nos sãguine ab exterminatoris vastatiõe saluatos ad terram quesumus tue promissionis inducas. Per eũdẽ dñm. Prefatio quotidiana. Tibi. Pater/ si non potest hic calix transire nisi bibam illum fiat voluntas tua. Postcommunio. math. 26 l.

Hos deles tuos quesumus domine benignus intẽde: vt sue redemptionis initia recolentes: quorũ munere sunt defecti: eorum proficiãt incrementis. Per dominum nostrũ.

Feria secunda post dominicam in ramispalmarum. Officium.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnantes me: apprehende arma & scutum: & exurge in adiutoriũ meum/ domine virtus salutis mee. ps. Effunde framea: et conclude aduersus eos qui persequuntur me. Non dicitur Gloria patri. Oratio. p. 34 Eod

Oa quesumus omnipotens deus: vt qui l tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus: intercedẽte vnigeniti filij tui passione respiremus. Qui tecum viuit et regnat.

Lectio Ysaie prophetẽ.

In diebus illis. Dixit ysaias. Dñs deus meus aperuit michi aurem: ego autẽ non contradico retrorsum non abij. Corpus meũ dedi Cap. 50 l.

percutientibus:& genas meas vellē tibus. Faciē meā nō auerti ab increpātibus & cōspuentibus in me. Dñs deus auxiliator meus:ideo nō sum cōfusus. Ideo posui faciē meā vt petrā durissimā:et scio quoniā nō confundar. Iuxta est qui iustificat me:qs contradicet michi? Stemus simul. Quis est aduersarius meus? Accedat ad me. Ecce dominus deus auxiliator meus. Quis est qui condemnet me? Ecce oēs quasi vestimentū conterētur: tinea comedet eos. Quis ex vobis timens deum:audiens vocē serui sui? Quis ambulauit i tenebris:& nō est lumen ei? Sperat in nomine dñi: et innitatur sup dominū deum suum.

Grad. Exurge domine et intende iudicio meo: deus meus et dñs meus in causam meā. ℣. Effunde frameā:& cōclude aduersus eos qui me persequuntur. Tractus. Dñe nō secūm pāā nra. vt supra. Sequ. di. iiij. tēpoꝝ. ko. xxxvj. Secundum Johānē.

ANte ter dies pasche venit iesus bethaniam vbi fuerat lazarus mortuus quē suscitauit iesus. Fecerūt aūt ei cenam ibi:et martha ministrabat. Lazarus vero vnus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram vnguēti nardipistici pretioli: et vnxit pedes iesu. Et extersit capillis suis pedes eius: et domus impleta est ex odore vnguēti. Dixit ergo vnus ex discipulis eius iudas scarioth:is qui erat eū traditurus. Quare hoc vnguentum nō venit trecentis denarijs: & datum est egenis? Dixit autē hoc/non quia de egenis pertinebat ad eum:sed quia fur erat/& loculos habens ea q̄ mittebātur portabat. Dixit ergo iesus. Sinite illam:vt i diē sepulture mee seruet illud. Pauperes enim semper habebitis vobiscū:me autē nō semp habebit?. Cognouit ergo turba multa ex iudeis/q̄ illic est:& venerūt nō ꝓpter iesum tantū:sed vt lazarū viderent/quem suscitauit a mortuis. Cogitauerūt autē principes sacerdotū vt et lazarū interficerent:q̄ multi ꝓpter illū abibant ex iudeis et credebāt in iesum. In crastinū aūt turba multa que venerat ad diē festum cū audissent q̄ venit iesus hierosolymā:acceperūt ramos palmarū/et processerunt obuiā ei/& clamabant. O sanna benedictus qui venit in nomine dñi rex israel. Et inuenit iesus asellū: et sedit sup eū sicut scriptum est. Noli timere filia syon:ecce rex tuus venit tibi:sedens super pullū asine. Hec non cognouerūt discipuli eius primū:sed quādo glorificatus est iesus:tūc recordati sunt/q̄ hec erant scripta de eo:et hec fecerūt ei. Testimonium ergo phibebat turba que erat cū eo/quādo lazarū vocauit de monumēto:& suscitauit eum a mortuis. Propterea & obuiā venit ei turba:quia audierūt eum fecisse hoc signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipsos. Videtis q̄ nichil proficimus? Ecce mundus totus post eum abiit. Erāt aūt quidā gentiles ex his qui ascenderāt:vt adorarent in die festo: Hi ergo accesserūt ad philippū qui erat a bethsaida galilee:et rogabāt eū dicētes. Dñe/volumus iesū videre. Venit philippus:& dicit andree. Andreas rursū & philippus:dixerūt iesu. Iesus aūt respōdit eis dicens. Venit hora: vt clarificet filius hois. Amē amē dico vobis:nisi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit: ipsum solū manet. Si autē mortuū fuerit:multum fructum affert. Qui amat alam suā:perdet eā. Et qui odit alam suā i hoc mūdo:in vitā eternā custodit eā. Si quis michi ministrat

me sequatur. Et vbi sum ego: illic et minister meꝰ erit. Si quis michi ministrauerit: honorificabit eum pater meus. Nunc aīa mea turbata est. Et quid dicam? Pater / saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horā hanc. Pater clarifica nomē tuū. Venit ergo vox de celo dicēs. Et clarificauit: et iterū clarificabo. Turba ergo que stabat & audierat: dicebat tonitruū factū esse. Alij aūt dicebāt: angelus ei locutus est. Respōdit iesus: et dixit. Nō propter me hec vox venit: sed propter vos. Nūc iudiciū est mūdi: nūc princeps huius mūdi ejciet foras. Et ego si exaltatus fuero a terra: oīa trahā ad meipsum. Hoc autē dicebat: significans qua morte esset moriturus. Respōdit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qz xps manet in eternū. Et quomodo tu dicis: oportet exaltari filium hois? Et quis est iste filius hois? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicuz lumen in vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehendāt. Et q̄ ambulat i tenebris: nescit quo vadat. Dū lucē habetis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Hec locutꝰ est iesus: & abijt / et abscondit se ab eis. Ps. Eripe me de inimicis meis: dñe ad te cōfugi doce me facere voluntatē tuā quia deus meꝰ es tu. ℣. Eraudi me in tua iustitia: et ne intres in iudiciū cū seruo tuo domine. Secreta.

Ipsa maiestati tue dñe fideles ppl'os cōmendet oblatio: que p filiū tuū dñm nostrū iesum xpm reconciliauit inimicos. Qui tecū. Postcar. Qui corporali. Cōio. Erubescant et reuereātur simul / qui gratulant malis meis: induātur pudore et reuerētia qui maligna loquuntur aduersum me. Ps. Ducomnino

Sanctificati munere salutari tuā domine misericordiā depcamur: vt hoc eodē sacramēto quo nos tēporaliter vegetas: efficias vite eterne participes. Per. Sup populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Adiuua nos deꝰ salutaris nr: et ad beneficia recolenda / quibꝰ nos instaurare dignatus es / tribue venire gaudentes. Per dominū nostrum. Feria tertia post dominicā in ramispalmarum. Officium.

Nos autem gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu xpi: in quo est salus vita & resurrectio nostra: per quem saluati et liberati sumus. Ps. Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri. Non dicitur Gloria patri. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: da nobis ita dominice passionis sacramenta peragere: vt indulgentiā percipere mereamur. Per dñm.

Lectio Hieremie prophete.

In diebꝰ illis. Dixit hieremias Dñe / demōstrasti michi: et ego cognoui: tu ostendisti michi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimā. Et nō cognoui: quia cogitauerūt super me cōsilia dicentes. Mittamus lignū in panē eius: & eradamꝰ eū de terra viuentiū: & nomē eius non memoretur amplius. Tu aūt dñe sabaoth: qui iudicas iuste / & probas renes & corda: videā quesso vltionem tuā ex eis. Tibi enim reuelaui causam meā: dñe deꝰ meus. Ps. Ego autem dum michi molesti essent induebam me cilicio: et humiliabam in ieiunio aīam meā: et oratio mea in sinu meo cōuertetur. ℣. Judica dñe nocentes me expugna impugnātes me: apprehende arma & scutū & exurge i adiutoriū michi. Cōmunio. Sequatur populus / pone in mo dum. m. Dominus vobiscum. Et cū spiritu tuo. Collatio domini nostri iesu cyrilli secundum Marcum.

Laß. 14 A

In illo tpe. Erat pascha et azima post biduũ: & querebãt summi sacerdotes & scribe/quõ ihesũ dolo tenerent: & occiderẽt. Dicebant aũt. a. Nõ in die festo. m. Ne forte tumultus fieret in populo. Et cũ esset iesus bethanie in domo symonis leprosi & recumberet: venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi spicati pretiosi: & fracto alabastro effudit super caput eius. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos: & dicẽtes. Ut quid perditio ista vnguẽti facta est? Poterat enim vnguentum istud venundari plusq̃ trecentis denarijs: & dari pauperibus. m. Et fremebant in eam. Ihesus aũtẽ dixit. b. Sinite eam. Quid illi molesti estis? Bonũ opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscũ: & cũ volueritis/potestis illis bñfacere: me aũt non semper habebitis. Nõ habuit hec fecit: prevenit vngere corpus meum in sepulturã. Amen dico vobis: vbicũq̃ predicatũ fuerit euangelium istud in vniuerso mũdo/ & quod fecit hec: narrabitur in memoriã eius. m. Et iudas scariothis vnus de duodecim: abiit ad summos sacerdotes vt proderet eũ illis. 25 Qui audiẽtes gauisi sũt: & promiserũt ei pecuniam se daturos. Et querebat quõ illũ oportune traderet. Et primo die azimorum quo pascha immolabãt dicũt ei discipuli. a. Quo vis eamus & paremus tibi vt mãduces pascha. m. Et mittit duos ex discipulis suis & dicit eis. b. Ite in ciuitatẽ: & occurret vobis homo/lagenã aque bajulans sequimini eũ. Et quocũq̃ introierit: dicite dño domus: quia magister dicit. Vbi est refectio mea vbi pascha cũ discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cenaculũ grande stratum: et illic parate nobis. m. Et abierunt discipuli eius et venerunt in ciuitatem: & inuenerunt sicut dixerat illis: & parauerũt pascha Vespere autem facto: venit cũ duodecim. Et discumbentibus eis & mãducãtibus: ait iesus. b. Amẽ dico vobis: q̃ vnus ex vobis me tradet qui manducat mecũ. m. At illi ceperunt contristari: & dicere ei singulatim. a. Nunquid ego? m. Qui ait illis. b. Vnus ex duodecim: q̃ intingit mecũ manum in catino. Et filius quidem L hominis vadit: sicut scriptum est de eo. Ve aũtẽ homini illi: per quẽ filius hominis tradet. Bonũ erat ei/si nõ esset natus hõ ille. m. Et mãducantibus illis: accepit ihesus panẽ & bñdicens fregit/ & dedit eis: & ait. b. Sumite/ hoc est corpus meum. Et accepto calice: gratias agẽs dedit eis. Et biberunt ex illo oẽs. Et ait illis. b. Hic est sanguis meus noui testamẽti: q̃ pro multis effundetur. Amen dico vobis q̃ iam nõ bibam de genimine vitis: vsq̃ in diẽ illũ cũ illud bibam nouum in regno dei. m. Et hymno dicto: exierunt in mõtẽ oliuarum. Et ait eis ihesus. b. Oẽs scandalizabimini in nocte ista: q̃ scriptũ est. Percutiam pastorẽ: et dispergẽtur oues. Sed postq̃ resurrexero: precedã vos in galileã. m. Petrus aũt ait illi. a. Et si oẽs scandalizati fuerint: sed nõ ego. m. Et ait illi ihesus. b. Amẽ dico tibi: q̃ tu hodie in nocte hac priusq̃ gallus bis vocem dederit: ter me es negaturus. m. At ille amplius loquebat. a. Et si oportuerit me simul commori tibi: non te negabo. m. Similiter aũt et oẽs dicebant. Et veniunt in predium/ D cui nomẽ gethsemani: & ait discipulis suis. b. Sedete hic donec orem. m. Et assumpsit petrũ: & iacobum/ & iohannẽ secũ: & cepit pauere & tedere.

Et ait illis.b Tristis est anima mea usq; ad mortē. Sustinete hic:& vigilate.m. Et cū pcessisset paululū:procidit super terrā & orabat:vt si fieri posset trāsiret ab eo hora. Et dixit.b Abba pater:ola tibi possibilia sunt: transfer calicē hūc a me. Sed nō qō ego volo:sed qō tu.m. Et venit:& inuenit eos dormiētes. Et ait petro.b. Symō dormis? Nō potuisti vna hora vigilare? Vigilate & orate:vt nō intretis in temptationem. Spiritꝰ quidem promptus est:caro aūt infirma.m. Et iterum abiens orauit eūdem sermonem dicens. Et reuersus denuo:inuenit eos dormiētes. Erāt enim oculi eorum grauati:& ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio:& ait illis.b. Dormite iā & requiescite. Sufficit. Venit hora ecce tradetur filius hois in manꝰ pcorū. Surgite eamus:ecce q̄ me tradet prope est.m. Et adhuc eo loquēte:venit iudas scarioth vnus er duodecim: & cum eo turba multa cū gladijs et lignis missi a summis sacerdotibꝰ:& senioribus/& scribis. Dederat aūt traditor eis signū dicēs.a. Quēcūq; osculatus fuero:ipse est tenete eū:& ducite caute.m. Et cum venisset;statim accedens ad eū ait.a. Rabbi.m. Et osculatꝰ est eū. At illi manꝰ iniecerunt in iesū:& tenuerūt eū. Vnus aūt de circunstantibus/educens gladiū:percussit seruū sūmi sacerdotis & amputauit illi auriculā. Et respōdēs iesus ait illi.b. Tanq̄ ad latronem existis:cum gladijs & lignis cōprehendere me. Quotidie eram apud vos in templo docēs:& nō me tenuistis. Sed vt implēatur scripture.m. Tunc discipuli eiꝰ relinquent es eū oēs fugerunt. Adolescens aūt quidam sequebatur eum amictus syndone super nudo:& tenuerunt eum. At ille relicta syndone nudus pfugit ab eis. Et adduxerunt iesum ad summū sacerdotem. Et conuenerūt oēs sacerdotes:et scribe et seniores. Petrus autem a longe secutꝰ est eū: vsq; intro l atrium summi sacerdotis. Et sedebat cū ministris:& calefaciebat se ad ignem. Summi vero sacerdotes/& oē cōsiliū:querebant aduersus iesū testimonium vt eū morti traderent:nec inueniebant. Multi enim falsum testimoniū dicebant aduersus eum:& conuenientia testimonia illorū non erant. Et quidam surgentes falsum testimonium ferebant aduersus eum dicētes.a. Oīa nos audiuimus eum dicentē. Ego dissoluam templum hoc manu factū:& post triduum aliud non manu factū edificabo.m. Et nō erat cōueniēs testimoniū illorū. Erurgēs aūt summus sacerdos in medīū:interrogauit iesū dicens.a. Non respōdes quicq̄ ad ea q̄ tibi obiciunt ab his: m. Ille aūt tacebat:& nichil respondit. Iterum summus sacerdos interrogabat eū:et dixit ei.a. Tu es xp̄s filius dei benedicti? m. Jesus autē dixit illi.b. Ego sū. Et videbitis filium hois sedētē a dextris virtutis dei:& venientem cū nubibus celi.m. Summus aūt sacerdos:scindēs vestimēta sua ait.a. Quid adhuc desideramꝰ testes? Audistis blasphemiā. Quid vobis videtur? m. Qui oēs cō demnauerunt eū esse reum mortis. Et ceperūt quidā conspuere in eū:& velare faciē eiꝰ:& colaphis eū cedere & dicere ei.a. Prophetiza.m. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū esset petrꝰ in atrio deorsum:venit vna ex ancillis summi sacerdotis. Et cū vidisset petrū calefacientē se: aspicēs illum ait.a. Et tu cū iesu nazareno eras? m. At ille negauit dicēs.a. Neq; scio:neq; noui q̄d dicas.m. Et exiit foras ante atriū:& gallus cantauit.

Rursus autem cum videret illū alia ancilla: cepit dicere circunstātibus/ quia hic ex illis est. At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant: dicebant petro. a. Vere ex illis es: nam et galileus es? m. Ille autem cepit anathematizare & iurare: quia nescio hominem istum quem dicitis. Et statim iterum gallus cantauit. Et recordatus est petrus verbi quod dixerat ei iesus: priusq̄ gallus cantet bis/ ter me negabis: et cepit flere. Et confestim mane consiliū facientes summi sacerdotes cum senioribus & scribis & vniuerso cōsilio: vinctes iesum duxerūt & tradiderūt pylato. Et interrogauit eū pylatus. a. Tu es rex iudeoꝝ? m. At ille respondēs ait illi. b. Tu dicis. m. Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pylatus aūt rursum interrogauit eum dicens. a. Nō respōdes quicq̄? Vide in quātis te accusant. m. Iesus aūt amplius nichil respondit: ita vt miraretur pylat?. Per diē aūt festū solebat dimittere illis vnū ex vinctis quē cunq̄ petiissent. Erat aūt qui dicebatur barrabas: qui cū seditiosis erat vinctus q̄ in seditiōe fecerat homicidiū. Et cum ascēdisset turba: cepit rogare sicut semp faciebat illis. Pylat? aūt respōdit eis: et dixit. a. Vultis dimittā vobis regem iudeoꝝ? m. Sciebat enī q̄ p̄ inuidiā tradidissent eum summi sacerdotes. Pōtifices autē concitauerūt turbā: vt magis barrabam dimitteret eis. Pylatus aūt iter respōdēs ait illis. a. Quid ergo vultis faciā regi iudeorum? m. At illi iterū clamauerunt. a. Crucifige eū. m. Pylatus vero dicebat eis: a. Quid enim mali fecit? m. At illi magis clamabāt. a. Crucifige eum. m. Pylatus autē volēs populo satisfacere dimisit illis barrabam: & tradidit eis iesum flagellis cēsum vt crucifigeretur. Milites aūt duxerūt eū in atriū p̄torij: & conuocant totam cohortē/ et induūt eū purpura/ & imponunt ei plectētes spineā coronam: & ceperunt salutare eū dicētes. a. Aue rex iudeorum. m. Et percutiebant caput eius arundine & conspuebāt eū: & ponētes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserūt ei: exuerunt illū purpura: & induerūt eū vestimentis suis: & eduxit illū vt crucifigerēt eū. Et angariauerūt p̄tereuntē quēpiā symonē cyreneū venientē de villa (patrē alexandri & rufi) vt tolleret crucē eius. Et perduxit illum in golgotha locū: qđ est interp̄tatū caluarie locus. Et dabāt ei bibere myrrhatū vinū: & nō accepit. Et crucifigētes eū: diuiserunt vestimēta eius: mittētes sortem super eis/ quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eū. Et erat titulus cause eius inscriptus: rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifixerūt duos latrones: vnū a dextris/ & alium a sinistris eius: & adimpleta est scriptura que dicit. Et cū iniquis reputatus est. Et p̄tereuntes blasphemabāt eum: mouētes capita sua & dicentes. a. Vah qui destruis templum dei: et in tribus diebus reedificas illud. Salua temetipsum: descendens de cruce. m. Similiter et summi sacerdotes illudentes: ad alterutrum cum scribis dicebāt. a. Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere. Christus rex israel descendat nunc de cruce: vt videamus et credamus. m. Et qui cū eo crucifixi erant: cōuiciabātur ei. Et facta hora sexta tenebre facte sunt p̄ totam terram/ vsq̄ in horā nonā. Et hora nona: exclamauit iesus voce magna dicēs. b. Heloy heloy lamazabathani. m. Qđ est interp̄tatū. b. Deus meus/ deus meus: vt quid dereliquisti me? m. Et quidā de circunstantibus audientes

dicebāt. a. Ecce helyā vocat. m. Currens autem vnus ex implens spōgiā aceto circūponēsq; calamo: potū dabat ei/dicens. a. Sinite videamus si veniat helyas ad deponendū eū. m. Jesus autem emissa voce magna: expirauit. Hic fiat genuflexio dicendo. Pater noster. Aue maria. In manus tuas. m. Et velum tēpli scissum est in duo: a sūmo vsq; deorsum. Videns autem cēturio/qui ex aduerso stabat: qz sic clamans expirasset ait. a. Vere hic homo filius dei erat. m. Erant autē ex mulieres de lōge aspicientes inter quas erat maria magdalene ex maria iacobi minoꝝ: ex ioseph mater/et salome. Et cū esset in galilea sequebātur eum ex ministrabant ei: ex alie multe que simul cū eo ascenderāt hierosolymā. Euangelium.

Et cum iā sero factū esset: quia erat parasceue qđ est ante sabbatū: venit ioseph ab arimathia nobilis decurio: q̄ et ipse erat expectās regnū dei. Et audacter introiuit ad pylatum: ex petijt corpus iesu. Pylatus autem mirabatur si iā obijsset. Et accersito cēturione: interrogauit eum si iam mortuus esset. Et cū cognouisset a centurione: donauit corpus ioseph. Joseph autem mercatꝰ syndonē: ex deponens eum inuoluit syndone: et posuit eū in monumēto/ qđ erat excisū de petra. Et aduoluit lapidem ad ostiū monumenti. Offer.

Psal. 139 Ibid. Custodi me dñe de manu peccatoris: ex ab hoīibus iniquis eripe me dñe. b. Qui cogitauerunt supplātare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi. Secreta.

Oblatiōes sanctifica: vt a terrene vetustatis conuersione munda ti: celestis vite profectibus innouemur. Per dñm. Prefatio Qui corporali ieiunio. Cōio Aduersum me exercebantur qui sedebant in porta: ex in me psallebant qui bibebant vinū: ego vero oratiōnē meā ad te dñe tēpus beneplaciti tui deꝰ in multitudine mie tue. Postcōmunio.

Repleti dñe sacri muneris gratia supplices exoramꝰ: vt que gustu corporeo dulci veneratiōe cōtigimus: dulciora mentibus sentiamus. Per dñm. Super populū Humiliate capita vestra deo. Oratio.

Ma nos misericordia deꝰ ex ab omni surreptiōe vetustatis expurget: ex capaces sctē nouitatis efficiat. Per. ¶ Feria quarta post dominicā in ramispalmarum. Officium.

In nomine dñi omne genu flectatur: celestium terrestriū et infernorum/quia dominus factus est obediens vsq; ad mortem/mortem autem crucis: ideo dominus iesus christus/in gloria est dei patris. Ps. Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat. Non dicitur Gloria patri. Sequat oratio/sine Dominus vobiscum. sed tantū cū Oremus. et Flectamus genua Leuate. Oratio.

Recta quesumus oms deus: vt qui nr̄is excessibus incessāter affligimur: per vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecū vivit.

¶ Lectio Ysaie prophete.

Hec dicit dominus deus. Dicite filie syon: ecce saluator tuꝰ venit. Ecce merces eius cum eo: ex opus illius coram illo. Quis est iste qui venit de edon: tinctis vestibus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiēs i multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iusticiam: ex propugnator sum ad saluandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum: et vestimenta tua sicut calcantium in torcular? Torcular calcaui solus: ex de gētibus nō est vir mecū.

Psal. 2 ℣ 68 Psal. 101 Lap. 63 ℣

Calcaui eos in furore meo: & conculcaui eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eor super vestimenta mea & omnia indumenta mea inquinaui. Dies enim vltionis i corde meo: annis retributionis mee venit. Circumspexi/& non erat auxiliator: quesiui & non fuit qui adiuuaret. Et saluauit michi brachium meum: et indignatio mea ipsa auxiliata est michi. Et conculcaui populos in furore meo: & inebriaui eos indignatione mea: & detraxi in terrā virtutē eor. Miserationū dñi recordabor. Laudem dñi annunciabo: super omnib⁹ que reddidit nobis: dñs deꝰ noster.

Grāt. Ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor / velociter exaudi me. ℣. Saluum me fac deus: qm̄ intrauerunt aque vsq; ad animam meam: infixus sum in limo profundi: et non est substantia. Sequat. Dñs vobiscū. Oremus. Et Flectam⁹ genua leuate. Oratio.

DEus qui pro nobis filiū tuū crucis patibulū subire voluisti/ vt inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis: vt resurrectionis eius gratiam consequamur. Per eundem. Hic dicuntur memorie q̄uete. Lectō ysaie p̄phe

IN diebus illis. Dixit ysaias. Dñe quis credidit auditui nostro: & brachium dñi cui reuelatū est? Et ascendet sicut virgultum coram eo: & sicut radix de terra sitienti: et non est species ei/neq; decor. Et vidimus eū: & non erat aspectus: & desideraui mus eum despectum & nouissimum virorum: virum dolorum & scientem infirmitatem. Et quasi absconditus vultus eius & despectus: vnde nec reputauim⁹ eū. Vere languores nostros ipse tulit: & dolores nostros ipse portauit. Et nos putauimus eum quasi leprosū: et percussū a deo/& humiliatum. Ipse aūt vulneratus est p̄pter iniquitates nras: attritus est p̄propter scelera nostra. Disciplina pacis nostre super eum: & liuore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oues errauim⁹: vnusq̄sq; in viam suam declinauit: & dñs posuit in eo/iniquitatē omniū nr̄m. Oblatus est/quia ipse voluit & non aperuit os suū. Sicut ouis ad occisionē ducetur: & quasi agnus coram tondente se/obmutescet: & nō aperiet os suū. De angustia: & de iudicio sublat⁹ est. Generationē ei⁹ quis enarrabit? Q̄z abscisus est de terra viuentiū. Propter scelus ppli mei percussi eū & dabit impios p sepultura: & diuites p morte sua eo q̄ iniq̄tatē nō fecerit: neq; dolus fuerit in ore ei⁹. Et dñs voluit terere eū i infirmitate. Si posuerit pro peccō aiam suā/videbit semen longeuū: & voluntas dñi in manu ei⁹ dirigēt: p eo q̄ tradidit in mortē aiam suā: & cū sceleratis reputatus est. Et ipse peccā multorum tulit: & p trāsgressorib⁹ rogauit/vt nō perirent. Dicit dñs omnipotēs.

Chor⁹ alternatī dicat tract⁹. ita q̄ dū ℣. cantur: chor⁹ ex illa pte/stare teneāt: alia parte chori interī sedēte. & sic peantet totꝰ tractꝰ a choro/quā docūq; ℣ tract⁹ a choro in stallis/a septuagesima vsq; ad pascha. Tractus.

DOmine exaudi orationē meā: & clamor meus ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuā a me: in quacūq; die tribulor inclina ad me aurē tuā. ℣. In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me. ℣. Q̄z defecerūt sicut fum⁹ dies mei: & ossa mea sicut in frigore q̄rēa clūt. ℣. Percussus sū sicut fenum et aruit cor meū: q̄ oblit⁹ sū mānducare panē meū. ℣. Tu exurgēs dñe misereberis syō: q̄z venit tps miserēdi ei⁹. ¶ Sequat passio ihū x̄pi l modū. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo.

Passio domini nostri ihesu xpisti. Secundum Lucam.

Psal. 101 et oia infra

cap. 22 A

IN illo tpe. Appropiquabat autē dies festus azimoꝝ qui dr̄ pascha. Et querebāt principes sacerdotū & scribe: quō ihesū interficerēt. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt sathanas in iudā/q̄ cognominabatur scarioth/vnū de duodecim: et abiit/& locut⁹ est cū principib⁹ sacerdotū/& magistratib⁹: quēadmodū illū traderet eis. Et gauisi sūt & pacti sūt pecuniā illi dare. Et spopondit. Et q̄rebat opor̄tunitatē: vt traderet illū sine turbis. Venit aūt dies azimoꝝ/in qua necesse erat occidi pascha: & misit petrū & iohannē/dicēs. b. Euntes parate nobis pascha vt mādūcemus. m. At illi dixerunt. a. Vbi vis paremus? m. Et dixit ad eos. b. Ecce introeūtib⁹ vobis in ciuitatē: occurret vobis hō q̄dā/amphoram aque portās: sequimini eū i domū in quā intrat: & dicetis patrifamilias dom⁹. Dicit tibi magister. Vbi est diuersoꝝium: vbi pascha cū discipulis meis māducē? Et ipse vobis ostēdet cenaculū magnū stratū: & ibi parate m. Euntes aūt fuerūt sicut dixit illis & parauerūt pascha. Et cū facta esset hora/discubuit: & duodecī apostoli cū eo. Et ait illis. b. Desiderio desideraui hoc pascha māducare vobiscum: ante q̄ patiar. Dico enim vobis: q̄ ex hoc nō māducabo illud: donec impleat in regno dei. m. Et accepto calice: gratias egit & dixit. b. Accipite e/& diuidite iter vos. Dico enī vobis/q̄ nō bibam de generatiōe vitis: donec regnū dei veniat. m. Et accepto pane: gr̄as egit & fregit: et dedit eis dicēs. b. Hoc est corpus meū/q̄d̄ p vobis datur: hoc facite in meā q̄memoratiōnē. m. Similiter & calicem postq̄ cenauit/dicens. b. Hic est calix nouū testamētum in sanguine meo: q̄ p vobis fundet. Verūtamen ecce manus tradentis me/mecū est in mēsa. Et q̄dē filius hois/scōm q̄ diffinitū est vadit. Verūtamē ve hoi illi: per quē tradetur. m. Et ipsi ceperūt querere inter se: quis esset ex eis q̄ hoc facturus esset. Facta est aūt contentio inter eos: quis eoꝝ videret el se maioꝝ. Dixit aūt eis. b. Reges gētiū dominātur eoꝝ: & q̄ potestatē habēt super eos/benefici vocant. Vos aūt nō sic. Sed q̄ maioꝝ est i vobis: fiat sicut minoꝝ. Et q̄ precellor est: sicut ministratoꝝ. Nā quis maioꝝ est: q̄ recūbit/an q̄ ministrat? Nonne q̄ recūbit? Ego aūt in medio vestrum sum: sicut qui ministrat. Vos autem estis q̄ permansistis mecū in tentatiōnib⁹ meis. Et ego dispono vobis/sicut disposuit michi pater me⁹ regnū vt edatis & bibatis sup mēsam meā i regno meo: & sedeatis sup thronos iudicātes duodecī tribus isrl. m. Ait aūt dñs symoni. b. Symon: ecce sathanas expetiuit vos/vt cribraret sicut triticū. Ego aūt rogaui p te: vt non deficiat fides tua. Et tu aliq̄n q̄uersus: confirma fratres tuos. m. Qui dixit ei. a. Dñe: tecū paratus sum: & in carcerem/& in mortē ire. m. Et ille dixit. b. Dico tibi petre nō cantabit hodie gallus: donec ter abneges nosse me. Et dixit eis. b. Quādo misi vos sine sacculo/& pera/et calciamētis: numq̄d aliq̄d defuit vobis? m. At illi dixerūt. a. Nichil. m. Dixit ergo eis. b. Sed nunc q̄ habet sacculū: tollat similiter & perā. Et q̄ nō habet vēdat tunicā suā/& emat gladiū. Dico enim vobis: q̄m adhuc hoc q̄d̄ scriptū est/oportet impleri in me. Et cū iniquis deputatus est. Etenim ea q̄ sunt de me: finem habent. m. At illi dixerūt. a. Dñe: ecce gladij duo hic. m. At ille dixit eis. b. Satis est. m.

Et egressus: ibat scom consuetudinē in montē olivarū. Secuti sunt autē illū/& discipuli. Et cum pueniisset ad locū: dixit illis. b. Orate: ne intretis in tentationē. m. Et ipse auulsus est ad eis: q̄tum iactus est lapidis. Et positis genib⁹: orabat dicēs. b. Pater: si vis/transfer calicē istum a me. Verumtamē non mea voluntas: sed tua fiat. m. Apparuit aūt illi angelus de celo: confortans eum. Et factus in agonia/prolixius orabat. Et factus est sudor eius sicut guttę sanguinis/decurrentis in terrā. Et cū surrexisset ab oratione: & venisset ad discipulos suos inuenit eos dormientes pre tristicia. Et ait illis. b. Quid dormitis? Surgite orate: ne intretis in tentationem. m. Adhuc eo loquente ecce turba & q̄ vocabatur iudas vnus de duodecim/antecedebat eos. Et appropinquauit iesu: vt oscularetur eū. Jesus aūt dixit illi. b. Juda: osculo filiū hois tradis? Videntes aūt hi qui circa ipsum erant q̄d futurū erat: dixerunt ei. a. Dne: si percutimus in gladio? m. Et percussit vnus ex illis seruū principis sacerdotū & amputauit auriculā eius dexterā. Videns aūt iesus/ait. b. Sinite vsq; huc. m. Et cū tetigisset auriculā eius: sanauit eum. Dixit aūt ihesus ad eos q̄ venerāt ad se: principes sacerdotū/& magistratus templi: & seniores. b. Quasi ad latronē existis cū gladiis & fustib⁹: cū quotidie vobiscū fuerim in templo & nō extendistis manus in me. Sed hec est hora vestra: & potestas tenebrarū. m. Cōprehendentes aūt eū: duxerūt ad domū principis sacerdotū. Petrus vero sequebatur eū a longe. Accenso aūt igne in medio atrii/& circunsedentibus illis: erat petrus in medio eorum. Quē cū vidisset ancilla quedā sedentē ad lumen/& eū fuisset intuita: dixit. a. Et hic cū illo erat. m. At ille negauit eū: dicēs. a. Mulier: nō noui illū. m. Et post pusillū: alius videns eū/dixit. a. Et tu de illis es? m. Petrus vero ait. a. O hō: nō sū. m. Et intervallo facto quasi hore vnius: alius q̄dā affirmabat dicēs. a. Vere & hic cū illo erat: nā & galileus est. m. Et ait petrus. a. Mulier: nescio q̄d dicis. m. Et protinuo adhuc eo loquente: cantauit gallus. Et conuersus dns: respexit petrum. Et recordatus est petrus verbi dñi sicut dixerat: q̄ priusq̄ gallus cātet: ter me negabis. Et egressus foras petrus: fleuit amare. Et viri q̄ tenebāt illū: illudebāt ei cedētes. Et velauerunt eū: & percutiebāt faciē ei⁹/& interrogauerūt eū/dicētes. a. Prophetiza: quis est q̄ te percussit? m. Et alia multa blasphemātes: dicebāt in eū. Et vt factus est dies: conuenerūt seniores plebis/& principes sacerdotū: & scribe: & duxerūt illū in concilium suū dicentes. a. Si tu es xps: dic nobis. m. Et ait illis. b. Si vobis dixero: non credetis michi. Si aūt & interrogauero: non respōdebitis michi: neq; dimittetis. Ex hoc aūt erit filius hois sedēs a dextris virtutis dei. m. Dixerunt aūtē oēs. a. Tu ergo es filius dei? m. Qui ait. b. Vos dicitis/q̄z ego sū. m. At illi dixerūt. a. Quid adhuc desideramus testimonium? Ipsi enī audiuimus de ore eius. m. Et surgēs omis multitudo eorum: duxerūt illū ad pylatū. Cepe- Luce. runt aūt accusare illū/dicētes. a. Hic 23.ca. inuenim⁹ subuertentē gentē nr̄am: & A prohibentē tributa dari cesari: & dicentē se xpm regē esse. m. Pylatus aūt interrogauit eū dicēs. a. Tu es rex iudeorum? m. At ille respōdēs/ait. b. Tu dicis. m. Ait aūt pylatus ad principes sacerdotū/& turbas. a. Nichil inuenio causę in hoc homine. m. At illi inualescebāt/dicētes. a. Cōmouit populum docēs per vniuersam iudeā: incipiēs a galilea vsq; huc. m. Pylatus aūt audiēs galileā: in

terrogauit si hō galileus esset. Et vt cognouit q̄ de herodis potestate esset: remisit eū ad herodem: q̄ & ipse erat hierosolymis illis diebꝫ. Herodes aūt viso iesu gauisus est valde. Erat enī cupiens ex multo tpe videre eū: eo q̄ audierat mlta de eo: & sperabat signū aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat aūt illū / multis sermonibꝫ. At ipse nichil illi rñdebat. Stabāt aūt pncipes sacerdotum & scribe: & stanter accusantes eū. Spnit aūt illū herodes cū exercitu suo: & illusit indutū veste alba: & remisit ad pylatum. Et facti sūt amici herodes & pylatꝰ / i ipsa die. Nā antea inimici erāt adinuicē. Pylatꝰ aūt q̄uocatis pncipibus sacerdotū / & magistratibus / & plebe: dixit ad illos. a. Obtulistis mihi hūc hoiem / quasi auertētē ppl'm: & ecce coꝝā vobis interrogās nullā causam inuenio in hoīe isto: ex his in q̄ꝫ eū accusatis. Sz neq; herodes. Nā remisi vos ad illū et ecce nichil dignum morte est actū ei. Emēdatū ergo illū dimittā: L m. Necesse autē habebat dimittere eis p diē festū vnū. Exclamauit autem simul vniuersa turba / dicens. a. Tolle hūc: & dimitte nobis barrabā. m. Qui erat ꝓpter seditionē quādā factā in ciuitate & homicidiū missus in carcerē. Iterū aūt pylatꝰ locutus est ad eos: volēs dimittere iesū. At illi succlamabāt dicētes. a. Crucifige: crucifige eū. m. Ille aūt tertio / dixit ad illos. a. Quid enī mali fecit iste? Nullā causā mortis inuenio in eo. Corripiā ergo illū: & dimittā. m. At illi instabāt vocibꝫ magnis postulātes vt crucifigerē: & inualescebāt voces eoꝝ. Et pylatꝰ adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. D Dimisit aūt illis eū q̄ ꝓpter homicidiū / & seditionē missꝰ fuerat i carcerē / quē petebant. Iesū vero tradidit voluntati eoꝝ. Et cū duceret eū: apprehenderūt symonē quēdā cyrenēē / venientē de villa: & imposuerūt illi crucē portare post iesū. Sequebat aūt illū multa turba populi & mulierū: q̄ plāgebāt & lamētabant eū. Conuersus aūt ad illas iesꝰ dixit. b. Filie hierlm: nolite flere sup me: sed super vosipsas flete & sup filios vestros. Q̄n ecce venient dies in quibꝫ dicēt. Beate steriles & ventres / q̄ nō genuerūt: & vbera q̄ non lactauerūt. Tūc incipiēt dicere montibus / cadite sup nos: & collibus operite nos. Q̄z si in viridi ligno hec faciunt: in arido q̄d fiet? m. Ducebant aūt & alij duo nequā cū eo: vt interficerent. Et postq̄ venerūt in locū q̄ vocatur caluarie / ibi crucifixerūt eū: & latrones vnū a dextris & alterū a sinistris. Iesus aūt dicebat. b. Pater / f dimitte illis: non enī sciunt quid faciunt. m. Diuidentes vero vestimenta eius / miserunt sortes. Et stabat populus expectans: & deridebant eū pncipes / cū eis dicentes. a. Alios saluos fecit: se saluū faciat si hic est xps dei electus. m. Illudebant autē ei & milites accedentes: & acetū offerētes ei / dicentes. a. Si tu es rex iudeoꝝ: saluū te fac. m. Erat aūt & suprascriptio scripta sup eum: litteris grecis: & latinis / & hebraicis. Hic est rex iudeoꝝ. Unus aūt de his q̄ pēdebāt latronibꝫ blasphemabat eū dicēs. a. Si tu es xps: saluum fac teipsum & nos. m. Iudens aūt alter: increpabat eum dicens. a. Neq; tu times deum qui in eadem dānatione es. Et nos quidē iuste: nam digna factis recipimus: hic vero nichil mali gessit. m. Et dicebat ad iesū. a. Dñe memento mei: cū veneris i regnū tuū. m. Et dixit illi iesꝰ. b. Amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso. m. Erat aūt fere hora sexta: & tenebre facte sūt i vniuersam terrā: vsq; in horā nonam.

Et obscuratus est sol: & velū templi scissum est medium. Et cū dixerit dyaconus. Velum templi scissum est. Me tū ante altare: cadere permittatur. Et clamās voce magna ihesus/ait. Pater/in manus tuas cōmendo spiritū meū. ℟ Et hec dicēs/expiravit. Hic fiat genuflexio: dicendo. Pater noster. Aue maria. In manꝰ tuas. ℟ Videns aūt centurio qđ factum fuerat: glorificavit deū dicens. Vere hic homo/iustus erat. ℟ Et omis turba eoꝝ qui simul aderant ad spectaculū istud/& videbāt que fiebāt percutiētes pectora sua/reuertebātur. Stabāt aūt oēs noti eius a longe: et mulieres que secute erant eum a galilea hec videntes. Euangelium.

ET ecce vir nole ioseph qui erat decurio vir bonꝰ & iustꝰ: hic nō cōsenserat cōsilio & actibꝰ eoꝝ/ab arimathia ciuitate iudee: qđ expectabat & ipse regnū dei. Hic accessit ad pylatū & petijt corpus ihesu: & depositū de ligno voluit sydone/& posuit eū in monumēto cesilo. In quo nōdū quisq̄ positus fuerat. Offa. Dñe exaudi orationem meam: et clamoꝝ meus ad te veniat. ℣ Ne auertas faciem tuā a me/ne auertas faciem tuam a me. Secreta.

SUscipe qs dñe munꝰ oblatū/& dignāter operare/vt qđ passionis filij tui dñi nostri mysterio gerimus: pijs affectibus consequamur. Per eundem. Prefatio. Qui corporali. Tibio. Potū meum cum fletu temperabam/quia eleuans allisisti me: et ego sicut fenū aruit/tu autē dñe in eternū permanes: tu exurgēs miserebēris syon/qꝝ venit tempus miserendi eius. Postcōio.

LArgire sensibus nris ops deꝰ: vt p temporalē filij tui mortē/quā mysteria venerāda recolantur: vitā nobis dedisse perpetuā confidamꝰ. Per eundem. Super populum. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

RESpice qs dñe sup hanc familiā tuā: pro qua dns noster ihesꝰ nō dubitauit manibꝰ tradi nocentiū & crucis subire tormētū. Qui te. ℭ Feria.v.in cena dñi. In primis fiat reconciliatio penitentū. hoc modo. Nona cāta: peragat excellētioꝝ sacerdos ad officiū ecclesie occidētalis indutus vestibus sacerd. in cappa serica rubea/cū duobus dyaconis albis cū amictibꝰ inductis/ablisq̄ subdyacon? ex parte penitentū. scilz extra ostiū ecclesie in cappa serica/alba et stola indutus/legat hanc lectionem.

ADesto venerabilis pōtifex tēpus acceptū: dies propiciationis diuine: & salutis hūane qua moꝝs interitū: et vita accepit eterna principiū quādo in vinea dñi sabaoth hic nouum palmitū plantatio facienda est: vt purget excecatio vetustatis. Quāuis enim a diuitijs bonitatis dei: nichil tēporis vacet: nūc tamen & largitoꝝ est p indulgentiā remissio petitoꝝ et copiosioꝝ per gratiam: assumptionem ascentiū. Ingemus/regenerandis/crescimur/renatis. Lauant aq̄: lauāt lachrymę. Inde est gaudiū de assumptione vocatoꝝ: hinc leticia/de absolutione penitentiū. Inde est q̄ supplices tui postea q̄ varias formas criminū neglectu mandatoꝝ celestiū: & motū phabilitū transgressione ceciderunt humiliati itaq̄ prostrati: p phetica ad deum voce clamant dicētes. Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniquitatem fecimus. Miserere nostri dñe: voce angelicā nō frustatoria aure capiētes: beati qui luget qm̄ ipi consolabūtur. Mandducauerūt sicut scriptū est panē doloris: lachrymis stratū rigauē-

runt:cor suum luctu:corpus ieiunijs afflixerunt:vt animarū reciperent/ quā perdiderant sanitatē. Vnicū est itaq; penitētie suffragiū:quod & singulis pdest:et olbus in cōmune succurrit. Reintegra ergo in eis apostolice pōtifex:quicquid dyabolo tua dēte/leuitē/scindēte/corrupti est: et orationū tuarū patrocinātib⁹ meritis:p diuine reconciliatiōis gratiā/ sacholes primos deo vt qui antea sluis puerilitatibus displicebāt:nunc iā placere se dño in regionē vinozū/ deuicto mozbis sue auctoze gratulētur. Que lectio nō legatur epo ablēte. Finita lectiōe:incipiat ep̄s ān. Venite venite. infra predictū ostiū cōuersus ad borealē:signū faciēdo cū manu/quasi vocāndo. Deinde dyacon⁹ ex parte penitē. scz extra ostiū/dicat **Flectam⁹ ge.** Alius dyacon⁹ ex parte epi dicat **Leuate.** Et ita fiat tribus vicib⁹ Ita tamen q̄ post tertiā repetitionē ān. non dicitur **Flectamus genua.** sed chor⁹ plequatur totā ān. cātore incipiēte. **Fili audite me:timorē dñi docebo vos.** ps. **Benedicam.** Totus ps. dicit cū **Glia pri.** Et post vnūquēq; v. repetatur ān. Dum ps. canitur a choro cū ān. semp manuarim penitētes ab aliquo pbro de choro:habitu nō mutato reddātur sacerdoti ex eorū officio & ab ipso reconciliātur ecclesie gremio. Nam si ep̄s presens fuerit:penitētes a presbytero reddātur archid. & ab ipso reddātur epo/et ab ipso reconciliātur ecclie gremio. Quibus expletis:pcessio more solito ad chorū redeat. Deinde prosternāt se oēs & dicāt clerici in choro septē psalmos penitētiales cū **Glozia pri.** et **Sicut erat.** Sacerdos vero cū suis ministris dicat p se septē psalmos cū **Glia patri.** & **Sicut erat.** & ān. **Ne reminiscaris** cum **Kyrī eleyson. Xpe eleyson. Kyrī eleyson. Pater noster.** ante altare sternit in die cinerū prenotatū est. Deinde erigens se sacerdos/cōuersus ad australē cornū retro cornu altaris:signū dicat. Et ne nos inducas in tentationē. Sed libera nos a malo. Salvos fac seruos tuos & ancillas tuas. Deus meus sperātes in te. Mittere dñe auxiliū quoq; Et de sancta sion tuere eos. Domine exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus dñe supplicationib⁹ nostris:& me qui etiā mia mea primus indigeo/clemēter exaudi:& quē nō electione meriti:sed dono gratie tue cōstituisti opis huius ministrū da fiduciā tui muneris exequēdi:& ipse in nostro ministerio/quod tue pietatis est operare. Per xpm dñm nrm. Et dicātur omes orationes:& terminētur sub tono lectionis:& oēs orationes dicātur cū **Oremus.** Nō dicitur **Dominus vobiscū.** nisi ātē primam orationem tantum. Alia oratio.

Deus humani gnis benignissime cōditor:& misericor dissime reformator qui holem iusdia dyaboli ab eternitate directi/vnici filij tui sanguine redemisti:vivifica hos famulos tuos/quos tibi nullaten⁹ mori desideras:& q̄ non derelinquis deuios/assume correctos:moneāt pietatē tuā ḡs dñe hoz famulor tuorū lachrymosa suspiria:tu eorum mederе vulneribus:tu facentibus manū porrige salutarē:ne ecclesia tua aliqua sui corporis portione vastetur: ne grex tuus detrimentū sustineat/ ne de familie tue dāno/inimicus exultet:ne renatos lauacro salutari mors secūda possideat. Tibi ergo domine supplices preces offerim⁹/tibi

cordis fletum effundimus: tu parce confitentibus: vt sic in hac mortalitate peccata sua te adiuuante defleant quatinus in tremendi iudicij die sententiam eterne damnationis euadant: & nesciant pßime pater/ quod terret in tenebris quod stridet in flammis: atq; ad erroris sui via ad iter reuersi iustitie / nequaq; vlcera vulneribus saucientur: sed integrum sit eis atq; perpetuū: & quod gra contulit/ & qđ mia reformauit. Per xpm dominū nrm. Alia oratio.

DOmine sancte pr omnipotēs eterne deus: q̄ vulnera nostra curare dignatus es: te supplices rogamus ac petim⁹ nos humiles tui sacerdotes: vt precibus nostris anures tue pietatis inclinare digneris atq; ad penitentiam ꝓfessione mouearis: remittasq; omnia crimina: & pcta vniuersa cōdones: deleq; his famulis tuis domine pro supplicijs veniam: pro merore leticiam: pro morte vitam: vt qui ad tantam spem celestis apicis deuoluti sunt de tua mia ꝓfidentes: ad bona pacifici premij tui atq; ad celestia dona puenire mereantur. Per ehristū. Hic non flectimus genua sed sacerdos ad populū conuersus manu extensa/ sine nota dicat absolutionem. Alia oratio.

ABsoluimus vos vice bti petri apłoꝝ principis: cui collata est a dño potestas ligandi atq; soluendi: & quantū ad vos pertinet accusatio/ & ad nos remissio: sit vobis omps deus vita & salus: & omnium peccatorū vestrorum pius indultor. Qui viuit & regnat cū deo patre. &c. Et sic surgāt oēs a prostratione obscurantes formulas vel terrā sacerdo. dicente. Qui viuit. Et si episcopus adest: dicat bñdictionē. Deinde incipiatur missa solenniter sine reginine chori. Ad missam. Officium.

NOs autem gloriari oportet in cruce dñi nostri ihesu xpi: in quo est salus vita & resurrectio nostra: per quem saluati et liberati sumus. ps. Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri. Gal. 6 D ps. 66

Si eps celebret. ꝺ. Elia pti. aliter nō Et sine episcopus celebret sine nō: ꝺ. cantus de Conditor. Ihesu eleyso. absq; dñi. Si eps celebret dñ Gloria in excel. aliter nō. Sequa Oremus sine Flectam⁹ genua Leuate. Oro.

DEus a quo & iudas pditor rea tus sui penam & ꝓfessionis sue latro premiū suplit: ꝓcede nobis qs tue ppiciationis effectū: vt sicut in passione sua ihesus xps dominus nr/ diuersa diuersq; intulit stipendia meritorum: ita nobis ablato vetustatis erroꝛe / resurrectionis sue gratiam largiatur. Qui tecū viuit & regnat in vnitate. &c. Ad corinthios. I. cap XI E

FRatres. Cōuenientibus vobis in vnū non est dominicā cenā manducare. Vnusquisq; enī suā cenā presumit ad manducandū. Et alius quidē esurit: alius aūt ebrius est. Nūqd domos nō habetis ad māducandū & bibēdū? Aut ecclesiā dei ꝓfanatis & ꝓfunditis eos qui non habent? Quid dicā vobis? Laudo vos/ in hoc non laudo. Ego enim accepi a dño qđ & tradidi vobis: qm dñs ihesus in qua nocte tradebatur: accepit panem & gratias agens fregit/ & dixit Accipite & manducate: hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationē. Similiter & calicē: postq̄ cenauit dicens. Hic calix nouū testamentū est in meo sāguine: hoc facite quotiēscūq; bibetis in meam memorationē. Quotienscunq; enim māducabitis

panem hunc & calicē bibetis:mortē dñi annunciabitis donec veniat.
G Itaq; quicūq; māducauerit panem vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis & sanguinis dñi. Probet autem seipsum homo:& sic de pane illo edat:& de calice bibat. Qui enī manducat & bibit indigne/ iudicium sibi manducat & bibit:nō dijudicans corpus dñi. Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles: & dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicaremus:non vtiq; iudicaremur. Dum iudicamur autem a dño corripimur:vt non cum hoc mūdo dānemur. Et predicta epistola legatur i pulpito & ibidem cantetur grad. a duob⁹ pueris in suppellicijs

phil'. 6 B Ry. Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortem:mortem autē crucis. Ideo. Propter quod & deus exaltauit illum:& dedit illi nomen quod est super omne nomen. ℣ Repetatur gradale nisi episcopus celebret. Euangelium legatur in pulpito more dominicali.

Secundum Johannem.

Laß. 13 A

Ante diē festum pasche sciēs ies⁹ q; venit hora eius:vt transeat ex hoc mūdo ad patrem:cū dilexisset suos q̄ erāt in mundo:in finē dilexit eos. Et cena facta cū dyabolus iam misisset in cor vt traderet eū iudas symonis scariothis:sciēs quia omnia dedit ei pater in manus & quia a deo exiuit/& ad deum vadit:surgit a cena & ponit vestimēta sua. Et cum accepisset linthеū:precinxit se. Deinde misit aquam in peluim:& cepit lauare pedes discipulorū suorum:& extergere linthеo quo erat precinctus. Venit ergo ad symonem petrum. Et dixit ei petrus. Dñe/tu michi lauas pedes? Respondit ies⁹ et dixit ei. Quod ego facio tu nescis modo:scies autem postea. Dicit ei petrus. Non lauabis michi pedes in eternum. Respondit ei ies⁹. Si non lauero te:non habebis partem mecum. Dicit ei symon petrus. Dñe/non tantum pedes meos:sed & manus & caput. Dicit ei ies⁹. Qui lotus est:non indiget nisi vt pedes lauet:sed est mundus totus. Et vos mundi estis:sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum:propterea dixit/non estis mundi oēs. Postq̄ ergo lauit pedes eorum: & accepit vestimēta sua:& cū recubuisset iterū dixit eis. Scitis/q̄d fecerim vobis? Vos vocatis me magister & dñe:& bene dicitis. Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vestros dñs et magister:& vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exemplū enī dedi vobis:vt quemadmodū ego feci vobis ita & vos faciatis. Et legatur i pulpito more dominicali:sine Credo. nisi episcopus celebrauerit:tūc eni legatur euangelium more duplicis festi & ℟y. Credo. Offe. Dextera domini fecit virtutem:dextera domini exaltauit me non moriar sed viuam et narrabo opera domini. Ponantur a subdyacono tres hostie ad consecrādum:quarum due reseruentur in crastinum: vna ad percipiendum a sacerdote: reliqua vt ponatur cum cruce in sepulchro. Secreta.

Psal. 117

Ipse tibi q̄s dñe sancte pater oīps eterne deus/sacrificiū nostrū reddat acceptum qui discipulis suis in sui memorationem hoc fieri hodierna traditione mōstrauit: ihesus xp̄s dñs noster. Qui tecū vi. Prefatio quotidiana. Et adde. Sanctus/solēniter cantet:licet episcop⁹ defuerit. Infra canonē. Cōmunicantes. & Hāc igit. & Qui pridie. & dicta a sacerdote/q̄ a depo. Tres pueri.

Joh. 13 B

Psal. 115

Ibid.

Psal. 119

ante vlel ꝓsecrationē simul cātēt hūc hymnū in suppellictis. O redēptor. Chor⁹ idē repetat post vnūquēq; d. Hac die nō d̄r Agnus dei, nec par cēl nisi ep̄s celebrauerit: tūc enī dicitur Agnus dei solenniter more duplicis festi: ꝫ sacri crismatis ampulla ꝑ pa-
Joh. ce deosculetur. Cōio. D̄ns iesus postq̄
13 B cenauit cū discipulis suis lauit: pedes eorū et ait illis: scitis quid fecerim vobis ego dominus ꝫ magister: exemplū dedi vobis/ vt et vos ita faciatis. Cantata cōmunione missa cum incipiātur vesperе festiue/ sine regimine chori/ ꝫ sine Deus in adiuto. Ab aliquo de superiori gradu incipiatur ān. Calicem salutaris.

Ps̄al. 115 Credidi ꝓpter quō locutus sum: ego autē hūiliat⁹ sum nimis. Ego diri in excessu meo: omis hō mēdax. Quid retribuā d̄no: ꝓ oībus que retribuit michi. Calicē salutaris accipiam: ꝫ nomen d̄ni inuocabo. Vota mea d̄no reddā cor̄ā omni populo eius: pciosa in conspectu d̄ni mors sanctor̄ eius. O d̄ne quia ego seruus tuus: ego seru⁹ tuus/ ꝫ filius ancille tue. Dirupisti vincula mea/ tibi sacrificabo hostiam laudis: ꝫ nomen d̄ni inuocabo. Vota mea d̄no reddā in ꝓspectu omnis populi eius: in atriis domus d̄ni i medio tui hierusalem. Non d̄r Gloria patri. sed
Ibid. repetatur ān. Calicem salutaris accipiam: et nomen domini inuocabo. Et ceteri ps̄almi cum suis ātiphonis dicuntur simili modo sine Gloria patri.

Ps̄ 119 In d̄no cum tribularer clamaui: ꝫ exaudiuit me. D̄ne libera alam meā a labīs iniquis: ꝫ a lingua dolosa. Quid det tibi aut quid apponatur tibi: ad linguā dolosam: Sagitte potentis acute: cū carbonibus desolatorīs. Heu michi q; incolatus meus prolongatus est/ habitaui cū habitantibus cedar: multum incola fuit ala mea. Cū his qui oderunt pacē eram pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis. ān. Cū his qui oderūt pacē eram pacificus: cū lo- Ibid.
quebar illis impugnabant me gratis.

Ps̄al. 139 Eripe me d̄ne ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die constituebant pr̄elia. Acuerunt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labīs eorū. Custodi me d̄ne de manu pcātōris: ꝫ ab hoīb⁹ iniquis eripe me. Qui cogitauerūt supplantare gressus meos: absconderūt superbi laqueū michi. Et funes extenderūt in laqueū iuxta iter scāndalū: posuerūt michi. Diri d̄no de⁹ meus es tu: exaudi d̄ne vocē dep̄cationis mee. D̄ne d̄ne virt⁹ salutis mee: obūbrasti super caput meū in die belli. Non tradas me d̄ne a desiderio meo pcātōri: cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltētur. Caput circuitus eor̄: labor labior̄ ipsor̄ operiet eos. Cadēt super eos carbones: in ignē deicies eos/ in miseriis non subsistēt. Vir linguosus nō dirigetur in terra: virū iniustum mala capient in interitu. Cognoui quia faciet d̄ns iudiciū inopis: ꝫ vindictam pauperis. Verūtamen iusti confitebuntur nomini tuo: ꝫ habitabunt recti cum vultu tuo. ān. Ab hominibus iniquis/ libera me domine. Ps̄al. 139

Ps̄al. 140 Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cū clamauero ad te. Dirigat or̄o mea sicut incēsum in ꝓspectu tuo: eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Pone d̄ne custodiā or̄i meo: ꝫ ostiū circūstātie labīs meis. Nō declines cor̄ meū in verba malicie: ad excusādas excusationes in pcīis. Cū hoībus operātibus iniquitatē: ꝫ nō cōmunicabo cū electis eor̄. Corripiet me iust⁹ in misa/ et increpabit me: oleum autem pcātōris nō impinguet caput meum.

Quoniã adhuc ꝛ oratio mea in bñplacitis eor: absorpti sunt iuncti petre iudices eor. Audiẽt verba mea qñ potuerũt: sicut crassitudo tre erupta est sup terrã. Dissipata sũt ossa nostra secus infernũ: qz ad te dñe domine oculi mei in te speraui nõ auferas aiaz meã. Custodi me a laqueo quẽ statuerunt michi: et a scandalis operantium iniquitatem. Cadent in rethiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec trãseã. ãn. Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Psal. 139

Psal. 141

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecat9 sum. Effundo in cõspectu ei9 orationem meã: ꝛ tribulationẽ meã ante ipsum pnuncio. In deficiendo ex me spiritũ meũ: ꝛ tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: absconderũt laqueũ michi. Cõsiderabã ad dexterã ꝛ videbã: ꝛ nõ erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: et non est qui requirat aiam meã. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea/ portio mea in terra viuentiũ. Intende ad deprecationẽ meã: qz humiliatus sum nimis. Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt sup me. Educ de custodia animã meam ad confitendũ nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi. ãn. Considerabam ad dexterã ꝛ videbã/ ꝛ nõ erat q̃ cognosceret me. Finita hac quinta aña: statim incipiatur aña. Lenantibus.

Psal. 141

Canticum beate Marie.

Magnificat: aia mea dñz. Et exultauit spũs me9: i deo salutari meo. Qz respexit humilitatẽ ancille sue: ecce enĩ ex hoc beatã me dicent oẽs gnationes. Quia fecit michi magna qui potẽs est: ꝛ sanctũ nomẽ ei9. Et mia ei9 a pgenie in pgenies: timẽtib9 eũ. Fecit potentiã in brachio suo: dispsit superbos mente cordis sui.

Luce. 1 C

Deposuit potẽtes de sede: ꝛ exaltauit humiles. Esurientes implenit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit isrl puerũ suum: recordatus mie sue. Sicut locut9 est ad patres nostros: abrahã ꝛ semini ei9 in scla. ãn. Lenãtibus autẽ accepit iesus panẽ: benedixit ac fregit / dedit discipulis suis. Repetita aña post Magnificat. dicat sacerdos postcõio. cum Dominus vobiscum. et Oremus. more solito. Postcõio.

Mat. 29 L

Refecti vitalibus alimẽtis qũmus dñe deus noster: vt qd̃ te pore nostre mortalitatis exequimur immortalitatis tue munere ꝛsequamur. Per dñm. Et sic missa ꝛ vespere simul finiant: dyacono dicẽte. Ite missa est/ si eps celebret. si vero non: missa ꝛ vespe simul finiãtur cũ Benedicamus dño. Propter dilectionẽ vero cene: dyacon9 ꝛ subdyaconus dalmatica ꝛ tunica induãtur: licet eps nõ celebrauerit. Post prãdiũ querãt clerici ad ecclesiam/ ad altaria ablueda: ꝛ ad mandatum faciendum: ꝛ ad completoriũ dicẽdũ. In primis bñdicitur aqua more solito extra chorum priuati. Deinde preparẽtur duo sacerdõ. excellẽtiores cũ dyacono ꝛ subdyacono de secũda forma: ꝛ reroket. de prima forma qui oẽs sint albis cũ amictis induti: ꝛ duo d9 clericis vinũ ꝛ aquã deferẽtib9/ ꝛ incipiãt a maiori altare: ꝛ ablũãt illud ifudẽtes vinũ ꝛ aquã ꝛ interim cantentur Ps. In nõ te oblueti. a toto choro corã altari cum suo v. ꝛ dicit sine Gloria patri. Quo finito: dicit v. et oratio de sancto in cuius honore ꝛsecratũ est altare: ad excellẽt. sacer. modesta voce. Nõ sint nota: que terminetur sic Per xpm. nec pcedat/ nec subsequat Dñs vobiscũ sed tantũ Oremus. ante oẽm Godẽ modo ola altaria i eccliã ablũtur/ cũ Ps. et v. sicut ordinatim sunt in pdicta hystoria: scil. In mõte oliue-

47 Psal. 18 132

ℭ.et cū ỽ.ℊ oratio de sanctis vt̄s.dictū est. Ita ꝙ nullū ℟.incipiatur nisi tantū corā altari:ꝫ ibi totū cantabit vt̄s.diximus. Et semꝑ i extrema ablutiōe cantetur ℟. Circūdederunt. cū suo ỽ. Et si plura fuerint altaria in ecclesia ꝙ ℟.in prędicta hystoria: tunc reincipiat hystoria ordine p̄dicto seruato:sed ꝙ ℟. Circumdederunt. semꝑ vltimo loco cāt̄etur. Postq̄ ablutionē altaris intrent caplm:ꝫ dyaconus legat euangel. Antē dīt̄ festum. sicut ad missā lectū est:deinde ꝺ̄z sermo. Quo finito surgāt duo p̄dicti sacerdotes.ꝫ incipiēt a maioribus/lauent olim pedes vnus ex parte:et alter ex altera parte chori:ꝫ ipsi inuicē sibi lauēt pedes. Et interi cantent hę sequētes añe.cū suis p̄s.a toto choro interim sedente.ān. Mādatū nouum. p̄s. Deus misereatur nostri.cot̄ ꝺ̄z sine Gloria patri. Et post vnusquisq; ꝺ. repetatur ān. Et hoc modo dīr dēs añe cū suis p̄s q̄ sequūtur ān. Diligamus nos. p̄s. Ecce ꝙ bonum. ān. In diebus illis. p̄s. Miserere.i.ān. Maria ergo. p̄s. Beati immaculati ān. Postq̄. p̄s. Audite hec omnes gētes. Hę sequētes ān si necesse fuerit cantētur: sinautē omnino p̄termittant. ān. Quos vocatis. ān. Si ego dīm. ān. Ante diem. ān. Venit ad petrū. Peracta ablutione pedū dicto sermone accipiāt charitatis potū. Quibus rite peractis vn⁹ sacerdos dicat p̄ces hoc modo. Oremus.

Suscepimus deus misericordiā tuam. In medio templi. Tu mandasti. Mandata tua custodiri nimis. Ecce ꝙ bonum ꝫ ꝙ iocundum. Habitare fratres in vnum. Domine exaudi. Et clamor meus. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Oremus. Deo.

Deus hs dñice officio seruitutis nre:et qz tu pedes lauare dignat⁹ es tuis discipulis:ne despicias opera manuū tuarū q̄ nobis retinenda mandasti: sed sicut exterioza hic abluūtur inquinamēta corporū: sic a te oīm nr̄or̄ interioza mūdet̄ pctā qđ ipse p̄stare digneris. Qui cū deo pre ꝫ spū sctō viuis ꝫ regnas deus.p. Si vero nullus adsit clericus sermonē faciens:ceteris vt p̄ius peractis post ablutionē pedū dicunt p̄ces p̄dicte. Deinde legatur sequens euāge. a quodam dyacono de sctā forma:in suppelli. sine titulo bñdicēte p̄ius perita ab executore officij:ꝫ legatur more ier. fratrib⁹ interim charitatis potū sumētib⁹:ꝫ legat usq; ad illū finē. Surgite eam⁹ hīc Et ita recedāt

℣euangelium Secūm Johannem.

In illo tēpore. Dixit ielus discipulis suis. Amen amē dico vobis:nō est seruus maior dño suo/neq; apostolus maior eo qui misit illū. Si hec scitis: beati eritis si feceritis ea. Nō de oīb⁹ vob⁹ dico. Ego scio quos elegerim:sz vt adimpleatur scriptura Qui mādducat mecū panē:leuabit cōtra me calcaneū suū. Amodo dico vobis p̄ius q̄ fiat:vt cū factū fuerit credatis/qz ego sū. Amē amē dico vob⁹: qui accipit si quē misero me accipit. Qui autē me accipit:accipit eū q̄ me misit. Et cū hec diceret iesus turbat⁹ est spū:ꝫ protestatus est/ꝫ dixit. Amē amē dico vobis: qz vn⁹ ex vobis me tradet. Aspiciebāt ergo adinuicē discipuli:hesitātes de quo diceret. Erat aūt reclinēs vn⁹ ex discipulis eius in sinu iesu:quē diligebat ies⁹. Innuit ergo huic symon petrus: et dixit ei. Quis est de quo dicit? Itaq; cū recumbuisset ille supra pect⁹ iesu/dixit ei. Dñe/quis est? Respondit ies⁹. Ille est cui ego intinctū panē porrexero. Et cū intinxisset panē:dedit iude symonis scariothis. Et post buccellā introiit in illū sathanas:ꝫ dixit ei iesus.

Luc. 13 B

L

Nō facis:fac citi9. Hoc aūt nemo sci
nit discūbētiū: ad q̄d dixerit ei. Qui-
dā aūt putabāt q̄z loculos habebat
iudas:q̄ dixisset ei iesꝰ eme ea q̄ no-
bis opꝰ sunt ad diē festū:aut egenis
vt aliquid daret. Cū ergo accepisset
ille bucellā:exiuit ꝛtinuo. Erat autē
D nox. Cū ergo exisset dixit iesꝰ. Nunc
clarificatꝰ eſt filius hois:⁊ deꝰ clari-
ficatꝰ eſt in eo. Si deꝰ clarificatꝰ eſt
in eo:⁊ deꝰ clarificabit eū in semetip
so. Et ꝛtinuo clarificauit eū. Filioli
adhuc modicū vobiscū sū. Queretis
me ⁊ sicut dixi iudeis:quo ego vado
vos nō potestis venire. Et vobis di-
co modo. Mādatū nouū do vobis vt
diligatis inicē:sicut dilexi vos/vt et
vos diligatꝭ inicē. In hoc cognoscēt
oēs q̄z discipli mei estis:si dilectionē
habueritis adinuicē. Dixit ei symon
petrus. Dñe quo vadis? Rñdit iesꝰ.
Quo ego vado nō potes me modo se-
qui:sequeris aūt postea. Dixit ei petrꝰ.
Quare nō possū te seq̄ modo? Aiam
meā p te ponā. Rñdit ei iesꝰ. Animā
tuā p me pones. Amē amē dico tibi:
nō cātabit gallꝰ/donec ter me nega
Joh. bis. Et ait discipulis suis. Nō turbe-
14 tur coꝛ vēm:neq̄ formidet. Creditis i
cap.a deū:et i me credite. In domo patris
mei:mālibes multe sūt. Si quomin9
dixissem vobis:q̄z vado parare vobꝭ
locū. Et si abiero ⁊ pparauero vobis
locū:iterū veniā ⁊ accipiā vos ad me
ipsum:vt vbi sū ego/⁊ vos sitis. Et
quo ego vado scitis:⁊ viā scitis. Di-
xit ei thomas. Dñe/nescimꝰ quo va-
dis. Et q̄o possumꝰ viā scire? Dicit
ei iesꝰ. Ego sū via/veritas/et vita.
Nemo venit ad patrē nisi p me. Si
cognouissetis me:⁊ patrē meū vtiq̄
cognouissetis. Et a modo cognosce-
tis eū:⁊ vidistis eū. Dicit ei philippꝰ.
Dñe/ostēde nobis patrē:⁊ sufficit no
bis. Dicit ei iesꝰ. Tanto tpe vobiscū
sum:⁊ nō cognouistis me. Philippe
qui videt me: videt ⁊ patrē meū. Et
q̄o tu dicis ostēde nobis patrē? Nō B
credis q̄z ego in patre:⁊ pr in me est?
Verba q̄ ego loquoꝛ vobis:a meipso
nō loquoꝛ. Pater aūt in me manēs:
ipse facit opa. Nō creditis/q̄z ego in
patre:⁊ pater i me est? Alioquin pro-
pter opa ipsa credite. Amē amē dico
vobis:qui credit in me/opa q̄ ego fa
cio/et ipse faciet. Et maiora horū fa
ciet/q̄z ego ad prem vado. Et q̄cūq̄
petieritis patrē in nōie meo hoc fa-
ciā:vt glorificetur pater in filio. Si
quid petieritis in nomie meo:hoc fa
ciā. Si diligitis me:mādata mea ser
uate. Et ego rogabo patrē:⁊ aliū pa
raclytū dabit vobis/vt maneat vo-
biscum in eternū. Spiritū veritatis
quē mūdꝰ nō potest capere:q̄z nō vi-
det eum nec scit eū. Vos aūt cogno- L
scetis eū q̄z apud vos manebit:et in
vobis erit. Nō relinquā vos orphā-
nos:veniā ad vos adhuc modicum ⁊
mūdus me iam nō videt. Vos autē
videbitis me:q̄z ego viuo/⁊ vos vi-
uetis. In illo die vos cognoscetꝭ/q̄z Cap.
ego sum in patre meo:⁊ vos in me/ 6 A
et ego in vobis. Qui habet mādata
mea ⁊ seruat ea:ille est q̄ diligit me.
Qui autē diligit me:diliget a patre
meo. Et ego diligā eū:et manifesta-
bo ei meipsū. Dicit ei iudas: nō ille
scarioth. Domie quid factum est/ B
quia manifestaturus es teipsum no
bis ⁊ nō mūdo? Respōdit ihesus:⁊ di-
xit ei. Si q̄s diligit me sermonē meū
seruabit. Et pater meus diliget eū:
⁊ ad eū veniemus ⁊ mansionē apud
eū faciemus. Qui nō diligit me:ser- L
mones meos nō seruat. Et sermonē
quē audistis nō est meus:sed eiꝰ qui
misit me patris. Hec locutꝰ sum vo- D
bis:apud vos manens. Paraclytus
autē spiritus sanctus quē mittet pr
in nōie meo:ille vos docebit omnia/
et suggeret vobis omnia quecunq̄

dixero vobis. Pacem relinquo vobis pacem meam do vobis. Nō quo modo mūdus dat ego do vobis. Nō turbetur cor vestrum: neq; formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado & venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq;/qz vado ad patrē quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusq; fiat: vt cum factum fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enī princeps mūdi huius: & in me nō habet quicq;. Sed vt cognoscat mūdus qz diligo patrē & sicut mandatum dedit michi pater: sic facio. Surgite eamus hinc.

℣ Feria.vi. in die paraſceues dicta hora nona: accedat sacer. ad altare/ indutus vestib9 sacerdotalib9: in casula rubea/ cum dyacono & subdyacono: et ceteris ministris altaris: q̄ oēs sint albis cum amictibus ſduti sine tunica: dictaq; oratione dominica statim procedat acolitus alba ſdutus: ad legendū hanc lectiō. ad gradum chori sine titulo hoc modo.

Caſ. 6 Ā

IN tribulatione sua mane surgent ad me. Venite & reuertamur ād dominum: qz ipse cepit/ & sanabit nos: percutiet/ & curabit nos. Viuificabit nos post duos dies l die tertia ſuscitabit nos: & viuemus in cōspectu eius. Sciemus sequemurq;: vt cognoscamus dominum. Quasi diluculū preparatus est egressus eius: & veniet quasi imber nobis tēporaneus & serotinus terre. Quid faciā tibi effraym. Quid faciam tibi iuda: misericordia vestra quasi nubes matutina: & quasi ros mane pertransiēs. Propter hoc dolaui in prophetis & occidi eos in verbis oris mei: & iudicia mea quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui & nō sacrificiū: & scientiam dei plusq; holocaustum. Chorum alternatim dicat tractum sequentem. Tractus.

Ba: cuc. 3 cap. Ā et ola infra.

DOmine audiui auditū tuū & timui & consideraui opera tua & expaui. Dñe. In medio duōrum animalium innotescēris: dū appropinquauerint anni cognosceris: dū aduenerit tēpus ostēderis. Ď. In eo dū conturbata fuerit anima mea: in ira misericordie memor eris. Ď. Deus a libano veniet: & sanctus de mōte umbroso & cōdenso. Ď. Operuit celos maiestas eius: & laudis eius plena est terra. Sequaſ oco sine Dñs vobiscum. sed tantū cū Oremus. et Flectamus genua Leuate. Oratio.

DEus a quo et iudas proditor premiū sumpsit: & confessionis sue latro premiū sumpsit: tribue nobis tue propiciationis effectū: vt sicut in passione sua ipse christus dominus noster diuersa vtriusq; intulit stipēdia meritorū: ita nobis ablato vetustatis erroze: resurrectionis sue gratiam largiat. Qui tecum viuit. ℟c. Subdyacon9 legat hāc ℟c. ad gradū chori sine titulo hoc modo. Exodi.

Cap. 12 Ā

DIxit dñs ad moysē & aaron in terra egypti. Mensis iste vobis principiū mēsiū: primus erit l mēsi h9 anni. Loquimini ad vniuersū cetū filiorū israel & dicite eis. Decima die mēsis huius: tollat vnusquisq; agnū p familias ac domos suas. Si autē minor est numer9: vt sufficere possit ad escēdū agnū: assumat vicinum suū q̄ iunct9 est domui eius iuxta numerū animarū q̄ sufficere possint ad esū agni. Erit enī agnus absq; macula: masculus anniculus. Jurta quē ritū tolletis & hedū: & seruabitis eū vsq; ad quartamdecimā diē mēsis huius. Immolabitq; eū vniuersa multitudo filiorū israel ad vesperū: sumētq; de sanguine agni/ ac ponēt sup vtrūq; postē: & in superliminaribus domoz/ in qb9 comedent illū. Et edent carnes nocte illa assas igni: et azimos panes cū lactucis agrestib9. Nō comedetis ex eo crudū q̄d/ nec coctū aqua

sed allū tātū igni. Caput cū pedib⁹ ei⁹ & intestinis vorabitis: & os ei⁹ nō frangetis: nec remanebit quicq̄ ex eo vsq; mane. Si q̄d residuū fuerit: igne cōburetis. Sic aūt comedetis illū. Lumbi vestros accingetis: & calciamēta habebitis in pedibus: tenētes baculos in manib⁹. Et comedetis festināter. Est enim phase: id est transitus dñi. Chorus alternatim dicat tractum sequentem. Tractus.

Ps. 139 et ola infra.

Eripe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerūt malicias i corde: tota die cōstituebāt prelia. ℣. Acuerūt linguā suā sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eor. ℣. Custodi me dñe de manu pctōris: & ab hoīb⁹ iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: absconderūt superbi laqueū mihi. ℣. Et funes extenderūt in laqueū pedib⁹ meis: iuxta iter scandalū posuerūt michi. ℣. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocem orationis mee. ℣. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti caput meū in die belli. ℣. Ne tradas me a desiderio meo pctōri: cogitauerūt aduersū me ne derelinquas me ne vnq̄ exaltētur. ℣. Caput circuitus eor: labor labiorum ipsorum operiet eos. ℣. Verūntamen iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

¶ Sequat pallio sine Dñs vobiscū & sine titulo/ hoc modo scribendo. m.

Joh. Cap. 18 A

Egressus est ihs cū discipulis suis trans torrentē cedron/ vbi

erat ort⁹ in quem introiuit ipse/ & discipli ei⁹. Sciebat aūt & iudas q̄ tradebat eū locus: q; frequenter ihs conuenerat illuc cū discipulis suis. Judas ergo cū accepisset cohortē/ & a pōtificib⁹ & pharisēis ministros venit illuc cū lanternis/ & facib⁹/ & armis. Jesus itaq; sciēs oīa q̄ vētura erāt sup eū processit & dixit eis. ℣. Quē q̄ritis. m. Rnderūt ei. a. Jesū nazarenū. m. Dicit eis ihs. ℣. Ego sum. m. Stabat aūt & iudas q̄ tradebat eū cū ipsis. Ut ergo dixit eis ego sū: abierūt retrorsū & ceciderūt i terrā. Jterū ergo interrogauit eos. ℣. Quē q̄ritis? m. Illi aūt dixerūt. a. Jesū nazarenū. m. Rndit ihs. ℣. Dixi vobis: q; ego sū. Si ergo me queritis sinite hos abire. m. Ut implerēt sermo quē dixit: q; quos dedisti michi non perdidi ex eis quēq̄. Symō ergo petrus habens gladiū eduxit eū: & percussit pōtificis seruū: & abscidit auriculā ei⁹ dexterā. Erat aūt nomen seruo malchus. Dixit ergo ihs petro. ℣. Mitte gladium tuū in vaginam. Calicem quē dedit michi pr: non bibā illū? m. Cohors ergo & tribunus & ministri iudeor cōprehēderūt ihs & ligauerūt eū: & adduxerūt eū ad annā primū. Erat enim socer cayphe q̄ erat pōtifex anni illius. Erat aūt cayphas q̄ consilium dederat iudeis: q; expedit vnū hoīem mori p pplo. Sequebat aūt ihsum symon petr⁹: & alius discipulus. Discipulus autē ille erat notus pōtifici: & introiuit cū ihsu in atriū pontificis. Petrus aūt stabat ad ostium foris. Exiuit ergo discipulus alius qui erat notus pōtifici: & dixit ostiarie: & introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla ostiaria. a. Nūquid & tu ex discipulis es hominis istius? m. Dicit ille. a. Non sum. m. Stabant autem serui & ministri ad prunas/ quia frigus erat: & calefaciebant se. Erat autem cum eis & petrus stans & calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit ihsum de discipulis suis: & de doctrina ei⁹.

Reſpondit ei ieſus. b Ego palã locutus ſum mũdo. Ego ſemper docui in ſynagoga et in tẽplo quo oẽs iudei cõueniũt: et in occulto locutus ſũ nichil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierũt: quid locut⁹ ſũ ipſis. Ecce hi ſciũt que dixerim ego. m Hec autẽ cum diciſſet vnus aſſiſtens miniſtrorũ dedit alapam ieſu dicens. a Sic reſpondes pontifici? m. Reſpõdit ei ieſus. b Si male locut⁹ ſum: teſtimoniũ perhibe de malo. Si aũt bene: quid me cedis? m Et miſit eum annas ligatũ ad cayphãm põtificẽ. Erat autẽ ſymõ petrus ſtans et calefaciens ſe. Dixerunt ergo ei. a. E Nũquid & tu ex diſcipulis ei⁹ es? m. Negauit ille/& dixit. a. Nõ ſum. m. Dixit ei vnus ex ſeruis põtificis: cognatus ei⁹ cuius abſcidit petr⁹ auriculã. a. Nõne ego te vidi in orto cum illo? m Iterũ ergo negauit petrus: & ſtatim gallus cãtauit. Adduxit ergo ieſum a caypha i prętoriũ. Erat aũt mane. Et ipſi nõ introierũt in prętoriũ/vt nõ contaminarẽtur: ſz vt mãducarent paſcha. Exiuit ergo pylatus ad eos foras/& dixit. a Quã accuſationẽ affertis aduerſus hominẽ hũc? m. Reſpõderũt & dixerũt ei. a Si non eſſet hic malefactor: nõ tibi tradidiſſem⁹ eũ. m. Dixit ergo ei pylatus. a. F Accipite eũ vos: et ſcõm legẽ veſtrã iudicate eũ. m. Dixerũt ergo ei iudei. a. Nobis nõ licet interficere quẽq̃. m. Vt ſermo ieſu impleretur quẽ dixit: ſignificãs qua morte eſſet moriturus. Introiuit ergo iterũ in prętoriũ pylatus: & vocauit ieſum/& dixit ei. a. Tu es rex iudeorũ. m. Reſpõdit ieſus. b. A temetipſo hoc dicis: an alĩ dixerũt tibi de me? m Reſpondit pylatus. a. Nũquid ego iudeus ſum? Gens tua & põtifices tradidẽrũt te michi. Quid feciſti? m. Reſpondit ieſus. b Regnũ meum nõ eſt de hoc mũdo. Si ex hoc mũdo eſſet regnũ meũ miniſtri mei: vtiq̃ decertarẽt vt nõ traderer iudeis Nunc aũt regnũ meũ nõ eſt hinc. m. Dixit itaq̃ pylat⁹. a Ergo rex es tu? m Reſpõdit ieſus. b Tu dicis: quia rex ſum ego. Ego in hoc nat⁹ ſum/& ad hoc veni in mũdũ: vt teſtimoniũ perhibeã veritati. Omnis qui eſt ex veritate: audit vocẽ meã. m. Dicit ei pylat⁹. a. Quid eſt veritas? m. Et cũ hoc diciſſet iterũ exiuit ad iudeos/et dixit eis. a Ego nullã inuenio in eo cauſam. Eſt autem conſuetudo vobis: vt vnũ dimittam vobis in paſcha. Vultis ergo dimittam vobis regẽ iudeorũ? m Clamauerũt rurſũ oẽs dicẽtes. a. Non hunc/ſed barrabam. m. Erat aũt barrabas latro. Tũc ergo appręhẽdit pylatus ieſũ: et flagellauit. Et milites plectẽtes coronam de ſpinis impoſuerũt capiti ei⁹: et veſte purpurea circũdederunt eũ: & veniebãt ad eũ & dicebãt. a. Aue rex iudeorum. m. Et dabãt ei alapas. Exiuit iterũ pylat⁹ foras: et dixit eis a Ecce adduco eũ vobis foras: vt cognoſcatis q̃ nullã inuenio in eo cauſam. m. Exiuit ergo ieſ⁹ portãs ſpineã coronã: & purpureũ veſtimentũ. Et dixit eis pylat⁹. a. Ecce homo. m. Cũ ergo vidiſſent eũ põtifices & miniſtri: clamabãt dicẽtes. a Crucifige crucifige eũ. m. Dixit ei pylat⁹. a. Accipite eũ vos & crucifigite. Ego enĩ nõ inuenio in eo cauſam. m. Reſpõdẽrũt ei iudei. a. Nos legẽ habem⁹/& ſcõm legẽ debet mori: q̃ filiũ dei ſe fecit. m. Cũ ergo audiſſet pylat⁹ hũc ſermonẽ magis timuit. Et ingreſſus eſt prętoriũ iterũ: et dixit ad ieſum. a. Vnde es tu? m Ieſus autẽ reſpõſum nõ dedit ei. Dicit ergo ei pylat⁹. a. Michi nõ loqueris? Neſcis quia poteſtatẽ habeo crucifigere te: & poteſtatẽ habeo dimittere te? m. Reſpondit ieſus. b. G Non haberes poteſtatem aduerſus

Joh. 19

me vllam: nisi tibi datū esset desup. ꝓpterea qui tradidit me tibi: maius ꝑctm habet. m. Et exinde quere bat pylatus: dimittere eū. Judei au tem clamabāt dicētes. a. Si hunc di mittis: nō es amicus cesaris. Omis enim qui se regē facit: ꝙ tradicit cesa
L ri. m. ꝓylatus ergo cū audisset hos sermones/ adduxit foras iesum: & se dit ꝓ tribunali/ in loco qui dr licostratos: hebraice aūt gabatha. Erat autem paralceue palche hora quasi sexta: et dixit eis. a. Ecce rex vester. m. Illi aūt clamabant. a. Tolle tolle crucifige eum. m. Dicit ei pylat⁹. a. Regē vestrum crucifigā? m. Respon derunt pontifices. a. Nō habem⁹ re gem nisi cesarē. m. Tunc ergo tradi dit eis illū: vt crucifigeretur. Susce perūt aūt iesum & edurerūt. Et bai lans sibi crucē exiuit in eū: qui dr cal uarie locū hebraice autē golgotha/ vbi crucifixerūt eū. Et cum eo alios duos hinc & hinc mediū autē iesum. Scripsit aūt & titulū pylat⁹ & posuit
D sup crucem. Erat aūt scriptū. Jesus nazarenus rex iudeor. Hunc ergo ti tulum multi legerūt iudeor/ qz ꝓpe ciuitatē erat locus vbi crucifixus est iesus. Et erat scriptū hebraice/ gre ce/ & latine. Dicebāt ergo pylato: pō tifices iudeorū. a. Noli scribere rex iudeorū: sed quia ipse dixit rex sum iudeorum? m. Rñdit pylatus. a. Quod scripsi scripsi. m. Milites ergo cū cru cifixissent eū: acceperunt vestimēta eius/ & fecerūt quatuor partes vni cuiq; militi partem & tunicam. Erat autē tunica inconsutilis desuper cō texta per totū. Dixerūt ergo adinui cem. a. Nō scindamus eā: sed sortia mur de illa cuius sit. m. Ut scriptu ra impleretur dicens. Partiti sūt ve stimenta mea sibi. Hinc accedāt duo ministri in superpellicijs: vnus ad dextrum / et alius ad sinistrū cornu altaris: et ide duo incheamus an moueant: que ad hoc sup altare fue runt apposita & in vestem meā mise runt sortem. Et milites quidē hec fe cerunt. Stabāt autē iuxta crucē iesu C mater eius & soror matris eius: ma ria cleophe/ & maria magdalene. Cū vidisset ergo iesus matrē & discipu lū stantē quē diligebat / dixit matri sue. b. Mulier: ecce filius tuus. m. De inde dixit discipulo. b. Ecce mr tua. m. Et ex illa hora accepit eā discipu lus in suā. Postea sciens iesus quia iam oia ꝙsummata sunt: vt consum maretur scriptura dixit. b. Sitio. m. Vas ergo positum erat aceto plenū. Illi aūt spōgiā plenā aceto/ hysopo circūponētes obtulerūt ori ei⁹. Cū er go accepisset ies⁹ acetū dixit. b. Con summatū est. m. Et inclinato capite f tradidit spm. Sequatur Pater nr. Aue maria. In man⁹ tuas. m. Ju dei ergo qm paralceue erat: vt nō re manerent in cruce corpora sabbato: erat enī magnus dies ille sabati: ro gauerūt pylatū/ vt frangerētur eor crura & tollerētur. Venerūt ergo mili tes & primi quidē fregerūt crura: et alterius q̄ crucifixus est cū eo. Ad ie sum autē cū venissent vt viderēt eū iā mortuū/ non fregerunt ei⁹ crura/ sed vn⁹ militū lancea latus ei⁹ ape ruit: & ꝙtinuo exiuit sanguis & aqua Et qui vidit testimoniū perhibuit: & verū est testimoniū ei⁹. Et ille scit qz vera dicit/ vt & vos credatis. Facta sunt enī hec: vt scriptura impleretur. Os nō comminuetis ex eo. Et iterū alia scriptura dicit. Videbūt in quē transfixerunt. Euangelium. G

Post hec autem rogauit pylatū ioseph ab arimathia co ꝙ esset discipul⁹ iesu: occultus aūt ꝓpter me tum iudeor/ vt tolleret corpus iesu. Et ꝓmisit pylat⁹. Venit ergo: et tu lit corp⁹ iesu. Venit autē & nichode:

mus/qui venerat ad ieſū nocte pri-
mū:ferens mixturā mirrhe & aloes
quaſi libras centū. Acceperunt ergo
corpus ieſu:& ligauerūt eū linteis
cū aromatib⁹:ſicut mos iudeis eſt ſe
pelire. Erat aūt in loco vbi crucifixus
eſt ortus:& in orto monumētū nouū:in
quo nōdū quiſq⁹ poſit⁹ erat. Ibi er-
go ꝓter paralceuē iudeor⁹:qz iuxta
erat monumentum poſuerunt ieſū.
¶ Sequunt orationes ſolennes:&
ad vnāquāq; illarum dī Flectam⁹
genua leuate. niſi ad eam qua orat
pro iudeis. Et primo pro vniuerſali
statu eccleſie. Oratio.

OREm⁹ dilectiſſimi nobis impri
mis ꝓ eccliā ſctā dei:vt eā de⁹ &
dñs nr̄ pacificare/& cuſtodire dignet
toto orbe terrarū ſubiectās ei princi
pat⁹ & poteſtates:det q; nobis quietā
& tranquillā vitā vt gētib⁹ glorifica
re deū patrē oīpotētē. Deinde dicat
tacerd. Orem⁹. Deide dicat diacon⁹
Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnīps ſempiterne de⁹:q gloriā
tuā oībus i xp̄o gētib⁹ reuela:
ſti:cuſtodi ḡs opa mle tue:vt eccliā
tuā toto orbe diffuſa:ſtabili fide i cō
feſſione tui nois ꝓſeueret. ꝑ eūd.
Chorus reſpondeat Amen. & omnes
orationes finiant ſub tono prędicto
¶ Pro papa. Oratio.

OREmus & pro beatiſſimo papa
nr̄o N. vt de⁹ & dñs noſter qui
elegit eū in ordine epiſcopat⁹ ſaluū
atq; incolumē cuſtodiat eccliē ſue ſā
cte ad regendū ppm ſctū dei. Orem⁹.
Flectam⁹ genua leuate. Oratio

OMnipotens ſempiterne de⁹:
cuius iudicio vniuerſa fundā:
tur:reſpice ppicius ad preces nr̄as
& electū nobis antiſtitē tua pietate
ꝓſerua:vt xp̄iana plebs q̄ tali guber
nat auctore:ſub tāto pōtifice credu
litatis ſue meritis augeat. ꝑ dn̄m.
¶ Pro vniuerſis ordinibus. Oratio.

OREmus & pro omnibus epis/
preſbiteris/diaconibus / ſub:
diaconibus / acolitis / exorciſtis /
lectoribus/oſtiariis/confeſſoribus/
virginibus/viduis:& pro omni po:
pulo ſancto dei. Oremus. Flectam⁹
genua Leuate. Oratio.

OMnīps ſempiterne de⁹:cui⁹ ſpūs
totum corpus eccleſie ſanctifi
catur & regitur:exaudi nos pro vni
uerſis ordinib⁹ ſupplicantes:vt gra
tue munere ab oīb⁹ tibi gradib⁹ fide
liter ſeruiat. ꝑ dominū. in vnitate
eiuſdem. ¶ Pro rege. Oratio.

OREm⁹ & p chriſtianiſſimo rege
noſtro N. vt de⁹ & dñs nr̄:ſub:
ditas illi faciat oēs barbaras natio
nes:ad noſtrā ppetuā pacē. Orem⁹.
Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnipotens ſēpiterne de⁹:in
cui⁹ manu ſūt oīa poteſtates
& oīa iura regnor⁹:reſpice ad chri:
ſtianor⁹ benignus imperiū:vt gētes
que in ſua feritate confidunt:potētie
tue dextera cōprimant. ꝑ dominū.
¶ Pro cathecuminis. Oratio.

OREm⁹ & pro cathecuminis no:
ſtris:vt de⁹ & dñs noſter ada:
periat aures pietatis ſue ad preces
ſuppliciū ipsor⁹ ianuāq; mle ſue:vt per lauacrū rege:
nerationis:accepta remiſſione oīm
petōrum:& ipſi digni inueniant/in
chriſto ieſu domino noſtro. Orem⁹.
Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnīps ſēpiterne de⁹:qui eccle:
ſiam tuā noua ſemper prole fe
cundas:auge fidem & intellectum ca
thecuminis noſtris:vt renati fonte
baptiſmatis:adoptiōis tue filiis ag
gregent. ꝑ dominū noſtrū ieſum.
¶ Pro quacūq; tribulatione. Oro.

OREm⁹ dilectiſſimi nobis deum
patrē oīpotētē:vt cūctis mun:
dū purget erroribus:morbos aufe:
rat/famē depellat/aperiat carceres
vincula diſſoluat/pegrinātib⁹ redi:

tum/firmatib⁹ sanitatē/nauigāti bus portū salutis indulgeat. Oze⁹. Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnipotens sēpiterne de⁹: me stozum ꝛsolatio: labozantium foztitudo perueniāt ad te pzeces de quaciq⁹ tribulatione clamantiū vt oēs sibi in necessitatib⁹ suis: mlam tuam gaudeant affuisse. Per dñm. Pro hereticis. Oratio.

ORem⁹ & p hereticis & scismaticis/vt de⁹ & dñs nr̄ ihesus xp̄s/ eruat eos ab erroꝛib⁹ vniuersis/et ad sanctā matrē ecclesiam catholicā atq⁹ apostolicā reuocare dignetur. Oze⁹. Flectam⁹ genua leuate.

OMnipotens sēpiterne deus: q̄ saluas oēs homines: & neminē vis perire respice ad alas dyabolica fraude deceptas vt oi heretica pzauitate deposita: errātiū cozda resipiscāt: & ad veritatis tue redeāt vnitatē. p dñm. Pro perfidis iudeis. Oratio.

ORemus & pro perfidis iudeis: vt deus & dñs noster / auferat velamen de cozdib⁹ eozum: vt & ipsi agnoscāt ihesum chzistum dominum nostrum. Oremus. Non dicitur hic Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnipotens sēpiterne de⁹: q̄ etiam iudaicā perfidiam a tua mia nō repellis: exaudi pzeces nr̄as quas pro illius populi obseruatione deferimus: vt agnita veritatis tue luce que xp̄s est: a suis tenebzis eruatur Per eundē. Pro paganis. Ora.

ORemus & pro paganis: vt de⁹ omnipotens auferat iniquitatem de cozdib⁹ eozū: vt relictis idolis suis: conuertantur ad deū viuū/ & verum: & vnicum filiū eius ihesum xp̄m/ deum & dñm nr̄m cum quo vivit & regnat cū spū scto de⁹. Per oia secla seclozū. Oze⁹. Flectam⁹ genua leuate.

OMnipotens sēpiterne de⁹ qui nō vis mozte peccatoz: sed vitā sēper inquiris: suscipe ꝓpicius orationem nr̄am: & libera eos ab idolozū cultura: & aggrega ecclesie tue sancte ad laudē & gloziam nominis tui. Per. Finitis oronibus: exuat sacerdos casulā & in sede sua iuxta altare se reponat/ cū dyaco. & subdyaco. & ipsi alij duo p̄byteri de superiozi gradu nudatis pedib⁹ albis indui ad⁹q⁹ paratis tenētes crucē coopta sup brachia solēniter iter eos retro magnū altare i dextera parte cāt hos b.

Popule me⁹. Duo dyaconi dē. h. fozma: in cappis suis nigris ad gradū chozi ad altare ꝙerli dicāt Agyos. Choz⁹ rñdeat cū genuflectibe osculando fozmulas tribus vicib⁹ in vna responsione: vnaquaq⁹ vice resurgēdo.

Sctus de⁹. Sacerdotes vero tenentes crucē retro altare: & dyaconi ad gradū chozi dicāt. Agyos. sēper sint stātes. Itē sacerdotes loco nō mutato dicant b⁹. Quia eduxi. Dyaconi. Agyos. Choz⁹. Sctus de⁹. Itē sacerdotes loco nō mutato dicāt b.

Quid vltra. Dyaconi. Agyos. Choz⁹. Sctus de⁹. Deinde sacerdotes discooperiētes crucē iuxta altare i dextera pte: canāt hāc ān. Ecce lignū. Choz⁹ cū genuflexibe osculando fozmulas tribus ān. Crucē tuā. p. De⁹ misereat. Totus ps. dicatur sine Glozia pri. a toto choꝛo: & post vnūquēq⁹ d. repetat. ā. similiter a toto choꝛo cū genuflexibe: & interim ponat crux solēniter sup tertiū gradū/ ab altari iuxta quā sedeāt p̄dicti sacerdotes: vn⁹ a dextris: & alius a sinistris. Deinde p̄cedāt clerici ad crucē adozandā nudatis pedib⁹: incipiētes a maiozib⁹. Finito po. cū ān. cātet sequēs hymn⁹. a duob⁹ sacerdotib⁹ interim sedētib⁹ iuxta crucē/ modo supzadicto. Hym⁹. Crux fidelis. Choꝛus eādē repetat post vnūquēq⁹ d. interim sedēdo. Itē sacerdotes dicāt. Pāge lingua. h⁹. De

parcis. ℣. Hoc opus. ℣. Qui venit. ℣. Lectiones. ℣. Hic aceti. ℣. Flecte ramos. ℣. Sola digna. ℣. Glia ⁊ honor. His finitis deponet crux p medium chori ⁊ ꝑductis duob⁹ ſacerdotib⁹ vbi a ppho adoret/ante aliqđ altare:⁊ interim cãret hec ſequs ãn. I chorꝫ cũ ſuo ℣. a toto chorꝫ interi ſedẽre. Cãtor ici pit ãn. Dñs fabricator. ℣. O admirabile. Aperto. Inuiata cruce ⁊ finita ã. ꝑdicts cũ ſuo ℣. ꝑdicti ſacerdotes ea reuerẽcia qua crucẽ antea exportauerũt:p medĩ chori vſq; ad ſũmũ altare ite⁊ reportet. Hic euemãt oẽs clerici vt chorꝫ ad altare:⁊ reinduãt ſacerd. caſulã quã prius exuerat:⁊ accedat ad gradũ altaris cũ dyacono ⁊ ſubdyacono/⁊ dicat Confiteor. et Miſereat. Abſolutionẽ. cũ precib⁹ ⁊ oꝛone. Aufer a nobis dñe. more ſolito:ſi hic nõ det oſculũ pacis. Deinde ſacrificio ſup altare more ſolito depoſito/⁊ ſacrato cũ aque ⁊ vini infuſione in calicẽ:ſꝫ poſt ablutionẽ manuũ: dicat cũ hũiliatione coꝛã altari. In ſpũ humiliatis. ꝛc. oſculãdo altare ⁊ benedicendo ſacrificiũ:⁊ vertat ſe dicẽdo. Oꝛate fratres. more ſolito. Poſtea dicat ſtatim humili voce no ta. Oꝛem⁹. Preceptis ſalutaribꝰ. cũ oꝛone dñicali ſꝫ/Pr nr. Chorꝰ reſpõdeat. Sed libera nos. Deinde dicat. Libera nos qs. ℣. Da pacẽ. In qua oꝛatione dum dicitur Per eundem. frãgat corpꝰ dñi ſicut ſolet fieri ceteris diebꝰ. Deinde dicat modeſta voce: videlicet ſine nota Per oĩa ſcła ſcłoꝝ. Chorus reſpõdeat. Amẽ. Poſtea dimittat in calicẽ:ſicut ſolet partẽ hoſtie. Nõ dicit Pax dñi/nec Agnus dei. nec par dei:ſed ſtatim cubicet ſe ſacerdos dicẽdo. Corpꝰ dñi. ꝛc. Ad corpꝰ ⁊ ſanguinẽ. Q corpꝰ ⁊ ſanguis dñi nr̃i ieſu xpi/cuſtodiat nos i vitã eternã Amẽ. nulla ꝓcedente oꝛone. Deinde poſt ſoꝛtim̃ marmũ dicãt veſpras/nõ

Sex

cãtãdo ſꝫ bini:⁊ bini ꝓuatim coꝛã altari hoc modo. ã. Calic. hs. Credidi ꝓpt. ꝛcetere ãte. cũ ſuis ꝓis. ſicut in die cene. ã. Cenãtibus. ℣. Magnificat. Deinde ſtatim ℣. Pater noſter. cũ ꝓo. Miſerere. Quo finito:dicat ſacerdos i audiẽtia/ſꝫ ſine nota poſtc. ſine Dñs vobiſcũ. ⁊ ſine Oremus. Hoc modo incipiens. Reſpice qs dñe ſup hãc familiã. ſine Qui tecũ. ⁊ ſic miſſã ⁊ velpe ſimul finiãtur. Nõ ℣. Dñs vobiſcũ/nec Benedicam⁹ dño/nec Ite miſſa eſt. Finitis velperis: eruat ſacerd. caſulã:⁊ aſſumẽs ſecũ vnũ de ꝑlatis in ſuppellicijs ambor pedib⁹ nudatis/reponat crucẽ in ſepulchꝛũ pariter cum coꝛpe dñico:ſꝫ i pyride:ſicipiẽs ipſe ſolus ℣. Eſtimenta cũ. genua flectendo cũ ſuo ſocio: quo incepto/ſtatii ſurgãt. ſilr fiat in ℣. Sepulto dño. Chorꝰ ꝓſequat cum ſuo ℣. genua flectẽdo ꝛtinue vſq; i finẽ ſeruatꝫ. Deinde incẽſato ſepulchꝛo/⁊ clauſo oſtio:incipiat ſdẽ ſacerd. ℣. Sepulto. Chorus cantet cũ ſuo ℣. Ad iſtas tres ãn. genu fle. duo ꝑdicti ſacer. ꝛtinue ſacerd. incipiat ã. In pace. Chorus ꝓſequat. In idipſũ. I tẽ ſacerd. ãn. In pace factus eſt. Chorꝰ ꝓſequat. Locus eius. Item ſacerd. ãn. Lex mea. Chorꝰ ꝓſequat. Reſcluet i ſpe. His finitis ⁊ dictis oꝛ. ad placitũ ſecrete ab oib⁹ cũ genuflc. oib⁹ aliis ad libitũ recedẽtib⁹ oꝛdine nõ ſeruato reindnat ſacerdos caſulã eodem oꝛdine quo accepit i ꝓncipio ſeruitij cũ dyacono ⁊ ſubdyacono:⁊ ꝛis miſſis altaris abſcedat. Exinde ardebit ꝛtinue vn⁹ cereus ad min⁹ ante ſepulchꝛũ vſq; ad ꝓceſſionẽ q̃ fit in reſurrectione. i die pal. ita tñ q̃ dũ ꝑs Benedicꝰ/cantat. ꝛc. que ſequunt in ſequẽti nocte extinguatur. Similiter extinguat in vigi. pal. dũ bñdicit nouus ignis:vbi dũ accendat cereus paſc. xxx vi. pedes ꝛtinens i longitudine.

Sabbato scdō i vigilia pasche ꝙgregatis clericis i cho. dictaq; hora nona: dō mo fiat bñdictio ignis ab executore officij/ i duc to vestib⁹ sacer. cū çappis seri. dya. dalmatica/ & subd. tunica induant cū cis ministris altaris albis cū amictis induti sine tulc: cū cereis & sñi cruce: & sine igne i thuribulo q̄a esset de pma forma i suppellectilib⁹ cereū extectū sup hastā quidā deferēs: et pcēs. pcedēs post portitorē aque bñdicte p mediū chori ad nouū ignē bñdicendū pcēs. eat: cho. sequē. habitu nō mutato: et ad colūnā ex pte australi: iuxta fōtē vbi sacerd. executor officij ignē bñdicat/ q̄ accēdat ibidē scz i medio inter duas colūnas. ℣n eūdo dō dz iste. ps **D**ñs illuminatio. sine nota et sine **G**lla pri. ℣ Hoc mō fiat statio ad ignē ℣ater. iuxta ignē stet ad orientē puer sz: & ad sinistrū ei⁹ stet dyac. subd. do ad sinistrū dyac. Cerofterari⁹ vn⁹ stet sacer. oppositꝰ ad dexterā cerofterarij puer tenēs libz̄ primioz sacer. Alij aūt cerofterari⁹ stet retro sac̄. Ad dexteram eiusdē cerofterarij: stet portitor aq̄ primioz sac̄. Et vltimo loco retro dñs a parte occidē. stet portitor hastē cū cereo. Et ex pte ignis australi stet thuribularius ad accipiēdū ignē in thuribulari post benedict. Omnib⁹ istis ministris ad sacerd. quersis/ interim chorꝰ circūstāte videlz ex pte boreali. Sequatur benedictio ignis solenniter. a sacer. ita dicente. **D**ñs vobiscum. et **O**remus. Oratio.

DOmine deꝰ nr̄ pr̄ oēs: lumen indeficiēs: ꝙditor oim luminū exaudi nos famulos tuos: & bñ ✠ dic hūc ignē: q̄ tua sanctificatiōe ac bñdictiōe ꝙsecrat: tu illuminās oēz holez veniētē i hūc mūdū: illuia ꝙscientias cordis nr̄i/ igne tue charitat̄: vt tuo igne ignit̄: tuo lume illūinati: expulsis a cordib⁹ nr̄is petōz tenebris: ad vitā te illustrāte puenire mereamur eternā: & sicut illūinasti ignē moysi famulo tuo/ p colūnā ignis ābulātē i mari rubro: ita illustra nr̄z lumē: & cādela q̄ de eo fuerit accēsa/ i honore maiestatis tue sēp pleueret bñdicta & q̄cunq; lumen ex eo portauerit: sit illuminatus lumine gr̄e spiritalis. ℣ per dñm. Et oēs orationes dñe cū **O**remꝰ. sub tono lectionis. Dic adiungat aqua bñdicta sup ignē. deide dz **D**ñs vobiscum. **O**remus. Oratio.

DÑe scdē pr̄ oēs eterne deꝰ bñ ✠ dicere & scti ✠ ficare digneris istū ignē/ quē nos indigni p inuocatiōnē vnigeniti filij tui dñi nr̄i ihesu xp̄i bene ✠ dicere presumimus tu clemētissime pr̄ cū tua bene ✠ dictione sanctifica: et p̄fectū humani generis peruenire concede. ℣ per. Oratio.

CLesti lumine q̄s dñe sēp hic & vbiq; nos pueni: vt mysteriū cuiꝰ nos ptices esse voluisti & puro cernamꝰ intuitu: & digno ꝙcipiamꝰ effectu. ℣ per dō. ¶ Sequatur bñdictio thimiamatis sine incensi hoc modo.

Exorcizo te imūdissime sp̄s/ & oē fātasma inimici/ i nole dei pr̄is oipotētis/ & i nole ihesu xp̄i filij ei⁹ & i dute sp̄s scti: vt exeas & recedas ab hac creatura thimiamatis sine incēsi cū oi fallacia atq; nequicia tua: vt sit hec creatura scti ✠ ficata/ i nole dñi nr̄i ihesu xp̄i: vt oēs gustātes tāgētes sine odorātes eā: dutē/ & auriliū pcipiāt sp̄s scti: ita vt vbicūq; hoc incēsū vel thimiama fuerit: ibidē nullaten⁹ appropinquare audeas: nec aduersa i ferre p̄sumas: sz deq; sp̄s imūde es/ cū oi dutia tua pcul ide fugias atq; discedas adiurat⁹ p nomē & dutē dei pr̄is oipotētis/ & filij ei⁹ dñi nr̄i ihesu xp̄i/ q̄ venturꝰ est i spū scto iudicare vivos & mortuos: & te prevaricatorē & scz p ignē. Amē. Amē. **O**remꝰ. Oꝛ.

Eternā ac iustissimā pietatem tuā deprecamur/dñe sancte pater oēps eterne deus: vt dñ+ dicere & sctī+ficare digneris hāc thimiamatis vel incensi speciē vt sit incensum maiestati tue l odorē suauitatis acceptū sit a te species hec dñ+ dicta: sit per inuocationē sancti nois tui sanctī+ficata: ita vt vbicūq; fumus eius puenerit exterreatur & effugetur omne genus demoniorū/sicut incensū tecotis piscis quē raphael archāgel⁹ tobie famulū tuū docuit/cū accēdit ad sare liberationē. Per xp̄m dominum nostrum. Amen. Oremus. Oratio.

Dilendat dñ+ dictio tua dñe sup hanc speciē incensi et thimiamatis/sicut in illo de quo dauid propheta tuus cecinit dicēs. Dirigatur oratio mea sicut incensum in cōspectu tuo: sit nobis odor glolatiōis suauitatis & gē: vt fumo illo effugetur omne fantasma inimici mētis et corporis: vt simꝰ pauli apli voce bonus odor deo: effugiat a facie incēsi huius sine thimiamatis ois dēmonū incursus sicut pulvis a facie vēti: et sicut fumꝰ a facie ignis: & p̄stta hoc ptissime pater boni odoris incēsū ad opus ecclesie tue ob causā religionis iugiter permanere: vt mystica nobis significatiōe spūaliū virtutum: fragrās ostendat odor suauitatē: tua ergo ōs omps deus immēsa maiestatis tue derrera/hāc creaturā bene+dicere/er diuersarū rerū cōmixtione gfectā dignare: vt l virtute sancti nois tui: oēs immundor spūum fantasticos incursus effugare/oēsq; morbos redita sanitate expellere: vt vbicunq; fumus aromatū eius efflauerit: mirabiliter possit/atq; in odore fragrātissimo tibi ypetua suauitate redolere. Per dñm. Post benedictionē incēsi: impleat thuribulū de carbonibus cū igne/& incēsi nouꝰ ignis. Postea accēdat solꝰ cereus sup hastā de nouo igne: ceteris luminaribꝰ ecclesie prius extinctis/& deferat in pcessiōe ad locū vbi cereus paschalis benedictus est. Deinde redeat pcessio more solito in chorū. Interdū autē duo clerici de sēba lorma in suppel. canāt Innētor cutili. Chorus idē repetat post vnūquēq; v. Deide sequat bñdictio cerei paschalis ab ipo dya. inducto ad pcessiōē ad horeale quelo ad gradū p̄lbyterij: ceroferar. dya. alliētibꝰ: vno a dextris/reliquo a sinistris ad eū cōuersis: cereis extinctis: subdya. vero stet et opposit⁹: iuxta quē stet portitor hastē eodē mō quer. post dyaco. stet thuri. dyaco. canēte.

Exultet iā angelica turba celorū exultēt diuina mysteria: et pro tanti regis victoria: tuba intonet salutaris. Gaudeat se tellꝰ tātis irradiata fulgoribꝰ & eterni regis splēdore illustrata: totiꝰ orbis se sentiat amisisse caliginē. Letetur & mater ecclesia tāti luminis adornata fulgoribus & magnis pplorū vocibus: hec aula resultet. Quapropter astantibꝰ vobis fratres charissimi: ad tā mirā sancti huius luminis claritatē vna mecū quelo dei omnipotentis mlam invocate. Vt qui me nō meis meritis intra lenitarum numerꝰ aggregare dignatus est luminis sui gra infundē te cereī huius laudē splere perficiat. Per dñm nostrū iesum christum filiū suū: qui cum eo vivit et regnat deus in vnitate spiritus sancti.

Per oīa secula seculorū. Amen. Dns vobiscū. Et cum spū tuo Surlum corda. Habemus ad dñm. Gratias agamus dño deo nro. Dignū & iustū est. Vere qz dignū & iustū est inuisibilē deū omnipotentē patrē filiūq; eiꝰ vnigenitū dñm nostrū iesum xp̄m cū sancto spiritu toto cordis ac mentis affectu & vocis ministerio

ꝓsonare. Qui ꝑ nobis eterno ꝑri ade
bitū solvit: ⁊ vetetis piaculi cautio
nē pio cruore deterſit. Hec ſūt enim
feſta paschalia i quib⁹ ver⁹ ille agn⁹
occiditur: eiusq; sanguine postes ꝓ
crātur. Hec nor est in qua ꝓmū pa
tres nros filios isrl eductos de egy
pto rubrū mare sicco vestigio trāsire
fecisti. Hec igit nor est que pcōr te
nebras colūne illuminatione purga
uit. Hec nor est q̄ hodie ꝑ vniuersum
mūdū in xp̄o credētes/ a vicijs seculi
segregatos ⁊ caligine pcōr reddit
gē sociat sanctitati. Hec nor est in
qua destructis vinculis mortis xp̄s
ab inferis victor ascēdit. Nichil enī
nobis nasci ꝓfuit nisi redimi ꝓfuis
set. O mira circa nos tue pietatis di
gnatio. O inestimabilis dilectio cha
ritatis: vt seruū redimeres filiū tra
didisti. O certe necessariū ade pctīm ⁊
nostrū quod xp̄i morte deletum est.
O felix culpa que talē ac tm̄ meruit
habere redēptorē. O certe btā nor q̄
sola meruit scire tēpus ⁊ horā in qua
xp̄s ab iferis resurrexit. Hec nor est
de qua scriptū est ⁊ nor vt dies illu
minabitur ⁊ nor illuſtratio mea in de
liciis meis. Huius igit sanctificatio
noctis fugat scelera: culpas lauat/ ⁊
reddit innocētiā/ lapſis ⁊ mestis leti
ciā/ fugat odia/ concordiā parat/ ⁊ cur
uat iperia. In huius igit noctis gra
suscipe sancte pater ¶ Hic ponat incē
sum a dyaco. in cereū vel i cādelabrū
in modū crucis. Sit ⁊ in parvum ce
reū portione accedēt⁹ incēsi huius
sacrificiū vespertinū. Mō tibi in hac
cerei oblatione solēni per ministror
manus de operib⁹ apūm sacrosancta
reddit ecclesia. Sed iā colūne huius
p̄conia nouim⁹ quā in honorē dei
rutilāns ignis accēdit. Hic accēdatur
cereus de nouo igne nec extinguat
vsq; post eple. diei sequētis. Et arde
bit cer⁹ paschalis ꝓtinue per ebdo
pasche ad matu. ⁊ ad mis. ⁊ ad vesp.
Sīr fiat in oct. pasche. Olius vero
do. ad oct. pas. vsq; ad ascē. dñi ad mis
sam tm̄. accedat etiā i fest. sci marci
euāg. aplo. philip. ⁊ iaco. ad mis. tm̄.
In annūcia. brē marie: in innētibe
sancte crucis sicut in oct. pasche acce
dat. Hic cereferarij cereos suos accē
dant p ecclesiā. Qui licet diuisus in
partes mutuati luminis detrimēta
nō nouit. Alit liquāti b⁹ ceris: quas
in substātiā ꝑciose hui⁹ lāpadis apes
mater edurit. O btā nor q̄ exposia
uit egyptios/ ditauit hebreos. Nor
i qua terrenis celestia iūgūtur. Oza
mus te dñe vt cer⁹ iste i honorē nois
tui ꝓsecratus ad noctis huius caligi
nē destruēdā indeficiēs perseueret.
In odorē suauitatis accept⁹ supnis
luminarib⁹ misceat. Flāmas ei⁹ in
ciper matutinus inueniat. Ille iquā
luciper qui nescit occasum. Ille qui
regressus ab inferis/ hūano generi
serenus illuxit. Rogamus ergo te do
mine vt nos famulos tuos oēm cle
rū ⁊ deuotissimū populū vnā cū pre
nro papa N atq; rege nro N necnō
et ep̄o nostro N quiete tēpor ꝓcessa
in his paschalibus gaudijs ꝓseruare
digneris. Qui semp vivis regnas ꝓ
peras/ necnō ⁊ gloriaris solus deus
solus altissimus iesu xp̄e cū sc̄to spū
in gloria dei patris. Amē. ¶ Finita
bndictione cerei paschalis: sacerdos
ꝓpleturus officiū/ indutus casula ad
altare autētica assumpta cū suis mi
nistris ad altare accedat cōfessione
iam nō dicta: sed tātū ꝓsa noster.
⁊ osculando altare cū suis ministris
eat sessum: abscedat cer⁹ sup hāsā
minister vero qui alīū cereū tenet ad
ministrū cornu altaris/ stet supra gra
dū ad austrū ꝙrsus quousq; finiat
septiformis letania. Debet aūt cāde
labrū cū cereo paschali amoueri sex.
vi. post ascēsionē dñi. Postea legant

lectiones absq; titulis/a dignioribꝰ
ꝓlonis ad gradū chori. Lectō ꝓma.

Gen. ap. 1 a

IN ꝓncipio creauit deꝰ
celū ⁊ terrā. Terra autē
erat inanis ⁊ vacua:⁊ te
nebre erāt sup faciē abyſ
si:⁊ spūs dñi ferebat sup
aquas. Dixitq; deꝰ. Fiat lux. Et fa:
cta est lux. Et vidit deꝰ lucē q; esset
bona:⁊ diuisit lucem a tenebris. Ap
pellauitq; lucem diē:⁊ tenebras no:
ctē. Factūq; est vespere ⁊ mane dies
unꝰ. Dixit quoq; deꝰ. Fiat firmamē
tū i medio aquaꝝ:⁊ diuidat aquas
ab aquis. Et fecit deꝰ firmamētū:di
uisitq; aquas q̄ erāt sub firmamēto:
ab his q̄ erāt sup firmamētū. Et fa:
ctū est ita. Vocauitq; deꝰ firmamētū
celū. Et factum est vespere ⁊ mane:
dies secundus. Dixit vero deꝰ. Con
gregent aque q̄ sub celo sunt in locū
unū: et appareat arida. Factūq; est
ita. Et vocauit deꝰ aridā terrā ⁊ gre:
gationesq; aquarū/appellauit ma:
ria. Et vidit deꝰ q; esset bonū:⁊ ait.
Germinet terra herbā virētē ⁊ faciē
tem semen:⁊ lignū pomiferū faciēs
fructū iurta genꝰ suū:cuius semē in
semetipso sit super terrā. Et factū est
ita. Et ꝓtulit terra herbā virentē
⁊ afferentē semē iurta genus suū:li:
gnūq; faciēs fructū/⁊ habēs unūqꝺ
q; sementē scōm speciē suā. Et vidit
deꝰ q; esset bonū: factūq; est vespere
⁊ mane dies tertius. Dixit aūt deꝰ.
Fiāt luminaria i firmamēto celi ⁊ di
uidāt diē ac nocte ⁊ sint i signa/⁊ tē
pora:⁊ dies/⁊ annos: ut luceāt in fir
mamēto celi/⁊ illuminent terrā. Et
factū est ita. Fecitq; deꝰ duo lumina
ria magna:luminare maiꝰ ut ꝓesse:
set diei:⁊ luminare minꝰ ut ꝓesset
nocti/⁊ stellas. Et posuit eas i firma
mento celi: ut lucerēt super terrā/et
ꝓessēt diei ac nocti:⁊ diuiderēt lucē
ac tenebras. Et vidit deꝰ q; esset bo

num:⁊ factū est vespere ⁊ mane dies
quartus. Dixit etiā deꝰ. ꝓducāt L
aque reptile ale viuentis ⁊ volatile
sup terrā sub firmamēto celi. Crea:
uitq; deꝰ cete grādia:⁊ oēm alam vi:
uentē/atq; motabilē/quā ꝓduxerāt
aque in species suas:⁊ oē volatile
scōm genus suū. Et vidit deꝰ q; esset
bonū: bñdixitq; eis dicēs. Crescite et
multiplicamini ⁊ replete aquas ma
ris: auesq; multiplicent sup terram.
Et factū est vespe ⁊ mane dies quin:
tus. Dixit quoq; deꝰ. ꝓducat ter:
ra alam viuentē i genere suo: iumē:
ta ⁊ reptilia:⁊ bestias terre scōz spe:
cies suas. Factūq; est ita:⁊ fecit deꝰ
bestias terre iurta species suas: iu:
mēta ⁊ oē reptile terre i genere suo.
Et vidit deꝰ q; esset bonū:⁊ ait. Facia D
mus hoīem ad ymaginē ⁊ similitu:
dinem nostram:⁊ ꝓsit piscibus ma
ris:⁊ volatilibus celi: et bestiis uni:
uersēq; terre: omnīq; reptili q̄ mo:
uetur in terra. Et creauit deꝰ homi:
nē ad ymaginē et similitudinē suā:
ad ymaginē dei creauit illū/masculū
⁊ feminam creauit eos. Benedi
xitq; illis deꝰ ⁊ ait. Crescite ⁊ multi
plicamini:⁊ replete terrā/⁊ subiicite
eā:⁊ dñamini piscib; maris/⁊ vola:
tilibus celi:⁊ uniuersis animātib;/
q̄ mouētur super terrā. Dixitq; deꝰ.
Ecce dedi vobis oēm herbā afferētē
semen sup terrā:⁊ uniuersa ligna q̄
habēt in semetipsis semētē generis
sui: ut sint vobis in escā/⁊ cūctis ani
mātibus terre: omnīq; volucri celi/
⁊ uniuersis q̄ mouentur i terra ⁊ in
quibus est aia viuēs: ut habeant ad
escēdū. Et factū est ita. Vidit deꝰ
cūcta q̄ fecerat:⁊ erant valde bona.
Et factū est vespe ⁊ mane: dies sextꝰ
Igitur ꝑfecti sunt celi ⁊ terra:⁊ ois
ornatus eoꝝ. Cōpleuitq; deꝰ die se: Gen.
ptimo opus suū qd fecerat:⁊ requie 2 a
uit die septimo ab uniuerso ope suo

quod patrarat. Dēs orationes sine Dñs vobiscum. ℟ sine Flectamus. dicunt: sed tñ cū Oremus. Oratio.

DEus q̄ mirabiliter creasti hominē/℟ mirabilius redemisti: da nobis quesumus ꝗra oblectamēta pcti mentis ratione persistere: vt mereamur ad gaudia eterna peruenire. Pēr. Lectio secunda. Exodi.

cap. 14 F HActū est in vigilia matutina: ℟ ecce respiciens dñs super castra egyptiorum/per colūnā ignis ℟ nubis iterfecit exercitum eor: ℟ subuertit rotas curruū ferebanturq̄ in profundum. Dixerūt ergo egyptij. Fugiamus israelē: dñs enim pugnat pro eis ꝗra nos. Et ait dñs ad moysen. Extende manū tuā super mare: ℟ reuertantur aque ad egyptios: super currus ℟ equites eor. Cumq̄ extendisset moyses manū ꝗra mare: reuersum est primo diluculo ad prior locū. Fugientibusq̄ egyptijs occurrerūt aque: ℟ involuit eos dñs in medijs fluctibus. Reuersęq̄ sūt aque ℟ operuerūt currus ℟ equites cūcti exercitus pharaonis: q̄ sequētes ingressi fuerant mare: nec vnus q̄dē superfuit ex eis. Filij aūt israel perrexerūt p medium sicci maris: ℟ aque erant eis quasi p murū a dextris ℟ a sinistris. Liberauitq̄ dñs in die illa israel de manu egyptiorū: et viderūt egyptios mortuos sup littus maris/℟ manū magnā quam exercuerat dñs ꝗra eos. Timuitq̄ ppls dñm: ℟ crediderunt

Exo. 15 A dño/℟ moysi seruo ei⁹. Tunc cecinit moyses/℟ filij israel carmē hoc dño: et dixerunt. Dēs tractus dñr a choro alternatim/pter vltimū tractū/scz Laudate. Ita q̄ primus tract⁹ incipiatur a parte chori legētis lecto. deide alternatim incipiantur. Tractus.

Exo. 15 D QUintemus dño/gloriose enim honorificatus est: equū ℟ ascensorē proiecit in mare: adiutor ℟ protector factus est mihi in salutē. ℣ Hic deus meus et honorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eū. ℣ Dominus conterens bella: dominus nomen est illi. Oremus. Oratio.

DEus cuius antiqua miracula etiā nris seculis coruscare sentimus dū qs̄ dni ppli a psecutione egyptiaca liberādo dextere tue potentiā ꝗtulisti: id ad salutē gētiū p aquas regeneratibus operaris: prsta qs̄/vt ℟ in abrahe filios ℟ in israelitica dignitatē totius mūdi trāseat plenitudo. Pēr dñm. Lectio tertia. Esaye

Cap. 4 A PPrehēdent septē mulieres virū vnū i die illa: dicētes. Panē nrm comedemus: ℟ vestimētis nris operiemur: tātūmodo inuocetur nomen tuū sup nos / aufer opprobriū nostrum. In die illa erit germen dñi in magnificētia ℟ glia/℟ fructus terre sublimis: ℟ exultatio his q̄ saluati fuerint de israel. Et erit. Omis qui relict⁹ fuerit i syon/℟ residuus i hierm sanctus vocabit⁹ omis q̄ script⁹ est i vita in hierm. Si abluerit dñs sordes filiarū syon: ℟ sanguinē hierm lauerit de medio ei⁹: i spū iudicij/℟ spū ardoris. Et creauit dñs sup oēm locū mōtis syon: ℟ vbi inuocatus est nubē p diē: ℟ fumū ℟ splendorem ignis flāmantis in nocte. Super oēm enī gloriā protectio: ℟ tabernaculū erit in vmbraculū diei ab estu: ℟ in securitatē ℟ absconsionē a turbine et a pluuia. Esa. cap. 5 A et ofa infra.

VInea facta est dilecto in cornu: filio vberi. Et maceriā circūdedit: ℟ circūfodit et plātauit vineā sorech ℟ edificauit turrim i medio eius. ℣ Et torcular fodit in ea vinea enim dñi sabaoth domus israel est. Oremus. Oratio.

DEus q̄ nos ad celebrandū paschale sacramentū vtriusq̄ testamēti paginis imbuisti: da nobis intelligere mias tuas: vt ex perceptione pñtiū munerū: firma sit expectatio futurorū. p dō. Lec. iiij. Deuteronomij.

cap. 31 F

Scripsit moyses canticum: & docuit filios isrl. Qui recepitq; dns iosue filio nū: & ait. Cōfortare & esto robustus: tu enim introduces filios israel in terrā/quā pollicitus sū patribus eoꝝ & ego ero tecū. Positq; ergo scripsit moyses verba legis huius in volumine atq; expleuit/precepit leuitis qui portabant archam federis dñi dicens. Tollite librum istum: et ponite illum in latere arche federis dñi dei nostri: vt sit cōtra te ibi in testimoniū. Ego enim scio cōtentionē tuā: & cervicē tuā durissimam. Adhuc viuente me & ingrediente vobiscum semper contentiose egistis contra dominū: quāto magis cū mortuus fuero? Congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras atq; doctores: et loquar audientibus eis sermones istos: & invocabo contra eos celum & terrā. Noui enim q; post mortem meā inique agetis: et declinabitis cito de via quam precepi vobis. Et occurrēt vobis mala in extremo tempore: quando fecerit malū in conspectu dñi: vt irriteris eū per opera manuū vestraꝝ. Locutus est ergo moyses audiente vniuerso cetu filiorum israel verba carminis huius: et ad finem vsq; compleuit. Tractus.

Attende celū & loquar: & audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur sicut pluuia eloquium meum: & descendāt sicut ros verba mea/sicut imber super gramina. ℣. Et sicut nix super fenum quia nomen domini invocabo. ℣. Date magnitudinem deo nostro: deus verax opera eius & omnes vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis in quo non est iniquitas: iustus et sanctus dominus. Sequatur Oratio.

Deus q; ecclesiā tuā semp gētili vocatione multiplicas: respice propicius / vt quos aqua baptismatis abluis: etiam protectione tuearis. p. d. Hāc oronē nō sequat̄ ler. sed Tract.

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus ℣. Sitiuit anima mea ad deum viuum: quādo veniam et apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi per singulos dies vbi est deus tuus. Deinde sequātur due orationes sub vno Per dñm. et sub vno Oremus. Oratio.

Quicquid ex ops de⁹/vt q festa paschalia agim⁹: celestib⁹ desideriis accensi/fonte vite sitiam⁹: dñm nostrum iesum xp̄m filium tuum. Ops sempiterne de⁹ respice propicius ad deuotionē pp̄li renascētis: q sicut cervus aquaꝝ expetit fontē: & rede propici⁹/vt fidei ipsius sitis baptismatis mysterio animā corpusq; sanctificet. p. dñm. Deinde sequat̄ septiformis letania/q in medio. a septē pueris in suppel. dr: & interim ornat̄ sacer. casulā & sumat cappā sericā rubeā adhuc stādo ante altare: donec pcanet̄ letania &c. vt in pcess. retinet. Finita letania scilz Per xp̄m dñm. incipiat missa solenniter a cantore/sine regi. cho. sic Kyrie eleyson. & dr cātus de Lux & origo. ablq; ℣. et interim sacer. assumpta casula ad altare dicat Cōfiteor. Hilarietur. Absolutionē. cū pretib⁹/& orone. Auferā nobis dñe. more solito: sū hic nō datur osculū pacis. Deinde thurificet altare & postea incipiat Gla in excelsis deo. Hic oēs genuflc. exuentes cappas nigras: & tūc pulsent oēs cāpane in classicū cho. cant. Et in terra pax. Sequat̄ Dns vob. & Oremus. Oratio.

Deus qui hanc sacratissimā noctem gloria dñice resurrectionis illustras conserua in noua familie tue progenie adoptionis spm̄ quē dedisti: vt corpore & mente renouati puram tibi exhibeāt seruitutē. Per eūdē. in vnitate eiusdē. Sequēs epla legatur in pulpito. Ad Collossenses.

Sicut cetus desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus et ois ℣. Sitiuit anima mea ad deum viuum: infra quādo veniam et apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi per singulos dies vbi est deus tuus. Deinde sequātur due orationes sub vno Per dñm. et sub vno Oremus. Oratio.

Quicquid ex ops de⁹/vt q festa paschalia agim⁹: celestib⁹ desideriis accensi/fonte vite sitiam⁹: dñm nostrum iesum xp̄m filium tuum.

Ops sempiterne de⁹ respice propicius ad deuotionē pp̄li renascētis: q sicut cervus aquaꝝ expetit fontē: & rede propici⁹/vt fidei ipsius sitis baptismatis mysterio animā corpusq; sanctificet. p. dñm. Deinde sequat̄ septiformis letania/q in medio. a septē pueris in suppel. dr: & interim ornat̄ sacer. casulā & sumat cappā sericā rubeā adhuc stādo ante altare: donec pcanet̄ letania &c. vt in pcess. retinet. Finita letania scilz Per xp̄m dñm. incipiat missa solenniter a cantore/sine regi. cho. sic Kyrie eleyson. & dr cātus de Lux & origo. ablq; ℣. et interim sacer. assumpta casula ad altare dicat Cōfiteor. Hilarietur. Absolutionē. cū pretib⁹/& orone. Auferā nobis dñe. more solito: sū hic nō datur osculū pacis. Deinde thurificet altare & postea incipiat Gla in excelsis deo. Hic oēs genuflc. exuentes cappas nigras: & tūc pulsent oēs cāpane in classicū cho. cant. Et in terra pax. Sequat̄ Dns vob. & Oremus. Oratio.

Deus qui hanc sacratissimā noctem gloria dñice resurrectionis illustras conserua in noua familie tue progenie adoptionis spm̄ quē dedisti: vt corpore & mente renouati puram tibi exhibeāt seruitutē. Per eūdē. in vnitate eiusdē. Sequēs epla legatur in pulpito. Ad Collossenses.